

HIMMELSKE
**SAMTALER
MED
MENNESKEHETEN**

Neale Donald Walsch på norsk:

Bøker

Himmelske samtaler - bok 1

Himmelske samtaler - bok 2

Himmelske samtaler - bok 3

Vennskap med Gud

Samhørighet med Gud

De nye åpenbaringene

Morgendagens Gud

Hjemme hos Gud

Lysbringere

Den lille sjelen og sola

Himmelske samtaler med menneskeheten - bok 1 - Stormen før stillheten

Filmer

Himmelske samtaler

Neale Donald Walsch i Bergen (4 dvd'er, ikke tekstet)

•

Les mer om Neale Donald Walsch og materialet på:

www.walsch.no

NEW YORK TIMES BESTSELGENDE FORFATTER
NEALE DONALD WALSCH

HIMMELSKE
SAMTALER
MED
MENNESKEHETEN

BOK 1

STORMEN FØR STILLHETEN

---

et nytt manifest for mennesket

Oversatt av Per Henrik Gullfoss

Original English language edition published by Hay House, Inc.
Copyright © 2011 by Neale Donald Walsch.
Norwegian-language edition copyright © 2012 by Ildsjelen. All rights reserved.

ISBN: 978-82-8141-025-1

1. opplag 2012

Originalens tittel: The Storm before the Calm

Oversatt av Per Henrik Gullfoss

Materialet i denne publikasjonen er
omfattet av åndsverklovens bestemmelse.
Ingen del av denne publikasjonen kan kopieres eller
mangfoldiggjøres uten tillatelse fra Ildsjelen Forlag.

Omslag: Briana Holberg/Henning Jon Grini
Layout og korrektur: Henning Jon Grini
Illustrasjoner omslag: colourbox.no
Trykket hos Merkur Trykk

Ildsjelen forlag 2012
www.ildsjelen.no

*Hvis du i denne utfordrende og til tider skremmende tiden
kunne ha en kjærlig og omsorgsfull samtale med menneskeheten
og du visste at menneskene ville lytte,
hva ville du si?*

INNHOLD

DEL 1: *Fryktens avslutning - Eventyrets begynnelse*

- 11 SKAL VI SNAKKE?
- 15 SVARENE PÅ NÅR OG HVORFOR
- 23 DET ENE VI KAN VÆRE SIKRE PÅ
- 27 DET ALLER FØRSTE VI MÅ FORANDRE
- 35 DET MODIGSTE MENNESKEHETEN KAN GJØRE I
DETTE ØYEBLIKKET
- 45 DET DREIER SEG OGSÅ OM DIN INDIVIDUELLE
UTVIKLING
- 51 SPØRSMÅL FÅ ER VILLIG TIL Å SVARE PÅ
- 59 BURDE VI IKKE SNAKKE MYE OG GRUNDIG
OM DETTE?
- 67 EN NY PRIORITERING...
FOR DEG SELV OG MENNESKEHETEN
- 77 Spørsmål 1:
TANKENE TIL EN PERSON
- 81 Spørsmål 2:
TANKENE TIL EN PERSON
- 87 Spørsmål 3:
TANKENE TIL EN PERSON
- 91 Spørsmål 4:
TANKENE TIL EN PERSON
- 97 Spørsmål 5, 6 og 7:
TANKENE TIL EN PERSON
- 105 "OH, MY DARLIN' CLEMENTINE..."

DEL 2: *Bær ut det gamle - Bring inn det nye*

- 111 VI ER MIDT I EN UTROLIG HISTORIE!
- 121 NÅR DEN FØRSTE DOMINOBRIKKEN FALLER,
SÅ VELTER OGSÅ DE ANDRE
- 129 VEKTSKÅLEN, VIPPEPUNKTET OG DET
MORFISKE FELTET
- 137 EN HELT NY HISTORIE FOR EN HELT NY DAG
- 145 VIL DU TRO DET SAMME SOM OSS?
- 167 KAN DU FORESTILLE DEG HVA VI KUNNE
TRO VAR MULIG, HVIS VI GANSKE ENKELT
VALGTE Å TRO DET VAR MULIG?
- 181 DEN MYSTISKE ‘TREDJEPART’ SOM KAN
FORANDRE VERDEN
- 193 EN TOTAL OMVELTNING AV HVORDAN
VI “GJØR LIVET”?
- 207 NÅR DET Å FØLGE REGLENE SKAPER MER
URETTFERDIGHET
- 213 ALT DETTE KAN VI IKKE FÅ GJORT DET DUGG MED
- 227 KAN VI NOENSINNE KOMME I NÆRHETEN
AV NOE SLIKT?
- 243 KUNSTEN Å LEVE SJELFULLT: METODE OG PROSESS
- 265 DET ALLER VIKTIGSTE POENGET
- 269 Epilog

DEL EN

Fryktens avslutning
Eventyrets begynnelse

Verden forandrer seg
og er ikke det den later til å være

Samtale 1

SKAL VI SNAKKE?

Kjære venner, dere er et fantastisk reisefølge gjennom dette menneskelige eventyret.

Jeg er veldig glad for at du er her, og jeg håper at ditt svar på innledningsspørsmålet er ja, siden det er viktig at du hører dette: Her på jorden er vi akkurat nå i ferd med å erfare noe helt utenom det vanlige. Jeg vil sette ord på det.

Vi erfarer menneskehetens overhaling og oppgradering.

Det er ingen overdrivelse. Dette er virkeligheten. Det kommer til syne rundt hver eneste sving. Men noe er ikke så lett å få øye på, nemlig at *tingene ikke er som de virker å være*.

Jeg tror vi bør bli oppmerksomme på dette så raskt som mulig, før vi har kommet for langt nedover denne nye veien.

Vi trenger også å vite at det er intet i fremtiden vi trenger å være redde for, så lenge vi bare spiller vår del av det hele. Den rollen vi blir invitert til å spille, av selve livet, vil være *lett* for oss.

Det er masse jeg vil dele med dere angående dette. Vi kan begynne med et sammendrag av alt jeg har kommet for å si:

- Planeten går gjennom en voldsom endring.
- Det er intet å være redd for hvis vi alle spiller vår del.
- Rollene våre er lette og de kan virkelig være festlige.
- De innebærer å ha mange fantastiske samtaler rundt syv enkle spørsmål.
- Tiden er inne for å gi menneskene en ny historie om vår Kultur, og slik skape helt nye retninger innen politikk, økonomi, kultur, undervisning, forhold, arbeid, ekteskap, seksualitet, oppdragelse og

ethvert annet område av menneskelige utfoldelse. Dette er et manifest som vi sammen er skapere av.

- Det finnes allerede en god del virkelig spennende tanker rundt hva dette dokumentet kan inneholde, som jeg gjerne vil dele med deg som en innledning.

Jeg ønsker slett ikke å kun snakke med deg om “verdens tilstand”, den “globale situasjonen” eller “den planetariske krisen”. Selv om dette er uhyre viktige temaer så vet jeg at en oppgradering av menneskeheten betyr at hver og en av oss må oppgraderes. En rask titt på mengden av det som har endret seg i ditt liv i løpet av de siste tre årene vil gjøre det tydelig.

Derfor vil jeg også gjerne ha en utveksling med deg om hvordan du kan gjøre ting lettere og få minsket motstanden og negativiteten som kan være tilstede i ditt personlige liv.

Det var det, hele min agenda. Skal vi snakke?

.....

Menneskehetens oppgradering er ikke en liten sak. Ordene jeg har brukt for å beskrive fenomenet er dramatiske, rett og slett fordi hendelsen er dramatisk!

Det vil involvere (vel faktisk så er det allerede i gang) hvert eneste aspekt av våre liv, våre styresett, politikk, vår økonomiske og finansielle situasjon og stabilitet, vår handel, industri, sosiale konvensjoner, våre utdannelsessystemer, våre religioner og trossystemer og alle våre vaner og tradisjoner... som sagt hele vår kulturelle historie.

Vi kan være deltagere i denne oppgraderingen, eller velge å være tilskuere – men vi kan ikke stoppe den. *Ikke ville vi ønske det heller.*

Dette kan vise seg å være det mest fantastiske som har skjedd med vår rase siden vi dukket opp på denne planeten. Årene som ligger foran oss, inkluderte prøvelsene og utfordringene vi kommer til å møte, kan lede hele planeten til et nytt og fantastisk sted når prosessen er over. Du skal vite at denne prosessen *vil* bli gjort ferdig i løpet av en relativ kort tidsperiode. Du kan hjelpe til med å gjennomføre og fullbyrde denne prosessen, hvis du velger det.

Det er ikke nok å bare lese dette

Livet inviterer deg til å la denne boken ikke bare være ord du leser. Livet inviterer deg til å ha en *erfaring* hvor du *deltar*. Dette er en mulighet til å innlede en samtale med meg og andre rundt omkring i verden. Du kan gjøre det ganske enkelt gjennom å stoppe å lese, markere hvor du er og deretter gå på internett og finne frem til...

www.TheGlobalConversation.com

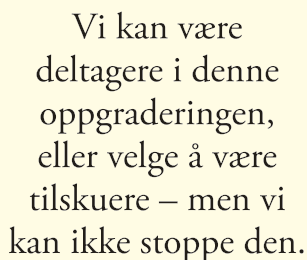
Vel fremme klikker du på ikonet merket *The storm before the calm*. Der kan du søke og slå opp enhver kommentar du måtte ønske i den “Conversation” du holder på å lese (Du vil se at denne boken ikke er inndelt i kapitler, men istedenfor delt inn i “Conversations”).

På dette nettstedet vil du også finne spesielle ikoner som inviterer deg til å skrive og sende dine egne ideer, tanker, forestillinger og refleksjoner angående innholdet av Menneskehetens Nye Kulturhistorie. Dette er grunnen til at du har funnet dette materialet.

Hvis du ligner andre så har du lenge undret på spørsmål som: “Hva kan jeg gjøre? Hvordan kan jeg hjelpe til med å gjøre det bedre?” Det finnes et svar på det spørsmålet.

Du kan bli medskaper av Den nye Kulturhistorien gjennom å tilføre din innsikt, inspirasjon, håp og drømmer for vår verden. Dette vil bli utgitt som en separat bok med tittelen: *Vår felles drøm. Menneskehetens nye kulturhistorie*. Denne boken vil bli lest over hele verden og være en bok du er medforfatter av.

Derfor er ikke det du leser nå en vanlig tekst. Dette er din inngangsdør for deltagelse i det som veldig lett kan vise seg å være Århundrets samtale. Din stemme er ønsket og verdifull for utvekslingen, slik at samtalen kan gnistre av innsikt og vitalitet og ha en overflod av ideer, visjoner og innsikt. Så ta det opp til grundig overveielse om du kan tenke deg å delta i denne boken, istedenfor å bare lese den.

Vi kan være
deltagere i denne
oppgraderingen,
eller velge å være
tilskuere – men vi
kan ikke stoppe den.

Ting jeg håper du vil huske...

- Planeten går gjennom en voldsom endring.
- Det er intet å være redd for hvis vi alle spiller vår del.
- Rollene våre er lette og de kan virkelig være festlige.
- Livet inviterer oss til å forandre vår gamle kulturelle historie.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Å undersøke nettstedet som har blitt laget for at vi skal kunne fortsette denne samtalen. Gå til www.TheGlobalConversation.com og se hva du synes.
- Klikk deg inn på nettstedet hver gang du ser noe i boken du har lyst til å drøfte videre. Lag din egen sakliste hvis du ikke finner det du har lyst til å drøfte noe sted.

Samtale 2

SVARENE PÅ NÅR OG HVORFOR

MENS VI FUNDERER OVER ALT som skjer på planeten i denne tiden er det rimelig å spørre seg om “Må dette må skje, og *Hvorfor* skjer det?”

Svaret er: Ja det må skje. Det som utfolder seg, skjer fordi livet utfolder seg – alle livets bevegelser går i sykluser som følger en bestemt formel. Denne formelen gjør at livet utvikler seg gjennom faser basert på prinsipper om tilpasningsdyktighet, funksjonalitet og bærekraft.

Alltid når livets funksjonsdyktighet på en eller annen måte er truet vil det tilpasse sin manifestasjon for å gjøre seg selv bærekraftig og livsdyktig i en *ny* form. Dette er årsaken til den menneskelige erfaring vi kaller døden. Døden er ikke livets avslutning, men tvert i mot livets fortsettelse og tilpasning til manifestasjonen av en ny form. Slik at livet blir levedyktig i den nye formen.

Dette er sannheten om *alt som finnes*. Intet “dør” og du kan ikke ta livet av noe som helst. Overhodet ikke! Du kan ikke drepe en person, du kan ikke avlive et dyr eller en plante.

I denne tiden er det spesielt viktig å forstå dette. Det er de som har dødd og de som kommer til å dø, på grunn av denne overhalingen av Menneskeheten. Derfor er det både hjelpsomt og helbredende å vite at døden ikke er en prosess hvor livet forsvinner, men en prosess som *forandrer* livet.

Vi kan savne deres tilstedeværelse – noen ganger veldig sterk – men vi trenger ikke å sørge over de som har “dødd”. Den nye formen de har omfavnet har gitt dem stor glede.

Vil det si at det er en utmerket ide å avslutte sitt eget liv i sin nåværende form?

Jeg blir ofte stilt det spørsmålet av mange mennesker fra mange forskjellige kulturer. Mitt svar er alltid Nei. Riktignok er sjelens avskjed med det fysiske liv aldri en tristesse, men alltid en glede, uansett når og hvor det hender. Men det vil ikke si at det er en smart ide å simpelthen trekke seg fra det fysiske liv. Sjelens intensjon er det som utspiller seg på jorden, og hvis

sjelens intensjon er fullbrakt, vil de perfekte omstendigheter for dens avskjed dukke opp. Men disse omstendighetene vil aldri være et “kunstig” produkt av hjernens tanker.

Akkurat som det er en fryd å forlate den fysiske kroppen, så er det en glede å være i den. Hvis det fysiske livet ikke er en fryd, så ser vi det ikke fra sjelens perspektiv, men prøver heller å forstå det med hjernen.

Livet vil aldri virke fornuftig for hjernen. Det kan bare være meningsfullt og dermed produsere langvarig og vedvarende glede når det omfavnes fra sjelens perspektiv.

Kunsten er dermed, hvis du er misfornøyd med livet, ikke å forlate kroppen, men å gjenforenes med sjelen. Dette kan kun gjøres mens man er i kroppen. Allikevel har de aller fleste ikke med seg sjelen inn i sitt daglige liv.

Før denne samtalen er ferdig vil jeg fortelle deg hvordan du kan gjøre akkurat det. Og når du begynner å kommunisere med din sjel så vil du forstå nøyaktig hva som er i ferd med å skje på denne planeten. Du vil forstå at i det øyeblikk en hvilken som helst livsform taper evnen til å opprettholde sin nåværende uttrykksform, så vil den øyeblikkelig tilpasse sitt uttrykk slik at den igjen blir funksjonsdyktig. Det er slik livet varer evig.

I øyeblikket er det ikke tvil om at den livsformen vi kaller jorden (som noen har gitt navnet Gaia) er truet. Årsaken til disse truende omstendighetene har delvis blitt skapt av den menneskelige livsformen som bebor planeten. Disse menneskenes egen eksistens er selvfølgelig truet på samme måte som planeten.

Kort sagt så kan verken planeten eller menneskeheten fortsette i det gamle sporet. Men vær ikke bekymret. Det kommer de heller ikke til å gjøre.

Siden vi har nådd grensen for å opprettholde jordens miljø under de eksisterende betingelsene vil Livets Syklus utspille seg. Det vil tilpasse alle livsformene i dette miljøet slik at de nok en gang vil være livsdyktige og bærekraftige. Med andre ord. Livet på jorden forandrer seg for å kunne fortsette. I virkeligheten er det slik at forandringen er *garantien* for at det vil fortsette. Dette er svaret på hvorfor saker og ting skjer. Før jeg begynner med det, vil jeg svare på spørsmålet som ble stilt for litt siden.

Meningsforskjeller

En samtale er ikke en “samtale” hvis det er en enetale. I samme øyeblikk som jeg kontemplerte over å ha denne samtalen med dere gjennom denne boken, visste jeg at jeg ønsket å unngå å holde en enetale eller være et orakel. Det er lett nok å invitere dere til å delta i en diskusjon via nettet, men det forandrer ikke det fakta at det som skrives her er en monolog.

Med mindre det skulle vise seg at det ikke er det. Med mindre jeg kan finne en metode for å endre det som kan synes som et “foredrag” til å bli en virkelig konversasjon, her på disse sidene.

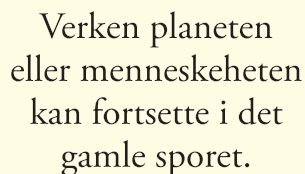
Her kommer min “løsning”. Jeg kunne skape en dialog som vokste frem av samtaler som allerede har spilt seg ut.

Jeg kunne inkludere spørsmålene, tankene og kommentarene til andre, ikke bare mine egne – slik de har uttrykt dem. Jeg kunne føre en “samtale” som er hentet opp igjen av mitt minne fra tidligere meningsutvekslinger med andre.

På denne måten kan jeg gi stemme til noen av de som tenker annerledes enn det som vises på disse sidene. Stemmer med andre synspunkter vil alltid utvide en samtale. Dette er også stemmer som representerer et stort antall mennesker. Jeg håper å få høre andre meninger også på nettet, men når det gjelder stemmenes som er forskjellige i denne boken så la meg forklare hvor de kommer fra.

Jeg har i en god stund delt de tankene som utforskes i denne boken på mine reiser. Gjennom en lang rekke kveldsforedrag, week-end workshop og TV-opptredener har jeg mottatt ganske utfordrende spørsmål. Jeg har blitt engasjert i mange kraftfulle, spirituelle og iblant utfordrende og en sjelden gang aggressive utvekslinger. Alt dette har vært veldig fint sett fra min side, siden jeg visste at alt dette tjente meg.

De har vist meg steder hvor min tankegang har vært litt uklar, hvor min logikk kunne være manglende. De har også vist meg når mine uttalelser har truffet hodet på spikeren og generelt sett viste meg hvordan andre tenkte rundt de samme sakene. Gjennom mine over 20 år som arbeider innen pressens verden trente jeg meg opp til å huske slike møter. Jeg kunne ofte gjenskape de ord for ord, spesielt de viktige – og jeg visste at jeg, hvis det var

Verken planeten
eller menneskeheten
kan fortsette i det
gamle sporet.

behov for det, kunne hente opp essensen av disse.

Så jeg bestemte meg for at hvis noe av det jeg skrev hentet frem gamle minner fra tidligere samtaler, så kunne jeg inkludere min erindring av dem her i boken. På den måten ville ikke mitt nåværende uttrykk være kun en monolog, med meg dronende frem og tilbake med mine synspunkter – men isteden bli en “monokonversasjon”. En monolog som inkluderer konversasjon hentet ut av tidligere dialoger.

Det dreier seg ikke kun om sitater fra tidligere samtaler, men om konversasjonen som arbeides inn i fortellingen *som om de skjedde nå*. Jeg kunne føre en dialog av sammensatte stemmer fra alle de menneskene som jeg har hatt samtaler med i fortiden.

En samtale med menneskeheten

Jo mer jeg tenkte på det, jo bedre likte jeg tanken. Så jeg bestemte meg for å gjøre det! og spørsmålet som nettopp dukket opp i samtalen kommer derfra. Du vil høre denne sammensatte stemmen også i det som følger.

Nøyaktig hvem er det så som utgjør denne sammensatte stemmen? Hvem vil være representert i disse utvekslingene som er gjenskapet fra minnet?

Mine tidligere utforskninger av de livsendrende ideene som presenteres her har funnet sted med folk fra hele verden. Det er stemmer som kommer fra Norge. Danmark, Sverige, Frankrike, Syd-Korea. De kommer fra Sør-Amerika fra Irland fra Polen, Jamaica og Japan. Det er stemmer fra stegene opp mot Macchu Picchu og Den Kinesiske Mur. De kommer fra den røde plass i Moskva, fra Vatikan plassen i Roma og fra “Down under” (Australia og New Zealand). De strekker seg fra Sentrale Vest-Afrika og Island og tvers over Storbritannia og USA.

Spørsmålene og meningene jeg har lyttet til på alle disse stedene gjenspeiler et bredt spekter av forskjellige kulturer, religiøse bakgrunner politiske, overbevisninger og sosiale normer. Det gir et godt utgangspunkt for en inspirert og absolutt ikke ensidig – *monokonversasjon*.

Når du i tillegg, i debatten som skjer via nettet, tilføyer ditt eget synspunkt, vil vi i sannhet skape noe som jeg tror vår rase virkelig kan dra fordel av akkurat nå: *En samtale med menneskeheten*.

Derfor vil du på de følgende sidene få et glimt av hva alle mennesker fra hele verden har tenkt og spurt om angående de omskiftelige tidene vi lever i og rundt beskjedene jeg deler, som jeg tror vil kunne forandre verden. Her vil

jeg presentere deres synspunkter i et dialogformat, slik at du kan være med på erfaringen slik den virkelig spilte seg ut, ja?

Men la oss gå tilbake dit jeg var på vei.

Tidspunktet for overhalingen/oppgraderingen

Mange kjente forutsigelser av fremtiden synes å indikere at tiden for vår rases neste store utviklingsprang er nå.

Hvis vi ser oss tilbake blir det klart at Livets Syklus egentlig er så vanskelig å forutsi. Fra gammelt av begynte menneskene å observere rytmen bak forskjellige hendelser. De vise lyttet med stor oppmerksomhet på historiene som ble fortalt og begynte å følge med i tingenes rytme og rekkefølge. Disse observasjonene brukte de så til å forutsi fremtidige sykluser.

Disse observasjonene av tidssykluser er det som ligger til grunn for spådommene fra Nostradamus, profetiene til kjente religiøse skikkelser fra hele verden og forutsigelsene fra mayakalenderen osv. Mange av dem peker mot akkurat dette tidspunktet i menneskets historie som viktig.

På Wikipedia kan vi lese at “talløse tilfeller av profetier finnes hos de amerikanske indianerne.” Der står det at “Onondogastammen og Hopiene blant mange andre har spådommer som synes å forholde seg til den tiden vi er på vei inn i. Onodogaene forteller for eksempel om en tid hvor vannet i elvene ikke egner seg til drikkevann. De sier at dette er begynnelsen på en epoke som kalles *den store renselsen*. Da vil folkene gå gjennom voldsomme prøvelser for å rense seg fra de korrupperende innflytelsene de har blitt besatt av.”

“Dette, sier de, vil oppfattes som en gledens tid for de som forstår hva som skjer og gleder seg over at det er tid for renselse... men for de som klynger seg til sitt gamle livssyn og levesett vil det være en tid for stor lidelse.”

Jeg leste disse setningene med et stort smil rundt munnen og glimt i øyet, siden jeg ikke kunne sagt det bedre selv. Dette er nøyaktig det jeg har kommet for å si til dere. Vi er på vei mot en frydefull tid – samtidig som denne tiden helt sikkert vil fylles med lidelse hvis vi tviholder på våre gamle livssyn og levesett. Se bare på det de gamle ideologiene har produsert i de siste månedene før denne boken ble utgitt.

- Mange nasjoner har fått sine framtidsutsikter radikalt forandret gjennom revolusjoner.

- Andre land har blitt herjet av de verste naturkatastrofer som har vært på lang tid.
- Mennesker rundt hele verden har sett sine liv bli plukket fra hverandre gjennom en verdensomspennende økonomisk nedsmelting som begynte et par år tidligere.

Legg så til alt som har skjedd i verden etter dette, og det blir ikke så vanskelig å forstå hvorfor menneskeheten ser på fremtiden med en viss nervøs og angstbitersk undring... Er dette bare begynnelsen til hva som vil utspille seg i den siste måneden i året 2012, som det har vært så mye snakk om. Hva ligger egentlig foran oss, ikke bare i desember 2012, men videre fremover i tiden etter?

Ting jeg håper du vil huske...

- Menneskehetens overhaling er en del av en naturlig prosess hvor livet opprettholder seg selv.
- Det som virkelig vil være velgjørende akkurat nå er en samtale med menneskeheten.
- Størrelsen og hastigheten av hendelser sier oss at menneskehetens oppgradering allerede er i gang. Tiden er NÅ.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Tenke over om du klynger deg til en antikvert livsstil og verdensbilde. Hva er det for deg? Hvordan ser det ut?
- Tenk gjennom hva som har skjedd med verden og i ditt eget liv i tiden fra denne boken ble skrevet (forsommeren 2011) og frem til i dag. Spør deg selv om du kan kjenne at et skifte er i ferd med å skje? Kanskje du kan begynne å skrive en personlig dagbok om alt du observerer, som en del av din prosess.
- Begynn å tenke over hva du ønsker å tilføye menneskehetens Nye Kulturelle Historie hvis du ble bedt om å skrive den (Noe som jo er nøyaktig det du har blitt bedt om å gjøre).

Samtale 3

DET ENE VI KAN VÆRE SIKRE PÅ

DE STØRSTE VANSKELIGHETENE i livet som vi kjenner det, vil ikke ta slutt med det første. Ikke før og heller ikke øyeblikkelig etter desember 2012.

Allikevel – og jeg gjentar meg selv siden det er så viktig – saker og ting er ikke det de virker å være.

Det som foregår er ikke historiens slutt, men begynnelsen på en ny æra; Det er ikke det moderne samfunns død, men fødselen av en Ny Sivilisasjon.

Derfor er det å leve i frykt, engstelse, nervøsitet og plagsom forsiktighet mens man sliten leter etter trygghet og mens man sanker mat og viker unna og mens man forbereder seg med en huleboers overlevelsesinstinkt til å kjempe for livet mens alle bekvemmelighetene, strukturene og teknologiene som vår verden har utviklet kolliderer, ikke svaret.

Løsningen er å melde seg inn i spillet og delta med full kraft, ikke å rømme fra banen det spilles på. Dessuten er spillet som spilles slett ikke et overlevelsesspill, men et skapelsesspill.

Svaret er å delta i samskapningen av storslåtte dager som vil komme. Jeg har noen spesifikke forslag til hva vi alle sammen kan bidra med, og det er så enkelt at vi kommer til å lure på hvorfor vi ventet så lenge med å kaste oss uti det. Mitt forslag er at vi alle deltar i en samtale med menneskeheten – den delen av menneskeheten vi kan berøre personlig.

Hæ. Er det svaret? Å ha en samtale? Er det ditt Storslåtte Løsning på alt mulig?

Ja. Det er det. Det kan være den Storslåtte Løsningen på det meste. Kanskje ikke med en gang, men indirekte er det absolutt mulig.

Virker ikke verken storslått eller som noen løsning spør du meg.

Det KAN det være. Det kan jeg love. Jeg vil snakke litt mer om kraften

i dette senere, men akkurat nå er det nok å si at du kan bidra med din skjerv til denne “samtalen med menneskeheten” gjennom å fortelle alle du kjenner du vet at hvis vi *ikke* fyller ut vår rolle, så kunne en del av disse sakene *komme* til å hende.

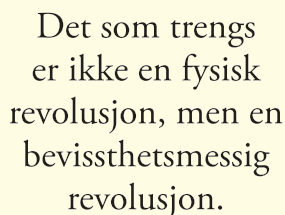
Derfor er det i dag, akkurat som det var for mange år siden, nøyaktig slik som den amerikanske presidenten Franklin D. Roosevelt uttrykte det. “Vi har intet annet å frykte enn frykten selv.”

Hva det dreier seg om – og alt som ikke har noe med saken å gjøre

Det vil bli klart for alle hvordan vi skal gå fryktløse frem, så snart vi innser at det som skjer over hele planeten slett ikke er slik som det virker å være.

I bunn og grunn har det intet å gjøre med politikk, derfor vil omveltningene av styresett gjøre lite for å endre tingenes tilstand. Det som skjer stammer heller ikke fra økonomiske misligheter, så protestene mot økonomiske misligheter vil heller ikke gjøre noe særlig for å forandre på tingenes tilstand. Militæret makt er heller ikke verken utgangspunkt for eller løsning på problemene, så bruk av militær makt for å stagge uro eller tvinge gjennom løsninger vil heller ikke forandre stort på tingenes tilstand. Det kan synes som om problemene er forbundet med alle disse sakene, men det er egentlig ikke knyttet til noen av dem. Men det er jo slik at hvis vi ikke vet hva saker og ting stammer fra, og heller ikke er villig til å se hva vi må gjøre

med det, så har vi gått oss vill. Hvis vi ikke ser hva problemet er eller hvor det kommer fra, hvordan i huleste kan vi da klare å *løse* det?

Det som trengs
er ikke en fysisk
revolusjon, men en
bevissthetsmessig
revolusjon.

Ironien er jo at vi virkelig ønsker å løse problemene! Ikke et eneste menneske jeg kjenner vil at denne situasjonen skal strekke seg utover i uendelighet. (Sant nok finnes det noen som virkelig ønsker disse sakene velkommen – som med iver og glede erklærer dommedag og den siste

striden mellom de Gode og de Onde før Dommens dag. Hvor de ser for seg at kun de utvalgte vil bli “reddet” – men stort sett ønsker de fleste at tidene

skal bli bedre, ikke at de skal ta slutt.)

I sannhet ser jeg at menneskeheten over alt er i ferd med å miste tålmodigheten med seg selv. Vi ønsker ikke lengre å bo i den verden vi har skapt. Som en misfornøyd kunstner betrakter vi lerretet på avstand og ser at vi slett ikke er fornøyd med bildet vi har malt.

Vi er også blitt smertelig klar over (endelig) at vi ikke kan lage et bedre bilde gjennom å bruke de samme penselstrøkene på samme måte og samme sted som vi har gjort.

Noe må endres.

Tiden er kommet for å rive i stykker lerretet og begynne på nytt.

Det er bevissthet som utfører menneskehetens overhaling/oppgradering.

Løsningen

La oss gå til ordboken og ta en titt på ordets betydning. OVERHALING: En grundig undersøkelse og reparasjon.

Aha... Det betyr at noe blir reparert. Ikke at noe blir ødelagt. Det er det denne tiden på planeten dreier seg om. Masse folk løper omkring og sier at det kan være slutten på det hele. Det stemmer ikke, det er en begynnelse. Det dreier seg om reparasjoner, ikke om ødeleggelse, verken av verden eller måten vi lever på.

For å gjennomføre disse reparasjonene på en skikkelig måte trenger vi å vite hva som trengs å gjøres. Det som trengs er ikke en fysisk forandring, men en mental. Det er vår tankegang og bevissthet som må endres. I fortiden prøvde vi å skape forandring gjennom å gjøre forandringer i det fysiske. Men selv når vi fikk det til (rett som det var fikk vi tak i plaster som var til hjelp) så dukket det samme eldgamle problemet opp igjen, siden vi ikke hadde forandret selve måten vi tenkte og oppfattet verden på.

Alt det er i ferd med å endre seg. Et stort antall mennesker "fatter" det. Derfor vil vi ri sammen gjennom denne stormen, du og jeg. Vi vil gi våre barn og igjen deres barn en vidunderlig verden å leve i. Vi er i ferd med å bli over til en helt ny side i menneskehetens historie.

Skal vi gjøre det sammen? Nå?

Ting jeg håper du vil huske...

- Vi nærmer oss ikke verdens undergang, men tvert i mot fødselen av en ny tidsalder.
- Det er på tide å rive i stykker det gamle lerretet og starte på nytt.
- Et stort antall mennesker fatter det, og sammen skal vi ri gjennom stormen.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Ha samtaler med Menneskeheten gjennom å fortelle alle du kjenner om det du leser her.

Samtale 4

DET ALLER FØRSTE VI MÅ FORANDRE

NÅR VI BEVEGER OSS INN I EN NY TID, så er det første vi må gjøre å ta ansvar for fortiden!

Hei... ikke stikk av fra det. Dette dreier seg ikke om *skyld*. Det dreier seg om å ta *kontrollen*. Jeg snakker ikke om å plage oss selv med det som har gått så gærnt. Jeg snakker om å bevege oss mot en ny, mild, stille og medfølende evne til å romme en enkel sannhet. Det finnes ingen ofre her!

Det som skjer i våre liv og med planeten akkurat nå er utmerket, men mulighetene vil være spilt hvis vi ikke ser det som virkelig er der. Hvis vi fortsetter å insistere på at vi er offer for det som skjer og fortsetter å hevde at ting skjer med oss... ikke gjennom oss... så...

Det aller første vi må forandre er troen på at vi kun kan være tilskuere. Ideen om at vi bare ser på uten å delta inneholder på en perfekt måte den forståelsen som deles av mange, nemlig at vi er hjelpeløst og håpløst utlevert til det som måtte komme. Da kan vi tro at vi er nødt til å bite tennene sammen og lide i stillhet. Dette er en falsk, villedende og ukorrekt tanke. Men enda viktigere så er det ikke en funksjonell tanke. Den gjør rett og slett at vi blir dysfunksjonelle. Så la oss kvitte oss med denne tanken. Som vi blir rom til neste side, kan vi samtidig vende vår oppmerksomhet mot et nytt kapittel i vår historie. La den fjerde samtalen dreie seg om årsaker.

Å anerkjenne vår egen rolle i tingenes forløp

Hver og en av oss kan se, bare gjennom å se seg rundt, hvor ille saker og ting har utviklet seg på denne planeten. Men først, et spørsmål:

Hvorfor
Spør
Ingen
Hvorfor
?

Dette er ikke et av de syv grunnleggende spørsmålene jeg har nevnt. Dette spørsmålet står helt alene. Det kommer forut for de syv grunnleggende spørsmålene og skaper en sammenheng de kan utfolde seg innen.

Det er alt for få mennesker som spør dette spørsmålet, og enda færre som besvarer det. Jeg skal gjøre begge deler. Det er en del av trossystemet vi trenger å endre. Jeg har tenkt å slutte å være en passiv tilskuer.

I en liten trykksak som jeg skrev våren 2011 sa jeg noe som jeg synes er verdt å gjentas. Hendelser på jorden skapes ikke av usynlige krefter. Vi er ikke utlevert til innfallene til noen ustadige guder. Ei heller er vi utlevert til piler og vådeskudd fra skjebnens uhyrligheter, som Shakespeare uttrykte det.

Selv når det gjelder geologiske hendelser er vi ikke totalt utlevert til naturens forgodtbefinnende. Det kan virke slik, men det er ikke slik. Ta for eksempel en sak som jordskjelv. De er virkelige, de inntreffer og de er *noe som vi på ett nivå er medskapere av*.

Det samme gjelder tornadoer, tyfoner, tsunamier og tidevannsbølger. Alle sammen skjer til tider og alle sammen er *noe som vi på ett nivå er medskapere av*.

Global oppvarming er også virkelig og er *noe som vi på ett nivå er medskapere av*.

For den sakens skyld kan vi se på den enormt raske veksten i bakterielle sykdommer som sprer seg over jorden. Dette er også *noe som vi på ett nivå er medskapere av*.

Selvfølgelig ønsker vi ikke å innrømme noe av dette. I hvert fall ikke de av oss som er del av “de etablerte”. Som et skrekkeeksempel på fravær av lederskap vedtok representantenes hus i amerika med 240 mot 184 stemmer å nedstemme en resolusjon som ganske enkelt erklærte at “Klimaendringer skjer. De medfører en betydelig risiko for den offentlige helse og velstand og skyldes for en stor grad menneskelig aktivitet.”

Forestill deg det.

Så... skaper “vi, folket” disse begivenhetene bevisst? Selvfølgelig gjør vi ikke det. Men kan det være slik at vi skaper de ubevisst? Absolutt, gjennom våre ubevisste (det vil si kortsiktige eller tankeløse) handlinger.

Du ber meg om å godta ganske drøye saker. Ingen jeg kjenner til sitter hjemme og bestemmer seg for å lage et jordskjelv – dessuten ville de ikke få det til om de prøvde. Det finnes heller ikke noe bevis for at årsaken til at jorda blir varmere først og fremst skyldes menneskelig aktivitet.

Er du enig - i at menneskene er mer enn passive observatører til livets utfoldelse?

Kommer an på hva du snakker om... dreier det seg om tornadoer og slike saker...

La meg stille deg et spørsmål. Hvor mange underjordiske atombombeeksplosjoner tror du vi kan utføre før disse massive eksplosjonene løsner eller beveger de interkontinentale platene fra fundamentet innen i planeten, slik at det fører til jordskjelv?

Hvor mye karbon tror du vi kan slippe ut før vi overbelaster jordens naturlige drivhuseffekt og gjør planeten betydelig varmere, slik at de økte temperaturene i de store havene skaper geotermiske tilstander som fører til skapelsen av vind kraftig nok til at vi kaller de tornadoer og virvelstørmer?

La meg få sitere et par avsnitt fra 2011 utgaven av *Vitenskapelige Amerika*. I mer en 50 år har mikrobiologer advart oss mot å bruke antibiotika for å fete opp gårdsdyr. De argumenterer med at denne praksisen truer menneskehetens helse gjennom å gjøre bondegårdene til oppalingssted for medisin-resistente bakterier.

“Bønder argumenterer med at restriksjon i bruken av antibiotika vil *ruinere industrien* og gjøre det *betydelig dyrere* for konsumentene.”

Kan noen vennligst forklare meg hvordan det kan få begge tingene til å skje samtidig?

Hvis prisene stiger sterkt (tror du kjøttetere er villige til å betale mer for å leve lengre) hvordan kan industrien ruineres? Kanskje på samme måte som når oljeindustrien ble ødelagt gjennom at gassprisene steg 30 %? Sett bort fra logikkens totale sammenbrudd... Hvem tror du egentlig vant den debatten? (Du kan følge etter og se hvor pengene triller.)

Mennesker er mer
enn passive
observatører
til livets utfoldelse.

Endelig de gode nyhetene

Jeg er selvfølgelig klar over at det finnes mennesker som latterliggjør enhver forestilling om at menneskeheten skaper noe som helst av dette. Men jeg er kommet for å erklære (sammen med en overveldende majoritet av verdens

vitenskapsmenn, geofysikere og medisinske forskere) at disse aktivitetene, når det kommer til saken, henger sammen og at vi lever i en helhetlig verden hvor en ting med nødvendighet fører til den neste. Menneskeheten har intet frikort fra loven om årsak og virkning.

For å si det enkelt. Vi er i det minste *en del* av problemet.

Det er de gode nyhetene. Hvis vi er en del av problemet kan vi også være en del av løsningen. Hvis vi *ikke* er en del av problemet, så kan vi gjøre intet annet enn å holde ut. Hvis vi *er* en del av problemet (og innrømmer det) så er vi ikke nådeløst utlevert til usynlige krefter.

Så lenge vi ser på menneskelige saker, i motsetningen til fysiske hendelser, så er dette selvinnsynende. Vi har det totale ansvaret for menneskehetens geofysiske jordskjelv.

Ja og nei. Sant nok så skyldes ikke politiske katastrofer naturen, men de er et resultat av menneskets natur, og den er like uberegnelig og ukontrollerbar som naturen.

Virkelig? Er det egentlig slik? Er mennesker “bare slik de er”, med viss egenskap medfødt slik at vi ikke kan gjøre noe med vår egen voldelige og konkurranseinnstilte vinnernatur?

Trenger du mer bevis på det? Synes du det virker som om menneskets natur har endret seg særlig mye i det siste?

Faktisk så tror jeg det er noe vi er ferd med å finne ut av. Med vi mener jeg selvfølgelig det kollektivet som kalles menneskeheten.

Vi er i ferd med å ta en ny bestemmelse – og til å offentliggjøre denne bestemmelsen gjennom våre tanker, ord og handlinger – det som vi regner som sannheten om oss selv og vår *natur*.

Vi må også bestemme oss for om vi er villige til å forandre det som hittil har vært sant om oss, som en konsekvens av umodenheten til vår rase i tidligere tider. Dette valget vil bli morgendagens erklæring. På denne måten vil vi manifestere vår nye erklæring.

Hvis vi er en del av
problemet
så kan vi være en del
av løsningen.

For meg er det klinkende klart. Vi kan ikke fortsette den videre utviklingen av vår rase gjennom å gjenta fortidens oppførsel. Det er slik Pogo, tegneseriefiguren til avdøde Walt Kelly uttrykte det: “Vi har møtt fienden og han er oss.”

Men hvis flertallet fortsetter å insistere på at det som må forandre seg er uforanderlig – at vår rases grunnleggende natur rett og slett er slik den er, og vi ikke kan endre på det – da er vi med sikkerhet klare for dommedag. Da har vi intet annet å gjøre enn å stikke av, sanke sammen, løpe og kjempe og gjemme oss for å overleve så lenge som mulig mens verden faller sammen rundt oss.

På den andre siden. Hvis vi *forkaster* umulighetens doktrine, hvis vi *avslår* forstillingen om maktesløshet og gir *slipp* på ideen om at vi ikke har noe kontroll over oss selv, siden vi er prisgitt vår natur. Da vil en Ny Fremtid åpne seg. En Ny Morgendag bryter gjennom. Det blir den fremtiden vi Foretrekker. Morgendagen som melder seg med vår utkarne virkelighet.

Offer eller skapere?

Det første steget mot virkeliggjøringen av denne storslagne muligheten er å omfavne en større sannhet om rollen vi spiller, og *har* spilt.

Vi må ta en bestemmelse: Er livet noe som skjer *med* oss, eller noe som skjer *gjennom* oss? Selv når det gjelder de geofysiske hendelser og tilstander på vår planet (som vi tilsynelatende ikke har så mye innvirkning på) må vi ta en bestemmelse rundt hvordan de påvirker oss og om hvilken måte vi vil medvirke i dette på? Den Japanske katastrofen fra 2011 er et utmerket eksempel. Selv om vi vedtar at vi ikke var medvirkende til jordskjelvet og tsunamien (en påstand jeg personlig ikke er villig til å komme med) så er det ingen som kan fornekte at mennesket *definitivt* hadde en finger med i spillet når det gjaldt den kjernefysiske katastrofen som utspant seg i ettertid. Det er også tydelig at vi kan ha betydelige muligheter til å unngå slike katastrofer i fremtiden.

Det finnes de som har en helt klar forståelse av dette.

Den 30 mai 2011 erklærte Tyskland offisielt at de planlegger å *bygge ned*

Skjer livet med oss?
Eller skjer det
gjennom oss?

sine kjernekraftverk totalt innen 11 år.

8 av de 17 kraftverkene som var midlertidig stengt ville forbli permanent lukket, sa regjeringen. De resterende ni kraftverkene skulle stenges i 2022.

Dette er et slående eksempel på en verden i ferd med å våkne. Vi begynner å forstå og tilkjennegi vår medvirkning til å skape stormen før stillheten. Vi begynner å ta stilling, ikke bare ha en *førestilling*, men virkelig å *ta* stilling.

Ting jeg håper du vil huske...

- Vi er ikke ofrene, vi er i hvert fall en del av problemet.
- Vi kan ikke gå videre gjennom å oppføre oss som tidligere.
- Vi trenger ikke å ta på oss skylden, vi trenger å ta kontroll.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Endre enhver tanke om at du er en passiv tilskuer til hvordan livet på jorden kommer til å utfolde seg.
- Gi avkall på ideen om at noe er umulig.

Samtale 5

DET MODIGSTE MENNESKEHETEN KAN GJØRE I DETTE ØYEBLIKKET

Jeg er ikke sikker på hvor den kom fra, men noen sendte en email som uttrykker presist det jeg sier.

En viktig jobb måtte gjøres og alle var sikker på at noen ville gjøre det. Hvemsomhelst kunne ha gjort det, men ingen gjorde det. Noen ble sinte siden det hadde vært alles jobb. Alle andre tenkte at hvemsomhelst kunne ha gjort det, men ingen innså at det ikke var noen som ville gjøre det. Det sluttet med at alle skyldte på noen andre siden ingen hadde gjort det alle kunne ha gjort.

Jeg er her for å invitere dere til å bestemme dere for å slutte å gjøre “ingenting” og velge å gjøre “noe.” Jeg håper det ikke er overflødig når jeg gjentar at livet ikke vil være det samme etter at overhalingen av mennesket er ferdig, men hvis alle gjør “noe” så vil forandringene bli til det bedre.

Noen sjeler vil ha forlatt planeten på den tid (og vi ærer dem for deres villighet til å ofre sitt nåværende liv til det beste for oss alle), men flesteparten kommer til å bli på jorden for å videreføre utviklingen, og for å rydde opp etter stormen – på en måte som gjør at forandringene vil være til det bedre. Personlig har jeg ikke mye tvil om at du og jeg vil gjøre “noe” heller enn “intet”. Du er klar og det samme er jeg. Til å innta posisjonene og gjøre vår del av jobben. Det gjelder flertallet. *Alt vi trenger, er å bli vist hva vi skal gjøre.* Det er mange som rett og slett ikke vet hva de kan gjøre og derfor antar at de ikke kan gjøre noe som helst. Det stemmer overhodet ikke.

Det er mye vi trenger å snakke om, og når det kommer til stykket så er det alt vi egentlig må gjøre. Det kan jo være både morsomt og underholdende. Her kommer enda en god nyhet: Du er ikke alene.

Vi er her. Alle som er invitert til å delta i denne samtalen. Og snart skal

jeg vise frem en metode vi kan bruke til å synliggjøre det faktum at vi er her sammen.

Vi kan begynne med å rope i kor. “Hvorfor?” Hvorfor er planetens tilstand slik den er i dag? Folk flest spør ikke lengre om hvorfor, siden de har spurt om det så mange ganger uten å få noe ut av det. Andre spør ikke

De fleste tror på
sannheter
som slett ikke er
sanne.

fordi de faktisk tror de allerede har svaret. Noen tror at løsningen skapes gjennom å finne det riktige politiske systemet. Hvis alle andre forsto at deres politikk var svaret, så ville alt ordne seg. Andre tror at det er det religiøse systemet som har løsningen. Hvis alle andre bare forsto at deres religion var sannheten, så ville alt ordne seg. Noen tror at løsningen skapes gjennom å føre en riktig økonomisk

politikk. Hvis bare andre omfavnet deres økonomiske system, så ville alt ordne seg.

Alle tar feil.

Grunnen til at vi har vært ute av stand til å skape det livet på jorden som vi alle sammen sier at vi ønsker, skyldes mer enn noe annet at vi omfavner doktriner som ikke er sanne.

Dette bør vi slutte med snarest. Det er vår kulturelle historie som må forandres.

Du har brukt ord som kulturell historie gjentatte ganger. Kan du hjelpe meg til å forstå hva du egentlig mener. Du snakker om religioner eller?

Jeg snakker om langt mer enn det. En kulturell historie er en stor fortelling som vi gir videre til våre barn, som de siden formidler til sine barn osv. Det er historier om “hva som virker”, “hvordan det er”, “hvem vi egentlig er” og “hensikten med det hele.” Det er historien vi ble fortalt – og den som ble gitt til de som fortalte den til oss. Det er fortellingene vi har hørt hver eneste dag i livet, i en versjon eller en annen.

Det er den viderebrakte forståelsen.

Det er den nedarvede hypotesen.

Det er den allmenne antagelsen.

Det er historiens myte.

Det er historiene som legger grunnlaget for våre religioner – liksom vel

som våre politiske og økonomiske systemer så vel som vår sosiale struktur. De påvirker oss på alle livets nivåer. Våre parrings- og ekteskapsritualer, måten vi er foreldre på, hvordan vi utfolder vennskap osv. Kort sagt så påvirker det *absolutt alt*.

Nettopp fordi den er så altoverskyggende, er det denne historien vi burde snakke om. Allikevel er det nøyaktig dette mange mennesker vil unngå å snakke om.

Hvorfor?

Jeg tror det kommer av at folk vet at dette er det virkelige problemet. *Deres historie er problemet*. Men historien er så “hellig” for dem, en gjenfortalt fortelling som de ivrig klynger seg til helt uten noe ønske om å gi slipp. Å gi slipp synes å være å svikte sine forfedre, nedvurdere sine tradisjoner og vanære historien.

En fantastisk prest, hvis kirke jeg gikk i for nesten 20 år siden, Rev. Terry Cole-Whittaker pleide å spørre under søndagsprekenen, “Hvem er nødt til å forstå at de gjør det ‘feil’ for at dere skal ha ‘rett’?”

Hun traff innertier med det spørsmålet.

Folk vet at hvis de forandrer sin historie – enten historien til folket sitt, eller sin individuelle – så vil de ha endret sin forståelse om så å si alt som en eller annen i deres nærhet noensinne har sagt.

Selvfølgelig vet de at dette vil påvirke ikke bare deres opplevelse av hvem der er, men også deres forståelse av hvordan sakene er og hvor de er på vei. Så voldsomme endringer er veldig utfordrende for de fleste. De fleste foretrekker at tingene forblir uforandret, selv når det står dårlig til. Forandring gjør at ting blir ukjente – og det folk ikke kjenner er det ofte redde for. Det som hindrer de fleste i å forandre seg er *frykt*. De liker ikke nødvendigvis tingenes tilstand, men det er i det minste en kjent elendighet. Derfor vil samtaler som kan føre til virkelig forandring ofte verken ønskes hjertelig velkommen eller bli tolerert.

Det som hindrer
de fleste i å forandre
seg er frykt.

For å gi et fullstendig svar, så tror jeg det ikke bare er frykten for det ukjente. Jeg tror at mange vet at hvis de virkelig satte seg ned sammen med andre og eksaminerte sine vanemessige tanker og ideer, på en objektiv måte, så ville de se sin egen dårskap. De ville skjønne hvor mye de har tatt feil og hvor på jordet og

villedet de har vært. De vil forstå hvor ufullstendig og feilslått deres forståelse har vært. Menneskeheten later til å ha kjørt seg fast... *en samtale unna paradiset.*

Vi må gjøre det vi aldri har gjort før

Se for deg at en eneste samtale kan forandre alt. Mange – kanskje de fleste – vil aldri ta den samtalen... hvis de ikke oppmuntres til å delta på en vennlig og åpen måte. Det er her du kommer inn i bildet.

Men hva i huleste kan en eneste samtale inneholde eller føre til som gjør at vi skaper paradiset på jord?

Det ville være en samtale, med veldig mange involvert. Jeg mener hvis hundre, la oss si tusenvis, veldig mange tusen, var i den samme samtalen i sine respektive samfunn, samlinger, familier, eller hvor som helst... Eller hvis mange nok plutselig snakket om de samme tingene via sosiale medier, for eksempel internett... da kunne denne ene samtale, med så mange mennesker involvert på så mange steder... ende opp med... faktisk ganske hurtig... å skape paradiset på jord.

Frøet til denne ideen ble plantet da jeg deltok i en stille samtale med en håndfull mennesker som var kommet til Ashland, Oregon for å tilbringe fem dager samme med meg og min kone i den høytiden som vi kaller Hjemkomsten "The homecoming".

(Hvert år møtes en liten gruppe med varierende mennesker – på seks til ti stykker – hos oss i fem dager for å utforske livet på et veldig personlig plan.)

Det var under Hjemkomsten i august 2010 at noen nevnte kraften som fantes i spørsmålene jeg hadde stilt under vår samtale. Jeg kaller dem; de syv grunnleggende spørsmålene. "Hele verden burde bli invitert til å stille og svare på disse spørsmålene" var det noen som erklærte.

"Ja, iblant synes det som om at hvis alle løp omkring og stilte disse syv enkle spørsmålene, så ville vi bare være en eneste generasjon unna paradiset," lød mitt svar.

Klangen i de ordene traff oss alle samtidig. Etter en lamslått stillhet var det en i gruppen fra Storbritannia som sa: "Neale, det burde sies til alle. Du kunne sette i gang en global bevegelse med det"

Så vi gjorde det. De som var i rommet gjorde det der og da. Da noen av oss møttes for å ha et planleggingsmøte noen måneder senere bestemte vi oss

for at vi ikke var en generasjon unna paradiset... paradiset var kanskje bare *en samtale* unna? Alt vi trenger å gjøre er rett og slett å oppmuntre alle til å ha en enkel samtale med så mange andre som de kan, gjennom å spørre disse syv enkle spørsmålene.

Med utgangspunkt i den ideen skapte vi det vi kaller SamtaleBevegelsen (The Conversation Movement). Den fyren fra U.K., som heter Steve Minchin, ble den verdensomspennende bevegelsens frivillige koordinator. Det, min kjære venn, er slik saker og ting skjer. Det er slik ting som forandrer verden begynner.

Jeg må allikevel innrømme, at selv om ideene føltes veldig god, så stilte jeg meg selv de samme spørsmålene som du stiller deg selv akkurat nå... Hva kan egentlig sies i en samtale som vil ha en slik påvirkning at det kan være begynnelsen på menneskehetens inntog i paradiset? *Hvordan kan det å stille syv spørsmål være nok?* Gjennom grundig refleksjon kom jeg frem til dette svaret:

Vil det være nok
å stille bare syv
spørsmål?

Ja, det kan det, siden disse spesielle spørsmålene stimulerer utforskningen av nye tanker rundt hvem vi er, hva som er meningen med livet. Rundt hva eller hvem Gud er og hva som er vårt sanne forhold til hverandre. Det er også mulig fordi en slik samtale ikke dreier seg om å latterliggjøre, forlate eller marginalisere gamle tanker, men simpelthen om å invitere inn nye.

Men både det å sende ut og *akseptere* en slik invitasjon krever mot. Mennesker har vært villige til å ta nye ideer i betraktning – til og med såkalt blasfemiske ideer – på nesten hvilket som helst område... unntatt når det gjelder *det mest grunnleggende av alt*, våre personlige og kollektive trossystemer.

For å ta nye trossystemer i betraktning ville vi måtte gjøre det som vi gjør rutinemessig når det gjelder medisin, vitenskap og teknologi, som vi ikke har hatt mot til å gjøre det innenfor religionen og mange andre personlige trossystemer. For å gjøre dette må vi være villig til å stille spørsmål med våre tidligere antagelser.

Dette vil være det modigste og viktigste menneskeheten kan gjøre akkurat nå.

En oppskrift som virker

Forandring skjer ikke lett på noen områder. Som Max Planck, en av kvantefysikkens opphavsmenn en gang sa det: “En ny vitenskapelig sannhet vinner ikke bare frem gjennom at den overbeviser sine motstandere og får dem til å se lyset. Det skjer vel så mye gjennom at motstanderne etter hvert dør ut og det vokser frem en ny generasjon som er vant til de nye tankene.”

Eller som det litt mer flåsete kan sier: “Vitenskapen går skrittvis fremover, en begravelse om gangen.” (kilde: Wikiquote-http://en.wikiquote.org/wiki/Max_Planck).

Men tross alt, vitenskapen stiller til syvende og sist ved basen som de vitenskapelige slutningene er basert på. Gjennom å bruke denne metoden kommer den en dag frem til bedre svar og mer geniale, mirakuløse og storslagne løsninger. På samme måte finner man nye svar innen medisinsk forskning, siden de før eller siden stiller spørsmål ved grunnlaget for den forrige konklusjonen. Gjennom å bruke denne metoden kommer den en dag frem til bedre svar og mer geniale, mirakuløse og storslagne løsninger. Det samme skjer i industrien. *Det er en oppskrift som virker.*

Allikevel spiller det ingen rolle hvor mange begravelser som har funnet sted innenfor religion og andre kulturbaserte trossystemer. Det har ingen betydning hvor mange generasjoner som har passert. Folk flest *avviser i utgangspunktet* å stille spørsmål ved de tidligere konklusjonene. Når sant skal sies så er mange kjent for å ha erklært slike spørsmålsstillinger for frafall av troen.

Det er mulig
at alt vi tenker og
tror kan vise seg å
være feil.

Dette er menneskehetens store tragedie. Det er det største hinderet for

vår rases utvikling.

Vi har gjort overveldende og nesten ufattbare fremskritt innen medisin, teknologi og vitenskap gjennom at de som har praktisert disse disiplinene til slutt har unngått hinderet, selv om det ofte har tatt lang tid.

Gjennom århundrene har de vært villig til å komme med den ene uttalelsen som de fleste ikke tør komme med når det gjelder sine religiøse og kulturelle trossystemer.

Det er en mulighet for at det vi tror kan være helt feil.

I det minste kan det hende det er ufullstendig.

Hvis menneskeheten ville engasjere seg i en global samtale om våre religioner, trossystemer og vår Kulturelle Historie, som begynner med disse nøkkelordene, så kunne den samtalen føre til løsninger som får det vi hittil har kommet frem til innen medisin, forskning og vitenskap til å virke som barneleker.

Vi kunne skape det livet vi har drømt om, fremtiden det er vår skjebne å skape og dermed den menneskelige erfaring vi er *skapt for å utfolde*. Det finnes allerede de som frembringer et slikt resultat i sitt eget liv. I dette øyeblikket. Hvis alle rett og slett begynte å fortelle om det, så kunne vi spre denne levemåten til hele menneskeheten i løpet av en generasjon – samtale for samtale.

Så svaret er. Jeg tror det ville være vidunderlig hvis vi alle snakket sammen.

La oss sette det på spissen og si at jeg tror vi virkelig *trenger* å snakke.

Jeg mener ikke at vi skal diskutere, argumentere, slåss, motsi eller debattere hverandre, kun at vi skal ha en samtale. Snakke med mild lidenskap og lytte med et åpent sinn. Dele med en gavmild ånd og et forståelsesfullt hjerte. Og avslutte ikke med en ferdig konklusjon, men med villighet til å snakke og dele igjen og igjen, som del av en pågående utveksling som aldri blir ferdig.

Menneskeheten er i stand til å kreere, hvis den ønsker, en helt ny Kulturell fortelling – et friskt sett av tro på hvem og hva vi er og hva som er sannhetene vi tror på når det gjelder livet og hverandre. Vi kan til og med, til og med i øyeblikket for å si det på en bedre måte, skape en utvidet forståelse av Gud, så det guddommelige *til slutt kan gjøres funksjonelt*, og ikke bare være dogmatiske doktriner.

Roller du er født til

Tidligere tok vi en titt på menneskenes rolle i utviklingen av det som har ført til vår nåværende omstendigheter. Jeg nevnte også noe om hvilken rolle vi kan spille akkurat her og nå hvis vi vil at forandringene skal skje enda fortere. Nå vil jeg driste meg til å si litt mer om det.

Jeg tror du er kommet for å gjøre nettopp det.

Du er kommet til denne verden – tatt fysisk form her på jorden, i dette

spesielle og kritiske øyeblikket i historien – *for å bidra til menneskehetens videre utvikling.*

Jeg innser at det høres litt voldsomt ut, men ikke desto mindre tror jeg det er sannheten. Selvfølgelig er ikke det den eneste grunnen til at du har kommet hit. Du har grunner som er forbundet med din individuelle utvikling og erfaring. Men det er slik at jo mer du erfarer av det sistnevnte, jo mer vil du oppnå av det vi har snakket om. Når det kommer til stykket vil du se at de to tingene er nøyaktig det samme.

Men la oss se litt på hva som finnes oppe i hodet ditt angående det her.

Tror du at du er kommet hit gjennom en *tilfeldighet*? Tror du at hendelsene som utfolder seg på noen måte *kommer i feil rekkefølge*? Tror du at det skjer noe som helst *som ikke burde skje*?

Har du en forestilling om at din tilstedeværelse i disse avgjørende øyeblikkene er en tilfeldighet? Er det din mening at den uklanderlige synkronisiteten av din ankomst og tilstedeværelsen av Dette Øyeblikket er et resultat av skjebnens rulett? Fortell meg om det. Delta i denne samtalen. Akkurat nå drøfter vi dette på www.TheGlobalConversation.com.

Her er mine tanker rundt dette. NEI, Livet fungerer ikke på den måten. Intet i livet skjer på grunn av tilfeldigheter. Livet oppstår gjennom dine intensjoner om hva det skal være. *Til og med dine intensjoner før du ble født.* Du har en sjel. Du er langt mer enn en kropp med en hjerne. På samme måte som “livet” strekker seg langt ut over grensene for din nåværende fysiske inkarnasjon.

Hvis du ikke tror det, så er det kanskje vanskelig for deg å ta i mot tanken om at deler av din livsreise er å støtte utviklingen av vår rase?

En slik agenda kan virke alt for stor og hinsides dine evner og rekkevidde. Men slik er det ikke. Du er mer enn i stand til å tilby din støtte, slik livet inviterer deg til å gjøre akkurat nå. Hvis du er villig, så kan du jo tilby deg og prøve – jeg sier det en gang til – å hjelpe til med å forandre verden.

Ting jeg håper du vil huske...

- Hvis vi blir enig om å ikke bare la humla suse i denne overhalingen av Menneskeheten, så vil forandringene bli til det bedre.
- Folk flest omfavner læresetninger som rett og slett er usanne.
- Siden vår kulturelle historie som gjennomtrenger alt inneholder disse læresetningene, så trenger vi å snakke om det.
- Avstanden til paradiset kan vise seg å være en eneste samtale – hvis mange nok av oss deltar og tenner gnisten i andre.
- Din skjebne er å ha betydning for utviklingen av vår rase.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Bestem deg for å lære så mye som mulig om våre gamle myter og hva de forteller oss, slik at du kan diskutere dem med andre.
- Delta i utformingen av forslag til vår nye Kulturelle Historie gjennom å gå til: www.TheGlobalConversation.com
- Når du innleder en slik samtale, gjør det på en mild og vennligsinnet måte. Spesielt når det kommer til de Syv Enkle Spørsmålene, men også når det gjelder både den gamle og den nye historien.

Samtale 6

DET DREIER SEG OGSÅ OM DIN INDIVIDUELLE UTVIKLING

Det fine er at du ikke trenger å være hverken en bestselgende forfatter eller en offentlig talsmann eller tv-personlighet eller noe som helst annet som du tror du må være for å ha en betydning. Du trenger heller ikke å bli en spirituell mester, investere all din tid eller donere tonnevis med penger.

Men... skulle du velge å ta i mot oppgaven, så kommer du til å arbeide vel så mye for deg selv som for menneskeheten. Dette er saken:

Din deltagelse i menneskehetens utvikling skjer rett og slett *gjennom det arbeidet du gjør med din egen sjel*. Jeg mener det når jeg sier at menneskeheten er kun en samtale unna paradiset. Den samtalen dras i gang når du tar en skikkelig prat med deg selv. Det innbefatter å stille spørsmål når det gjelder alle dine tidligere antagelser – hver eneste forstilling du kan ha hatt om deg selv, verden og livet.

Deretter kunne det inneholde at du har lignende samtaler med andre. Det er dette Folkebevegelsen for Samtaler dreier seg om.

Jeg vil gjerne arbeide med min egen sjel så jeg kan utvikle meg videre... men hvordan er det forbundet med alle denne pratinga med andre?

Sjelens arbeid er ikke begrenset til jeget. Sjelens arbeid består også av at man bryr seg om andre sjeler. Din sjel er klar over at det egentlig bare finnes en sjel, som har manifestert seg i talløse individuelle skapninger og former.

Dermed blir det å bry seg om andre sjeler å bry seg om seg selv og det å arbeide med alle sjeler er å arbeide med sin egen sjel.

Derfor er trangen til å hjelpe andre innebygget i genene. Det er kodet inn i vår rase. Vi bryr oss rett og slett om hverandre, og gjør det vi må for å vise det. Vår "sjels kontrakt" inneholder disse betingelsene. Jeg er helt sikker. Alle sammen *føler* vi denne impulsen.

En måte, som er veldig lett, og som viser hverandre at vi bryr oss, er at vi engasjerer andre i den samme levende og livgivende samtalen som vi har

med oss selv.

La oss derfor granske våre sjeler sammen. Fordi det å granske sjelen kan være en ensom fornøyelse, men det trenger ikke være slik. Når en person gransker sin sjel, så kan den personen forandre seg. Når en hel gruppe men-

Din deltagelse
i menneskets
utvikling finner sted
*gjennom det arbeidet
du gjør med din egen
sjel.*

nesker gransker sin sjel, så kan hele gruppen forandre seg. Hvis et samfunn gir seg ut på litt sjelegransking sammen, så kan hele samfunnet endre seg. Så snart den kollektive kulturen i mange små samfunn endres, så skjer det samme med hele verden.

Det hele begynner med at du gransker deg selv dyptgående. Og deretter tar med deg spørsmålene til andre.

Valget er ditt

Hva er det jeg egentlig mener når jeg snakker om arbeidet du gjør med sjelen? Det dreier seg om en type sjelelig arbeid, men selvfølgelig ikke den eneste. Men det er et kraftfullt sjelelig arbeid, så kraftig at det kan forandre en person, en gruppe, et samfunn og en hel verden.

Det "kreves" ikke av deg at du skal gjøre dette arbeidet, eller noe som helst annet for den saks skyld. Du kan gjennomføre denne prosessen med din egen individuelle sjel, eller du kan gjøre det med din egen sjel og i fellesskap med andre sjeler. Valget er ditt.

Hvordan arbeider man med sjelen? Hvordan kan jeg i det hele tatt få kontakt med denne sjelen, så jeg kan få startet denne sjelsgranskinga?

Et rettferdig spørsmål. Ingen lærer seg disse tingene på skolen. Det er heller ikke skrevet mye om det. Kirken går heller ikke særlig langt inn i dette. Men det skal vi gjøre nå. I denne samtalen vil jeg dele alt jeg vet om hvordan du kan kontakte din sjel på en vidunderlig måte i det daglige liv. Slik at du får tilgang til sjelens erfaring og visdom. Det er verdt å være med på. Det er en tre stegs prosess som har endret mange menneskers liv.

Kan jeg få stille noe som kanskje er respektløst?

Selvfølgelig. Hva som helst.

Hva er ditt grunnlag for alt dette her? Du snakker om Syv Enkle Spørsmål. Hvem har funnet opp dem? Hvor kom de fra? Hvorfor er de så magiske for deg? For å si det som det er, hvor kommer hele denne forestillingen om en “overhaling” og behovet for en helt ny Kulturell Historie fra?

Grunnlaget for alt som finnes

Det er slett ikke noe respektløst spørsmål. Jeg forstår at du ønsker å skjønne det her. Så la meg fortsette forklaringen.

For litt mer enn femten år siden hadde jeg en erfaring som var inspirert av det hellige. Jeg skrev en bok rundt det, som het Himmelske Samtaler.

Den boken skapte et globalt spirituelt fenomen, og solgte over en million eksemplarer.

Den ble oversatt til 35 språk og lå på bestselgerlisten i New York Times i 137 uker. I løpet av tiden som er gått siden den gang har det blitt utgitt 8 nye bøker i denne pågående dialogen, hvorav seks av dem også har ligget på bestselgerlisten til Times. Jeg sier ikke dette for å skryte. Jeg sier det for å skape en sammenheng hvor du kan betrakte alt det jeg har sagt her, og alt det jeg kommer til å si.

Gud har kommet med en livgivende beskjed til verden og gjennom salget av bøkene og delingen av innholdet i dem, så har millioner mennesker blitt berørt av dette budskapet. Det skjer med en grunn. Det er ingen tilfeldighet.

Menneskehetens Overhaling (husk definisjonen om at en overhaling dreier seg om å undersøke og reparere noe) er underveis og jeg tror at HS (Himmelske Samtaler) materialet er en del av det.

Betyr det at jeg er en slags Messias? Nei, det vil si at vi alle er det! Det viktigste, meste fremtredende og oftest gjentatte budskapet i Himmelske Samtaler er at vi alle snakker med Gud hele tiden. Vi har bare andre navn for det.

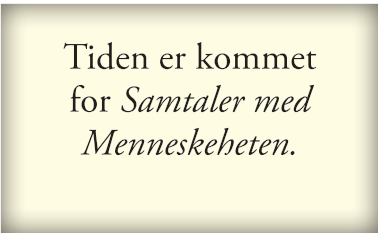
Vi omtaler det som inspirerte øyeblikk eller intuisjon. Eller psykiske åpninger, lyse ideer, dype innsikter eller forklarelsens øyeblikk. Vi kaller resultatene av slike øyeblikk for sammentreff nådegaver eller tilfeldigheter.

Vi *forneker* stadig vekk at de virkelig kan skyldes en samhandling med det hellige, fordi vi har arbeidet det dypt inn i vår kulturelle historie at vi er uverdige til å ha slike erfaringer. I svært mange sammenhenger betraktes det som blasfemisk å hevde at du har hatt direkte forbindelse med Gud. Allikevel har det opp gjennom historien stadig vekk vært menn og kvinner som har opplevd dyptgående øyeblikk av forbindelse med kilden og essensen til alt liv, uansett hvilket navn vi gir den. I tidens løp har slike oppvåkninger ført til ny innsikt og kunnskap om ting som enda ikke har skjedd.

Nå er tiden kommet for at vi alle krever vår rett til dette, slik at nye samtaler kan få utfolde seg. En samtale som springer ut av samtaler med Gud. Når er tiden kommet for å ha den samtalen med oss selv som jeg snakker om. Og deretter for at vi alle har den samtalen med hverandre. Tiden er kommet for *Samtaler med Menneskeheten*.

Hvor vi en snur og vender oss så ser vi mennesker som søker etter visdom, klarhet og løsninger. Folk som prøver å forstå hva i huleste var det som gikk galt med oss, som har gjort at vi holder på med denne galskapen – dreper og sårer hverandre mens vi fullstendig overser den desperate nøden som herjer blant noen av våre medmennesker. Til tross for vår innebygde trang til å bry oss om hverandre, er vi i ferd med å ødelegge den planeten som vi sier at vi elsker mens vi hele tiden strekker ut hendene våre etter noe som er Større og Bedre og Flottre. Det finnes hundretusener som gjør opprør fordi de aldri har hatt det som så mange tar som en selvfølge.

Samtalene jeg foreslår kan skape en vei til visdom, en farbar rute til klarhet og åpenbare løsninger for mange av oss. Men det må være virkelige samtaler, ikke bare forklaringer fra de som tror de har noe viktig å si. Det må finnes åpninger til gjensidig forståelse og skapelse.

Tiden er kommet
for *Samtaler med*
Menneskeheten.

Ting jeg håper du vil huske...

- Din deltagelse i menneskehetens utvikling er nært forbundet med arbeidet du gjør med din egen sjel.
- Dette arbeidet dreier seg om dyptgående gransking og spørsmålsstilling.
- Sjelens arbeid er ikke begrenset til jeget, men kan dreie seg om å føre andre sjeler mot ny fred og klarhet. Det blir ikke krevd noe som helst av deg.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Les *Himmelske Samtaler – Første bok* hvis du ikke allerede har gjort det. Eller hvis det er lenge siden du leste den.
- Delta i sjelegranskingen gjennom å bruke de Syv Enkle Spørsmålene, som blir beskrevet i det neste kapitlet.
- Fortsett å ha samtaler med andre, sentrert rundt deres betraktninger og meninger om disse syv spørsmålene.

Samtale 7

SPØRSMÅL FÅ ER VILLIG TIL Å SVARE PÅ

Nå kommer det som krever villighet. Det jeg tilbyr er noen utfordringer det krever mot å følge opp. Dette krever mot siden alle svarene man kan komme med er foruroligende – uansett hva de måtte være. (Bortsett fra hvis de ikke er det. De er skremmende for de som ikke ønsker at ting skal forandres eller i det hele tatt utfordres. Dette er ikke for de som sier “nok med det. la tingene være som de er, det må finnes en annen metode enn dette.”) Jeg regner med at dere er med på dette, siden dere fortsatt leser.

Det er fint.

Jeg mener at det virkelig er fint, kjempebra.

Den største revolusjonen

Det vi snakker om er spørsmål og svar som kan sette i gang den største revolusjonen som noen gang har rullet over planeten. Det sier ganske mye.

En sjekk hos Wikipedia på ordet revolusjon henviser til en bokstavelig talt talløs rekke av opprør. Det begynte med den populære folkereisningen i den Sumeriske byen Lagash, hvor man avsatte kong Lugalande og satte reformisten Urukagine på tronen i 2380 f.Kr. De siste tilføyelser er om revolusjonene i en rekke arabiske land i 2011.

La oss ta en titt på litt av lista, bare for å se hvordan folket på denne planeten har forholdt seg til de som hersker over dem...

Utallige opprør har spilt seg ut gjennom hele historien, Inkludert Romerrikets undergang, den første krigen for Skotsk uavhengighet, Den Franske revolusjon, den amerikanske revolusjonen, den indiske folkereisningen, boerkrigen samt revolusjoner over hele Sør-Amerika. Den europeiske revolusjonen i 1948 og revolusjonene dagens Ungarn, Jugoslavia og Haiti. For ikke å snakke om oppløsningen av Sovjetunionen i 1991.

... du kan tro meg når jeg sier at dette kun er et lite fragment av listen som strekker seg langt og lengre enn langt. Vi har gjort “opprør” siden vi begynte å samle oss i klaner, stammer og etter hvert som nasjoner.

Hva tror dere alt dette dreier seg om?

Måten
maktmenneskene
har konstruert livet
på denne planeten er
*ikke slik livet egentlig
er ment å skulle
leves...*

Hva forestiller du deg som årsak til alt dette? *Har du en ide om hvorfor det aldri syntes så slutte?* Har du noen ide om hva som *kunne* få slutt på det?

Jeg kan fortelle deg hva det dreier seg om, Jeg kan også si hvordan vi kan få det til å ta slutt gjennom en endelig revolusjon. I sannhet er det dette “Stormen før stillheten” handler om. Det som har vært årsaken til alt det her i så lang tid er at...

Mennesker over hele planeten har lenge vært fullstendig klar over at måten

livet og samfunnet har blitt konstruert av de med makt, *ikke er slik livet egentlig skulle leves.*

Derfor har mennesker siden tidenes morgen – overalt kjempet for en ny måte å leve på. De har søkt etter en ny kvalitet med det å være menneske, en kvalitet de visste var slik vi egentlig skulle være og leve. Disse forkjemperne har holdt på frem til i dag. Selv mens dette skrives er det mange mennesker rundt omkring i verden som roper NEI! til hvordan saker og ting utfolder seg mens de krever forandring.

De er klare til å dø for saken. De *har* dødd for den. De er i ferd med å dø for den, akkurat nå mens du leser dette.

Men nå er vi som et globalt samfunn for første gang klar til å få slutt på alt dette. Det er nok. Vi er ferdige med det. *Det må da finnes en bedre vei!* Vi kan undre oss over hvorfor de som driver med styre og stell ikke *ser det*. Men det gjør de jo ikke, så nå blir vi vitner og deltagere i det som jeg har kalt menneskehetens Overhaling.

Dette er en revolusjon som ikke ber noen om å ofre livet. Vi simpelthen inviterer de til å eksaminere seg selv og andre gjennom å stille spørsmål, noe som har mulighet til å forandre alt, slik at alle disse voldelige revolusjonene aldri mer blir nødvendige.

La oss ta en titt på de syv “farlige” spørsmålene.

Jeg liker å dele de i to grupper. For meg blir det lettere å håndtere på den måten. Derfor deler jeg dem i det jeg kaller de tre vedvarende og de fire fundamentale spørsmålene om livet.

Dette er ingen lurespørsmål laget for å narre eller lokke noen til noe som helst. Det er sannferdige spørsmål som stilles (du må stille dem) med renhet i hjertet. Det er ikke for å vise at man har rett eller for å rettferdiggjøre noe. De stilles her varsomt og mildt siden jeg opplever, på grunn av alt det vi allerede har snakket om, at de fleste ikke føler seg komfortable med å snakke om disse tingene. De herskende krefter på planeten er svært fornøyd med det. Siden virkelig ærlig og direkte utforskning av disse spørsmålene, kunne føre til en ærlig erkjennelse om hva som skjer på denne planeten akkurat nå. Det kan jo lett føre til at vi gjorde en virkelig ærlig anstrengelse for å gjøre det hele på en ny måte... og at vi ville velge å være mennesker på en annen måte.

Skulle det virkelig skje, så ville spillet være slutt for de som klamrer seg til makta. Da ville livet som vi har levd det være historie... og det som skjer nå *kommer til* å gjøre slutt på den historien vi har levd til nå.

De syv enkle spørsmålene

De følgende undersøkelsene foretatt i dypet av vår egen sjel, som vi også bruker for å invitere andre til å undersøke dypet av sin sjel, kan forandre verden.

DE TRE VEDVARENDE SPØRSMÅLENE

1. Hvordan kan 7 milliarder mennesker hevde at de vil ha nøyaktig det samme (fred, sikkerhet, muligheter, velstand, glede og kjærlighet) og alle som en være ute av stand til å få det?
2. Kan det være at det er noe vi ikke forstår om livet, *og at det å forstå dette ville endre alt?*
3. Kan det være at det er noe vi ikke forstår når det gjelder oss selv, vårt eget liv og dets hensikt, som ville endre vår virkelighet og erfaring av livet totalt, til det bedre, for alltid?

Dette er mektige spørsmål. De fortjener svar. *I det minste fortjener de å bli spurt.* Men er det mange som stiller de? Hva med politikere, presidenter, statsministre, konger og andre statsledere? Slett ikke. Hva med religiøse ledere og lærere. Ikke så mange. Hva med generaler og admiraler, finans og industriledere? Slett ikke. Hva med vanlige mennesker rundt middagsbordet? Vel, kanskje de begynner nå, kanskje.

Vanlige mennesker som du og jeg vil begynne å stille disse spørsmålene over hele kloden. Og når vi har svart på disse tre går vi videre...

DE FIRE FUNDAMENTALE SPØRSMÅLENE

1. Hvem er jeg?
2. Hvor er jeg?
3. Hvorfor er jeg der jeg er?
4. Hva har jeg tenkt å gjøre med det?

Jeg tror ikke vi kan overse disse spørsmålene hvis vi ønsker å utvikle oss. Det fungerer ikke for noen. Vi må få slutt på den forvirringen vi har rundt disse spørsmålene hvis vi ønsker å gjøre noe annet enn å dilte frem gjennom livet uten å ha en klar forestilling om hva vi gjør eller hvorfor vi gjør det.

Det er situasjonen for folk flest her på jorden i dag. Det er også grunnen til at verden er i denne tilstanden. Jeg fikk ingen fremdrift i livet før jeg besvarte de fire fundamentale spørsmålene (og jeg besvarer de en eller annen gang i løpet av hver eneste dag som den utfolder seg. Brukt slik er ikke disse spørsmålene kun informative, de virker transformerende).

Nøkkelspørsmålet er det første. Det åpner alle dørene. Det ber oss om å gå så dypt inn i det største mysteriet. Mysteriet med vår identitet. Jeg tenker selvfølgelig ikke på hva du heter, men hva som er din kosmiske identitet.

På det spørsmålet finnes det intet riktig svar. Det eneste som finnes er svaret du gir.

Det andre spørsmålet synes kanskje enkelt, men svaret er det muligens ikke.

Hvor er jeg? Hvor anser du deg selv for å være? Det vil si, fra hvilket ståsted erfarer du din eksistens? Hvordan betrakter du den? Hvordan anser du virkeligheten for å være?

Jeg snakker ikke om hvordan du fysisk kan beskrive virkeligheten (jeg lever på planeten jorden osv.), men om hvordan du oppfatter den i din forestilling. Jeg refererer til din idemessige forestilling av dette rommet. Er det et lærested som en skole?

Opplever du verden som et sted du testes eller skal opp til eksamen? Er det et sted hvor du må kjempe, bevise og konkurrere, på samme måte som en sportsbegivenhet, hvor noen er vinnere og andre er tapere? Har du intet bevissthetsmessig referansepunkt for dette stedet og ser på det kun som en fysisk lokalitet i et system av planeter som spinner rundt en stjerne?

Hva *er* egentlig dette stedet vi befinner oss på for noe? Sinnet dit bønnfaller om å få vite det... *Hvor er jeg?*

Det er intet riktig svar på dette spørsmålet heller. Men frem til jeg fant et svar, hadde jeg ikke en bevissthetsmessig ramme som kunne holde sammen min livserfaring. Fraværet av et slikt rammeverk gjorde at selve livserfaringen ble opplevd som grunnleggende uten virkelig mening. Det var ikke store forskjellen på meg og en maur eller en flue. Sant nok så var jeg en mer sofistikert livsform. Jeg hadde forventninger til livet og hvis man ser bort fra det uventede, så visste jeg at jeg ville være her for en viss tid. Men hva slags sted er det egentlig jeg er på?

Og da kommer det neste spørsmålet. Hvorfor?

Hvorfor er jeg der jeg er? Hvorfor her og ikke et annet sted? Finnes det et annet sted? Hva er meningen med at jeg er akkurat på dette stedet på akkurat denne tiden? Finnes det en mening? Og hvem har i tilfelle gitt det denne meningen? Jeg vet ikke hvordan noen kan komme fremover i sin utvikling uten å tenke over det – og komme frem til et slags svar.

Mange reagerte på spørsmålene med et kjapt: Det vet jeg da ikke, og er ferdig med det. Jeg er ute av stand til det. Hvis de virkelig ikke har noen peiling, så råder jeg dem til å konstruere et svar. Du forsto rett, jeg mener å rett og slett bestemme seg for et svar, bare fordi man har det til hensikt. På den måten vil de leve deres liv med en hensikt, som er bedre enn å leve ved en tilfeldighet.

Et meningsløst liv leves i samsvar med de meningsløse reaksjonene til størstedelen av jordens befolkning. Jeg håper at ingen av dere noen sinne igjen velger å leve på den måten. De fleste av oss har levd, i hvert fall deler av våre liv på den måten, men det trenger vi aldri mer å gjøre.

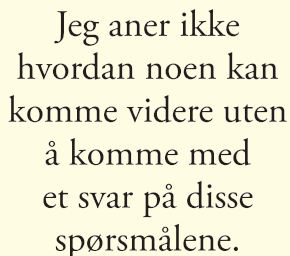
Den siste eksaminasjonen

Dette fører oss til det siste spørsmålet. Som ikke bare er det siste spørsmålet i denne omgangen, men et spørsmål som kan vise seg i overført betydning å være det Endelige Viktige Spørsmålet om Livet. Etter at du har besvart alle de andre spørsmålene inviteres du til å bestemme deg for: *Hva har du planer om å gjøre med det.*

Dette er alltid det endelige spørsmålet. I hver eneste situasjon og under alle omstendigheter, i hvert eneste øyeblikk, vil spørsmålet alltid og for evig være. *Hva har jeg planer om å gjøre med det?* Livet utvikler seg gjennom dine intensjoner med det. Det er selve drivstoffet som holder motoren som skaper ditt liv gående. Det er viktig å forstå at livet ikke består av noe annet enn energi. Livet er organisert energi. Og hvem organiserer den? Overraskende nok er det oss selv som gjør det!

Livet er ren energi som vender tilbake til seg selv. Liver er en selvberende, selvbestemmende og selvskapende prosess. Det er avhengig av seg selv, stoler på seg selv og leter hos seg selv etter svarene på hva neste trinn skal være.

Det er en sannhet som gjelder universelt, nasjonalt, lokalt og individuelt. Det dreier seg bare om skalaen det spiller seg ut på. Vi forstår at universet tar sine bestemmelser på denne måten, vår planet tar sine bestemmelser

Jeg aner ikke
hvordan noen kan
komme videre uten
å komme med
et svar på disse
spørsmålene.

på denne måten, på samme måte som nasjoner, byer, småsamfunn og personer bestemmer seg på denne måten. Livet gir Livet informasjon gjennom den prosessen som er Livet. Livets informasjon skaper liv i formasjon. På det mest personlige nivå skaper din informasjon deg: I formasjon. Du former og reformulerer deg selv konstant. Du skaper og gjenskaper deg. I sannhet så er det selve livets funksjon å gjen-skape seg

selv i hvert gyllent øyeblikk av Nå. I den neste og største visjonen du noen gang har hatt om Hvem Du Er.

Det var kort og godt det hele. I grunnen er det dette vi driver med. Hele menneskeheten er involvert i denne prosessen. Vi holder på med det politisk, økonomisk, kulturelt, rasemessig, sosialt, seksuelt og åndelig. Dette er alt vi

gjør og vi gjør intet annet.

Dette er hva Gud holder på med. Gud gjenskaper seg selv i hvert eneste øyeblikk som kalles NÅ – livet er Gud som holder på med dette. Livet er Gud som utfolder Seg Selv i en endeløs mangfold av former. Du er en av Guds former. Dere er, alle sammen, Guds informasjon... og slik Gud i formasjon.

Ting jeg håper du vil huske...

- De syv spørsmålene er foruroligende. Det er derfor de er så kraftfulle.
- Revolusjoner er en del av livsformen på denne planeten.
- En siste revolusjon er alt vi trenger for å få slutt på slike sosiale opptøyer... for alltid.

Ting jeg håper du vil gjøre

- Les de Syv Enkle spørsmålene om og om igjen til du kan dem utenat.
- Still deg selv disse spørsmålene og søk dypt i ditt indre etter svarene.
- Skriv ned svarene du kommer frem til, så du blir helt klar over hva du mener, slik at du kan gå tilbake til dem – la oss si om et år fra nå – og se hva, om noe, som er endret i din oppfatning av ting.
- Vær klar til å dele svarene du har kommet frem til når du utforsker disse spørsmålene sammen med andre.

Samtale 8

BURDE VI IKKE SNAKKE MYE OG GRUNDIG OM DETTE?

Vi er godt underveis! Disse spørsmålene vil garantert få folk til å spise ørene uansett hvor de stilles.

Å få folk til å spise ørene er så sin sak. Det å forandre verden noe helt annet. Er dette alt? Har jeg fulgt deg hele denne tiden bare for å bli fortalt at jeg skal “Gå ut og ha en samtale rundt syv spørsmål”. Er det, det hele? Jeg hadde faktisk ventet atskillig mer.

Jeg vil ikke anklage deg for å tenke på den måten. Det virker kanskje ikke som noe særlig til løsning på utfordringene vi står overfor. Men jeg kan si deg en ting! Det er samtaler, små samtaler som setter i gang store revolusjoner. Og det vi snakker om er intet mindre enn århundrets samtale. Det er samtaler som endrer folks bevissthet og som får dem til å bestemme seg. Samtaler rundt disse målrettede spørsmålene kan fyre opp under en global bevegelse som vil føre til enorm sosial utvikling som virkelig kan forandre verden.

Betydningen av en enkel samtale

La meg dele noe som kommer fra Margaret J. Wheatley. Forfatter av “La oss vende oss mot hverandre. Enkle samtaler gjenoppretter vårt håp for fremtiden.”

Hun er en verdenskjent konsulent for organisasjoner. Hun mottok sin doktorgrad fra Harvard, har en M.A. i systemtenkning fra New Yorks universitet og har arbeidet i alle fem verdensdelene, i nær sagt alle slags organisasjoner. Hun vet med andre ord hvordan saker og ting virker. Dette er det hun sier:

“Hvis du vil starte en vidtrekkende sosial forandring så finnes det

ikke noe mer kraftfull metode å sette det i gang på enn å ha en samtale. ” Woow. Jeg kunne ikke ha *betalt* henne for å si noe som passer bedre til å understreke det jeg vil frem til. I en artikkel i Utne Reader fra 2002 observerer Wheatley at “... ekte samtaler er... en tidløs og virksom metode for å utvikle nye tanker. Før vi hadde klasserom og møter og gruppesamtaler, så satt det folk rundt om kring og pratet sammen. ”

Den mest kraftfulle metoden som finnes for å sette i gang store sosiale endringer, er å sette i gang en samtale.

Vi kan bli inspirert av at dette er noe vi alle er i stand til å gjøre. Vi kan også bli inspirert av det fakta at så mange mennesker lengter etter å snakke sammen. Vi er sultne på gode samtaler. Folk ønsker å fortelle sine historier og er villige til å lytte til din. Vi er i ferd med å vekke til live en gammel tradisjon, en måte å være sammen på som alle mennesker lett kan forstå.

“Forandring skjer ikke på grunn av at noen legger frem en plan. Forandring begynner dypt inne i et system, gjennom at noen mennesker finner ut at det er en del saker de rett og slett ikke vil finne seg i lengre og derfor reagerer på nye drømmer om hva som er mulig.”

Dette er ord for ord det samme som SamtaleBevegelsen dreier seg om.

Vi gjorde alt det der på sekstitallet. Vi gjorde det med stort alvor og tenkte på fremtiden, barna og planeten. Vi demonstrerte og sto frem, vi marsjerte og tenkte syv generasjoner fremover... mens vi snakket og snakket og snakket. Hvorfor føles det som om vi har gått bakover siden det. Vi var i det minste i stand til å ha en samtale den gangen. I dag synes det å være mindre toleranse og aksept. Mindre villighet til å i det hele tatt høre respektfullt på noen du er uenig med. Kløften er større og man blir stadig mer demonisert av dem man er uenig med. Den generasjonen prøvde seg med “fred og kjærlighet” (peace and love), men hvor brakte det oss?

Motsetningene i dagens samfunn er sterkere enn noen sinne tidligere. Men det er jo nettopp poenget. Det dere gjorde på sekstitallet har ført oss hit.

Det høres jo flott ut, at hele greia liksom skal være vår skyld.

Tvert i mot er det deres fortjeneste. Du og mange andre fra sekstitallet hjalp til å avslutte en epoke. Polarisering er den naturlige følgen av det. Det viser bare at en epoke er i ferd med å ta slutt.

Det har kanskje ikke skjedd så fort som dere ønsket for førti år siden. Men forstå meg rett. Det var det som fikk snøballen til å begynne å rulle... og nå kommer snøskredet.

Historiske epoker har alltid sluttet med de sterkeste motsetningene hittil kjent mellom gårsdagens ideer og morgendagens håp. Det er jo nettopp i slutten av en tidsepoke at de som klamrer seg til det gamle føler seg sterkest truet og derfor biter seg fast med nebb og klør.

Sant nok så er det mange av oss gamlinger som snakket og snakket i sekstiåra. Vi satt i sirkler og gapte helt til sola steg opp over åskammen. Det var slik vi satte i gang en 50 års endringsprosess i menneskehetens tankegang. Det tar tid å snu et stort skip. Menneskeheten kunne ikke ha gjort det hurtigere, siden vi ikke hadde de redskapene til å forsterke og holde ting sammen, som vi har i dag. Vi klarte ikke å bli hørt eller å få det til å bli varig.

Vi hadde ikke Facebook eller Twitter og YouTube og MySpace. Vi hadde ikke email og kunne ikke bare Google. I 2011 ble hele dette nettverket tatt i bruk for å forsterke og fastholde menneskelige samtaler, som jeg allerede har påpekt, førte til den totale forandring i styresettet til flere nasjoner. En så omspennende og effektiv mobilisering ville ha vært absolutt umulig å få til på sekstitallet.

Men nå kan en liten samtale vokse seg stor. Vår felles samtale kan bli global. Og det er stadig flere som melder seg på. Vi har folk i tjue, tredve og førtiårene. Se for deg at vi alle sammen kaster oss inn i det.

Se for deg at alle som deltar i et diskusjonsforum går hjem til sin datamaskin og deler med sitt sosiale nettverk alt de akkurat har hørt og erfart. Plutselig blir en samtale mellom fem til seks personer til en samtale mellom fem til seks hundre personer. Det som skjedde på sekstitallet var en fin begynnelse. Det var begynnelsen til begynnelsen. Men det som skjer nå er Begynnelsen med stor B. Vi vet det og målet for denne SamtaleBevegelsen er å engasjere 250 millioner i det som er Århundrets Konversasjon i løpet av de neste tre til fem år. Som jeg sa, det er en skala som ingen kunne drømt om på sekstitallet, bortsett fra tv selskaper og mediemoguler. I dag har massene kontroll over massekommunikasjonen. Det utgjør hele forskjellen. Vi hadde heller ikke de syv enkle spørsmålene.

Mener du virkelig at dagens muligheter for elektronisk kommunikasjon gjør at en liten innbydelse til å føre en samtale kan tiltrekke seg 250 millioner mennesker?

Hvis Facebook kan få 500 millioner mennesker til å skrive om hva de spiste til frokost, må det da være mulig å få halvparten til å utveksle noe som virkelig har betydning! Alt som trengs for å omskrive vår Kulturelle Historie er å nå en kritisk mengde av energi rundt ideen. Vi er nødt til å få tak i et visst antall mennesker, som er interesserte nok i sin egen og menneskehetens fremtid, til at de vil bruke tid på å utforske hva vi alle sammen tror på. For deretter å foreslå at vi kunne prøve å tro på noe nytt, siden vi ikke er spesielt begeistret for virkningen av det gamle.

Robert Kennedys ord om at: "Hvis vår tid er forvirrende, så er den også utfordrende og full av muligheter," gjorde stort inntrykk på meg. Han sa: "Det er nok å forstå og se det klart... Det finnes de som ser på ting og spør hvorfor? Jeg drømmer om ting som aldri har eksistert og spør, Hvorfor ikke?"

Isteden for "å utforske hva vi alle tror", burde ikke vi leve hva vi tror?

Nei. Problemet er ikke at folk ikke har handlet på sin overbevisning. Problemet er at *de har gjort det*.

Det er en sterk påstand?

Folk har ganske så sterke meninger. Den grunnleggende er meningen om at vi er atskilt fra Gud, at vi er atskilt fra hverandre og at det ikke finnes nok av det vi trenger for å ha det bra. Det er meninger om at vi må konkurrere med hverandre for å få nok og sørge for at økonomien vokser og vokser og vokser hvis vi skal klare å *produsere* nok saker. Det er meninger om at vi alle må delta i dette slitet for å ha fortjent vår rett til å si vår mening, få vår del, gi vår gave og oppta plass på planeten - for ikke å snakke om retten til å treffe Gud i himmelen.

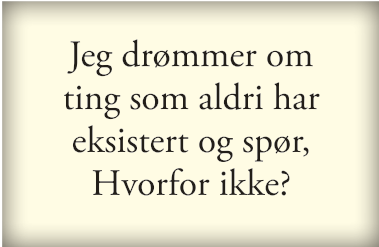
Alt dette kommer ut av den aller første tanken om at Gud er atskilt fra oss og at vi er atskilt fra hverandre.

Det er da åpenbart at vi er separat fra Gud. Tror du virkelig at Gud er sånn som vi er. Beklager, men den slags uklare tankegang er akkurat det som skaper det jeg kaller dagens "problemer".

Jeg hadde nylig denne samtalen i et radioprogram og jeg svarte. Det virker som om vi har forskjellig oppfatning om Gud du og jeg.

Det skal være sikkert.

Du mener at Gud finnes utenfor deg, det jeg sier er at du og Gud – Gud og alle oss andre – er Ett. Det jeg sier er at ideen om at vi er atskilt fra Gud står øverst på listen over Årsaker som Forårsaker Menneskehetens Elendighet.

Jeg drømmer om
ting som aldri har
eksistert og spør,
Hvorfor ikke?

Hvordan kan troen på at Gud er stor, på at Gud er god skape elendighet.

Beklager jeg mente ikke å påstå at Gud ikke er stor, eller at Gud ikke er god. Jeg sa bare at Gud ikke er atskilt fra oss eller noe annet enn det vi er.

Det er jo nettopp det du gjør. Det lyder ikke særlig storslagent for meg hvis Gud er akkurat som oss. Det du forteller meg er at dette er så "stor" og "god" som Gud kan bli. Er det alt? Gud er intet annet enn oss? Vi er den Gud det er meningen at vi skal tilbe? Den er litt for tøff. Jeg tror ikke jeg kan følge deg dit.

Jeg tror at mennesket kan oppleve seg selv som like storslagent og godt som Gud er, hvis de bare sluttet med å fortelle seg selv at det er umulig.

Vi kan ikke være like storslagne som Gud. Det kan vi rett og slett ikke. Det er ren stormannsgalskap.

Jeg ser at du tror på det du sier. Jeg respekterer din tro, men jeg lurer på om det bare dreier seg om målestokk.

Nå datt jeg av lasset.

Jeg innser at vi ikke kan ha samme størrelse som Gud. Det ville være umulig. En dråpe i havet er ikke havet.

Det har du rett i.

Men det er det samme havet, bare en mindre porsjon. Dråpen og havet er laget av det samme. Sett i forhold til sin egen størrelse, så kan dråpen være like storslagen som havet. For en mikroskopisk livsform kan jo dråpen vise seg å være havet. Det vi snakker om dreier seg egentlig bare om størrelse.

Men la meg stille et spørsmål. Hvordan tror du verden ville se ut hvis vi tilba andre mennesker som om de var Gud? Tror du vi ville ha flere kriger, eller færre? Tror du vi ville ha flere konflikter, krangling, terrorisme og vold, eller færre?

Det er ikke poenget.

Ikke? Hva er poenget da?

Saken er at vi må lytte til Gud hvis vi skal få færre kriger og en bedre verden. Vi må lytte og gjøre det Gud ber oss om, ikke forsøke å spille Gud. Menneskehetens problem er ikke at vi mangler egoisme, men at vi er alt for selvopptatte. Du vil ha oss til å tro at vi er Gud... Takk som byr.

La meg prøve en annen vinkel. Jeg får lyst til å påpeke at mange mennesker er ulykkelige. Når det kommer til stykket gjelder det kanskje de fleste. Kan vi enes om det?

Ja der er vi enige. Verden er et forvirret røre.

Det fører til et samfunn hvor vi er forvirrete og i selvforsvar og derfor angriper hverandre i sinne. Menneskene opplever å leve i en verden hvor de er konstant angrepet – eller i det minste blir hindret i å få og gjøre det de egentlig vil. Folk flest ser ikke at menneskeheten har en finger med i spillet når det gjelder å skape en slik virkelighet. Det vi kan gjøre med en global samtale er å finne en mulighet til å gjenskape vår verden gjennom å gjøre noe så enkelt som å omfavne sannheten om hvem vi egentlig er.

Hvis du med det mener at vi skal snakke om at vi er Gud, så kan jeg ikke stille meg bak det. Jeg er med på å gjøre verden til et bedre sted, men jeg kan ikke støtte deg når du snakker tullprat.

Jeg verdsetter din klarhet. Men du vet at George Bernhard Shaw så berømmelig observerte: “Alle store sannheter begynner som en blasfemi.”

Jeg vil bare poengtere at enhver ny ide vil høres ut som nonsens for noen andre – spesielt hvis det er en ny ide om Gud. Jeg vet at det som sies her, at vi alle er hellige, står i motsetning til vår nåværende kirkes Kulturelle Historie. Det forgriper seg på våre nåværende verdier, det rister oss og medfører til og med at enkelte blir rasende. Selv vil jeg alltid ta en nærmere titt på ideer som gjør meg rasende.

Alle store sannheter
begynner som
blasfemier.

Sinne er det første tegnet på at jeg er borti noe jeg ikke ønsker å se nærmere på. Det viser ofte at jeg støter på noe som utfordrer mine grunnleggende ideer. Det er ikke alltid slik, men jeg har erfart at det svært ofte er sannheten hvis noen sier noe som får meg til å bli sint. Derfor forlater jeg aldri en ide som gjør meg sint. Jeg går i møte med den. Jeg utforsker den. Kanskje er det noe jeg kan lære av den, kanskje det er noe der jeg trenger å undersøke litt nærmere. Hvis jeg tar feil, hvilken skade har skjedd? Hvis det eneste det fører til er at jeg forsterker mine tidligere antagelser, er ikke det bare fint.

Jeg vil foreslå at vi ikke lar oss skremme av muligheten for å snakke litt “tullprat og nonsens”. Siden vi kan risikere å komme frem til noe som faktisk er vettugt, gjennom å ha en samtale om saker som tilsynelatende er nonsens. Vi kan til og med risikere at det vi trodde var tull og fanteri slett ikke er det. I øyeblikket vil jeg derfor foreslå at en viktig del av menneskehetens problem her og nå er at vi har fullstendig tatt feil når det gjelder hva vi bør prioritere.

Ting jeg håper du vil huske...

- Små samtaler er begynnelsen på store revolusjoner.
- Forandring begynner ved at noen legger merke til noe de ikke lengre vil finne seg i og derfor reagerer på en drøm om hva som er mulig.
- Sterke uenigheter, slike som vi ser i stadig sterkere grad vokse frem, er sikre signaler om at en epoke går mot sin avslutning.
- Sinne er en god rettesnor til å vise deg noe du kan trenge å se litt nærmere på.

Ting jeg håper du vil gjøre

- Skriv ned fem meninger, kommentarer eller ideer som du er sterkt uenige i. Ta en nærmere titt på dem og se om de inneholder noe som Livet forsøker å si deg om disse sakene.
- Bruk Facebook, Twitter, Youtube, Myspace og andre sosiale medier til å spre ryktene om TheGlobalConversation og nettstedet *www.TheGlobalConversation.com*

Samtale 9

EN NY PRIORITERING... FOR DEG SELV OG MENNESKEHETEN

La oss fortsette med “tullpraten”. Jeg har akkurat presentert de Syv Enkle Spørsmålene som jeg tror vil sette i gang en samtale som forandrer verdens syn på seg selv, hvis de blir stilt på rett sted til rett tid. Jeg vet at det finnes de som ikke har lyst til å gå videre fra spørsmål nummer to. Som du husker var dette spørsmålet:

Kan det være
at det er noe vi ikke forstår med livet,
og at det å forstå dette ville endre alt?

Hvis flertallet sier “Nei” til dette - da er det ikke så mye mer å snakke om. Hvis folk flest tror at vi i øyeblikket vet alt vi trenger å vite for å skape de livene vi ønsker å leve, så synes det nytteløst å utforske nye ting for fremtiden. Da kan vi like godt slippe taket i disse undersøkelsene og fortsette å leve fra dag til dag, mens vi forsøker å få tak i så mye som mulig, mens vi strever med å elske andre og håper på det beste for oss selv, vår barn, barnebarn osv.

Jeg har et annet forslag. Jeg mener at kunsten ikke er å prøve å skaffe oss alt vi ønsker og sørge for at andre får det de ønsker seg. Kunsten er å endre hva vi ønsker oss. Saken er at vi må finne helt nye prioriteringer. Hvis dette ikke er tilstrekkelig til å dra i gang en livlig samtale i ditt hjem eller samfunn, da er intet det. Du kan jo begynne med å si: “Hva tror du vil skje hvis vi alle bare ønsket oss noe helt annet?”

Hva vil det si? Ønske seg noe helt annet?

Det betyr akkurat det jeg sier. At du bytter ut det du ønsker deg og hva du ønsker å gi andre.

Så vi skal slutte å ønske oss fred og trygghet og alle de andre sakene du

hadde på lista de her i stad...?

Fred, sikkerhet, muligheter, velstand, glede og kjærlighet.

Så vi skal ikke ønske oss det?

Nei, for hvis det er det du ønsker, så vil du fortsette med å prøve å skape det.

Spøker du?

Vel. Som dr. Phil pleier å si. Hvordan har det fungert for deg? Men, hvis du istedenfor ønsker deg noe annet, og frembringer det, så vil din skapelse av det gi deg dette.

Unnskyld, hva i huleste er det du sier...?

Jeg sier at vi ønsker oss feile ting. De fleste prøver å frembringe feile saker. Det er *det vi slett ikke forstår, og som ville endre på alt hvis vi forsto.*

Hvis vi bestemmer oss for å forandre på det vi ønsker oss.

Hvis vi bestemmer oss for å skape noe som er enda bedre så vil det naturlige resultatet av det være at vi får det vi ønsket oss tidligere.

Jeg sier at alle disse sakene, som vi alle sammen sier at vi vil ha, er ting vi kan få – men ikke på en enkel måte. Ikke uten slit og sut, i hvert fall hvis vi fortsetter med å prøve å få det til på samme måte som vi hittil har gjort.

Jeg er i ferd med å besvare spørsmålet. Hvordan er det mulig for en hel rase å ønske seg det samme og være ute av stand til, etter tusenvis av år, å få det til?

Jeg sier bare at det rett og slett kan komme av at vi har prøvd å gjøre det på *en måte som ikke virker.*

Hva virker?

Min tanke er at det som virker slett ikke er å ønske oss alle de sakene vi har ønsket. Istedenfor å prøve å finne og skape fred, velstand, glede og alt det andre, kan vi jo søke etter å skape noe mye større..

Og det er...??

Erfaring og kunnskap om ditt sanne jeg. Om hvem du virkelig er. Gå etter det, og resten vil komme av seg selv.

Nå har du sagt mange ganger at menneskeheten er guddommelig. Er det, det du mener?

Jeg kan ikke gi deg kunnskapen om hvem du er. Men du har rett. Jeg har gitt mitt svar, men det er ikke viktig for deg, hvorfor skulle det være det? Bare ditt svar er virkelig viktig for deg. Et av problemene er at så mange av oss – antagelig de fleste – har omfavnet andres svar som om de var deres egne. Men det er jo slik at alle må finne sine egne svar. Selv om jeg kjenner mitt svar, så er det

jeg driver med å vise andre spørsmålene. Mennesker som søker etter svar oppmuntrer jeg til å ta alle de Syv Enkle Spørsmålene i betraktning, ikke bare dette. Utforsk dem ett for ett. Det har i hvert fall jeg gjort.

Vi ønsker oss feile saker. De fleste av oss prøver å frembringe feile saker.

Vel, vel, da blir jeg nødt til å spørre deg om hvorfor du gir oss disse svarene. Hva får deg til å tro at dine svar er de rette?

(Jeg håper at denne *monodialogen* er et godt redskap som gir deg mulighet til å oppdage hvordan du kan svare når noen stiller deg samme type spørsmål. De spørsmålene som jeg nevner ovenfor blir jeg stilt ganske ofte, og du kan risikere å bli stilt dem også. Mitt svar har alltid vært...)

Først og fremst, jeg sier ikke at mine svar *er* de sanne. Jeg bare spør: Kan vi være enige om at svarene vi har blitt gitt frem til nå ikke har virket? Og at det derfor kan være en god ide å se etter nye svar?

Jeg har forsøk å gjøre det klart at det ikke finnes noe “rett” svar på disse spørsmålene. Det riktige svaret er det du kommer frem til. (Forresten så vil du antagelig komme frem til forskjellige svar til forskjellige tider) samtidig tror jeg at du må finne frem til noen svar, hvis du i det hele tatt skal komme

videre i din utvikling. Jeg tilbyr noen av mine, etter som samtalen skrider fremover. For meg synes det livsfarlig å overse disse spørsmålene. Verden har oversett dem, og er i trøbbel. Jeg mener i hvert fall at denne samtalen er verdt bryet.

Kanskje det, kanskje det. Men hva får deg til å tro at du skal lede den. Jeg sier ikke dette for å være vrien – men hvor kommer du egentlig fra med alt dette?

Egentlig er det ikke så viktig hvor jeg kommer fra, det viktigste er vel hvor vi er på vei? Planeten og dens innbyggere er i en fase hvor utviklingen skyter fart. Hvis vi ikke er veldig oppmerksomme så vil vi ende opp nøyaktig der vi har vært på vei mot i århundrer.

Når sant skal sies vokser jeg ut av et ektefølt ønske om å hjelpe menneskeheten til å komme videre gjennom Århundrets Samtale. Jeg vil gjerne ha denne diskusjonen opp og stå, siden jeg ser så mange som er i tåke og går i søvne. Jeg ser en verden som ikke vet hvor den skal ta veien. Jeg opplever at hele vår rase er usikker på hvor veien går.

Menneskene virker veldig forvirrede. Vi synes ikke bare usikre på hvordan vi skal gå videre, men undrer oss over hvordan i huleste vi har endt opp der vi har. Det har seg slik at hvis vi ikke forstår fortiden, så har vi ikke store muligheten til å forstå hvordan vi skal skape en best mulig fremtid. Om en liten stund skal vi ta en titt på fortiden, gjennom at jeg deler litt av vår gamle Kulturs historie med dere. Det er viktig at vi tar en titt på den.

Det som skjer er at noen mennesker våkner og enda flere kommer til å bli vekket, og jeg vil gjerne være til hjelp i den prosessen. Jeg tror veldig *mange* har lyst til det. Mange føler denne impulsen om å hjelpe til. De er bare litt usikre på hvordan de skal få det til. De er ikke sikre på hvilken hjelp de egentlig kan tilby. Det jeg gjør er rett og slett å skape et redskap som de – vi – alle sammen – kan bruke. Jeg tilbyr SamtaleBevegelsen og dekker bordet med muligheten for å snakke oss frem til en Ny Kultur Historie. Denne debatten kaller jeg Århundrets Samtale. Jeg gir den til verden gjennom TheGlobalConversation.com. Jeg ser på det som en begynnelse. En metode vi kan bruke.

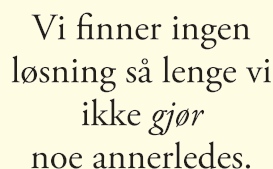
Men jeg vil gjenta at ideene jeg snakker om ikke er mine egne. De ble gitt til meg gjennom Himmelske Samtaler med Gud. De har vært til enorm hjelp for meg. Hvordan kunne jeg la være å bringe de videre, når jeg sier at vi

alle er deltagere og venner på en og samme reise.

Jeg vil bare gjøre deg klar over at vår historie er full av folk som hevder at Gud har snakket direkte til dem... og at de av en eller annen grunn var kvalifisert til å lede oss videre. Jeg hadde håpet at denne samtalen skulle være litt annerledes enn de sedvanlige “religiøse” og “politiske” sakene.

Det er den. Tro du meg, det er den virkelig. Det som gjør den annerledes – fullstendig annerledes – er at jeg verken hevder at mine ideer er de beste eller at de er de eneste som kan løse menneskehetens utfordringer. Men vi må ta tak et sted. Og jeg tror vi må gjøre det NÅ. Vi prøver stadig vekk å løse de nye problemene på den gamle måten. Det vi egentlig gjør er å bevare den Kulturelle Historien uten å få forandret noe som helst.

Vi får ikke løst problemene så lenge vi ikke er villige til å endre noe. Som hamstere som løper rundt i et hjul, løper og løper vi uten å komme noe sted. Vi trenger å komme oss ut av det hjulet. Ideen bak SamtaleBevegelsen er å komme oss ned fra karusellen. Det er ikke å komme med alle ferdigtygde ideene, men å komme med ideer om hvordan vi skal få en Ny Begynnelse.

Vi finner ingen
løsning så lenge vi
ikke *gjør*
noe annerledes.

Om 100 år vil vi forhåpentligvis kunne se oss tilbake og se at vi gjennom dette endelig fikk forandret vår tilnærming til livet. Det var da folk fra hele verden sa: “*Nok! Det vi driver med funker ikke! Det må finnes en annen måte!*” Vårt arbeid, mulighet og spennende oppgave er å vise verden noen ideer som kan sette i gang en flunkende ny debatt. Jeg kommer med noen forslag til slike ideer her, i løpet av samtalen som vi er i ferd med å begynne i denne boka. Lesere fra hele verden kan komme med sine tanker og sine ideer. Det er det nettstedet handler om. Snart har vi i gang den globale samtalen og det vil være som -

Vi vet, vi vet, Århundrets Samtale.

Ja! Det vil bli muligheten for en frisk start hvor inspirerte ideer fra folk av enhver nasjonalitet vil sette i gang nye prosjekter i nye områder som åpner

en helt ny epoke. Hei, det kan bli et fint slagord... *En ny begynnelse for å skape en ny tid.* Det er spesielt en enkelt ide som kan føre til det.

15 ord som snur alt opp ned

Av de 3000 sidene i Himmelske Samtaler er det en ide som trer spesielt sterkt frem for meg. Jeg visste straks jeg hørte den, at den var revolusjonerende. Helt og totalt revolusjonerende. Den er hva jeg kaller et columbi egg. Hvis den anvendes vil den snu opp ned på alt... jeg mener absolutt alt. Snakk om å gi oss en ny begynnelse!

Jeg sluker agnet, Hva er det.

Gud inviterte- og utfordret – hver eneste prest, rabbi, ulami og biskop. Hvert eneste politiske parti og alle statsoverhoder, forretningsledere og maktforvaltere å stille seg opp på alle talerstoler og i alle klasserom og dele Et Nytt Gospel.

Gud forutså også at ingen av dem, *ingen av dem*, kom til å gjøre det. Ingen pave, statsminister eller partileder, og slett ingen skolelærer... ingen ville gjøre det. Siden dette er stoff som vårt nåværende samfunn slett ikke våger å lære barna. Det er ikke noe vi våger å fortelle til forsamlingene. Det er ikke noe vi en gang kan forestille oss som del av et politisk partiprogram.

Men, for guds skyld mann. Hva er det som er så skremmende...?

Det er to enkle setninger... kun 15 små ord. Men hvis den beskjedne ble omfavnet av verden så ville verden bli endret på en storslagen måte. Det Nye Gospel som ble foreslått i Himmelske Samtaler er...

VI ER ALLE EN OG DET SAMME.

VÅR VEI ER IKKE BEDRE. DEN ER KUN EN ANNEN VEI.

OKAY...

Hmmm. Tja... hm... det er interessant... spesielt den siste biten. Men hvis ingen partier eller religioner tror de har en bedre vei, hvorfor tilby noe som helst? Er det egentlig rimelig? At folk som har en dyp overbevisning ikke skal si noe?

Det spørsmålet er veldig fint. La meg svare gjennom å si at problemet med folk som snakker fra dypet av sin overbevisning, ikke er ordene, men beskjednen som ligger bak disse ordene – som sier at de har totalt rett og at deres vei er den eneste veien.

Når jeg stilte det samme spørsmålet i Himmelske samtaler var dette svaret jeg fikk:

“Betyr det at du slett ikke skal ha noen religion, politiske partier eller økonomiske systemer, siden du ikke kan finne noe som er “bedre” enn alle de andre?”

Må du vite at bildet du er i ferd med å male vil bli det “beste” før du begynner med penselstrøkene. Kan det ikke rett og slett være et nytt bilde, en *ny* frembringelse av skjønnhet?

Trenger en rose å være “bedre” enn en lilje for å rettferdiggjøre sin eksistens?

Jeg kan si så mye som at vi alle er blomster i Guds hage. Skal vi slutte å stelle hagen siden ingen er vakrere enn noen annen? Det er nøyaktig det som har skjedd... og så kommer klagesangen. Hvor har alle blomstene forsvunnet (Where have all the flowers gone)? Dere er noter i en himmelsk symfoni. Skal vi slutte å spille musikk siden en tone ikke er viktigere enn en annen?”

Men snakker vi ikke om å få løst problemer? Alt du sier er veldig poetisk, men vi må da iverksette tiltak, ikke bare snakke om ting. Det gjelder vel å virkeliggjøre den beste ideen. Og hvis vi tror vi har den beste ideen, så må vi da kunne si det til andre... eller?

Selvfølgelig. Men det er stor forskjell å si at du “mener noe” og å insitere på at det er slik. Du får unnskyldt meg hvis det jeg kommer med er gammeldags visdom. Men faren min sa ofte: “Min sønn, to hoder tenker bedre enn et.”

Hvis mennesker tok utgangspunkt i sin indre overbevisning, men samtidig lot det stå en mulighet åpen for at de ikke nødvendigvis har alle svarene og de beste løsningene, men rett og slett sa at de så de samme utfordringene som oss andre. Hvis de deretter gjorde det klart at de var interessert i en åpen samtale for å se om kombinasjonen av forskjellige ideer kunne frembringe spennende svar, da vil jeg si at vi er på rett vei.

Men når folk kommer med en overbevisning og er helt og absolutt sikre på at det er hevet over all tvil at de har rett, da er vi et helt annet sted.

Hvis de i tillegg oppfører seg truende overfor deg og dine meninger, ikke på grunn av at du bare har en annen mening, men fordi de ser deg som helt uvitende, eller kanskje til og med ond, da er det ikke bare en ny situasjon, det blir et virkelig problem. I forsøket på å løse et problem har vi bare skapt et nytt.

Det skjer nå. Det er polariseringen vi har snakket om. Det er vanlig når en tidsepoke tar slutt, men vi kan ikke komme videre på den måten. Det Nye Budskapet dreier seg om en ny måte å komme videre på. Det vi snakker om her, i denne samtalen, er en annen metode. Vi kan finne en ny måte å være mennesker på. Ikke den eneste veien, eller den beste veien, men en ny vei.

Dette er en utforsking, ingen erklæring. Det er en invitasjon, ikke en belæring. En observasjon heller enn en nedtegnelse. Vår lille observasjon er denne: Det vi har drevet med virker ikke lengre. Det er tvilsomt om det noen gang har virket. Og da kommer vi med et varsomt spørsmål. Trenger vi å fortsette med det?

Jeg har samlet mange glimrende forslag om hvordan vi kan la det være. Ideer som gjennom årene har kommet fra mange forskjellige kilder. De har jeg satt sammen i del to av boken. Jeg håper du vil utforske de sammen med meg.

Men først er det rimelig at jeg svarer på de syv enkle spørsmålene, akkurat som jeg ber deg om å gjøre. Ikke det at mine svar er viktigere enn noen andres (og slettes ikke mer presise og riktige), men hvis jeg spør deg om å være med på leken, så må jeg delta. Så neste kapittel er svarene mine.

Ting jeg håper du vil huske...

- Hvis menneskeheten skal få livet på rett spor, trenger de å endre sine ønsker.
- Nytt av å få kunnskap om ditt sanne selv vil være uvurderlig.
- Vi løser ikke de planetariske utfordringene, hvis vi ikke forandrer vår måte å tenke på og hvordan vi tror vi burde fungere.
- Det finnes et Nytt Budskap som vil forandre alt hvis du tar det i mot.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Foreta endringer rundt hva du ønsker. Bestem deg her og nå for at det ikke først og fremst dreier seg om trygghet og heller ikke om kjærlighet og glede. Bestem deg for at det du virkelig ønsker er å erfare deg selv slik du virkelig er.
- Når du beveger deg gjennom verden – spesielt når du søker å uttrykke og kjenne deg selv slik du virkelig er – husk på ditt Nye Budskap. Gjenta det ofte for andre... og inviter andre til å gjenta det enda oftere...

Samtale 10

Spørsmål 1: TANKENE TIL EN PERSON

Jeg tilbyr mine svar også fordi jeg ønsker å gi en modell for hvordan jeg håper du vil tilby dine svar. Jeg ber deg om å huske at disse svarene bare er mine svar. Jeg er ganske sikker på at det ikke finnes noen “rette” eller “passende” svar på disse spørsmålene. Det finnes ikke en måte å reagere på som passer alle. Jeg kan kun dele det jeg opplever det min sjel sier til meg.

Spørsmål 1

Hvordan kan 7 milliarder mennesker hevde at de vil ha nøyaktig det samme (fred, sikkerhet, muligheter, velstand, glede og kjærlighet) og alle som en være ute av stand til å få det?

Noen hevder at det er blitt slik siden slett ikke alle ønsker det samme. De hevder at noen ønsker å ta hevn, bruke vold eller få det som de vil uansett pris osv.

Jeg er sterkt uenig. Jeg tror at hver eneste person innerste inne er en fantastisk skapning. Jeg tror at hvert eneste menneske i sin kjerne og essens ikke ønsker å skade noen, noensinne. Men av og til skjer det fordi man selv tror at man ikke kan leve i fred, glede, overflod, velstand, sikkerhet og kjærlighet.

Alle ønsker vi oss disse sakene, men noen opplever at livet og livets betingelser ikke lar dem få det. Derfor blir de... hvordan skal jeg si det... hakkende sinte... Det rettfærdiggjør ikke på noen måte handlinger som skader eller ødelegger for andre, men det forklarer dem. Jeg tror at folk som blir eitrende forbanna kunne bli spurt et enkelt spørsmål som ville svekke sinnet og de voldsomme utbruddene som så ofte blir resultatet av den. Spørsmålet er følgende:

“Hva er det som har gjort så vondt at du synes du må skade meg for å helbrede det?” Kraften i dette spørsmålet er voldsom. Det er ikke slik at noen

mennesker bare er “født onde”. Himmelske samtaler gjorde det helt klart for meg. En av dialogens mest besnærende erklæringer var:

“Ingen gjør noe upassende, sett i forhold til deres verdensbilde.”
Hvordan er det mulig at en hel verden full av folk ikke kan få det alle hevder de vil ha? Svaret er enkelt. Deres utgave av virkeligheten tillater det ikke.

Hvordan kan
7 milliarder
mennesker hevde
at de vil ha
nøyaktig det samme
(fred, sikkerhet,
muligheter, velstand,
glede og kjærlighet)
og alle som en synes
ute av stand til å få
det?

Jeg avskyr å gnåle om dette, men poenget trenger å gjøres permanent. Verdens befolkning har omfavnet en Kulturell Historie som er gammel og basert på en misforståelse om livet, Gud, hvem vi er og hva som egentlig foregår på denne kloden.

Flertallet har nektet å slippe taket i den gamle myten, selv om den gang etter gang har bevist sin manglende effektivitet og selvdestruktive legning. Gjennom årtusener har vi strevd fånyttet for å leve i fred og harmoni.

Verdens befolkning har klamret seg fast til denne gamle historien og erfarer

derfor at de mangler tonnevis av ting for å være glade. Senere i denne samtalen vil jeg klargjøre at det er nok av alt vi trenger for å leve i glede på planeten. Alt vi trenger å gjøre er å finne en måte å dele det på. Og det som kan *få* oss til å dele er ikke et nytt sosialt system, men en ny måte å oppfatte livet og det vi kaller virkeligheten på.

Ingen gjør noe
upassende, sett i
forhold til deres
verdensbilde.

Ting jeg håper du vil huske...

- I dypet av hjertet er hvert eneste menneske vidunderlig...
- Ingen gjør noe upassende, sett i forhold til sitt verdensbilde.
- Grunnen til at menneskene ikke klarer å frembringe det de så desperat sier de ønsker – fred, velstand, sikkerhet, åpenhet, kjærlighet, glede, fullbyrdelse og harmoni – er at vårt verdensbilde utelukker muligheten.
- Flertallet har nektet å gi slipp på det gamle verdensbildet, selv om det har vist seg å være både ineffektivt og selvdestruktivt.
- Det vi trenger er ikke et nytt sosialt system, men et nytt trossystem. Det vil si en ny Kultur Historie.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Skriv ned navnet på fem mennesker eller bekjente, som du ikke liker. Utenfor hver av dem skriver du ned fem ting som beviser påstanden om at alle mennesker er vidunderlige innerst inne.
- Jeg gjentar. Gjør denne øvelsen. Det vil få deg til å føle deg fantastisk, gjennom å se hvor mye av skjønnhetene i andre du faktisk er i stand til å ta inn, straks du får fjernet din hang til å dømme.

- Test ut tesen om at «Ingen gjør noe upassende, sett i forhold til sitt verdensbilde.» Skriv ned tre ting som du har gjort i ditt eget liv som ble vurdert av andre å være «upassende.» La det være noe plass etter hver ting du skriver ned, slik at du kan tilføye noe mer senere. Deretter, se nøye på den modellen av verden du hadde da disse «hendelsene» skjedde, som medførte at du gjorde det du gjorde. Skriv dette ned.
- Neste gang andre forulemper deg eller rusker i dine følelser på noen måte, prøv å huske å spørre dem, «Hva sårer deg så mye at du føler du må såre meg for å hele det?»

Samtale 11

Spørsmål 2: TANKENE TIL EN PERSON

Det andre av de syv spørsmålene virker alltid retorisk på meg. En intelligent reaksjon på spørsmålet kan bare være ja. Jeg mener, hvis vår ekte og sannferdige respons i sannhet er NEI, da er menneskeheten i større vansker enn noen har kunnet forestille seg.

Spørsmål 2

Kan det være at det er noe vi ikke forstår angående Gud og livet, og at det å forstå dette ville endre alt?

Selvfølgelig er det ikke bare mulig, det er sånn det er. Å erklære at man vet alt om Gud og livet er ren dårskap. Det er selvinnlensende at vi mangler noe informasjon. Alle data er ikke tilgjengelige i øyeblikket. Men noen tror allikevel at vi har all informasjon vi trenger for å leve et helt og fruktbart liv. Den finnes i De Hellige Skriftene. Men hvilke Hellige Skrifter? Hvilken bok er det igjen som inneholder den ene og uforanderlige sannheten fra Gud?

Vel, det viser at det er avhengig av hvem du snakker med. Mange sier at det er Det Nye Testamentet. Andre sier, slett ikke. Guds sanne ord er i den hebraiske bibelen. Atter andre sier at hans ord finnes i Koranen. Noen hevder på sin side at det finnes i Torah, mens andre nevner Mishna eller kanskje Talmud? Eller Bhagavad Gita, Rig Veda, Brahmanas, Unpaishadene, Mahabharata eller Ramayana, eller Puranaene, eller Tantraene eller Tao – te Ching eller Buddha Dharma, Dhammapada. Eller i ordene fra mester Huai-nan eller Shih-chi. Eller Mormons bok eller Pali kanon, eller noe helt annet...

Poenget er: Mange tror at åpenbaringen fra Gud, hvor han snakker

direkte til menneskene, finnes i den Hellige skriften de kjenner best.

Det gjør det jo litt vanskelig for oss mennesker å finne ut akkurat hva vi har mulighet til å forstå rundt Gud og livet, siden ordene i alle andre bøker enn de som tilhører vår spirituelle tradisjon regnes som feilaktige.

Og hva med slike bøker som Himmelske Samtaler? Vel da snakker vi om blasfemi. Verdens religioner synes å være enig om at Gud tross alt snakker direkte til mennesker. Siden Guds samtale med enkeltmennesker svært ofte er kilden til disse religionene (Moses, Jesus, Mohammad, Baha`u`llah, Joseph Smith etc.). De er til og med enige om, uansett hvor forskjellige de er, at Gud ikke har snakket til noen mennesker i det siste.

Kan det være at det er noe vi ikke forstår angående Gud og livet, og at det å forstå dette ville endre alt?

Siden Gud snakket direkte til kilden av deres religion, har Gud tilsynelatende lidd av et alvorlig tilfelle av himmelsk stemmetap. Han snakker rett og slett

ikke direkte til folk lengre.

Tommelfingerregelen er ganske enkel. Hvis boken som er produsert gjennom guddommelig inspirasjon er hundre eller tusenvis av år gammel, så er det i hvert fall en liten mulighet for at den er sann. Men hvis en ny bok, skapt av guddommelig inspirasjon, gis til menneskeheten i dag, så finnes det ikke en himmelsk mulighet for at den er noe annet en blasfemi.

Gammelt er fint, gammelt er Guddommelig. Nytt er dårlig, nytt er blasfemisk.

Det vi ikke vet

Men intet av dette er noe problem, siden vi allerede vet alt vi trenger å vite. Vi vet nok til å frembringe de individuelle og kollektive livene som menneskeheten så lenge har drømt om. Gjør vi ikke det?

Nei, Det gjør vi ikke! Det er fortsatt noen saker som vi ikke forstår fullt og helt... en innsikt som ville forandre alt.

Da jeg var ung fantes følgende ordtak. "Det du ikke vet har du ikke

vondt av.” I dag er det motsatt. Det du ikke vet vil gjøre deg vondt. Det vi ikke vet om Gud eller om livet er mye – og det tar livet av oss. Vi aner ikke hva eller hvem Gud er. Vi aner ikke hva Gud ønsker seg (selv om hver eneste religion hevder at den gjør det). Vi skjønner ikke hvordan Gud fungerer eller samhandler med verden (hvis Gud driver med den slags). Vi skjønner heller ikke vårt sanne forhold til Gud.

Hvorfor sier Gud “ja” til noen og “nei” til andre? Hvorfor sier dagens Gud “nei” til folket han sa “ja” til i går? Hvorfor tillater Gud at det skjer dårlige ting med gode mennesker? Hvorfor gjør Gud... hvorfor... hvorfor... hvorfor...?

Verdens religioner har prøvd å gi oss så mye innsikt og inspirasjon som mulig, men samtidig har det forhindret søken etter andre svar og til og med blokkert for spørsmålene.

Hvis vi slutter å godta de århundrer gamle svarene vi har fått utlevert (og det burde vi – tatt i betraktning hvor de har ført oss) så må vi stort sett prøve å finne vår egen vei til å forstå Gud litt bedre. Det samme gjelder hvis vi ønsker å leve lykkeligere og være mer harmoniske og fornøyde.

Noe mangler. Det er helt tydelig. Men det krever så mye mot bare å innrømme det, og enda mer for å komme med noen forslag om hvor denne manglende informasjonen kan finnes. Derfor har de fleste religioner stengt avdelingen for slike spørsmål, og dermed stengt den for størstedelen av menneskeheten.

Men slett ikke for alle, selv om det gjelder de fleste. Det er ganske ironisk at selv om svært mange villig innrømmer at vi her på jorden langt i fra forstår absolutt alt når det gjelder Gud og livet, så blir man slett ikke oppmuntret, og ofte stoppet, fra å finne ny innsikt og forståelse.

Noe mangler her.
Det er helt klart at vi
mangler data.

For de fleste er det helligbrøde å tenke at det finnes et par stykker, eller en liten gruppe her og der, som faktisk har kommet hit fordi de ønsker å forstå noe mer. Det er rett og slett ikke akseptabelt.

Vi vil ikke “bli fornyet og forklart” saker og ting av noen nye, selv om det fører til at vi alle synker ned i uvitenhetens dyp.

Det vi ikke vet

Det er ikke bare alt dette med Gud vi ikke forstår. Vi vet kun en brøkdel av det vi trenger å vite for å forstå livet, til og med når vi ser bort fra alt det spirituelle og gudommelige.

Vi forstår ikke en gang de grunnleggende kvalitetene til livsenergien. Vi vet rett og slett ikke hvordan livet virker. Vi forstår ikke tiltrekningen av magnetiske kvaliteter. Vi har ikke full forståelse av fryktens kraft. Det virker heller ikke som vi klarer å forstå kjærlighetens mirakel. Jeg mener sann kjærlighet, ubetinget kjærlighet.

Vi insisterer på at det som ikke kan veies, måles, analyseres, testes og bevises med vitenskapelige metoder, ikke finnes. Derfor stenger vi oss selv ute fra saker som oversanselighet, tankefelt, skapende fantasi, psykisk innsikt, drømmearbeid, positiv tenkning eller hvilket som helst annet ikke målbart uforklarlig fenomen.

La meg gi et ørlite eksempel på det jeg snakker om. La oss si at du desperat begjærer noe. Vet du at hvis du gjentar for deg selv gang etter gang. Jeg vil ha det. Så erklærer du til universet at du ikke har det, og at en slik erklæring produserer en virkelighet hvor du opprettholder mangelen av det du ønsker deg?

Så lenge du tviholder på en slik tanke, kan du ikke få det du ønsker. Siden du ikke kan holde på det du sier at du ikke har. Poenget er å vise deg at Ditt Ord Har Skapende Kraft. En erklæring som f.eks. "Jeg vil ha mer penger", kan fort være det som holder pengene borte fra deg. Det kommer av at universet bare har en respons i sitt vokabular. Det er "JA". I dette tilfellet sier det "JA" til at du er i en situasjon hvor du vil ha flere penger.

Universet lytter veldig nøye og aller mest lytter det til *det du føler*. I den første boken i serien Himmelske Samtaler sies det at følelser er sjelens språk. Hvis du uavbrutt sier at du "vil ha mer penger" og universet føler hva du virkelig føler rundt det, så kjenner det at din følelse er mangel, og dette er det universet svarer på. Skapelsesmaskinen er egentlig en magnet. Vi snakker om virkelige kraftfulle saker. Vær klar over at følelser er energi og når det gjelder energi så tiltrekker man mer av det samme! Så universet sier "JA" – og du fortsetter å mangle penger. Hvis du synes "Jeg vil ha mer kjærlighet inn i livet..." så sier universet "Ja" – og du vil fortsette å ønske mer kjærlighet.

Når vi anvender livets energi så er ordet Jeg det som setter i gang

skapelsens kraft. Det som følger etter ordet “Jeg” vrir om nøkkelen og starter manifesteringens motor. Selv om det til tider ser ut som det å skape det man ønsker seg ikke virker, så skyldes det rett og slett at tiltrekningskraftens energi har skaffet deg det du ubevist valgte deg ut, ikke det du selv trodde du valgte.

Akkurat nå skjer dette over hele verden.

Det er det som har skapt stormen før stillheten.

Livskraften er alltid slått På. Hvis det ikke var på den måten, slik at den slo seg på og av etter dine behov, så kunne du ha en eneste positiv tanke og få den tanken virkeliggjort uten unntak. Men livskraften er alltid på og den næres av det du vedvarende føler innerst inne.

Det gjør ofte at en enslig svale av en positiv tanke, blir som et halmstrå i en virvelvind av ideer, projeksjoner og forestillinger som ikke er så positive og derfor ikke frembringer det ønskede resultat. Kunsten er å holde på det positive i et hav av negativitet. Kunsten er å vite at prosessen virker selv når det slett ikke virker slik.

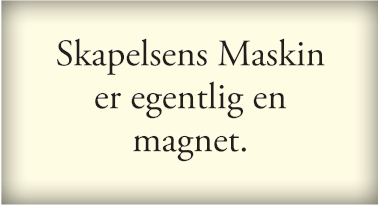
Nøyaktig dette er det vi har en samtale om. Det er gjennom forståelsen av dette vi kan få snudd stormen. Men uheldigvis så har menneskeheten en tendens til å avvise noen av de kraftigste

og viktigste sidene av tilværelsen, som nettopp det å lære seg å forstå og bruke livets kraft. Det jeg akkurat har snakket om er et eksempel på hvordan dette kan fungere. Så... Det er noe vi ikke forstår når det gjelder Gud og livet... Det er jo selvinnytsende.

Ville alt bli endret hvis vi forsto det?

Det er også ganske selvinnytsende.

Ville det være 100 % meningsfylt for menneskeheten å ha en samtale om dette? Det er jo også ganske selvinnytsende.

Skapelsens Maskin
er egentlig en
magnet.

Ting jeg håper du vil huske...

- Det er et gap mellom hva vi vet og hva vi trenger å vite om Gud og livet.
- Den kløften er diger.
- Hvis vi begynner å lukke gapet, vil alt bli forandret.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Lag en liste – en fysisk liste – om Ting Du Vet om Gud. Se om dette stemmer overens med det du ble fortalt som barn eller ble lært opp til å tro gjennom å være en del av samfunnet/kulturen.
- Lag en liste – en fysisk liste – om Ting Du Vet om livet. Se hvordan den kommer overens med det du ble fortalt som barn, eller ble lært opp til å tro gjennom å være en del av samfunnet/kulturen.
- Finn ut alt du kan om livsenergi og hvordan den virker. Gi deg selv et løfte om å studere det i det kommende året. Tolv måneder fra nå kan du legge det inn i dine samtaler med andre rundt de syv enkle spørsmålene.

Samtale 12

Spørsmål 3: TANKENE TIL EN PERSON

Når det gjelder de viktigste og tøffeste spørsmålene, så møter vi alltid oss selv i døra. Det er oss selv vi ser i speilet. Vi kan tro at det dreier seg om andre og den ytre verden så lenge vi vil, men når det kommer til stykket og vi legger hodet på puta for å sove, så er det Oss Selv Som Finnes Bak De Lukkede Øyelokkene.

Spørsmål 3

Kan det være at det er noe vi ikke forstår når det gjelder oss selv, vårt eget liv og dets hensikt, som ville endre vår virkelighet og erfaring av livet totalt, til det bedre, for alltid?

Det er jo klart. Vi forstår jo nesten intet når det gjelder oss selv. Vi skjønner ikke en gang hvordan vi tenker eller hvorfor vi tenker på den måten vi gjør.

Vi aner egentlig ikke noe om hverken hvem eller hvor vi er. Vi skjønner ikke hvordan vi kom hit, eller hvorfor vi i det hele tatt er her. Vi har liten forståelse av vårt forhold til Gud, våre forhold til hverandre, vår hensikt med tilværelsen og kanskje tristest av alt... vi aner ikke hvordan vi skal elske.

De fleste av oss vet ikke en gang hva kjærligheten egentlig er. Vi skjønner ikke hvorfor ting skjer på den måten de gjør det. Vi vet heller ikke hva vi skal gjøre med det som skjer. Vi er borte vekk når det gjelder å forklare det som skjer rundt oss og selv om vi skulle ha en forklaring forstår vi ikke hvordan vi skal gjennomføre det vi ønsker. Dette er i hvert fall gyldig for meg. Grunnen til at jeg kan uttrykke meg så klart når det gjelder dette spørsmålet er at det er klinkende klart for meg at det er så uendelig mye jeg ikke forstår og så

uendelig mye mer å lære.

Det var først i en alder av 50 at jeg begynte å forstå at meningen med mitt liv var å gjenskape meg selv i den neste og største utgaven av den høyeste visjonen jeg hadde om hvem jeg var. Jeg visste ikke at hver eneste handling var en handling hvor jeg definerte hvem jeg er.

Da mitt liv slett ikke virket og jeg i den dypeste lengsel spurte Gud hva det dreide seg om sa Gud: “Det er enkelt, Du tror at livet ditt dreier seg om deg.” Først da ble jeg ledet mot forståelsen av at mitt liv ikke hadde noe å gjøre med meg, men heller om hvem jeg berørte – og hvordan jeg berørte dem. Jeg skulle ønske noen hadde fortalt meg dette 30 år tidligere...

Kan det være at det er noe vi ikke forstår når det gjelder oss selv, vårt eget liv og dets hensikt, som ville endre vår virkelighet og erfaring av livet totalt, til det bedre, for alltid?

Jeg visste ikke at jeg var hellig. En hellig del av Det Hellige. Jeg hadde trodd at jeg var intet, mindre en et støvkorn i en galakse. Men så oppdaget jeg Hvem Jeg Virkelig Er – hvem vi alle er – og hva vi egentlig driver på med, og alt ble forandret.

Jeg forsto at jeg ikke hadde ant det dugg om livets virkelige sannheter. Jeg hadde trodd det dreide seg om å få tak i bilen, dama, jobben, diplommet, kjerringa, barna, huset, lønnsforhøyelsen, en bedre bil, bedre jobb, større hus, grått hår, barnebarn, hjørnekontoret i toppetasjen, gullklokka, pensjonen, cruisebillettene, den gedigne leiligheten, sykdommen, medfølelsen, for deretter å komme seg til helvete vekk fra det hele.

Jeg mener det virkelig. *Det er hva jeg trodde livet dreide seg om.*

Det var først seint i livet jeg forsto at jeg var på jorden i det hellige oppdraget å tjene sjelen, og at jeg hadde brukt 98 % av tiden på ting som rett og slett var betydningsløse. Nå vet jeg bedre. Som fatter'n pleide å si. “Det gikk fort å bli gammel, og seint å bli smart”. Eller som moren mi brukte å si: “bedre seint enn aldri.”

Finnes det saker som de fleste av oss ikke forstår, som forståelsen av vil forandre våre liv permanent til det bedre. Selvfølgelig!

Ting jeg håper du vil huske...

- Vi forstår nesten ikke det spøtt om oss selv.
- Vi forstår ikke vårt forhold til Gud, hverandre eller meningen med livet... men tristest er det... at vi ikke vet hvordan vi skal elske.
- Når vi forstår dette så vil hele vår tilværelse endres. Livet vil aldri mer bli det samme.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Gjør sjelens arbeid. Bestem deg her og nå for å tilbringe minst 20 minutter om dagen med din sjel. Bruk retningslinjen som gis mot slutten av boken, eller en hvilken som helst annen metode til å virkeliggjøre dette. Gi deg selv et løfte om å gjennomføre det.

Samtale 13

Spørsmål 4: TANKENE TIL EN PERSON

Før eller siden må alle ta et avgjørende valg når det gjelder livets viktigste spørsmål. Hva er vår sanne identitet? Er vi en fysisk legemliggjørelse av en biologisk tilfeldighet, eller er vi noe mer, noe annet enn et pattedyr?

Spørsmål 4

Hvem er jeg?

Når jeg funderer over det, ser jeg at jeg har flere valg når det gjelder hvordan jeg tenker på meg selv. Jeg ser også at *det ikke finnes noe riktig svar på dette spørsmålet.*

Valg 1.

Jeg kan se på meg selv som en kjemisk skapning, en Logisk Biologisk Forekomst. Det vil si at jeg er det logiske resultat av en prosess som ble satt i gang av to eldre biologiske skapninger jeg kaller mor og far.

Hvis jeg anser meg selv for å være en kjemisk skapning, vil jeg ikke tillegge meg selv noen sterkere forbindelse til livet en hvilken som helst annen kjemisk eller biologisk skapelse. Som alle andre vil jeg være et resultat av livet, men ha veldig liten innflytelse på livet. Jeg ville garantert ikke være i stand til å forårsake hendelser på en indirekte måte. Jeg ville kunne skape mere liv (alle kjemiske skapninger har biologisk kapasitet til å gjenskape nye utgaver av samme livsform), men jeg ville ikke kunne skape slik livet gjør, eller demonstrere det i et hvert øyeblikk. I tillegg vil jeg som en kjemisk skapning ha veldig lite evne til å velge hvordan jeg reagerer på livets hendelser og betingelser. Jeg ville betrakte meg selv som en skapning styrt av instinkt og vane, med kun de ressursene tilgjengelig som biologien har utstyrt meg

med.

Jeg ville anse meg selv for å ha større ressurser enn en skilpadde, siden biologien har gitt meg flere. Jeg ville også mene at jeg hadde flere ressurser enn en ape eller delfin (men kanskje ikke så veldig mange flere) siden biologien har utstyrt meg med flere muligheter. Men det ville være det når det gjaldt tilgjengelige ressurser. Jeg ville måtte prøve å håndtere livet dag for dag, med en liten mulighet til å ha “kontroll” basert på planlegging, forutseenhet osv., men jeg ville være fullstendig klar over at det kunne gå helt galt i neste øyeblikk – noe som titt og ofte ville skje.

En annen mulighet

Valg 2.

Jeg kan betrakte meg selv som en åndelig skikkelse som holder til i en biologisk enhet jeg kaller “kroppen”. Hvis jeg betraktet meg selv som et åndelig vesen, vil jeg ha muligheter og krefter som går langt utover det en kjemisk skapning har tilgang på – det ville åpne for krefter som transcenderer det fysiske og fysikkens lover.

Jeg ville vite at disse kreftene og mulighetene gir mulighet til medbestemmelse over de ytre elementene i det individuelle og kollektive livet. Det ville også gi mulighet til absolutt kontroll over de indre elementene – noe som vil si at jeg har mulighet til full styring av min egen skjebne.

Meningen finnes
i den *indre* verden.

Det vokser ut av at min virkelighet ikke lengre er forbundet med å produsere ytre begivenheter og ting, men har alt å gjøre med hvordan jeg reagerer på det som allerede finnes.

Som et åndelig vesen vil jeg også vite at det er en spirituell grunn til at jeg er her (på jorden). Denne hensikten er klar og fokusert, men har lite å gjøre med mitt yrke, karriere, lønn, eiendeler, status eller noen av de andre ytre omstendighetene i livet. Jeg ville være klar over at min hensikt er knyttet til mitt indre liv – og at hvor mye suksess jeg går i dette har sterk påvirkning på mitt ytre liv.

Summen av hver enkelt individs indre liv skaper kollektive rammer og betingelser for det ytre. De rammene finner du gjenspeilet i de som er rundt

deg og de som er rundt de som er rundt deg. Det er slik du, som spirituelt vesen, deltar i din rases utvikling.

Min bestemmelse

Mitt svar på spørsmål 4 er:

Jeg har bestemt meg for at jeg er en åndelig skapning som består av tre deler, Kropp, Sinn og Sjel. Hver av de tre delene har sin hensikt og funksjon. Etter som jeg får en stadig større forståelse rundt deres funksjon begynner hver del å tjene hensikten med mitt liv på en bedre måte.

Jeg er individualisert guddommelighet, et uttrykk for Gud, og en Enhet av Enheten. Det finnes ingen separasjon mellom Gud og meg og det er heller ingen forskjell på oss, bortsett fra størrelsen. Kort sagt, jeg og Gud er et.

Det leder til et spennende spørsmål. Er det korrekt å beskyldte meg for kjetteri? Er mennesker som tror de er guddommelige intet annet enn ravende galninger? Og til og med det som verre er, frafalne fortapte.

Jeg lurte på det. Så jeg foretok en liten undersøkelse. Jeg ville jo gjerne vite hva religiøse og spirituelle kilder hadde å si om saken. Her er noe av det jeg fant ut...

Isaiah 41:23 – Bevis at dere er Guder gjennom å gjøre deres spådommer sanne. Gjør noe godt eller ondt, slik at vi blir forferdet eller overveldet.

Salme 82:6 – Jeg har sagt at dere er Guder, alle sammen sønner av det aller høyeste.

John 10:34 – Jesus svarte dem. Står de ikke skrevet i lovene det jeg sier. Dere er Guder.

Den indiske filosofen Adi Shankara (788 e.kr. - 820 e.kr) som var hovedansvarlig for samlingen og utbredelsen av Advaita Vedanta skrev i sitt berømte verk, *Vivekachudamant*:

“Brahman er den eneste sannhet. Tidsmønstrene er en illusjon og det finnes til syvende og sist kun Brahman og det individuelle jeg.”

Sri Swami Khrisnananda Saraswati Maharaj (25.april 1922 – 23. november 2001) en hinduistisk helgen sa: Gud finnes, Det finnes bare en

Hvem er du?

Gud, Menneskets essens er Gud.

I følge buddhismen finnes det ikke noe slikt som et selvstendig eksisterende selv (anatta doktrinen) Det er også slik, hvis jeg har forstått tankegangen til enkelte buddhistiske retninger riktig så vender menneskene tilbake til livet i seks forskjellige former, den siste kalles for Deva, som bokstavelig talt oversettes til Gud – Guder.

Samtidig snakker den gamle kinesiske retningen som heter Tao om en pragmatisk virkeliggjøring av den naturlige indre orden. Taoister anser mennesket for å være et mikrokosmisk univers.

Hermeneutikk er et sett av filosofiske og religiøse forestillinger eller viten (gnosis) som er basert på de hellenistiske og egyptiske skriftene som er tilskrevet Hermes Trismegustus.

Hermeneutikk sier at det finnes en transcendent Gud som er Alt, eller den ene “Årsak” til alt det vi og hele universet deltar i. Denne visdommen ble først gjort tilgjengelig gjennom “Smaragdtavlene til Hermes Trismegustus” med de berømte ordene:

“Det som er foroven er sammenfallende med det som er forneden, og sammen skaper de miraklet av Den Ene.”

I Sufisme, en esoterisk del av Islam ble læresetningen: *Det er ingen annen Gud enn Gud* for lenge siden endret til: *Det finnes intet annet enn Gud*. Noe som gjør at jeg blir... jajamenasan... Gud.

Er det nok. Har du behov for mer. Da vil du finne det både underholdende og lærerikt og gå til *Wikipedia*, kilden som jeg kan takke for å ha gitt meg ovenstående informasjon.

Du kan også lese de bemerkelsesverdige bøkene til Huston Smith, som en verdensomspennende velansett professor i religion – og 91 år når i skrivende stund. Noen av titlene jeg oftest anbefaler er: *The worlds religions: Our Great Wisdom Traditions*, 1958, rev.ed. 1991, HarperOne; and *Forgotten Truth: The Common Vision of the World's Religions*, 1976, reprint ed. 1992, HarperOne.

Det var mitt svar på det fjerde spørsmålet. Jeg er en utvekst av det Hellige. Jeg er Gud i Menneskelig skikkelse. Det gjelder selvfølgelig oss alle.

Ting jeg håper du vil huske...

- Hvem er jeg? Er livets viktigste spørsmål.
- Det finnes intet “riktig” svar på det spørsmålet.
- Du har flere valg når det gjelder vinkelen du vil betrakte deg selv fra.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Gå dypt inn i dette spørsmålet. Ikke en gang, men daglig. Begynn om morgenen og la det være det siste du gjør om kvelden... gjennom et helt år. Betrakt spørsmålet og gi deg selv det svaret som føles rett i øyeblikket. Prøv ikke å finne et “smart” svar som du tror en opplyst ville komme med. Gi isteden et ærlig svar.
- Tillat deg selv å flytte samtalen du har med andre inn på dette området. Etter å ha diskutert de tre vedvarende spørsmålene, inviter med vennlighet andre til å foreta en utforskning av dette i dypet. Gå til slutten av kapitlet om de Syv Enkle Spørsmålene for å få enkle råd om hvordan du kan lage en gruppe som samles for å diskutere de Syv Enkle Spørsmålene.

Samtale 14

Spørsmål 5, 6 og 7: TANKENE TIL EN PERSON

Mine svar på de tre siste spørsmålene kom i en bølge, derfor vil jeg videreformidle de gjennom en enkelt samtale.

Spørsmål 5

Hvor er jeg?

Mitt svar er at jeg på sjelens uendelige reise. Jeg beveger meg fra den åndelige verden til den fysiske til den virtuelle i en kontinuerlig syklus. Den åndelige verden er den absolutte virkelighet, hvor alt som finnes er i sin absolutte tilstand. I denne verden finnes bare Kjærlighet og det er alltid Nå og Her. Denne tilstanden av alltid Her/Kjærlighet blir noen ganger kalt himmelen. Når sannheten skal frem, så er det kun en del av himmelen. Det er en av tre uttrykk for paradiset (I mitt kongedømme finnes det mange hus). Denne verden kan også kalles Kunnskapens Rike, siden alt er absolutt og komplett kjent.

Den fysiske virkeligheten er den relative virkeligheten, hvor alt finnes i forhold til noe annet. Her finnes opp og ned, stor og liten, rask og treig, varm og kald og her og der. Før og etter, mann og kvinne og et helt univers som synes å være skapt av polariteter (egentlig er det triader, men mer om det siden). Dette riket kan også kalles erfaringens verden, siden sjelen kommer hit for å erfare, i en relativ virkelighet, hva den er i sin essens.

Den virtuelle verden er en verden om så å si alt... hele tiden. Den er det vi med dagens teknologiske termer ville kalle en Virtuell Virkelighet. Det er nøyaktig som på en computer, *vi skaper det hele*. Gud er den Store Oppfinner. Eller hvis du foretrekker et mer respektfullt og ærbødig språk. Gud er Skaperen.

Dette er et rike av ren Væren, hvor det som er hviler i sin Væren. Dette er stedet hvor Alt er i Alt og Helhetenes Totalitet, og Æren og Nåden og Kraften er den Totale Sluttsammen.

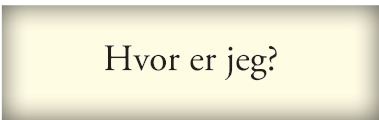
Dette riket kunne også vært kalt Værens rike.

Min nåværende plassering

Akkurat nå befinner jeg meg i den fysiske verden. Dette er ikke en slags venteplass for å komme inn i himmelen, eller et sted hvor jeg arbeider med å bli “verdige” for å vende tilbake til Gud.

Det er heller ikke en skole hvor jeg må bestå eksamen. Det er intet jeg må lære, men ting jeg prøver å huske. Jeg visste alt jeg trenger å vite når jeg ankom planeten. Det er en del av min cellekoding.

Det 300 år gamle treet som står utenfor vinduet vet ikke mer om å være et tre nå, enn det viste når det var et frø på størrelse med min lillefingernekl. Alt det har gjort er å bli mer av det det allerede var.

Hvor er jeg?

Jeg holder på med nøyaktig det samme.

Dette er heller ikke en slags testbane for meg, hvor jeg skaper utfordringer for å være sikker på at alt er i orden med meg. Jeg var perfekt når jeg kom, jeg er perfekt i dette øyeblikket og vil uten et øyeblikks pause være perfekt gjennom hele mitt evige og uendelige liv.

Dette stedet vi kaller jorden er ganske enkelt (og helt storslagent) et sted hvor jeg, på grunn av de relative omgivelsene, opplever i liv etter liv et hvilket som helst aspekt av det guddommelige som det gir meg glede å erfare, i meg, gjennom meg, som meg. Det er intet jeg må gjøre, intet sted jeg må være, ingen måte jeg er nødt til å uttrykke det jeg er akkurat nå. Min store glede er å vite, uttrykke og erfare dette.

Egentlig er det ikke noen reise

Disse tre rikene – hele denne konstruksjonen av virkelighet som du kan kalle det – ble gitt til meg gjennom mine samtaler med Gud. Det er soleklart

at det er mer som kan forklares og sies om disse tingene, jeg bare surfer på overflaten, siden det ville kreve i hvert fall to hele bøker å gå dypere ned i materien. Jeg tok det så langt ut siden jeg synes det var riktig at jeg også skulle svare på de spørsmålene som har kommet frem gjennom meg, som et resultat av min egen søken – og mine spørsmål stilt direkte til Gud.

Langt fra alle ville finne de samme svarene, selv om de også stilte spørsmålene direkte til Gud. Jeg er fullstendig klar over at Gud snakker til hver og en av oss i et språk og med analogier og illustrasjoner som Gud vet vil gi oss størst mulighet til å forstå den uendelige virkelighet gjennom våre begrensede hjerner.

Hvis du vil vite mer om de verder jeg besøkte på min sjels reise, inviterer jeg deg til å lese bøkene *HOME WITH GOD in a life that never ends* (finnes på norsk med tittelen *Hjemme hos Gud*) og *When evrything changes, change evrything*.

Jeg vil avslutte mitt svar på spørsmål fem med følgende ord: Vi er egentlig ikke underveis. Det er ingen steder å reise i Kongeriket, siden det alltid er Her og Nå. Illusjonen om at vi forflytter oss fra en dimensjon til en annen i det endeløse øyeblikket vi kaller Evighet, skyldes at vi retter vår oppmerksomhet mot en eller annen del av det som er Alltid Tilstede.

Det å rette sin oppmerksomhet mot noe bestemt, medfører tidens eksistens, siden rettelse av oppmerksomhet mot det ene eller det andre gjør at det tilsynelatende finnes en rekkefølge i aktivitetene. Jeg kan ellers forsikre deg om at det egentlig ikke finnes noe slikt som Tid, slik vi vanligvis forstår den. Og at vi har mulighet til å være oppmerksomme på hele skapelsen i alle områdene av rommet Over Alt Hele Tiden.

I Himmelske Samtaler sies det at “ord” er den minst pålitelige kommunikasjonsformen. Det er i hvert fall sant når man forsøker å forklare makrokosmos innenfor termene til mikrokosmos.

Spørsmål 6

Hvorfor er jeg der jeg er?

Jeg tenker at jeg er i den fysiske virkelighet, som også kalles den relative verden, fordi jeg ønsker et sammenhengende felt hvor jeg fullt og helt kan Erfare det jeg Vet om meg selv. Jeg kan ikke erfare meg selv i den Åndelige Verden, siden det er intet som jeg ikke er. Fraværet av det jeg ikke er, gjør

at det jeg er, ikke-er. Det vil si at det ikke kan erfares. Du kan ikke erfare hvem du er, uten å erfare fraværet av hvem du ikke er. Lys kan ikke erfares uten mørke. “Opp” har ingen mening uten et “ned”. “Hurtig” er bare en betegnelse, et ord, uten mening uten “langsom”.

Kun i nærvær av det som kalles lite kan det som kalles stort erfares. Vi kan si at noe er “digert”, men i fraværet av noe “lite” kan ikke “digert” erfares. Sagt i teknologiske termer gjør fraværet av noe som vi kaller “Ikke Gud” at det vi kaller “Gud” ikke kan erfares. Vi kan da kjenne guddommelighet konseptuelt, men ikke erfaringsmessig.

Derfor er det slik at alle mennesker, steder og hendelser i ditt liv – nå eller i fortiden – som synes å være i “konflikt” med hvem du er og hva du har valgt å erfare, egentlig er gaver fra den høyeste kilden, laget og ledet til deg. Det som leder saken til deg er at du sammen med andre sjeler har skapt et felt som gjør at du kan erfare og utfolde Hvem Du Virkelig Er innenfor en gitt ramme.

Eller for å si det som Gud sa det til meg, “Jeg sender deg intet annet enn engler.”

Syklusen av min evige reise fra den Virtuelle verden til den Åndelige verden til den Fysiske verden, for så å vende tilbake til den Virtuelle verden, så syklusen kan begynne på nytt, har en hensikt. For meg var det viktig å vite dette, så jeg ikke følte meg fanget i en evig karusell.

Hensikten med Livets Syklus er å utvide Den Guddommelige Virkelighet. Sagt med enkle ord (dette er faktisk enkle ord) Gud vokser – blir mer av seg selv – gjennom denne prosessen. Gud ER denne prosessen. Det vil si, Gud er prosessen... og resultatet av den. Slik er Gud Skaperen og det Skapte, Alpha og Omega, Begynnelsen og Slutten. Den ubevegede beveger og den usette iakttager.

Sagt på en litt mer komplisert måte. Gud kan ikke vokse siden alt Gud noensinne har vært finnes nå og vil være evig. Det finnes ingen tid og intet rom, derfor er det ikke noe tid og rom man kan gro i eller fylle ut. Livets Syklus skjer derfor samtidig overalt. Det min menneskelige hjerne liker å kalle Guds vekst er bare Gud som erfarer stadig mer av seg selv. Slik at Guds deler erfarer stadig mer av seg selv. Dette kaller vi utvikling (evolusjon).

Gjennom den unike, elegant og forbløffende enkle oppfinnelsen av Individualisering, gjorde Gud det mulig for Alltid Alt og Altsammen Nå å erfare seg selv på en måte som gjorde “vekst” mulig. Enkelt sagt så ble dette

gjort mulig gjennom at Helheten delte seg selv uten å atskille seg fra seg selv. Den gjenskapte seg selv i mindre og begrensede utgaver.

Ingen begrenset form – siden resultatet av å være begrenset er å være begrenset – kan holde den ubegrensede bevissthet, oppmerksomhet og erfaring av Helheten. Allikevel ble hver enkelt av de begrensede bitene designert til å kunne utvikle seg gjennom å ekspandere bevissthet og oppmerksomhet, slik at de kunne erfare Helheten. Det skjer gjennom en prosess hvor hver individuelle bit ikke egentlig vokser, men istedenfor rett og slett blir mer bevisst om at den slett ikke trenger å “vokse”, siden den i sin individuelle form egentlig er identisk med Helheten.

Historien finnes, det vi venter på er at den skal spilles ut

La meg prøve å illustrere det. Hent en DVD med din favorittfilm og hold den i hånden. Legg merke til at hele filmen finnes på disketten. Hvis du spiller den av og følger med mens historien utfolder seg, vet noe av deg at alt allerede har skjedd. Historien skapes ikke, men den spilles, spilleren gir deg simpelthen adgang til historien. Det den gjør er å vise deg en ørliten bit, av det som allerede finnes i sin hele og fullbrakte form, av gangen. Slik avspilles historien som allerede er der på TV skjermen eller datamaskinen bilde for bilde.

Hvis du spoler fremover, kan du følge med som historien avspilles i en hastighet som gjør at du ikke lengre klarer å henge med tidsmessig. Den avspilles i en hastighet som ikke samsvarer med det du kaller virkelighetens tid.

Dette er det nærmeste jeg kommer når jeg prøver å forklare hva som egentlig skjer i ditt og mitt liv. Alt som noensinne har vært finnes og vil eksistere i en uendelighet... som finnes nå. Universet er originalutgaven. Denne originalen er en av mange i Guds hender...

Tror du ikke det er slik: Det er helt fint. Mitt svar trenger ikke å være ditt. Men jeg fascineres av dette sitatet fra Shakespeare:

Det er flere ting mellom himmelen og jord Horatio, enn du noensinne har drømt om i din filosofi.

Spørsmål 7

Hva har jeg tenkt å gjøre med det?

Min hensikt er å holde meg bevisst om at jeg deltar i Guds prosess. Gud er en Prosess. Du er nå en del av den Prosessen. Jeg har alltid vært og vil alltid være en del av den.

Det er Nirvana, det er ren Ekstase. Ren Ekstase er det som skjer når Gud er i prosessen av å "gude".

Når mennesker ikke opplever livet på denne måten, så skyldes det at de ikke Vet Hvem De Er, Hvor De er, Hvorfor De Er Der De Er, eller Hva De Har Planer om å Gjøre med Det.

Gud er en Prosess.
Du er engasjert i
den Prosessen nå.

Her, er det fysiske jegets verden, som jeg frembringer og deretter lever med, innenfor et sammenhengende felt slik at erfaring kan forekomme. Hva slags erfaring? Den erfaringen jeg velger.

Jeg foretar dette valget gjennom å være en medskaper og gjennom mine reaksjoner og beslutninger sett i forhold til det Sammenhengende Feltet. Innenfor dette feltet (som vi iblant kaller virkeligheten) kan jeg Reagere, Skape og ha Intensjoner. Det er opp til meg selv å velge.

Jeg erfarer det jeg er kommet til den fysiske verden for å erfare, gjennom å øke min bevissthet rundt selve erfaringsprosessen. Når jeg blir mer oppmerksom og bevisst beveger jeg meg fra reaksjon til kreasjon og fra intensjon til utfoldelse. Begynneren reagerer, studenten skaper, mesteren holder sin intensjon. Det hellige uttrykker.

Livet i den fysiske dimensjon inviterer meg til å vite og vite at jeg vet. Det inviterer meg til å Mestre Øyeblikket. Det kan jeg få til gjennom å ha bestemt på forhånd hva jeg ønsker å utfolde før jeg går inn i hvert øyeblikk.

Jeg inviterer meg selv til å leve et liv som ikke er en erfaring av mine

Hva har jeg tenkt
å gjøre med det?

reaksjonsmåter, men heller ikke er en erfaring av å skape. Men derimot et liv som erfarer gjennom å holde en intensjon som frembringer utfoldelsen av det Hellige. Det kaller jeg fullbyrdelse.

Når sannheten skal sies kan jeg ikke skape noe, siden alt allerede finnes. Jeg bare kaster bort tiden når jeg prøver å skape noe. Det er barneleker.

Når jeg prøver å skape fred, sikkerhet, muligheter, velstand, lykke og kjærlighet, så roter jeg rundt i sandkassa og leker. Det var ikke derfor jeg kom hit.

Jeg kom for å erfare meg Selv som Den Jeg Virkelig Er. For å uttrykke gjennom meg, som meg, et aspekt av det guddommelige – og for å gjenskape meg selv i den neste og største utgaven av den største visjonen jeg noensinne har hatt om Hvem Jeg Er.

Når jeg gjør det, så skjer alle disse andre tingene som jeg prøvde å få til, helt uten at jeg trenger å anstrenge meg.

Det er jo mulig at jeg tar feil når det gjelder alt dette. Men min erfaring forteller meg noe annet – dessuten har jeg ikke funnet noen måte å leve på som er mer spennende og inspirerende enn denne.

Begynneren reagerer,
studenten skaper,
Mesteren holder
sin intensjon. Det
hellige uttrykker.

Ting jeg håper du vil huske...

- Det finnes tre verdener i Guds Kongerike.
- I øyeblikket befinner vi oss i den fysiske virkeligheten.
- Vi er ikke her for å testes, eller for å lære.
- Vi er kommet for å erfare en hvilken som helst del av det guddommelige som vi måtte ha lyst til å erfare. Det er det som gjør dette stedet til Paradis.

- Du kan kun erfare Det Du er, i nærværet av det Du Ikke Er.
- Gud er en prosess og i dette øyeblikket er du en del av denne prosessen.

Ting jeg håper du vil gjøre

- Foreta en fullstendig omlegging av dine tanker rundt dette stedet som kalles Jorden. Begynn med å erfare livet “på jorden som det er i himmelen”. Det vil si som om du var i Paradis.
- For å gjøre dette må du ommøblere din tankegang om Hvem Du Er og Hvordan Livet Virker. Du må finne et nytt perspektiv – sjelens perspektiv, på forståelsen av hvorfor ting skjer som de gjør. Hva meningen med hver lille hendelse er, og hvordan vi med hensikt kan føye hendelsen sammen på en måte som blir meningsfull.
- Lag en liste over omstendigheter, betingelser og opplevelser som har eksistert eller finnes i ditt nåværende liv, som skaper en sammenheng som tillater deg å erfare hvem du er gjennom å presentere deg for det du ikke er. Gi disse erfaringene og omstendighetene din velsignelse og tilgi deg selv for å ha vært misfornøyd eller opplevd de som feilaktige (egentlig har du aldri gjort det), men ta de i mot og omfavn dem i ditt hjerte som den gaven hver enkelt av dem var og fortsatt er.

Samtale 15

“OH, MY DARLIN’ CLEMENTINE...”

Jeg tror du vil like mange av ideene rundt hvordan vi sammen kan skape fremtiden; ideer som jeg tror Gud ga inspirasjonen til. Men jeg har ikke kommet hit for å gi menneskeheten et fastlagt budskap om hva som er best og hva som er forventet av oss.

Hvis du tror at disse ideene kom til deg fra Gud, hvorfor vil du ikke gjøre dem til et ‘budskap’? Jeg kunne forstå at du var for beskjeden og hadde motstand mot det hvis du mente at det var dine egne ideer... men er det slik å forstå at din beskjed er at Guds tanker om livet og hvordan vi skal få det til å virke, ikke er bra nok til å bli lagt ned som en doktrine? Hvis de virkelig kommer fra Gud, burde de ikke bli gjort til doktriner?

For det første. Guder kommer ikke med diktater eller doktriner. Det ville ødelegge livets primære tilstand, som er Frihet. Eller, som noen religioner har klassifisert det: Fri Vilje. Frihet er en grunnleggende tilstand. Det er en del av Væren, som Gud hverken vil eller kan fjerne eller overstyre. Gud kan ikke overstyre Væren, siden Gud Er denne Væren. Det som Er kan ikke unn-Være seg selv.

Gud er Frihet – det perfekte uttrykk for det. Dermed er det *siste* Gud noen gang ville gjøre å kreve, forlange eller tvinge noe eller noen. Gud, på grunn av sin Guddommelige natur, kunne aldri være en diktator.

For det andre – siden spørsmålet er direkte rettet mot meg personlig - hvis jeg prøvde å inspirere menneskeheten til å seriøst vurdere ideene og tankene jeg kommer med her, med fulle bruk av sin Frie Vilje og Tanke, så er det siste jeg ville ønske - å insistere på at disse ideene er de Riktige eller de Beste – selv om jeg tror de kommer direkte fra Gud.

Den virkelige grunnen til at de fleste ideene som religionene har gitt

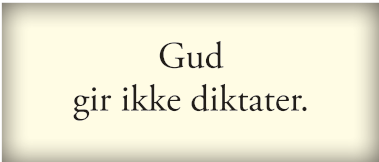
verden ikke virker er at de fleste av disse religionene har erklært at deres ideer er de Beste og de Riktige.

Det er intet som i større grad holder menneskeheten borte fra å ta en ny ide i betraktning enn det å bli fortalt at dette er en ide som aldri må motsies siden den er Rett og Best. Noe av det fascinerende med menneskeheten er at vi ønsker å finne ut saker og ting på egen hånd. Vi vil helst slippe at andre forteller oss hva vi skal gjøre.

Vær nå ærlig. Du vil veldig gjerne at menneskeheten tar til seg ideene dine?

Det er ikke mine ideer.

Greit, greit – men det du kaller Guds ideer. Du vil gjerne at menneskeheten skal ta de til seg. Du tror vel på dem?

Gud
gir ikke diktater.

Jeg kan forsikre deg om at jeg tror på dem. Ellers ville jeg ikke fremsatt dem. Men for meg betyr ikke det faktum at jeg tror på dem at *dere* burde tro på dem. Det er problemet med de fleste religioner.

Men hvis du ikke mener at vi burde tro på disse ideene. Hvorfor plage oss med dem. Hvorfor foreslå dem i det hele tatt. Noe som bringer meg tilbake til begynnerspørsmålet.

Så la oss gå tilbake til mitt originalsvar. Jeg vil prøve å finne andre ord. Hensikten med et forslag skulle være nettopp det... Å foreslå noe, ikke å fastslå det. Det er endeløs avstand mellom å foreslå og å fastslå. Vanskene med mange av verdens religioner og deres tilhengere (og mange politiske partier også for den saks skyld) er at de ønsker å tvinge sitt syn på andre.

Hvis ting hadde blitt foreslått istedenfor påtvunget så ville saker og ting vært mye enklere. Det ville heller ikke ha eksistert ting som Korstog, Jihad eller etnisk rensing. Eller noen andre av de talløse grusomme og totalt uakseptable metoder som, opp gjennom tiden, en gruppe har brukt for å tvinge sitt syn og sine tanker på en annen.

For tiden synes det å skje en del “lakkmustesting” for å avgjøre hvem som er “lojale mot saken” og en “lagspiller”. Som du vet er lakkmus et fargestoff

som kommer fra visse lavarter som blir røde når de utsettes for syre og blå når de utsettes for alkaliske stoffer. Derfor... hvis du lever i USA... kommer du fra en “rød stat” eller fra en “blå stat?”

Hvis du bor et annet sted. Er du medlem av det Røde (konservative) eller det Blå (liberale) laget? Vær varsom med hva du velger. Tenk deg nøye om før du heiser flagg, siden avvikelser ikke er tolerert i en verden av todelt politikk. Å tenke som individ på egen hånd er ikke tillatt av parti eller gruppe-medlemmer.

Det er en selvfølge at jeg gjerne vil at menneskeheten tenker seriøst over disse forslagene, og til og med tar til seg noen av dem. Men jeg er av den oppfatning at det burde være nok å foreslå dem. Hvis de virkelig har noe for seg, så vil fordelene med å omfavne og sette dem ut i livet være selvsynlige. Hvis så ikke er tilfelle, bør ideene avvises.

Det er jo mulig at jeg tar feil angående flere av forestillingene og tilnæringsmåtene som jeg nå foreslår bør inkluderes i vår Nye Kulturelle Historie. Folk leser de kanskje og stempler de med FORKASTET. Valget er deres. Men jeg håper at de ihvertfall vil ta i betraktning og utforske tankene som blir fremmet her. En slik utforskning vil i seg selv, gjennom en eneste sivilisert samtale, kunne bety mye.

Jeg har sagt det før og jeg sier det igjen.

Jeg tror at vi kun er en eneste samtale unna paradiset.

Jeg ønsker paradiset for deg. Jeg ønsker at du skal finne glede og fred i livet. Det ønsker jeg for oss alle. For mine og dine barn og barnebarn og barnebarns barn. Et av mine egne barnebarn – Clementine ble født samme dag som jeg skriver dette. I dag har min lengsel etter denne nye fremtiden tatt en veldig direkte og målrettet form.

Vil du slå deg sammen med meg og hjelpe til så vi kan få gjennomført denne oppgaven og skape et paradiset for Clementine... og for hennes barnebarn... og for dine?

Vi er kun en samtale
unna paradiset.

DEL TO

*Bær ut det gamle
Bring inn det nye*

Banebrytende tanker vi kan
begynne vårt felles forfatterskap med

Samtale 16

VI ER MIDT I EN UTROLIG HISTORIE!

Da setter vi i gang.

Vi skal ta en titt på den Gamle Kulturelle Historien jeg gnåler om. Historien som har skapt alle problemene. Vi kom så vidt inn på temaet i begynnelsen av vår tid sammen her i denne boken. Jeg sa at jeg ville ta en rask titt på den og så gå direkte til løsningen. Nå er tiden kommet for å gå dypere inn i det jeg lovt å gjøre. Det skyldes at selv om vi nå vet hva mange løsninger kan gå ut på... vi har f.eks. snakket om samtaler som et redskap til forandring... vi har snakket om å fokusere disse samtalene gjennom de Syv Enkle Spørsmålene... men det er allikevel nødvendig, absolutt nødvendig, at vi er klar over hva hinderet er og har vært. Slik at vi endelig kan bryte gjennom vasen av tømmerstokker som har blokkert livets elv.

Feil medisin for gal sykdom

Situasjonen vi befinner oss i, som vi beveger oss stadig videre inn i det 21 århundre, er at vi foreskriver feil medisin for feil sykdom. Siden det vi tror feiler oss ikke er det som egentlig feiler oss, sier det seg selv at det vi tror er løsningen slett ikke er løsningen.

Det aller største problemet i dagens verden er at vi prøver å løse problemene våre på alle nivåer, unntatt på det nivået problemene kommer fra.

Vi begynner gjerne med å prøve å finne en politisk løsning, siden vi er vant med å bruke politisk press for å få folk på planeten til å gjøre det de egentlig ikke har lyst til.

Vi skriver lover, vedtar resolusjoner, arrangerer debattfora og fatter vedtak på hvert eneste lokalt, nasjonalt og globalt språk for å prøve å løse

problemene med ord – men det virker ikke. Uansett hvilke kortsiktige løsninger vi skaper, så fordunster de fort og de virkelige problemene dukker opp igjen. De vil rett og slett ikke forsvinne.

Den største utfordringen verden står overfor er at vi fortsetter å prøve å løse problemene på alle nivåer unntatt nivået problemet virkelig finnes på.

Da sier vi kanskje: Greit, det her er ikke politiske problemer som lar seg løse gjennom politikk. Det er økonomiske problemer. Siden vi er vant til å bruke økonomiske makt for å få folk til å gjøre ting de egentlig ikke har lyst til, så forsøker vi å løse problemene som om de var økonomiske. Da gir vi de penger, eller holder pengene unna dem, mens vi prøver å løse det hele med cash. *Men det virker ikke.* Uansett hvilke kortsiktige løsninger vi finner, så fordunster de kjapt. Problemene vender tilbake. De vil rett og slett ikke forsvinne.

Da sier vi kanskje. Greit dette er ikke økonomiske problemer og kan ikke løses med økonomiske midler. Det må være militære problemer. Siden vi er vant til å bruke militær makt for å få folk til å gjøre saker og ting de ikke har lyst til, så prøver vi å løse problemene som om de var militære problemer. Vi skyter kuler og slipper bomber og prøver å finne en løsning med hjelp av våpen. *Men det virker ikke.*

Uansett hvilke kortsiktige løsninger vi finner så går det ikke lang tid før problemene har gjenoppstått. De vil rett og slett ikke forsvinne. Dermed, når vi går tom for løsningsforslag så sier vi: “Dette er vanskelige saker. Ingen har forventet at det ville la seg løse over natta. Dette kommer til å bli en lang og hard greie. Mange liv vil nok gå tapt mens vi prøver å løse disse problemene. *“Men vi gir oss ikke, vi skal finne en løsning, selv om det tar livet av oss.”* Vi ser ikke en gang ironien i våre egne erklæringer. Men etter en stund blir selv primitive skapninger med liten bevissthet så lei av at deres egne sønner og døtre dreper og blir drept sammen med barn, kvinner og gamle som havner i skuddlinjen at de til slutt, når det har skjedd nok dreping uten at det er noen løsning i sikte, sier at tiden er kommet for våpenhvile og fredssamtaler. Og syklusen starter på nytt...

Igjen sitter vi ved forhandlingsbordet og driver politikk for å finne

løsninger. Inkludert i fredsforhandlingene er det ofte diskusjoner rundt erstatninger og økonomisk godtgjørelse. Dermed er vi igjen i ferd med å betrakte penger som en løsning. Og når det ikke virker så tyr vi nok engang til bombene. Slik går det rundt og rundt og rundt og rundt gjennom menneskehetens historie. Navnet på spillerne har endret seg, men spillet er det samme.

Kun primitive skapninger og kulturer holder på med slikt. Jeg vet at dere alle sammen har hørt definisjonen av galskap. *Galskap er å gjøre det samme om og om igjen og forvente et nytt resultat.* Grunnen til at det virker som om vi er ute av stand til å forandre metodene vi bruker, er at vi forsøker å tvinge frem løsningene.

Men løsninger oppnådd med tvang er aldri virkelige løsninger. I beste fall er de utsettelse.

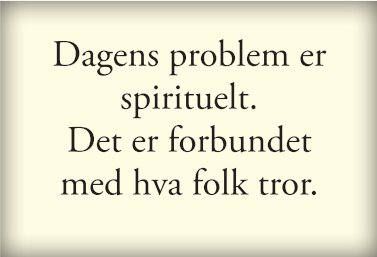
Den tragiske og for menneskeheten sørgelige sannhet er at vi til evig tid synes å være villige til å godta utsettelse istedenfor løsninger.

Kun primitive kulturer og skapninger driver med slikt. Høyere utviklede livsformer ville aldri, noensinne si seg fornøyd med en ti tusen år lang utsettelse av å finne løsningen på sine største problemer. På denne planeten har vi aldri gått direkte til kjernen av menneskehetens største problem. Vi nekter og later heller som om vi ikke vet hva det dreier seg om. Slik fortsetter vi vår ustoppelige dans rundt grøten. Vi holder på i århundre etter århundre med å løse verdens problemer, *på alle nivåer bortsett fra det nivået hvor de virkelig finnes.*

Det er dette jeg sikter til da jeg i begynnelsen av denne samtalen sa at tingene ikke er slik de virker. Dagens problem er spiritielt. Det er forbundet med vår tro.

Det er knyttet til hva folk tror om livet, Gud seg selv og hverandre. Dette trosproblemet skaper en tilstand av hjelpeløshet, håpløshet, sinne og opprør. Denne tilstanden produserer omstendigheter – uunngåelige omstendigheter – av vold som løper løpsk.

Problemet med tro er et problem vi alle sammen har hjulpet til med å skape. Det kommer av at alle tror på et eller annet. Og vi sender det vi tror på

Dagens problem er
spiritielt.
Det er forbundet
med hva folk tror.

videre til våre barn, barnebarn, naboer og venner.

Sammen skaper vi en Kulturell Historie... og *den Kulturelle Historien skaper omstendighetene som produserer tilstandene som vi prøver å bli kvitt eller komme oss vekk fra.*

Men vi klarer hverken å bli kvitt dem eller komme oss unna, før vi eliminerer og kommer oss vekk fra troen som har skapt alt dette – noe vi sterkt har motsatt oss. Egentlig så tror jeg ikke vi helt vet hva all denne troen dreier seg om lengre. Men nå skal jeg ordne opp i det.

Dette er hva vi kjemper mot på denne planeten

Her kommer menneskehetens Gamle Kultur Historie... Slik den er overbrakt fra våre foreldre, lærere, prester, politiske ledere og alle de andre vi trodde besatt sannheten. De fortalte at...

Vi er født inn i en fiendtlig verden, styrt av en Gud som vil at vi skal gjøre enkelte saker, mens det er andre saker han ikke vil at vi skal gjøre. Han vil straffe oss med evigvarende tortur hvis vi ikke skjønner forskjellen på de to.

Vår første erfaring i livet er at vi atskilles fra mor, kilden til livet. Det setter en stemning som skaper hele vår videre opplevelse av virkelighet. Vi opplever den som en separasjon fra kilden til *alt* liv. Vi er dermed ikke kun separat fra alt liv, men atskilt fra alt *i* livet. Alt som finnes eksisterer uavhengig av oss, og vi er atskilt fra alt annet som finnes. Vi ønsker det ikke slik, men sann er det. Vi ønsker at det var annerledes og vi strever virkelig for at det skal være annerledes.

Vi vil så gjerne nok en gang erfare enhet med alt som er, og spesielt med hverandre. Vi vet kanskje ikke akkurat hvorfor, det synes nesten som et slags instinkt. Som om det er det naturlige. Det eneste problemet er at det ikke virker som om det er nok av Det Andre til å tilfredsstille oss. Uansett hva dette som er Der Ute som vi søker er, så virker det som om vi aldri får nok av det.

Vi får ikke nok kjærlighet, vi har for lite tid, vi har for få penger, vi kan rett og slett ikke få nok av hva det nå er vi tror vi må ha for å bli lykkelige og fullbyrdet. I samme øyeblikk som vi tenker at vi har nok, så bestemmer vi oss for at vi vil ha mer.

Siden det uansett ikke er nok av det vi tror vi trenger for å være fornøyde, så må vi “gjøre” saker og ting for å få så mye vi kan. Det kreves saker og ting av oss hvis vi vil ha noe, det være seg Guds kjærlighet eller livets naturlige overflod. Å være i live er rett og slett ikke tilstrekkelige. Derfor er VI, som resten av livet, *ikke tilstrekkelig*.

Siden bare det å være ikke holder, så er det saker og ting vi må gjøre. De som gjør de “rette sakene” får tingene de trenger for å være lykkelige. Hvis du ikke gjør det på riktig måte vinner du ikke. Slik begynner konkurransen. Det er for lite der ute i verden og vi må kjempe om det som er.

Vi må kjempe om alt, til og med Gud.

Konkurransen er beinhard. Dette dreier seg om å overleve. I denne kampen er det bare de sterkeste som vil overleve. Bare seierherrene får godsakene. Hvis du er en taper, er livet på jorden et helvete, og når du dør, hvis du er en taper i kampen om Guds nåde, så opplever du helvete på nytt – denne gangen til evig tid. Gud skapte Døden fordi våre aner tok feil valg. I vestlig teologi er dette hva myten om Adam og Eva forteller oss.

I følge myten levde menneskene evig i Edens have helt til Eva spiste av frukten fra Kunnskapens tre (kunnskapen om godt og ondt). Deretter ble hun og Adam drevet ut av Paradis av en sint Gud som dømte dem, og alt deres avkom til evig tid, til Døden som den første Straff. Slik gikk det til at livet i kroppen ble begrenset og ikke lengre evig, og det samme gjelder alle de andre sakene i livet.

Andre kulturer har sine egne skapelsesmyter, men flesteparten forteller den samme historien. Det skjer av en eller annen grunn en atskillelse fra Gud og vi taper det evige liv.

Men Gud vil visst gi oss dette evige livet på nytt, hvis vi aldri bryter Hans regler. Guds kjærlighet er betingelsesløs, men belønningene hans er det tilsynelatende ikke. Gud elsker oss selv mens Hun dømmer oss til evig lidelse. Det smerter ham mer enn oss, siden hun virkelig vil at vi skal vende hjem. Men når vi velger å oppføre oss upassende, så kan ikke han gjøre noe med det. Valget er vårt.

Kunsten er derfor å ikke oppføre seg upassende. Vi må leve et godt liv. Vi må streve etter det. Og for å kunne streve etter det må vi kjenne til Guds ønsker og hva hun ikke vil at vi skal gjøre. Hvis vi ikke kjenner Rett fra Galt kan vi hverken tilfredsstillе ham eller unngå å synde mot henne. Så vi må sørge for å få vite sannheten om Gud.

Heldigvis er det en sannhet som er enkel å finne og lett å forstå. Alt vi trenger å gjøre er å lytte til profetene, lærerne, vismennene og Kilden og Stifteren av vår religion. Hvis det er flere å velge mellom, så gjelder det å velge Den Rette. Å ta feil kan medføre at man blir en taper. Når vi har funnet den rette tro, så er vi bedre enn andre som ikke har Sannheten på sin side. Denne tilstanden, hvor vi er “bedre” enn andre gjør at vi kan kreve å ha rett til resten av premiene i konkurransen, uten egentlig å ha gjort noe for dem.

Vi kan erklære oss selv som Vinnere i konkurransen, *for det egentlig har vært noen konkurranse*. Slik kan vi gi oss selv alle fordelene og skrive ned LivsReglene på en måte som gjør det nesten umulig for noen andre å vinne de virkelig store premiene.

Vi gjør det ikke for å være slemme, men rett og slett for å være sikker på vår seier – som rett og riktig er – siden det er de som tilhører vår religion,

Vi er som magikere
som har glemt sine
egne kunster.

nasjonalitet, rase, kjønn, politiske overbevisning, som kjenner Sannheten, og derfor fortjener å være Vinnere.

Siden vi fortjener å vinne har vi rett til å true andre og rett til å sloss med dem og om nødvendig drepe dem for å oppnå dette resultatet.

Det kan jo være at det finnes en annen måte å leve på, noe annet som Gud har i tankene, en større sannhet, men hvis det er slik, så vet vi det ikke sikkert. Når det kommer til stykke er det jo ikke meningen at vi skal vite det heller.

Det kan være slik at vi ikke en gang skal prøve å forstå livet og langt mindre prøve å virkelig kjenne og forstå Gud. Å prøve noe slikt er innbilskhet. Å erklære at du har gjennomført det er å være blasfemisk. Gud er den ukjennelige som kjenner alt. Den Ubevegelige Beveger. Det store usette. Derfor kan vi ikke kjenne sannheten. *Som det allikevel kreves at vi skal kjenne*, hvis vi skal oppfylle betingelsene *som det forlanges at vi oppfyller*, for å oppnå den kjærligheten, *som det kreves at vi skal oppnå*, for å unngå fordømmelsen, *som vi må unngå*, hvis vi skal få det evige livet som *vi jo hadde for det hele begynte*.

Vår uvitenhet er uheldig, men burde ikke være et problem. Alt vi trenger å gjøre er å ta det vi tror vi KAN vite – vår Kulturelle Historie – som vår tro og fortsette derfra.

Vi har prøvd å gjøre det slik, i henhold til hver enkelts overbevisning, noe som gjør at vi har skapt det livet vi nå lever og den virkeligheten vi i øyeblikket er i ferd med å erfare på jorden i.

Nå forstår du

Greit, det var det. Slik har flesteparten av menneskene konstruert det hele. Vi har våre variasjoner, men dette er kjernen av hvordan vi lever våre liv, rettferdiggjør våre valg og rasjonaliserer resultatet av hele greia.

Dette er ikke tatt ut av luften. Det har vokst ut av noen kraftfulle illusjoner som vår rase synes å ha omfavnet siden de tidligste tider av erkjennelse. Eller for å bruke en analogi, som jeg liker, vi er alle magikere som har glemt våre egne kunster.

Dette har skapt en verden hvor verdens rikeste land i 2003 brukte 60 milliarder dollar på å hjelpe de fattigste med ting som utdanning og helsestell. Samtidig brukte de *900 milliarder dollar på forsvar*.

La meg gjenta dette. Seksti milliarder dollar for å hjelpe mot global fattigdom, ni hundre milliarder dollar på forsvar. Dette gjorde at verdensbankens president ganske tørt foreslo at hvis verden rett og slett snudde om på prioriteringene, så ville utgiftene til forsvaret aldri mer trenge å overstige den minste summen.

Jeg nevner ikke dette fordi jeg tror at løsningen på verdens problemer er økonomiske (jeg har jo akkurat poengtert at de ikke er det). Jeg tar det opp siden jeg mener at vi ikke lengre ville ha behov for noe stort forsvarsbudsjett hvis vi løste de spirituelle problemene.

Da ville vi ganske selvfølgelig omprioritere og bruke forsvarspengene på å løfte de fattige ut av den håpløsheten og elendigheten som skaper så mye frustrasjon og sinne at verden må forsvare seg mot seg selv.

Mennesker som ikke lider angriper ikke andre. Tegnet på at den sosiale organiseringen virkelig faller sammen, er at det selv blant de som lever komfortable liv forekommer en oppblomstring av vold.

Når til og med de som burde være fornøyde er misfornøyde vet du at noe er veldig galt. Da vet du at vi er ute å kjøre når det gjelder hvordan saker og ting er organisert. Kort sagt så vet du at det blir trøbbel. Masse trøbbel.

Et hvert angrep er et skrik om hjelp. Det sies i "A course in miracles",

og jeg samstemmer. Hvis en person angriper en annen, så skyldes det at angriperen lider. Volden stiger, ikke bare i Midtøsten, men på gatene i Europa. Ikke bare blant de fattige i sydøst Asia, men blant de rike i Nord Amerika. Det skjer på grunn av nød. Det er en elendighet som skaper lidelse.

Fattigdom har mange ansikter. Det finnes økonomisk fattigdom, fysisk fattigdom, mental fattigdom, åndelig fattigdom... men alt er fattigdom. Den

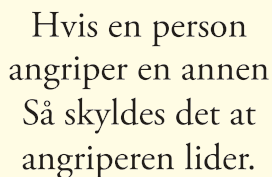
menneskelige erfaring av å trenge saker og ting er overalt og ikke eksklusiv for de fattige. For å si det på en annen måte. Det finnes ingen begrensing på den menneskelige følelse av mangel.

Behov- opplevde og utilfredstilte behov – er det som skaper vold. Og behovsproblematikken løses ikke gjennom politiske eller økonomiske mekanismer. Behov er en spirituell

sykdom som løses med spirituelle midler.

Ta tak i den spirituelle løsningen og se på Behov og Begjær som den illusjonen det er. Et eksempel. Du ville ikke la et familiemedlem dø av sult mens det sto utenfor døra di. Allikevel tillater vi at 400 barn dør av sult hver time, på en planet hvor det finnes mat til dem. Problemet er at vi ikke ser på dem som familiemedlemmer.

Det er rett og slett et åndelig problem. *Vi vet ikke hvem vi er.* Hvis vi hadde visst det ville vi ikke bare løst behovene for de som sto tiggende ved inngangsdøra, men også sørget for de som allerede satt ved bordet og strevde for å få noe Mer, Større og Bedre.

Hvis en person
angriper en annen
Så skyldes det at
angriperen lider.

Ting jeg håper du vil huske...

- Vår Gamle Kulturelle Historie er ubrukelig i vår tid. Den har antagelig alltid vært ubrukelig, men jo mer spirituelt bevisste og sofistikerte vi blir som rase, jo klarere ser vi hvor ubrukelig den er.
- Våre ideer om livet er basert på enkle feilslutninger som lett lar seg rette på.

Ting jeg håper du vil gjøre

- Del din viten om Den Gamle Kulturelle Historien med så mange som mulig. Kopier den og del den ut når du er i grupper som diskuterer de syv spørsmålene. Spør gruppe medlemmene om hva de mener. Er det deler av den som de, eller du, fortsatt tar deg i å leve etter.
- Dra i gang en debatt. Skriv brev til redaktørene. Gjør gruppebevisstheten oppmerksom på tilstanden i vår verden, hvor de rikeste nasjonene bruker 60 milliarder dollar i året på å avhjelpe fattigdom- som fører til frustrasjon, sinne og til slutt vold mot de velhavende – for deretter å bruke 900 milliarder dollar på å forsvare seg mot dette sinnet.

Samtale 17

NÅR DEN FØRSTE DOMINOBRIKKEN FALLER, SÅ VELTER OGSÅ DE ANDRE

Jeg er sikker på at du etter denne raske gjennomgangen av vår Kulturelle Historie forstår hvorfor verden er i sjaber forfatning. Jeg er overbevist om at du forstår at denne historien ikke er velgjørende og umulig kan vedvare.

Derfor kommer jeg med et forslag til en global bevegelse som kan *endre* vår Kulturelle Historie gjennom å utforske den bit for bit og gjenskape den der hvor vi tror det vil være godt for oss.

Jeg foreslår hverken en global konferanse, sammenkomst eller kongress hvor vi kan møtes og foreslå slike forandringer. Vi har allerede prøvd å gå disse veiene og de har ikke ført frem.

Folkeforbundet var ikke effektivt. Heller ikke FN har fått slutt på undertrykking av massene, drapene på tusenvis eller millioners lidelse. En ny verdensomspennende Kongress for Menneskeheten ville ikke få det til noe bedre.

Menneskehetens grunnleggende problemer holder til på det ene stedet hvor de fleste forbund, kongresser, senat, konferanser og politiske eller juridiske konventer nekter å bevege seg: I Åndens Rike.

Ikke burde de gjøre det heller. Stat og kirke bør skilles fra hverandre. Religion og politikk burde ikke ha noe med hverandre å gjøre.

Det som egentlig ikke burde blandes er politikk og økonomi. Det er der faren ligger. De to burde aldri sammenblandes. Det skulle eksistert en lov som erklærte at alle politiske bestemmelser tatt i forskjellige forsamlinger, senater og kongresser ikke skal baseres på eller ta i betraktning noen slags økonomiske hensyn, men være basert på en ting og kun en ting; Hva som er til det beste for den største mulige mengden av mennesker.

En annen lov burde forby enhver form for økonomisk støtte gitt til politiske kandidater eller partier fra økonomiske interessenter (med andre ord bedrifter, foretak eller konserner) eller noe slags firma som representerer noen med økonomiske interesser.

En tredje lov skulle rett og slett fastslå at firmaer ikke er personer og derfor ikke skal gis de samme rettighetene som gis til folket. (En slik lov ville alene løse mye.)

Alle i USA er intenst opptatt av å opprettholde skillet mellom stat og kirke, mens det som virkelig er viktig er å holde Staten atskilt fra forretningsverden. Det kommer av det enkle faktum at i USA (og resten av den vestlige verden for den saks skyld) *så er økonomi den virkelige religionen.*

Mange føler det livstruende hvis det tas politiske avgjørelser som synes å ha den minste påvirkning på dere økonomiske valg – *selv når disse avgjørelsene helt åpenbart er til deres eget beste.*

Det gjelder grunnleggende ting som helsevesenet, eller hvis det lages regler for å gjøre arbeidsplassene tryggere. Det samme gjelder lover som beskytter oss i forhold til produksjon og tilbud av matvarer.

Alt som kan virke regulerende på forretningsverden og det økonomiske systemet ansees for å begrense vår grunnleggende amerikanske frihet – men når det økonomiske systemet selv begrenser folkets valgmuligheter (gjennom

monopolisering og andre metoder for å stenge konkurrenter ute slik at folk tvinges til å kjøpe noens produkt i det såkalt frie marked) --- når det økonomiske systemet gjør dette, da kalles det Fri Handel og vi bryr oss ikke om hvor mye vi blir misbrukt og utnyttet. *Dette er det som kalles frihet!*

Det som virkelig ikke skulle blandes med politikk er økonomi. Det er der faren ligger.

Økonomi var tenkt som en metode for at medlemmene av samfunnet – inkludert verdenssamfunnet - skulle

kunne hjelpe hverandre (Hvis du gjør noe for meg, så kan jeg gjøre noe annet for deg og vi vil dele velstanden som vokser frem når vi deler våre individuelle gaver med hverandre). Det har tvert i mot vist seg å bli til noe som skader det store flertallet.

Et bitte lite mindretall blir beriket og tjener på det økonomiske systemet,

mens flertallet er undertrykt eller slaver av det. Du får tro det eller la det være, men det var aldri hensikten at økonomi skulle styre våre liv, men slik er det blitt. Til og med (og kanskje mer enn noe annet) vårt politiske system blir tyrannisert av det og står i gjeld til det, så handelsstandens kontroll over samfunnet er fullbrakt. Vi har latt det skje – og det, i minst like stor grad som å blande kirke og stat, er den virkelige trusselen mot vår frihet.

Men jeg kommer bort fra hovedsaken. Dette vil jeg snakke mer om senere i samtalen som vil omhandle spesifikke ideer som kan bli en del av vår fremtidige Kulturelle Historie. Men for å svare på spørsmålet. Du har rett. Religion burde på ingen måte sammenblandes med politikk.

Men... spiritualitet *burde*.

Tro det eller ei, det var egentlig ikke meningen at våre liv skulle styres av økonomi.

Fjern en, men ikke den andre

I bøkene “Himmelske Samtaler” ble det sagt mye om separasjon av kirke og stat. HS (Himmelske Samtaler) nevner at i noen land kan det være slik at kirke og stat må holdes atskilt. Basert på sin erfaring kan mennesker avgjøre at religion og politikk ikke er en god blanding. Men det sies også i denne bemerkelsesverdige samtalen at *spiritualitet* er noe helt annet.

Legg bort enhver forestilling om at spiritualitet og politikk ikke er en god blanding. HS sier at Politikk er spiritualitet i praksis. Politiske avgjørelser er uttrykk for – eller er i det minste ment å være uttrykk for – de høyeste verdiene til folket. Hvis det å leve etter våre høyeste verdier ikke er spiritualitet... hva er det da...?

Himmelske samtaler går videre med følgende observasjon: “Grunnen til at du kan finne på å hevde at Kirken og Staten skal være atskilt er at Kirken står for et spesifikt teologisk syn, en spesifikk religiøs tro. Du har kanskje lagt merke til at når en slik utvalgt og spesifikk tro styrer politikken så sås sterk splid og uenighet, noen som fører til uro og bråk.

I USA har jeg sett det tydelig demonstrert i saker som homofilt

ekteskap, abort og til og med noe så vitenskapelig og åpenbart nyttig for menneskeheten som forskning på stamceller. Andre steder på planeten har religion på like forkastelige måter trengt seg inn i folks liv, gjennom å blande seg med politikk.

I skrivende stund kom jeg til å lese på internet at det Maltesiske folk akkurat hadde stemt over om de ville tillate skilsmisser. Nå er Filippinene det eneste land i verden hvor skilsmisse er forbudt, ikke bare av kirken, men gjennom landets lover. I folkeavstemning på Malta var det et knapt flertall (53 %) som stemte for legalisering av skilsmisse. Med andre ord, *forslaget ble nesten nedstemt.*

Spiritualitet er Liv
og alt som Livet er.

Hvordan i all verden kunne en slik lov eksistere så lenge i et slikt land? Svaret er på fire ord. Den Romerske Katolske Kirke. Nyhetene sa at på dagen for folkeavstemningen ble det i alle katolske kirker på Malta lest et brev sammen med

messen. Brevet var fra Erkebispen av Valetta som fastslo at folk skulle stemme “nei” i folkeavstemningen.

Dette religiøse presset var en viktig del av motstandernes kampanje. Over hele øya hang plakater med følgende budskap “Jesus Ja, Skilsmisse Nei”.

På grunn av den samme religiøse innflytelsen var det først i 1995 at Irland fikk en lov som godkjente skilsmisse. I Irland krevde dette endring av grunnloven.

Det er lett å se at denne splittelsen – noen ganger bitter giftig splittelse – blir resultatet når politikk og religion blandes på denne måten. Det kommer ganske enkelt av at alle ikke har den samme religiøse tro. Noen har slett ingen religiøs tro i det hele tatt.

Men det vi snakker om er ikke religion, vi snakker om spiritualitet. HS sier at det å erfare spiritualitet er universelt. Hvert eneste menneske har erfart, på et eller annet tidspunkt, en naturlig impuls mot å kjenne og forenes med det hellige.

Noen snakker seg bort fra det, andre går helhjertet inn for det. Ikke ene eneste sjel har aldri følt det. Det vi kaller spiritualitet er selve Livets kall. Det er Livet, som ber oss om å Leve, om å erfare og skape *mer* Liv. Den impulsen finnes i hvert eneste levende vesen.

Følgende sies i Himmelske Samtaler: “Alle deltar i det spirituelle liv

selv om de kaller det noe annet eller ikke vet hva det er. Det kommer av at 'spiritualitet' ikke er noe annet enn livet.”

Din spiritualitet er din dypeste forståelse og utveksling med Livet og Gud, hva nå enn det måtte være. Det kan være mystisk eller praktisk. En personlig erfaring trenger ikke å være mystisk for å være spirituell. Spiritualitet dreier seg ikke om en spesiell gruppes doktriner eller læresetninger. Sjelfullhet er forbundet med verdier, etikk og den dypeste erfaring av det individuelle, som er noe helt annet enn massens teologiske dogme.

Spiritualitetens grunnleggende læresetning er at Alt Er En Del Av Livet. Hvordan kan noe dukke opp i Livet (fysisk eller ikke fysisk, inkludert forståelse, tro og oppførsel) hvis det ikke er en del av livet?

“Du kan diskutere så mye du vil om Gud finnes og om alle ting er del av Gud, men det er bortkastet å diskutere om Livet finnes og om alt er en del av Livet” uttrykkes det tørt i HS.

Derfor er Spiritualitet Livet og alt det livet innebærer.

“Den eneste diskusjonen som gjenstår er derfor: Er Livet og Gud det samme?” Dialogen i HS informerer oss om at “slik er det.”

Der sies det at til og med en agnostiker – eller en ateist – vil være enig i at det finnes en kraft i Universet som holder det sammen. Det ble også satt i gang av noe. Og hvis det finnes noe som startet hele greia så må noe ha eksistert før Universet, slik du kjenner det i dag, eksisterte.

Universet dukket ikke plutselig opp av tynne luften. Selv om det gjorde det, så er “tynn luft” noe. Men til og med hvis du hevder at Universet ble skapt ut av Intet, så må du ta i betraktning spørsmålet om den første årsak. Hva var det som gjorde at Noe ble skapt ut av Intet?

I mine samtaler med Gud ble jeg fortalt at den Første Årsak var selve Livet uttrykt i fysisk (det vil si synlig) form. Noe kaller det for The Big Bang (det store smellet). Uansett hvilket navn du gir det så var det *livet* som eksploderte inn i det fysiske.

“Ingen kan være uenig med det. Siden det åpenbart må være slik. Men du kan argumentere til evig tid (og det har du gjort) rundt hvordan denne prosessen kan beskrives. HS sier at “Dette er Gud. Dette er hva du mener og alltid har ment med ordet Gud. Gud er den Første Årsak. Den Ubevegelige Beveger. Det Som Var før Det Som Er... Alpha og Omega, Begynnelsen og Slutten.”

Når prikkene forbindes

Hvis spiritualitet er et annet ord for Liv, så er det som er spirituelt LivsBekreftende, siden *livet* er LivsBekreftende. Husker du at jeg sa at livet består av energi, det vil si ren energi som sirkulerer tilbake til seg selv. Jeg kom med en observasjon om at livet er en selvdrivende, selvopprettholdende selvbestemmende og selvskapende prosess. Livet hviler i seg selv, stoler på seg selv, og spør seg selv om hva dets neste utfoldelse av seg selv skal være. Livet er med andre ord Livsbekreftende.

Dette gjelder såvel individuelt som nasjonalt, globalt og universelt. Det er kun spørsmål om proporsjoner.

Vi ser at Universet på denne måten tar sine helt egne bestemmelser akkurat som Planeten tar sine, Nasjoner tar sine, Samfunnet tar sine og Personen tar sine. Vi kan observere at LIVET INFORMERER Livet om Livet gjennom Livsprosessen.

Å sprøyte spiritualitet inn i politikken vil derfor medføre at all politisk aktivitet og politiske avgjørelser blir LivsBekreftende. Og når sant skal sies; er det ikke akkurat det vi prøver å få til med vår politiske aktivitet?

Den eneste grunnen til at vi fant opp politikk var at vi ønsket å skape et system som gjorde at livet kunne leves fredelig, lykkelig, harmonisk og fritt. Med andre ord et system som bekreftet livet.

Jeg må medgi at jeg aldri hadde tenkt akkurat slik før jeg hadde mine samtaler med Gud, men etter det ble jeg klar over at akkurat dette er grunnen til at menneskene skapte politiske systemer. Det sier seg selv! I USA sa de som skapte grunnloven det rett ut. Der står det at alle mennesker er skapt likeverdige og har visse medfødte rettigheter, deriblant, livet, friheten og retten til å søke glede.

De fleste styresett rundt om kring ble skapt av de samme grunnene. Det finnes forskjeller når det gjelder *form*, men ikke i hensikt. Ulike kulturer og samfunn uttrykker sine idealer og mål og hvordan de vil nå dem, på forskjellige måter. Men de essensielle målene er nesten identiske. Vi ser tydelig at politikk og spiritualitet passer sammen, siden politikk dreier seg om verdier og det samme gjelder for spiritualitet. Det første er *fundamentert* på det siste.

Men hver eneste gang styresmaktene i et land har brukt makten for å tvinge gjennom et spesielt religiøst synspunkt, så har resultatet alltid vært

undertrykkelse av de som ikke deler dette religiøse synet. Vi kan også legge til at det ofte har ført til krig med folk utenfor nasjonen.

Jeg er enig. Noen land påtvinger folk religiøse doktriner gjennom veldig strenge lover som medfører ting som at kvinner som på offentlig sted sitter ved siden av menn som ikke er slektninger eller ektefelle, blir pisket. Eller de tvinger menn som ikke har skjegg til å stenge butikken sin.

Dette er grunnen til at de fleste av verdens land har sagt til seg selv at spiritualitet hører hjemme i den individuelle sfære og ikke skal blandes inn i det offentlige styre – selv om de vil at styresettet skal reflektere individenes høyeste verdier. Det blir en slange som biter seg selv i halen. Det å lage en ny Kulturell Historie, hvor alt man gjør er å bytte gamle begrensende myter med nye begrensede myter og fundamentalistiske lover, vil ikke hjelpe det spøtt.

Det som trengs er noe flunkende nytt, noe vesensforskjellig fra det gamle. Et trossystem som kan omfavne hele menneskeheten, ikke bare enkelte religiøse grupperinger.

Ting jeg håper du vil huske...

- Religion bør holdes unna politikken, men ikke spiritualiteten.
- Livet gir beskjeder om livet gjennom livsprosessen.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Skriv et brev til lovgiverne og be dem om å skille forretning fra politikk. Slutt deg til en global bevegelse med det som mål.
- Vær aktiv i ditt nærmiljø for å få inn flere spirituelle verdier i lokalpolitikken. Vær politisk aktiv istedenfor passiv slik at avgjørelsene ikke er opp til andre, men opp til deg.

Samtale 18

VEKTSKÅLEN, VIPPEPUNKTET OG DET MORFISKE FELTET

Du inviteres til å delta i skapelsen av et nytt menneskelig manifest, en UavhengighetsErklæring for verden. Menneskeheten formelig tigger etter å få en ny Kulturell Historie basert på en ny forståelse av livet og det å være menneske.

Jeg har ingen forestilling om at denne nye historien kan skapes gjennom en erklæring basert på almen enighet, som fremsettes og vedtas av hele rasen på en gang. Det ville bare medføre at de med makt nok en gang prøvde å tre sine meninger ned over folket.

Jeg opplever at denne nye Kulturelle Historien stiger frem av det eneste som kan være en legitim kilde til makt i et opplyst samfunn, alle medlemmene som utgjør samfunnet. Jeg opplever at den vil vokse frem gjennom vennlig samarbeide og samspill mellom folk rundt om kring i verden, som snakker om praktiserer og utfolder Den Nye Historien.

Jeg spår at det vil bli selvvinnlysende at denne historien, skapt gjennom Samspill, vil føre til sosial fred og individuell glede. Det vil bli så tydelig for stadig flere, at det hele vil skje nesten automatisk. Gjennom at et tilstrekkelig antall mennesker rett og slett tar den til seg. Jeg anser dette for å være den mest vennlige og siste store revolusjon.

Ja, det var et godt navn for den...

...Den Vennligste Revolusjonen.

Jeg tror du lever i en boble. Innbiller du deg at folk automatisk vil ta til seg en Ny Kulturell Historie! Beklager, men folk gjør ikke sånt. Dessverre så må de alltid mer eller mindre tvinges til det.

Jeg tror ikke det alltid er slik. De fleste må ikke tvinges til å gjøre det

som er til deres egen fordel, i hvert fall ikke når det er helt klart at det er til fordel for dem.

Sier du det? Jeg kjenner folk som vet at det å slutte å røyke ville være veldig bra for dem, men som allikevel må tvinges til å slutte, hvis de overhodet slutter. Jeg kjenner folk som vet at de ville dra stor fordel av å ete mindre feit mat, men som omtrent må tvinges på diett for å få det til. Jeg kjenner folk som vet at de ville ha godt av å trene, som allikevel mer eller mindre må tvinges til det... Jeg kjenner folk som...

--- Greit. Jeg er enig med deg. Det er sant at ikke alle og enhver automatisk gjør det som er best for dem. Kanskje de som ikke gjør det tilhører flertallet. Men jeg tror at et *tilstrekkelig antall* (critical mass) vil gjøre det. Da vil den første dominobrikken falle... og da følger resten etter.

Det er ikke få du må klare å overbevise; "tilstrekkelig antall" er ganske mange.

Kanskje ikke så mange som du tror. Jeg har blitt fortalt at et "tilstrekkelig antall" ikke er 51 % av helheten. Det er heller ikke 25, 10 eller 5 %. Tilstrekkelig antall er i noen tilfeller oppnådd hvis 2,5 -3,5 % av helheten er påvirket.

Hvis du ønsker en demonstrasjon, se hva som skjer når en vannkjele koker. Under halvparten av overflaten bobler når vannet når kokepunktet, ikke en gang en fjerdedel bobler. Men se på vannet. Som det begynner å koke vil du se en boble her og en boble der --- før plutselig... whooom! Hele overflaten syder. Du har akkurat vært vitne til effekten av tilstrekkelig antall.

Vi snakker derfor ikke om å overbevise 3 - 4 milliarder. Heller ikke om en eller en halv milliard. Den fantastiske internetkilden Wikipedia informerer oss om at "sosiale faktorer som skaper 'tilstrekkelig antall' vokser frem gjennom størrelsen, samspillet og nivået av kommunikasjon i et samfunn eller en av dets undergrunnskulturer."

Referansen sier også at "små forandringer i offentlig mening kan raskt endre de politiske sannheter".

Vi vet at det er slik. Vi vet at en global anstrengelse, som SamtaleBevegelsen kan lede menneskeheten mot vippepunktet. Vi er overbevist om at i det øyeblikk et tilstrekkelig antall mennesker gir sitt bidrag som medforfattere av

vår Nye Historie (og begynner å snakke om den) så vil det skje en endring i det morfiske feltet. Dette vil være tilstrekkelig til å skape en global resonans og gjenkjennelse av sannheten om at vår Gamle Kulturelle Historie rett og slett ikke virker, og at frembringelsen av en Ny Kulturell Historie er en *veldig* god ide.

(Den som først foreslo at det fantes noe slikt som et “morfisk felt” var den engelske biokjemikeren og biologen Rupert Sheldrake. Ut av denne teorien kommer alle hans bøker og skrifter som omhandler emner som utvikling og væremåte til dyr og planter, hukommelse, telepati, og evnen til å sanse verden i det store og det hele.

Hans publikasjoner inkluderer: *A New science of life, Seven experiments That Could Change The World. Dogs That Know When Their Owners Are Coming Home og The Sense of Being Stared At.*)

Sheldrake hevder at de “morfiske feltene” fører til påvirkning av bevissthet og læring som ikke er begrenset til det stedet påvirkningen kommer fra. Det er dette vi stoler på når vi tror at SamtaleBevegelsen kan og vil skape akkurat slike eksponentielle allmenne virkninger - og dermed vil påvirke det jeg har kalt et “tilstrekkelig antall”.

Så det tror du? Jeg er ikke overbevist om at du tar folks stahet og motvilje mot forandring med i betraktningen.

Jeg tror ikke det er slik når det dreier seg om det de selv vil ha fordel av. Vi kan få med et tilstrekkelig antall. Bilistene som kjører rundt triumfbuen i Paris, hvor det verken finnes kjørebener, politi som dirigerer trafikken, trafikklys eller veiskilt som sier hvor du skal, trenger ikke å tvinges av lover og regler for å vike for annen trafikk, eller for å stoppe før de kjører inn i andre. De vil heller ikke kjøre videre hvis all annen trafikk har stoppet. Alt dette skjer helt av seg selv og automatisk.

Det teller ikke, nå snakker du om å overleve.

En Global
bevegelse som
Samtale Bevegelsen
kan bringe
menneskeheten til
vippepunktet.

Akkurat. Det er det vi snakker om. La meg påpeke noe svært interessant. Den globale sosiale kommentatoren Thomas L. Friedman skrev den 7. juni 2011 en artikkel som het “Jorden er full” Den kommer her. Les den. Den vil forklare deg nøyaktig hva det er vi snakker om.

JORDEN ER FULL

Av Thomas Friedman

Du kan undre på om du om noen år vil se tilbake på det første tiåret i det 21 århundre -den gang prisen på mat og energi og folketall steg med rakettfart. Den gang tornadoer pløyde gjennom byer og tørke og flom satte nye rekorder. Den gang folkemasser måtte flytte på seg og regjeringen ble truet av all hurlumheien – og stille deg selv følgende spørsmål. Hva tenkte vi egentlig på?

Hvordan kunne vi unngå å få panikk når bevisene på at vi hadde krysset en eller annen befolkning/klima/naturressurser/vekst grense og kommet inn i den røde faresonen var så tydelig?

Paul Gilding, den australske miljø aktivist og entreprenør hevder at “Det eneste svaret kan være fornektelse” i sin nye bok som heter “The Great Disruption: Why the Climate Crisis Will Bring On The End of Shopping and the Birth of a New World.”

Når du er omgitt av noe så voldsomt som krever at du må forandre alt forbundet med hvordan du tenker og ser på verden, så er fornektelse den naturlige reaksjonen. Men jo lengre du venter, jo mere blir det som må ordnes opp i siste liten. Gilding siterer fra arbeidet til “the Global Footprint Network”, en samling av vitenskapsmenn som beregner hvor mange planeter vi vil trenge for å opprettholde vår nåværende vekstrate. GFN måler hvor mye vann og land vi med bruk av eksisterende teknologi trenger for å fortsette å produsere det vi forbruker og samtidig bli kvitt avfallet vi skaper, GFN sier at vi for tiden vokser med en hastighet hvor vi bruker opp jordens

ressurser raskere enn de kan fornyes. Vi spiser derfor opp fremtiden. Akkurat i øyeblikket er det globale forbruket på ca. 1,5 jordkloder. Gilding sier; “Det at vi har kun en enkelt planet å ta av gjør dette til et betydelig problem”

Dette er ikke science fiction. Dette er det som skjer når vårt ustoppelige vekstbehov og naturens orden møter veggen. I fjor så jeg en tankbil i Yemen som kjørte vann til hovedstaden Sana. Hvorfor? Sana kunne bli den første store byen i verden som gikk tom for vann i løpet av under ti år. Det er det som skjer når en generasjon lever på 150 % av det landet kan tåle. Gilding skriver at du etter hvert vil gå tom for trær hvis du hogger ned flere enn du planter. Hvis du putter ekstra nitrogen i drikkevannet så vil du forandre typen og mengden av liv det vannet kan opprettholde. Hvis du fortykker jordens CO² lag vil jorden bli varmere. Hvis du gjør disse sakene og mange flere samtidig vil du forandre jordens tilstand. Noe som vil gi så vel økonomiske og sosiale som økologiske konsekvenser. Dette er ikke spekulasjon, det er grunnleggende vitenskap.

Det er også øyeblikkets tilstand!

Kinas miljøvernminister Zhou Shengxian uttalte nylig følgende.

“I løpet av Kinas tusenvis av år med sivilisasjon har aldri konflikten mellom mennesket og naturen vært så prekær som den er i dag. Utarming og forverring når det gjelder ressurser og naturens økologiske miljø har blitt flaskehals i nasjonens økonomiske og sosiale utvikling.”

Gilding sier at det miljøvernministeren egentlig forteller oss er at “jorden er full.” I øyeblikket forbraker vi så mange ressurser og forsøpler så mye at vi har nådd en grense, innenfor vårt nåværende vitenskapelige nivå. Økonomien må minskes på grunn av de fysiske konsekvenser. Men vi vil ikke forandre systemet så lenge det ikke er tvingende nødvendig, men ta det bare med ro, det vil det bli. I øyeblikket er vi fanget i to rundkjøringer.

Den ene dreier seg om at befolkningsvekst og den stadig økende globale oppvarmingen gjør at matvareprisene stiger sterkt. Stigende matpriser skaper mer politisk urolighet i Midtøsten. Noe som fører til dyrere oljepriser, som igjen gir dyrere matvarer, som fører til sosial ustabilitet, som osv...

Samtidig medfører en forbedring av produktiviteten at færre mennesker trengs til å produsere flere saker. Derfor må vi bygge flere fabrikker hvis vi vil ha flere arbeidsplasser og flere fabrikker gjør at det blir mer global oppvarming... og smelter de to karusellene sammen.

Gilding er allikevel en øko-optimist. Han tror at i selvsamme øyeblikk som bølgen av den store ødeleggelsen treffer oss, så vil vår reaksjon være tilsvarende dramatisk og vi vil mobilisere som vi ellers kun gjør i krig. Vi vil endre oss på en skala og med en hastighet som vi i dag knapt kan forestille oss. Vi vil gjøre totale omveltninger og enorme forandringer i vår økonomi, inkludert transport og energiindustrien, i løpet av noen tiår.

Han forutsier at vi vil skjønne at den konsumentdrevne vekstmodellen har kollapset og istedenfor beveger oss mot en modell drevet av glede, basert på at folk eier og arbeider mindre. Gilding spør: Hvor mange er det som ligger på dødsleiet og sier: "Jeg skulle ønske jeg hadde jobbet hardere og skapt større aksjeutbytte?" Hvor mange sier: "Jeg skulle ønske jeg hadde danset mer, lest flere bøker for barna og vært mer ute i naturen?"

For å kunne gjøre det trenger du en vekstmodell som er basert på å gi folk færre ting og mere tid til å glede seg over livet.

Virker det utopisk? Gilding påstår han er realist når han sier: "Vi er på vei mot et krisevalg. Enten velger vi sammenbruddet, eller vi velger en ny og mer bærekraftig økonomisk modell."

Vi kommer til å velge det siste alternativet. Vi er kanskje treige, men vi er ikke idioter heller.

Ikke sant! Det er som bilistene som kjører rundt triumfbuen. Det kan gå litt langsomt, men de er ikke idioter.

Ting jeg håper du vil huske...

- Folk tigger om å finne en ny måte å være menneske på.
- Muligheten som åpnes gjennom å samskape en Ny Kulturell Historie for å skape mer fred og personlig glede blir stadig mer selvinnlysende.
- En verdensomspennende bevegelse som SamtaleBevegelsen kan bringe menneskeheten til vippepunktet.
- Folk er ikke idioter. De vil ikke tillate menneskehetens totale sammenbrudd.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Hjelp til med å skape det tilstrekkelige antallet mennesker som trengs for å lage en Ny Kulturell Historie. Bli med i The Conversation Movement gjennom å gå til: www.TheGlobalConversation.com
- Hjelp først til med å skrive Den Nye Kulturelle Historien. Hjelp deretter til med spredningen av den.

Samtale 19

EN HELT NY HISTORIE FOR EN HELT NY DAG

Nå er vi fremme. Nå begynner moroa. Det er nå samtalen begynner å ta nye, uventede og spennende retninger. La oss utforske mulighetene for å skape en Ny Kulturell Historie gjennom å ta en titt på den gamle vi leste om i samtale 15.

Vi skal omskrive hele historien og gi den en helt annen vri. En god del av mine ideer om den Nye Kulturelle Historien kommer fra HS bøkene. Derfor graver jeg ned i overfloden av ideer som jeg har delt i bøker, foredrag og seminarer gjennom mange år. Nok en gang vil jeg komme med tanker som jeg alltid har ment at kunne forandre verden.

(For de som hverken har lest bøkene eller hørt foredragene vil uttrykkene være friske og ukjente. Hvis du hører med til de som har hørt meg snakke om dette håper jeg de minner deg enda sterkere på hvordan livene våre kan bli når du hører det om igjen.)

“Vi fødes inn i en vennlig verden skapt av en Gud som ikke ønsker at vi hverken skal gjøre eller la vær å gjøre noe særskilt. En Gud som aldri vil straffe oss for noe som helst siden vår nye forståelse av Gud gjør det klart at Gud er helt ute av stand til å bli såret, skadet eller forbitret.

“Vår første erfaring er å oppleve enhet med kilden til vårt liv gjennom å vokse frem i livmoren. Dette skaper en sammenheng og grunntonen for hele vår eksistens, som vi opplever som enhet med kilden til alt liv.

“Vi er ikke kun ett med Livet, men også ett med alt annet som finnes i livet. Alt som finnes eksisterer i enhet med oss, som vi er i enhet med alt som finnes. Vi er lykkelige over at ting er ordnet på denne måten, siden det gir en direkte erfaring av de viktigste aspektene ved oss selv. Vi ønsker på ingen måte at det skulle vært annerledes og strever derfor etter å forsikre oss

om at ingen for et øyeblikk finner på å innbille seg at det er annerledes eller at de er alene.

“Vi søker gjennom våre liv å uttrykke enhet med alt som finnes, og spesielt med hverandre. Vi vet nøyaktig hvorfor, siden det instinktivt føles som verdens mest naturlige ting å gjøre. Det skyldes at Enhet er vår naturlige tilstand og at vi instinktivt uttrykker vår naturlige tilstand.

“Det finnes ingen problemer, selv om det i øyeblikkets forvirring kan virke som om det er for lite av et annet menneske, saker og ting eller plass nok for å tilfredsstille oss. Men når vi kommer i kontakt med vår dypeste sannhet og grunnleggende verdi vet vi at alt hva Kilden til Alt som Er kunne ønske seg finnes i oss – av den enkle grunn at Gud og vi er ett.

“Derfor er vår erfaring at vi alltid har nok av alt. Det finnes nok kjærlighet, tid, penger og alt annet som vi tror vi trenger for å bli lykkelige og fullbyrdet. Når vi i øyeblikkets forvirring tror det er for lite, så er alt vi trenger å gjøre for å gjennomskue illusjonen å vende tilbake til vår Dypeste sannhet og Kjerne av verdi.

“Når vi blir klar over at det er ‘nok’ av hva enn vi tror vi trenger for å være fornøyde, innser vi at vi ikke må gjøre masse saker for å karre til oss så mye som mulig. Vi vet at det ikke stilles noen betingelser for at vi skal få alt, fra Guds kjærlighet til livets naturlige overflod. Det å være i live er ganske enkelt nok. Derfor er vi, som alt annet i livet, tilstrekkelige i oss selv.

“Siden det Å Være er tilstrekkelig, og vi ikke må gjøre oss fortjene til noe, er ikke livet en prosess hvor bare de som gjør de ‘riktige sakene’ får det de trenger for å være fornøyde.

“Alle kan få disse tingene... det er egentlig ikke mulig å gjøre de ‘riktige sakene’, siden det ikke finnes noe ‘rett’ eller ‘galt’. Når det ikke kreves at du skal gjøre de rette sakene på de riktige måtene, blir det ikke en vinner eller taper i livet. Du lever det i tidløs glede. Det er rett og slett ikke nødvendig med noen form for konkurranse siden det er mer enn nok der ute. Det er rett og slett ikke noe behov for å slåss for å få det du vil ha.

“Vi trenger ikke å konkurrere om noe som helst, *spesielt ikke om Gud.*

“Livet er ikke en tøff kamp hvor bare de sterkeste overlever, eller vinneren tar hele kaka. Hensikten med vår eksistens er ikke overlevelse, men utfoldelse. Spesielt dreier det seg om spirituell utfoldelse gjennom og i oss, slik at vi virkelig forstår at himmelen er på jorden. Du kan ikke feile i konkurransen om å vinne Guds gunst for det ikke finnes en slik konkurranse. Du vil på nytt

erfare himmelriket – denne gangen til evig tid.

“Det vi kaller ‘død’ ble skapt av Gud som en del av den prosessen vi kaller utvikling. Det er ikke slutten på vår eksistens, men en enkel overgang fra en livsform over til en annen, akkurat som en fødsel. Begge er biter av sjelens evige reise mellom Den Spirituelle og Den Fysiske Dimensjon.

“Den vestlige myten om Adam og Eva er en skapelsesmyte skapt av mennesker som hverken forsto eller kunne forklare døden. Derfor skapte de en historie som var både feil og utroverdig. Til tross for det har mange omfavnet denne allegorien, frem til den første delen av det 21 århundre da den Nye Kulturelle Historien ble skrevet.

“Det er mange kulturer som har skapt sine egne skapelsesmyter. De fleste forteller samme historie. Av en eller annen grunn skilles vi fra Gud og mister vårt evige liv. Men nå har også disse kulturene forlatt sine Gamle Historier til fordel for Menneskehetens Nye Kulturelle Historie.

“Den nye historien sier at Gud aldri fjernet vårt evige liv og at vi ikke trenger å bekymre oss for å bryte de guddommelige spillereglene, siden det ikke finnes noen. Den guddommelige kjærlighet og de guddommelige belønninger gis betingelsesløst.

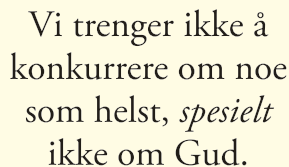
“Gud elsker oss og ville aldri dømme oss til evig fortapelse, selv om det skulle finnes noe slikt. Gud har ordnet det slik at alle vil vende hjem før eller siden. Intet

kan stoppe den prosessen – selv om vi oppfører oss ‘feilaktig’. Vi er Guds barn og hvis vi så oss selv slik Gud ser oss så ville vi smile veldig mye.

“Knepet er å forestille seg at vi ikke kan gjøre noe galt. Vi er konstruert for å leve et godt liv og det er kun vår villedete forestilling om hvem vi er og hva livet er som kan forstyrre den prosessen. Vi må strebe etter å stoppe den misforståtte tankegangen. Det er slik Shakespeare skrev: “Intet er ondt, hvis ikke våre tanker gjør det slik.”

“For å legge vekk den misforståtte tenkemåten trenger vi å kjenne sannheten om hva Gud ønsker og ikke ønsker fra oss. Vi trenger å vite at Gud ønsker seg intet, siden Gud Har og Er alt. Hva i huleste kunne en som har og er alt trenge fra oss?

“Vi trenger ikke å bekymre oss for om vi er Gud til behag, eller om vi

Vi trenger ikke å konkurrere om noe som helst, *spesielt* ikke om Gud.

fornærmer Henne eller Ham. Alt vi trenger å vite er at det ikke finnes noe Rett eller Galt. Kun det som Virker og det som Ikke Virker, avhengig av hva vi prøver å gjøre. Vi trenger å forstå sannheten om det.

“Sannheten er lett å forstå og enkel å bli kjent med. Alt vi trenger å gjøre er å lytte til vismennene, lærerne og Kilden og Grunnleggerne av vår religion. Men ikke til de som gjennomgående har mistolket dem. Vi må gå til kilden, ikke til tolkerne av den.

Det er ikke
fordelaktig for noen
å gi oss selv alle
fordelene.

“Det finnes mer enn en religion. Derfor finnes det flere Kilder og Grunnleggere, men de snakket alle om den samme grunnleggende sannhet. Derfor kan du heller ikke velge feil. Alle religioners kjerne snakker sannhet. Det

er feiltolkningene av deres budskap og alle ‘tilleggene’ som har gjort så mye av deres nåværende lære misledende og feilaktig.

“Siden alle religioner har sannhet i sin kjerne kan du ikke velge den ‘rette’ og slik erklære deg bedre enn andre, siden du alene har sannheten på din side.

“Det blir klart for Gud og hvermann at det å erklære seg selv ‘bedre’ og ‘riktigere’ enn andre var en illusjon som i fortiden gjorde at noen følte de hadde rett til mesteparten av de tingene som de forestilte seg at vi konkurrerte om. De erklærte seg selv som vinnere i livets konkurranse, uvitende om at hele konkurreringen var bortkastet.

“Den Nye Historien har gjort det klart for alle og enhver at det ikke er fordelaktig å tilskrive seg selv alle fordelene eller å skrive Regler for Livet på en måte som gjør det tilnærmet umulig for andre å vinne de virkelige store premiene. Derfor sluttet vi med det.

“Når menneskene sluttet med det ble fred og glede en selvfølge – som det bør være siden alle, uansett religion, rase, nasjonalitet, kjønn og politisk overbevisning fortjener å være vinnere i livet. Gud har konstruert det for å være et sted uten tapere.

“Siden alle er vinner finnes det ikke lengre noen ønske om eller grunn til å true, slåss eller drepe andre for å skape det ønskede resultat.

“Den beste måten å leve på er å leve uten kamp og utilstrekkelighet, eller behov for å berolige en molefonken eller hevngjerrig Gud, men istedenfor

leve med kjærlighet som konstant følgesvenn. Når vi lever som om vi var hellige lever vi nøyaktig slik Gud har konstruert livet. Gud hadde ikke noe annet, større eller viktigere intensjon med livet enn dette, så det er ikke en gang nødvendig å lete etter det.

“Det er meningen at vi skal vite alt vi trenger å vite om livet, og det er ganske lett å huske den kunnskapen. Alt vi trenger å gjøre er å leve på innsiden av den sanne kjærlighetens natur. Alt vi trenger å spørre om er: Hva ønsker kjærligheten? Hva ville kjærlighet gjøre? Hva ville kjærlighet gi? Gjennom disse enkle spørsmålene er det mulig å forstå og kjenne Gud.

“Gud er ikke den uforståelige som vet alt, men forståelsen som bor i hver og en av oss i form av den Uskapte Skaper og det store usette. Vi kan derfor enkelt bli kjent med sannheten om Hvem Vi Er og Hvem Gud Er. Alt vi trenger å gjøre er å gå inn til den indre Kilden av den Evige Kunnskap og be Gud om å vise Seg.

“Sann uvitenhet finnes ikke. Det er en av menneskehetens ti illusjoner. Alt vi trenger å gjøre er å huske det vi nå har blitt klar over – Vår Nye Kulturelle Historie – og leve etter det grunnleggende budskapet om kjærlighet. Hvis vi søker etter dette, hver og en med sin evne og kapasitet, vil vi skape det livet vil alle har lengtet etter, og den tilstanden på jorden som vi alle har drømt om.

Dette er bare begynnelsen...

Jeg vet dette er en lang innledning, men jeg skal organisere det slik at alt blir klart og ordnet i kategorier og gjenkjennelige strukturer. Slik kan de omfattende begrepene jeg har beskrevet gjøres funksjonelle i hverdagslivet – men først må vi se på hvordan de virker for folk flest i dag.

Vi har snakket om å skape en Ny Kulturell Historie som kan endre vår oppfatning og tro. I sentrum for dette finner vi forståelsen av endringene som må foretas hvis vi skal gjennomføre den nødvendige overhalingen/ oppgraderingen av menneskeheten og skape en ny måte å leve på. Kun slik kan vi få slutt på Stormen som kommer Før Stillheten og bevege oss mot Stillheten.

Jeg vil si det nok en gang. Vi må forandre vår tro.

Vår tro på hva? Vår tro på drøsevis av saker... men viktigst av alt, vår tro på Gud. La meg fortelle deg hvorfor det er slik. Våre liv er i stor grad påvirket av hva menneskeheten tror om Gud og hva Gud forventer eller krever av oss.

Dette kommer av at hele vår kultur og alle våre vaner, moral, etikk og måte å handle med og mot hverandre på er formet av og rundt vår forståelse av Gud.

Dette er slett ikke overraskende siden vi lever i en verden hvor det store flertallet har en tro på en eller annen Større Makt (uavhengig av navn og beskrivelse).

Men det er ikke bare kulturen, vanene, moralen og skikkene våre som er bundet til våre forestillinger om Gud og Guds påbud. Store deler av våre rettslige systemer er basert på religiøse doktriner. Og disse religiøse doktrinene er igjen basert på menneskets tolkning av det vi anser som Himmelske Retningslinjer.

For kort tid siden søkte jeg på Wikipedia etter lovenes opprinnelse. Jeg lærte at den Romersk Katolske Kirke har det eldste lovsystemet i VestEuropa som fortsatt er i bruk. Jeg oppdaget at dette systemet begynte med reglene (kanoniseringene) som ble vedtatt av Apostlene i konsiliet i Jerusalem i det første århundret e.Kr. Det utviklet seg til å bli et komplekst og omfattende juridisk system som omfatter ikke bare normene fra Det Nye Testamentet, men som også tar med flere elementer fra Hebraisk, Romersk, Visigotisk, Saxisk og Keltisk juridisk tradisjon, som har utviklet seg gjennom årtusener av menneskets historie.

Du kan lese mer om dette hvis du følger denne lenken:

http://wikipedia.org/wiki/Canon_law

...Men jeg kan spare deg for bryet. Leksikonet forteller at de kanoniserte lovene løp parallelt med utviklingen av det juridiske systemet i størsteparten av Europa. Konsekvensen er at svært mye av det juridiske systemet, og forståelsen av vanlig etikk og moral, er preget av de kanoniserte lovene.

Wikipedia forteller at en brasiliansk ekspert på kanonisert lov, Edson Luiz Sampel, sier at lovene gjenspeiles i kjernen av det sivile rettssystemet, slik det er utformet i f.eks. Europa og Latin Amerika. Han forklarer hvordan kanonisert lov *i betydelig grad har påvirket dagens samfunn* (jeg har fortatt uthevingen).

Den mest berømte av de gamle sivile lovene er Korpus Juris Civilis, en kodifisert del av Romersk lov som ble laget mellom 529- 534 e.Kr. av den Byzantinske keiser Justinian den første. Dette er grunnlaget for selve systemet med sivile lover.

Andre sivile kodekser som har vært i bruk fra gammelt av inkluderer bl.a. den Hinduistiske Loven av Manu, Misnah i den Jødiske Loven av Halakha,

kanoniseringen av Apostlene i kristendommen og i en viss utstrekning Quràn og Sunnah i islamsk Sharia lovgivning.

Sett i historisk perspektiv var den Romerske lovgivningen fundamentet for lovene i Vest-Europa frem til slutten av det 18 århundre. I Tyskland varte den romerske lovgivningen enda lengre siden det sprang ut av Det Hellige Romerske Keiserdømme (936 – 1816). Vi ser den enorme innflytelsen religionen har på det sivile rettssystemet i Europa.

Englands og Nord-Amerikas lovverk ble også direkte influert av Romersk lov. Den Romerske lov, som gjaldt for alle Romerske borgere var *direkte koblet* til religionen (min uthevning). Jeg har gjennomgått dette såpass detaljert siden jeg vil at du skal vite at det ikke var spøk fra min side når jeg sa at det mennesket tror om Gud og Guds forventinger og krav til oss har innflytelse på absolutt alle – til og med de som ikke tror på Gud. En av måtene dette påvirker oss på, som slett ikke er uvesentlig, er den tro millioner har rundt hva Gud anser for akseptabel og uakseptabel oppførsel. Det jeg snakker om er grunnleggende ideer samfunnet har rundt hva som er “rett” og hva som er ”feil”. La oss ta en liten titt på hva mange av oss har blitt opplært til å tenke om rett og feil... Henger du med? Dette kan bli svært instruktivt og få deg til å se ting på en helt ny måte.

Ting jeg håper du vil huske...

- Vi er født inn i en vennlig verden.
- Vi er ikke bare ett med livet, men ett med alt annet som finnes i livet.
- Gud ville aldri dømme noen til evig fortapelse.
- Det er meningen at vi skal kunne vite alt om livet. Og det er ganske enkelt å få vite det.

- Hva vi alle tenker om Gud og Guds ønsker og krav er viktig, selv for agnostikere og ateister siden det juridiske systemet over hele verden er grunnlagt på mer enn en liten smule av religiøse læresetninger.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Skriv din egen utgave av menneskehetens Nye Kulturhistorie.
- Send din nye historie til: www.TheGlobalConversation.com
- Lag en liste over lovene som du mener er basert på religiøse læresetninger eller tro. (Muligens lover som forbud mot homofilt ekteskap, eller stamcelle forskning) og sett i gang en kampanje, i samarbeid med andre, for å fjerne disse lovene.

Samtale 20

VIL DU TRO DET SAMME SOM OSS?

Her kommer en kjapp gjennomgang av noe av det mange folk har blitt fortalt av sine forfedre, foreldre, lærere eller andre autoritetsfigurer angående Guds ønsker og behov. For noen av dere kan dette bli en tøff gjennomgang, men jeg ber deg om å gjøre det tross dette.

La oss begynne med de mest åpenbare sakene.

Angående Gud... er det mange som har blitt fortalt at Gud gjerne vil at menneskene skal vite at Gud Er Den Høyeste Skapning, Skaperen av Himmelen og Jorden, Den som Gir oss Livet. Allmektig Allestedsnærværende, Allvitende og med Visdom Hinsides Menneskelig Forståelse.

Gud er Alpha og Omega. Begynnelsen og slutten. Den Ubevegelige Beveger. Atskilt fra menneskeheten som han har skapt i sitt bilde. Atskilt fra det fysiske livet, men skaperen av livet, som er hans gave til menneskeheten.

De fleste har lært at Gud er en enkelt Gud, en forenet Gud og den eneste Gud. Ordet Allah betyr bokstavelig Guden. Noen mennesker har blitt forklart at denne Ene Guden er delt i tre biter, hvorav en av dem ble menneskelig. Andre folk har blitt fortalt at det finnes flere guder, mens andre har blitt fortalt at det overhodet ikke finnes noen Gud. Men flertallet av folk som lever i det 21 århundre tror på en eller annen slags Guddommelighet.

Flesteparten av de som tror på Gud er blitt fortalt at Guds ønske er kjærlighet og Rettferdighet.

For å innfri det første mandatet ga Gud hvert eneste menneske tilstrekkelige og gjentatte muligheter til å forene seg med Ham.

For å følge opp det andre mandatet sitter Gud og Dømmer hvert eneste menneske når det er ferdig med sitt liv. Han vurderer om denne sjelen har gjort seg fortjent til evig himmelsk belønning, eller til evig fordømmelse i Helvete.

De fleste har fått påpekt at Gud er sjalu, hevnjerrig og sint, og kan bli fylt av vrede som gjør at Han oppfører seg voldelig mot menneskene – eller beordrer sine følgere til å bruke vold mot andre mennesker.

De har også blitt fortalt at Gud er kjærlig, medfølende og vennlig Gud som mest av alt ønsker det beste for menneskeheten. Alt de trenger å gjøre er å adlyde Herren.

Det er veldig lett å vite hvordan du skal adlyde din Gud, siden Gud har fortalt nøyaktig hva du skal gjøre og hva du ikke skal gjøre. Du finner alt i de hellige tekstene. Det kan du også få vite gjennom å lytte til Guds personlige representanter på Jorden.

Slik tror store deler av menneskeheten.

En konsekvens av dette er at mange mennesker er redde for Gud. Samtidig som de elsker Gud. Derfor blir mange folk forvirret når det gjelder forholdet mellom frykt og kjærlighet og tror at de hører sammen. Når det gjelder Gud så elsker vi å være redd. Vi har gjort det til en dyd å være “Gudsfryktige”. Vi er også redde for å ikke elske Gud nok (*vi blir kommandert til å: Elske Herren din Gud av hele ditt sinn, hjerte og sjel.*)

Mennesket frykter hva Gud finner på hvis de ikke adlyder Ham. De har blitt opplyst om at han vil straffe de med evig pine. Mange mennesker lener seg derfor tungt på sin forståelse av Guds ord, og ønsker, når de prøver å leve sine liv, å forstå situasjoner de havner i og hendelser som utfolder seg, på en måte som fører til anerkjennelse fra Gud.

Da den amerikanske president George W. Bush ble spurt om han noensinne ba sin far (tidligere amerikansk president) om råd, svarte han at han rådførte seg med sin “høyere fader”. Da den nyutnevnte åndelig leder av Hamas, Abdel Aziz Rantisi holdt en tale ved Gaza Islamske universitet i mars 2004 sa han til forsamlingen at “Gud erklærte krig” mot USA, Bush og Israels statsminister Ariel Sharon. Rantisi la til at “Guds krig mot dem fortsetter og jeg kan se seieren bli løftet frem fra Palestina gjennom hånden til Hamas.” To uker senere var Rantisi død. Bilen hans ble truffet av en Israelsk rakett.

Tidligere har vi sagt; “Menneskehetens forestilling om Gud frembringer menneskehetens forestillinger om livet og menneskene.”

Det er smertefullt tydelig.

Angående guds ord og budbringere... mange mennesker har blitt fortalt at Guds ønske angående Guds ord er at det skal ansees for å være overbrakt i Hellige skrifter. Åndelige tekster og Guds Budbringere skal æres og følges.

Det er veldig mange hellige skrifter og Åndelige tekster, inkludert Adi Granth, Bhagavad Ghita, Mormons bok, Hidth, I Ching, Kojiiki, Lun-yun, Mahabaratha, Mathnawi, det Nye Testamentet, Pali Canon, Quaràn, Tao The Ching, Talmud, Torah, Upanishadene, Vedaene og Yoga sutraene for å nevne noen få. Mange har blitt fortalt at kun en av disse tekstene er den rette. Resten tar helt feil. Hvis du skulle komme til å velge en av de "gale" lærene, så går det lukt til Helvete.

Mange mennesker
er redde for Gud.

Det er mange budbringere inkludert Noah, Abraham, Moses, Confucius, Siddharta Gautama (som også har blitt kalt Buddha) Jesus fra Nazareth (som også har blitt kalt vår frelser). Muhammed (som har blitt kalt den største profet), Patanjali (som har blitt kalt den opplyste), Jal al-Din Rumi (som har blitt kalt mystikeren), Pramanahansa Yogananda (som har blitt kalt Mester), Joseph Smith (som har blitt kalt mye rart). Mange har blitt fortalt at kun en av disse budbringerne er den riktige. De andre er ikke den riktige. Hvis du velger feil. Så går det lukt til Helvete.

Et resultat av denne læren: Mennesker har i tusenvis av år prøvd å finne ut hva som er den riktige teksten og hvem som er den sanne budbringeren. Følgerne av enkelte budbringere og skrifter har prøvd å overbevise andre om at deres profet og tekst er den eneste folk burde lytte til. I mange tilfeller har disse forsøkene på å overbevise andre blitt voldelige. Det har vel knapt vært en dag på planeten hvor det ikke har blitt utkjempet en krig og drept mennesker i Guds navn eller i navnet til en eller annen Guddommelig årsak.

De Hellige skriftene til samtlige av de store religionene indikerer at det å beseire, straffe og drepe er noe Gud selv har gjort gjentatte ganger. Derfor er det akseptabelt å beseire, straffe og drepe i Guds navn eller for hans budbringere, ja i enkelte tilfeller til og med påkrevd. Slik er, tror mange, Guds vilje.

Angående himmel og helvete... mange har blitt fortalt at Gud ønsker at gode mennesker skal leve fine liv for deretter å komme til himmelen eller Paradis, mens dårlige folk skal til Helvete, Gehenna eller Hades. I himmelen lever folk i en endeløs ekstatisk gjenforening med Gud, mens de i helvete er dømt til evig lidelse sammen med andre syndere. Hvor hver og en av oss ender opp blir bestemt på Dømmedag.

Noen folk har blitt fortalt at helvete er en midlertidig sak, hvor syndere blir torturert av demoner til gjelden skapt av ondskap er betalt. Andre igjen har blitt informert om at helvete kun er en fase i sjelens reise der den erfarer mange gjenfødsler.

Et resultat av disse lærene er at millioner med mennesker har organisert livet sitt rundt kampen for å slippe at det bokstavelig talt "går til Helvete" med et håp om å komme til Himmelen. De har gjort ekstraordinære og innblant sjokkerende saker for å oppnå dette. Forestillingen om himmel og helvete har ikke bare formet alt de gjør, men formet hele deres forståelse av tilværelsen. Den har også formet menneskehetens historie.

Angående livet... mange har blitt fortalt at Gud ønsker at livet skal være en skole. Et sted for å lære og testes. Det er en kort og verdifull mulighet for å flytte sjelen tilbake til himmelen og til Gud, hvor den opprinnelig kom fra.

Mang har også blitt fortalt at den virkelige moroa først begynner når livet tar slutt. Livet skal kun sees på som et lite forspill eller plattform for sjelens erfaring av evighet. Livet bør derfor leves med hovedfokus på etterlivet, for det som man gjør seg fortjent til gjennom det som ble lovet vil man ha med seg til evig tid.

De fleste tror også at Guds ønske er at mennesker skal forstå at livet består av det mennesker kan se, høre, smake, berøre og lukte og intet mer.

Et resultat av denne læren er at menneskene ikke tror at livet hverken er, eller er ment å være, enkelt og lett. Det er en evig kamp og i denne kampen blir alt du erfarer som ikke kommer gjennom de fem sansene ansees for å være "overnaturlig" eller "okkult" og derfor hører hjemme i kategorien, sataniske sysler og djevelens verk.

Mennesker strever for å komme tilbake til Gud og vinne Guds nåde. De strever for å finne veien hjem. Det er dette livet egentlig dreier seg om. Sjelen

som har et svare strev, der den lever i kroppen og samtidig strever etter å finne veien hjem til Gud.

De fleste religiøse mennesker har tungt fokus på himmel og helvete. De som tror at det “å komme til himmelen” er hele hensikten med Livet, og som samtidig tror at de kan sikre seg inngangsbillett til himmelen gjennom å gjøre visse ting mens de er på jorden vil, selvfølgelig nok, prøve å gjøre det.

De vil sørge for å skrifte regelmessig for sine synder, slik at tilgivelsen er frisk og oppdatert. Skulle de dø uventet vil de da være trygge på at sjelen er klar for Dommens Dag. De kan faste i timer, dager og uker, reise på pilgrimsferd, gå til kirken, templet, moskeen eller synagogen så mange ganger det er påkrevd. De vil gi 10 % av sin inntekt, spise, eller la være å spise visse typer mat, bruke eller la vær å bruke visse klær, si eller la vær å si visse ord og engasjere seg i alle nødvendige riter og ritualer.

De vil adlyde sine religiøse forordninger, ære troens tradisjoner og følge instruksjonen fra sine åndelige ledere for å vise Gud at de er verdige, slik at de blir sikret en plass i paradiset.

Hvis de er tilstrekkelig ulykkelige, undertrykte, frustrerte vil enkelte til og med ta sitt eget liv og drepe andre – inkludert fullstendig uskyldige – for å sikre seg belønningen, en plass i himmelen. (Hvis den utlovde belønning viser seg å være 72 mørkøyde jomfruer som de kan tilbringe evigheten sammen med, og mennesket det dreier seg om tilfeldigvis skulle vise seg å være en 18-30 år gammel man med små fremtidsutsikter til annet enn et liv i skitten fattigdom uten noen form for rettferdighet eller muligheter, så vil muligheten for at det tar en slik ekstraordinær destruktiv bestemmelse tidobles). Det vil gjøre det fordi de tror det er Guds vilje. Men er det det?

Mennesker tror ikke livet er lett eller er ment å skulle være det.

Angående kjønn... Mange folk har blitt fortalt at Gud ønsker at menneskeheten skal forstå at han er hannkjønn. Resultatet er at de fleste som tror på en Guddommelig eksistens tror det er slik. Forestillingen om at Gud er maskulin er så øredøvende at det er sjokkerende å høre Gud snakket om

som “henne”.

Mange har også hørt at Gud ønsker at menn og kvinner skal ha spesielle roller og behandles på bestemte måter. Alt dette er spesifisert i de hellige skriftene.

Et resultat av denne læren. Menn ansees for å være bedre enn kvinner i nesten alle verdens kulturer. I noen kulturer viser det seg gjennom at kvinner ikke får gå på skole, ha viktige jobber eller kan forlate hjemmet uten å bli eskortert av en mannlig slektning. Det kan også være forbudt å vise frem deler av kroppen offentlig, noen ganger så mye at de må tildekkes fra topp til tå.

En kvinnes vitnemål i retten er noen steder verdt halvparten av en manns – noe som betyr at det kreves to kvinner for å fremskaffe noen slags form for bevis. Hvis en kvinnen anmelder sin mann for kvinnemishandling, vold eller troløshet vil hun bli oversett såfremt hun ikke kan frembringe et vitne som kan si nøyaktig det samme som henne. En mann kan på sin side sørge for at hans kone blir steinet til døde gjennom å erklære at hun har vært utro. Hans egen forsikringer om at det er slik er tilstrekkelig. Det er også akseptert at kvinnens andel av arven skal være halvparten av hennes brødres. Logikken bak er at mannen er økonomisk ansvarlig for sin familie, mens kvinnen ikke er det.

Denne logikken er identisk med den som i noen kulturer hindrer kvinner i å få lik lønn for likt arbeid. Det faktum at menn kan gå ugifte gjennom livet og ikke skaffe seg familie i det hele tatt, eller at mange kvinner blir enker blir selvfølgelig oversett av en slik logikk.

I enkelte mannsdominerte kulturer blir kvinnelige genitalier utsatt for omskjæring slik at de mister eller får nedsatt seksuell glede. Det reduserer jo risikoen for at de kan få lyst til å involvere seg i annen seksualitet enn det som ektemannen krever. I noen kulturer ansees dette som et overgangsrituale som gjør kvinnen til et passende, ønskverdig og verdifullt ekteskapsmateriale.

Andre kulturelle normer som viser diskriminering mot kvinner inkluderer regler som stenger kvinner ute fra presteskabet. De kan også hindres i å få autoritet og makt innen sivil og offentlig rett, politikk og forretningsliv. Det har i alle kulturer eksistert en håndfull kvinner som har overvunnet disse skikkene (i noen kulturer hindres de fortsatt i å prøve), men det har alltid vært en prestasjon, et unntak og en tøff tur opp en bratt bakke, for til slutt å få en aksept av verdenssamfunnet i en høyprofilert posisjon.

Denne forskjellen på behandlingen av kjønnene er i følge mange av jordens folk Guds ønske. Tross alt så står det i Bibelen. Og det samme gjelder de hellige skriftene i andre religioner.

Angående ekteskap... det er mange som har blitt fortalt at Guds ønske er en evigvarende forening mellom en mann og en kvinne, i gode som onde dager. Slik skal menneskerasen videreføres i et sivilisert samfunn organisert i familie-enheter, som støtter Guds plan for menneskeheten.

Et resultat av denne tanken er at man i de fleste kulturer sterkt fraråder å avslutte ekteskapet, selv om det inneholder så vel fysisk som psykisk vold. En av de største religionene sier at det er forbudt å skille seg og hvis noen skulle finne på noe slikt kan de aldri gifte seg igjen eller motta denne kirkens sakramenter. I mange kulturer er det religionen som har etablert ekteskapet som institusjon, mens den sivile loven følger etter og setter klare rammer og begrensninger for hvordan partene i et ekteskap kan utfolde seg – begrensninger som skal gjelde livet ut.

En av de tingene som ofte er strengt forbudt er utroskap. Mennesker som lever i ekteskap skal være trofaste mot hverandre. Det betyr at de ikke skal ha noen form for seksuell erfaring med noen andre, noen gang. Dette dreier seg ikke om personlig hengivelse eller en hellig avtale, men om rettspraksis.

Dette burde ikke komme som en overraskelse, siden vi allerede har sett at forbud mot mange typer av privat seksuell aktivitet har blitt en del av folks kultur gjennom religionen. I følge mange religiøse erklæringer angående Guds ønsker, så burde ingen mennesker ha sex med noen før eller utenfor ekteskapet. Noe som betyr at de som ikke blir gift ikke skal ha sex på *noe tidspunkt i løpet av livet*.

Ideen om det maskuline som overordnet det feminine, som stammer fra forestillingen om Gud som hannkjønn, har en avgjørende innflytelse i mange ekteskap.

Slik er forventningene og mennesker blir fortalt at det å bryte dette tabuet kan føre til alvorlige reaksjoner, ikke bare fra Gud, men også fra deres sosiale omgivelser.

Som et resultat av dette er det mange unge som gifter seg, som hverken er klare eller modne nok til å binde seg på denne måten, eller ta det ansvaret som det medfører. Men de gifter seg allikevel siden de ikke lengre kan holde ut å ikke få ha sex med noen.

Ideen om maskulin overlegenhet. Som stammer fra ideen om at Gud er hankjønn, har en stor innflytelse på mange ting i ekteskapet. I noen kulturer betraktes ekteskap som en slags eiendom med rett til å få visse tjenester – hvor kvinnen er den som blir eid og som skal tjene. Ofte betaler man for dette gjennom en medgift.

Selv i kulturer som ikke tar det til slike ytterligheter, forventes det ofte at kvinnen skal lyde sin mann og tilpasse seg ham på alle måter. Mannen er husholdningens øverste ledd (hode).

Mange tror at dette er Guds ønske.

Når det gjelder sex... har mange blitt fortalt at Guds ønske er at dette kun skal erfares med ektemaken, som et uttrykk for kjærlighet med den hensikt at man skal videreføre slekten.

Et resultat av dette er at millioner av folk tror at man aldri skal ha sex på en måte som medfører at man unngår graviditet. Samtidig er det i mot Guds vilje å ha sex bare fordi det er fantastisk og fylt med glede, som Gud sier at det er, og skulle man finne på noe slikt så er det umoralsk, skammelig og unaturlig og en henfallehet til de lavere instinkter.

På samme måte som de troende har gjort en kobling mellom frykt og kjærlighet, så har denne seksuelle koblingen mellom glede og skam produsert kronisk følelsesmessig forvirring, undring, spenning og lidenskap, sammen med frykt, pinlighet, skam og skyld når det gjelder seksuelt begjær og erotiske erfaringer. I de fleste kulturer skal en ikke sette ord på kjønnsdelen i en samtale. Ord som vagina og penis skal ikke brukes offentlig (unntatt i de absolutt nødvendige kliniske sammenhenger). De skal aldri snakkes om med små barn tilstede. Ord som tissetass og enden kan brukes ubegrenset. Kort sagt så er mange av menneskets kulturer enige om at navnene som er gitt til

visse kroppsdel er skamfulle, ufine og pinlige og skal derfor, så langt som overhodet mulig unngås.

Det er mulig at du regner med at jeg overdriver mer enn en liten smule akkurat nå. Jeg forsikrer deg. Jeg overdriver ikke. Den internasjonalt anerkjente skribenten Molly Ivins rapporterte i september/oktober nummeret av magasinet “Moder Jones” om at “Ungdommens Talsmenn”, en organisasjon som arbeider for å gi skikkelig opplæring rundt temaet sex, hadde fått sin støtte til å stoppe utbredelsen av AIDS, tilbakeholdt fra Senteret for Sykdomskontroll, et statlig amerikansk utvalg, fordi man i sin informasjonsvideo hadde brukt den korrekte terminologien rundt den mannlige og kvinnelige anatomi.

James Wagoner, leder for “Ungdommens Talsmenn” erklærte denne avgjørelsen for absurd; Hva har den amerikanske president tenkt å gjøre? Utsende et dekret om at alle kvinner, mann og barn skal henvise til penis som en dingeldangel?

Det sier seg selv at hvis man ikke kan snakke om enkelte kroppsdel, så kan man i hvert fall ikke vise dem frem. Ikke en gang til seg selv! Nok en overdrivelse tenker du kanskje? Jeg beklager sterkt at det ikke er det. Så puritansk er store deler av vår verden at følgende brev kunne bli trykt i rådgivningsspalten til 300 aviser i USA i September 2004 uten at noen så mye som leet på øyelokkene.

Kjære Abby:

I dag morges når jeg skulle vekke datteren min oppdaget jeg at hun sov naken. Hun hadde tydeligvis gjort det en stund.

Vanligvis er hun flink til å stå opp om morgenen og det har ikke vært nødvendig for meg å gå inn på rommet og vekke henne. Når jeg spurte henne om hvorfor hun sov naken, svarte hun at det var mer behagelig og at hun sov bedre.

Da jeg sa at jeg fant det ubehagelig spurte hun meg om hvorfor. For å være ærlig så fant jeg ikke en bedre begrunnelse enn at det virket “galt” og at jeg var engstelig for hva som kunne skje hvis det skulle bli brann eller

jordskjelv. Hun spurte hvordan det kunne være feil hvis ingen visste om det – bortsett fra de som kom inn på rommet uten å banke på da (slik jeg hadde gjort).

Ved siden av sengen ligger en badekåpe hun kan ta på seg hvis en krise skulle inntreffe. (Hun går faktisk rundt i huset i den badekåpen og jeg trodde jo hun hadde en nattkjole under, mens hun har vært helt naken under badekåpen siden jul.)

Jeg føler det fortsatt ubehagelig, men lovte at jeg skulle følge ditt råd. Er det OK for henne å sove naken – hvis ikke, hvorfor?

----- *bekymret mamma i San Leandro*

Rådgiveren skrev tilbake at det “I utgangspunktet ikke nødvendigvis var noe galt med å sove naken. Se det fra den lyse siden” var hennes råd. Til moren. “Det gir mindre klesvask.”

Som denne morens brev viser føler mange mennesker at visse kroppsdelene skal være tildekket og skjulte. Siden de anser for å være skamfulle eller opphissende, eller begge deler på en gang. Det føles ukorrekt eller uakseptabelt når disse kroppsdelene ikke er tildekket. Når sannheten skal sies er det ulovlig og straffbart etter loven å ikke dekke seg til der loven krever det. Mange er

av den oppfatning at visse former for sex, selv om den foregår innad i ekteskapet, er “unaturlig” og derfor umoralsk. Mange steder i verden er det noen erfaringer som selv om det skjer frivillig mellom voksne mennesker, har blitt erklært ulovlige. De som lagde disse lovene har sagt at de vet at Gud ikke ønsker den type seksuelle erfaringer. Gud sender folk til Helvete for den slags.

Millioner av mennesker Tror at seksuell energi og spirituell energi ikke kan forenes.

Mennesker kan også ha den oppfatning at den grafiske fremstillingen av seksuell aktivitet i fotografier, tegninger, pornografi, tegneserier, TV og filmindustri er smakløs, frastøtende, avskyelig og uakseptabel. Men de samme folkene synes ofte at intens grafisk fremstilling av ekstrem fysisk vold og drap

er fullstendig akseptabelt.

Millioner av mennesker tror at åndelig og seksuell energi ikke hører sammen. De har blitt fortalt at den seksuelle energien kommer fra de “nedre chakraene”, slik at den seksuelle og den spirituelle energien er i konflikt med hverandre. Individuer som søker å mestre det spirituelle blir derfor rådet til å avstå fra seksuell utfoldelse. Noen steder er erotisk avholdenhet til og med et krav. Slik er, tror mange av jordens befolkning, Guds vilje.

Angående homoseksualitet... mange har blitt fortalt at når det gjelder sex så ønsker Gud at det bare skal skje mellom en mannlig og en kvinnelig deltager. Sex mellom to av samme kjønn anses for å være en styggedom.

Et resultat av dette er at mennesker som opplever det som naturlig å bli tiltrukket av samme kjønn, blir undertrykt, mistenkeliggjort, fordømt, utstøtt, isolert, angrepet og drept av folk som tror de utfører Guds vilje.

Den triste historien rundt drapet på Matthew Shepard i Laramie, Wyoming, gir oss et velkjent eksempel som viser dette. Shepard, som var en åpenlyst homofil førsteårs-student ved universitetet i Wyoming, ble halt ut av en bar i Laramie. De to unge mennene som gjorde dette kjørte ham til en øde ørkenvei utenfor byen, bandt han til et kugjerde og slo ham så mye at han falt i koma og døde fem dager senere.

De unge angriperne ble pågrepet og dømt til livsvarig fengsel. Men pastoren i Westboros baptistkirke, Fred Phelps, ønsket ikke å la saken stoppe der. I de neste fem årene fulgte denne kristne ministeren opp det brutale drapet på Matthew gjennom å reise til Laramie, og til Caspers fødested i Wyoming, for å “feire” hans død. Journalist David Kelly skrev en artikkel om dette i Los Angeles Times, hvor han fortalte at den 12. oktober 2003 hadde Pater Phelps med seg et granittmonument med en gravering av Matthews ansikt og disse ordene:

“Matthew Shepard steg inn i helvete den 12.oktober 1998 i en alder av 21, siden han hadde motsatt seg Guds advarsel: Du skal ikke gå til sengs med menn som om de var kvinner, Det er en styggedom. `Leviticus 18:32”

Det var også fader Phelps som kom til Matthew Shepards begravelse og ropte, mens den unge mannens foreldre, familie og venner var i sorg: “Gud hater homser!” Ved hjelp av en slik klarhet rundt Guds intensjon og ønsker

har hele nasjoner blitt tvunget til å adlyde de som med loven i hånd forlanger at man støtter Guds vilje i denne saken. I noen land er dommen for homofili dødsstraff – og man begravnes under en vegg av betong.

Mange steder finnes det sivile lover som forbyr homofilt ekteskap. I USA drev selve presidenten i 2004 en personlig kampanje for å få sin forståelse av Guds ønske om å forby ekteskap mellom homofile, innskrevet i landets lovverk.

Selv om visse seksuelle følelser kjennes veldig naturlig for de som har dem, er det altså ikke Guds vilje at det skal være slik og det sies derfor at det er “unaturlig”. I en rapport skrevet den 20. oktober 2003 skriver Chris Zdeb fra CanWests Nyhetstjeneste i *Calgary Herald* at mange ting tyder på at nøyaktig det motsatte er sant.

Svært mange er
veldig forvirret
angående
kjærlighetens sanne
natur.

“Vitenskapsmenn har oppdaget 54 gener som tyder på at vår seksuelle identitet er programmert inn i hjernen før fødselen og dermed før utviklingen av kjønnsorganene.” Journalisten skriver videre at “Disse funnene som i dag offentliggjøres av et Team fra Universitetet i Los angeles, California, viser at vår seksualitet, inkludert homoseksualitet og

transvetisme antagelig ikke er et valg vi tar.”

Men uansett hva forskerne sier så fortsetter presteskapet i mange av verdens dominerende religioner å erklære at Gud fordømmer slike seksuelle uttrykk.

Erkebiskopen av Nigeria Peter Akinola har blitt sitert i pressen for å si: “Jeg skrev ikke bibelen. Men vår kristne arv forteller oss hva vi skal gjøre. Hvis Gud sier at homoseksualitet er en styggedom, så er det slik.”

Enkelt og greit. Denne herren står slett ikke alene, men kan høres som et ekko av det så mange kirkelige forteller sine forsamlinger. Erklæringen om at konsekvensen av å delta i homoseksuelle praksis er evig fordømmelse og tortur i helvetes flammer.

Dette er, tror mange, Guds ønske.

Når det gjelder kjærlighet... mange har forstått at Guds ønske er at kjærlighet skal være betinget. Gud har gjort det klinkende klart at Han elsker mennesker som gjør som Han vil. De som ikke gjør det vil tvert i mot få kjenne hans vrede. De vil erfare evig fordømmelse.

Noen argumenterer med at Gud handler med kjærlighet når han dømmer noen til evig og endeløs tortur. Gjennom en slik argumentasjon prøver de å bevare bildet av en kjærlig Gud.

Et resultat av denne argumentasjonen er at mange er veldig forvirret rundt forståelsen av hva kjærlighetens natur er. De fleste mennesker forstår jo på et intuitivt nivå at det å påføre noen endeløs straff, ikke er en kjærlig handling. Samtidig blir de fortalt at det er en demonstrasjon av den aller reneste og høyeste form for kjærlighet, Guds kjærlighet i praksis.

Det er derfor ikke uvanlig at mennesker blir redde for kjærlighet, på samme måte som de har lært å frykte Gud, som jo er kjærlighetens kilde. De har lært at den gudommelige kjærlighet i løpet av et øyeblikk kan snu helt om og bli til vrede som medfører de grusomste resultater.

Denne teologiske sammenblandingen av frykt og kjærlighet er ikke uten konsekvenser for hvordan vi mennesker oppfører oss. Vi sa for en stund siden: "Menneskets forestillinger om Gud skaper Menneskets forestillinger om andre og livet." Dette er en dyptpløyende sannhet og derfor er det slik at mange mennesker både frykter og tiltrekkes av kjærlighet.

Deres første tanke når de er på vei inn i et nærmere kjærlighetsforhold er ofte: "Hva er det den andre trenger, ønsker eller forventer av meg?" Det er jo dette de er vant til gjennom sitt forhold til en allmektig Gud. De har ingen grunn til å tro at det vil være annerledes med et mye svakere (enn Gud) menneske.

Det er også en sammenfallende tanke om at partnere i et forhold har *rett* til å forvente å få visse ting i gjengjeld for sin kjærlighet. Kjærlighet dreier seg om en slags handel, hvor man gir og tar og prøver å gjøre en god handel. Fra starten av er mange forhold underminert av slike forventninger og frykter.

Siden kjærlighet og den grusomste tortur som tenkes kan, har blitt forbundet med hverandre i menneskets hjerne som en naturlig del av Guds natur, er det naturlig at de fleste mennesker mener det er riktig å straffe andre på grunn av sin oppførsel, på samme måte som Gud gjør det.

Den mest dramatiske måten å demonstrere dette på er kanskje gjennom å se at mange mennesker mener det er passende å ta livet av andre mennesker,

som en advarsel til andre mennesker om at det er upassende å ta livet av andre mennesker.

Slik er, tror mange av verdens mennesker, Guds ønske.

Angående penger... mange har blitt fortalt at Gud ønsker at vi skal betrakte penger som roten til alt ondt. Penger er dårlig, Gud er god. Gud og penger går ikke sammen.

Et resultat av denne læren er at jo større mening og jo høyere verdi ens bidrag til samfunnet har, jo lavere bør lønna være. Det er ikke forventet at sykepleiere, lærere, polititjenestemenn og folk i tilsvarende yrker maser om mere penger. Det gjelder i enda større grad for ministre, prester og rabbinere. Husmødre og de som steller hjemme skal helst ikke ha noen inntekt i det hele tatt. Hvis de gjerne vil ha noe, så kan de spørre husbonden om noe kroner, eller prøve å spare noen slanter fra husholdningsbudsjettet.

Beskjeden lyder. Siden penger har iboende ondskap i seg, må din belønning stå i motsats til tjenesten du har ytt. Jo edlere gjerningen er, jo verre betaling. Folk bør ikke få masse gryn for å gjøre gode gjerninger. Skulle de komme til å gjøre noe virkelig fantastisk godt, så skulle de ikke ønske å tjene noe på det overhodet. Mennesket har skjært over forbindelsen mellom "å gjøre noe godt" og "å bli rikelig belønnet". På den andre siden er det helt i orden å bli veldig godt belønnet for å gjøre noe som ikke har noen varig verdi. Slik har det seg at samfunnets verdisystem nedgraderer edle handlinger og oppmuntrer til ulovligheter og trivialiteter. Menneskehetens nøkkelord er: Jo edlere gjerning, jo mindre belønning.

La oss være litt abstrakte

Hvordan går det? Jeg vet det tar sin tid, men jeg sa jo at alt det vi har lært om Gud har en dyp og stor innflytelse på oss alle sammen. Det favner alle våre filosofiske forestillinger, så vel som de praktiske sidene av livet.

Selv om de sakene jeg skal inn på nå kun berører forestillinger som vi tror er abstrakte, så er det et faktum at hva vi tenker om disse teoretiske sakene påvirker – og *skaper* – vår konkrete hverdag fra øyeblikk til øyeblikk.

Angående fri vilje... mange har blitt fortalt at Gud ønsker at mennesket

skal ha fri vilje. Slik kan de vurdere og selv bestemme hvilket av de to stedene – himmel eller helvete – de ønsker å komme til etter døden. Dette kan de velge i hvert eneste øyeblikk, det er ingen begrensning angående det.

Mennesket er blitt fortalt at Gud har gitt det fri vilje, så det fritt kan velge Gud og Guds vei og slik bli gjenforenet med Gud i himmelen. Med andre ord, de kan frivillig velge å være bra mennesker, istedenfor å bli tvunget til det. Gud vil at menneskene skal velge å komme hjem til Gud. Det kreves ikke av noen.

Mennesker har også blitt fortalt at loven om Fri Vilje gjør at de kan gjøre det de har lyst til. Men hvis de har lyst til noe annet enn det Gud ønsker, så vil betalingen være vedvarende tortur i all evighet. Man anser ikke dette for noen form for tvang. Slik er det bare. Det er Rettferdighet på høyeste nivå. Det er Guds Rettferdighet, som kommer som et resultat av Guds dom. Derfor blir det uhyre viktig å frivillig velge å gjøre som Gud ønsker.

Et resultat av dette er at menneskets forståelse av hva frihet er har blitt sterkt påvirket av deres forståelse av hva Gud måtte mene med “frihet”. Mennesker har vedtatt at frihet ikke betyr at du bare er “fri”, men i stedet at du har en evne til å velge hvilket resultat du ønsker. Siden det er bedre enn å slett ikke ha noe valg i det hele tatt, har mennesker i maktposisjoner lært hvordan de skal bruke ordet “frihet” til å få andre til å gjøre som de vil.

Det hender jo iblant at folk ikke gjør som de får beskjed om. Men da må de jo være forberedt på å betale for “moroa”. Det kan bety alt fra en skattesak, til å bli kastet i fengsel for to år uten at noen siktelse blir opprettet. Og uten annen forklaring enn at du er klassifisert som en trussel mot landet. Gjennom å bruke slike målestokker kan land kalle seg “frie”.

De fleste, bortsett fra kanskje de største stabeisene og de aller mest forvirrede, ser selvmotsigelsen i dette. Det er helt klart for de aller fleste at mennesker ikke er frie hvis de risikerer å bli påført de mest forferdelige og grusomme lidelser hvis de ikke gjør som de får beskjed om å gjøre. Kun en narr eller en skinnhellig hykler ville påstå at et slikt valg hadde noe med “frihet” å gjøre.

Mennesker har lært at falskhet og hykleri, spesielt hvis det gjøres for den “rette” saken – er like akseptabelt på jorden som i himmelen. Mye av menneskets politiske aktivitet er sterkt påvirket av denne etikken. Det gjelder for så vidt hele spekteret av menneskelig aktivitet. Det gjelder hvordan vi snakker med hverandre, hvordan vi håndterer hverandre, Vi har lært at målet

helliger midlet.

Når sant skal sier er det ganske mange som har overbevist seg selv om at alt dette slett ikke er hykleri. Det er bare et spørsmål om tolkning. Det har seg slik at vi lever i de dager hvor frihet ble tatt vekk fra folk i frihetens navn. Millioner av mennesker omfavner med takknemlighet den politiske retorikken som sier at *mangel* på frihet er det som vil garantere fremtidig frihet. På samme måte som de omfavner den religiøse doktrinen som sier at de har frie valg i livet, hvis de gjør som de blir fortalt at de skal, siden akkurat det er Guds ønske.

Når det gjelder lidelse... mange har blitt fortalt at Gud ønsker at mennesket skal lide, siden det er fint for sjelen og fører til at menneskene utvikler seg. Lidelse er flotte saker. Det gir deg troverdighet, poeng i Guds store bok, spesielt hvis du lider i stillhet eller til og med velger å lide for Guds sak. Lidelse er en påkrevd del av menneskets vekst og læreprosess og er absolutt nødvendig hvis man skal bli tilgitt av sin Gud.

Mennesket har
bestemt at frihet
ikke trenger å bety at
man er fri.
Det kan rett og slett
bety at man har rett
til å velge mellom
forskjellige resultat.

Når sant skal sies finnes det religioner som er konstruert rundt denne troen. De sier at alle skapninger har blitt reddet gjennom at en person døde for alle de andres synder. Det sies at denne ene betalte "gjelden" vi hadde opparbeidet til Gud gjennom vår menneskelige svakhet og ondsinnethet.

Ifølge denne doktrinen har vi såret Gud med vår svakhet og ondsinnethet. For å få det hele oppgjort så må noen lide. Gud og menneskene kunne ikke komme til enighet uten. Dermed etablerte man lidelse som en frelsende handling.

Når det gjelder lidelse menneskene gjennomgår på grunn av naturlige årsaker, skal ikke den under noen omstendigheter forkortes gjennom at man får dø. Man kan vise dyr nåde og avslutte deres liv på en "kunstig" måte, men det gjelder ikke mennesker. Det

er Gud og Gud alene som skal bestemme når den menneskelige lidelse skal ta slutt.

En konsekvens av denne læren er at mennesker har gjennomgått utholdelige lidelser for å utføre Guds vilje og unngå Guds vrede i etterlivet. Millioner av folk mener at selv om et menneske er utgammel og har forferdelige lidelser – der det ligger og vaker i dødens grenseland uten å dø, bare må holde det ut og akseptere livets lodd.

Mennesker har skapt en sivil lov som fastslår at mennesker ikke har rett til å få slutt på sin egen lidelse. De har heller ikke lov til å hjelpe andre med å få slutt på sin. Uansett hvor hjerteskjærende smertefullt og håpløst livet har blitt. Lidelsen må fortsette.

Slik er Guds ønske.

Angående moral... mange har blitt fortalt at Gud ønsker et moralsk samfunn. Resultatet av det er at menneskeheten opp gjennom historien har prøvd å finne ut hva som er moralsk og hva som ikke er det. Utfordringen har vært å finne en standard og norm som ikke forandrer seg. Selv om selve samfunnet er i konstant endring.

I søken etter denne “gylne regelen”, har mange samfunn vendt seg mot Gud, eller Allah eller Jahve eller hvilket navn de nå en gang har satt på det “hellige” og dermed har stolt på når det gjaldt å forstå hva Gud egentlig ønsker.

For mange århundrer siden ble Guds foretrukne valg i denne saken gitt en kraftfull betegnelse. De fikk merkelappen “naturlige”. Det skyldes muligens at tanken om en guddommelighet sprang ut av de tidligste menneskenes kontakt med og observasjon av naturen. Den var mer omfattende enn dem og en størrelse de ikke kunne kontrollere. Den var så stor at de til tider bare kunne stå og se på den og håpe på det beste.

“Det å håpe på det beste” transmuterte etter hvert til det vi i dag forbinder med å be. Uansett hvem eller hva denne guddommeligheten var, så var den dypt forbundet med Naturen. Og Naturen var et uttrykk for den.

Slik gikk det til at menneskene skapte guder som var representanter for solen, månen, stjernene, været, grøden, elvene, landet og nær sagt alt annet. I et håp om å få litt mer kontroll over saker og ting, eller i det minste få litt

kommunikasjon med hvem det nå enn var som hadde kontroll.

Ut av denne forbindelsen mellom Gud og Natur kreves det et veldig kort mentalt sprang for å ta i betraktning at alt som har å gjøre med guder og guddommeligheter var “naturlig” og at alt det som ikke hadde noe å gjøre med guder og guddommelighet var “unaturlig”.

Som mennesket utviklet språket ble ordene “Gud” og “naturen” ugjenkallelig lenket sammen. Visse tilstander, omstendigheter og væremåter ble deretter beskrevet som “naturlige” eller “unaturlige”, avhengig av om

I de fleste samfunn er det ikke individets virkelige erfaring, men samfunnets definisjon som bestemmer hva som er moralsk.

de var i samsvar eller konflikt med den rådende forståelsen av Guds Vilje. I tidens løp har det som er “unaturlig” endt opp med å bli beskrevet som “umoralsk” – siden det ikke kommer fra Gud og derfor ikke kan være i samsvar med Guds ønske. Ringen er sluttet og alt som ikke ansees for å være “naturlig” ansees for å være “umoralsk”. Det inkluderer alle “unaturlige” evner, krefter og væremåter – ja til og med tanker. Forestillingen om at det Gud ønsker er naturlig og at det som er naturlig er moralsk, har ikke vært

en perfekt målestokk. Men det har vært det beste mennesket har kunnet grave opp i sin søken etter en uforanderlig standard.

Dette er grunnen til at mennesket har vært motvillige til å endre sin oppfatning om Guds ønsker. Å forandre dem ville medføre at man endret på den “gylne regel” som gjelder menneskelig oppførsel.

Oppførsel er menneskenes valuta for samkvem. Tro angående Guds ønsker gir verdi til hvordan menneskene velger å oppføre seg. På samme måte som gullstandarden gjør at papirpenger får verdi. Slik har det seg at i de aller fleste samfunn er det ikke individets erfaring, men samfunnets definisjon som avgjør hva som er moralsk. Det gjelder for eksempel homoseksualitet.

Det er også tilfelle med så mange andre måter å gjøre ting på som prostitusjon, førektekapelig sex, beskrivelser av seksuelle aktivitet, bruken av peyote, marihuana og andre planter og stimuleringsmiddel. Det gjelder til og med erfaringen av ekstase uten bruk av noen som helst form for stimulerende middel. Hvis man skulle påstå at man har hatt en ekstatisk gudsopplevelse, og

den opplevelsen ikke faller inn under de “normale” og “godkjente” kategorier, ansees det for å være umoralsk og noe det bør advares mot å ha. Hvis det vedvarer så vil det etter hvert bli fordømt og til slutt medføre en avstraffelse. I gamle dager ble den slags ofte straffet med tortur og/eller død. Det er ganske mange helgener som har blitt drept som martyrer, som ble drept fordi de erfarte og levde ut slike ekstatiske opplevelser. Menneskene som drepte dem var for øvrig overbevist om at de utførte Guds ønsker når de tok livet av disse martyrene.

Angående døden... mange har blitt fortalt at den kommer siden det er Guds ønske at dette vidunderlige livet skal ta slutt, og da er tiden kommet for å motta belønningen eller få utmålt straffen for hvordan de har levd sitt liv.

En konsekvens av denne forståelsen er at mange betrakter døden som noe forferdelig som de frykter. Det er slutten av historien, teppesfall, det siste sprell. Nesten alle forestillingene rundt døden er negative og fulle av frykt og tristhet – slett ikke positive oppmuntrende og fulle av glede. En enveiskjørt gate er en blindvei. Den som kommer for å hente deg er et skjelett med en ljå (the grim reaper).

Folk flest ønsker ikke å snakke om døden, langt mindre å erfare den, ihvertfall ikke før det er absolutt påkrevd. Noen ganger klynger folk seg desperat fast til siste åndedrag. Overlevelsesinstinktet er kanskje vårt aller sterkeste instinkt. Vår kultur støtter opplevelsen av at overlevelse er det altoverskyggende målet. Til og med folk som ønsker å dø, får ikke lov.

Mange er overbevist om at Dommedag er det som møter deg på den andre siden. Har du vært fæl så er det nå du blir sendt til helvete. Dette er slik Gud ønsker at du skal betale for dine synder.

Menneskenes liste over Guds ønsker er lang som et vondt år og dekker mange områder av menneskelig erfaring som ikke er omtalt her. Som jeg har fortalt ligger denne listen i bunnen av utallige sivile lover, kulturelle tradisjoner, sosiale normer og vanemønstre som berører alle mennesker.

Hva tenker du nå om det du har lest i denne samtalen? Med noen få unntak, og rom for variasjoner i tolkning og ordlegging, så gir denne gjennomgangen en grunnleggende beskrivelse av det du har blitt opplært til å tro om Guds ønsker, behov og krav til menneskeheten.

Noen av disse tankene ble først fremstilt i min bok som het “What God wants” (hva Gud ønsker), en utgivelse jeg håpet ville føre til forandring. Men det er ikke mye, om noe i det hele tatt, som har forandret seg i historiene som så mange fortsetter å bringe videre til neste generasjon. Det er blant annet dette som har gjort det så klart for meg – at hvis vi skal få til virkelig forandring – så må det langt mer til enn utgivelsen av enkelt bok. En omfattende global samtale må utfolde seg – og ut av denne vil det vokse frem en verdensomspennende bevegelse. Det som trengs er den gode Revolusjonen... Derfor! Nå! SamtaleBevegelsen.

Ting jeg håper du vil huske...

- Gjennom å se nærmere på Guds ønsker kan vi se med skremmende klarhet fortellingen vi har skapt og som millioner fortsette å tro på og leve etter.
- Menneskehetens liste med krav fra Gud er endeløs, selv om svært lite av det som står på listen er noe pluss for mennesket av i dag.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Utdann deg. Gå til en prest, rabbi, ulama eller spirituell leder og be om å få hjelp til å forstå deres religion ved hjelp av en felles gjennomgang av temaene på listen som du har blitt presentert for, mens du deler din egen forståelse av Guds ønsker med dem.
- Del denne listen med så mange du kan. Spør vennene dine og andre de samme spørsmålene som du stiller til prestskapet. Finn ut hva andre folk tror angående Guds påbud, krav og ønsker.
- Ta med deg listen til gruppen som diskuterer de syv spørsmålene. Gå gjennom den sak for sak, slik at alle i gruppen blir klar over hva menneskene opp gjennom tiden har fortalt hverandre om disse sakene. Det er viktig å forstå kjernen av et problem hvis du ønsker å finne en løsning på det.

Samtale 21

KAN DU FORESTILLE DEG HVA VI KUNNE TRO VAR MULIG, HVIS VI GANSKE ENKELT VALGTE Å TRO DET VAR MULIG?

Jeg forstår hvis det krevde utholdenhet, mot og villighet å gå gjennom alt dette. Det finnes antagelig en magesfølelse som treffer oss alle der vi er mest sårbare. Mye av det vi har blitt innlært har tross alt kommet fra noen av de mest velmenende menneskene i våre liv. Foreldre, besteforeldre, slektninger, favoritt lærere, den gråhårede milde presten, den underholdende og morsomme predikanten, den vise og verdensvante rabbineren...

Men tiden for å virkelig vis sitt mot er NÅ. Det som følger er det folk med makt ikke vil at du skal lese, siden de vet at du vil finne det spennende. Og det vil bli begynnelsen til slutten for deres maktspill. Her kommer noen spesifikke ideer som kan gi grunnlag for et utkast til menneskehetens nye kulturelle historie.

Høvdingen er tanken om at Gud og Livet er Ett. Alt i livet er del av et samlet hele, og våre forskjellige trossystemer er bare forskjellige stier av skjønnhet, på vei til det samme stedet. Et sted som sjelen ikke trenger å streve for å komme frem til, siden den allerede befinner seg der: Evig omfavnet av Gud.

Det jeg foreslår å bruke som fundament for vår Nye Kulturelle Historie er læren om alle tings enhet, som et grunnlag for alle politiske, sosiale, undervisningsmessige, økonomiske og religiøse bestemmelser.

Vi kan forandre livet, slik det leves på jorden, hvis vi klarer å skape en kritisk masse gjennom å dele denne ideen med mange nok. Hvilke forandringer kan vi da bli med på? Hvilke endringer vil skje i ditt personlige liv? For litt siden fortalte jeg en historie om det. Det var en bred og generell

skildring. Nå vil jeg bit for bit se litt nærmere på hva jeg tror vil hende. Det som følger er bare en av mange mulige scenarier for hvordan den nye Kulturelle Historien kan spille seg ut i våre daglige liv.

Når det gjelder Gud... så vil mennesker forstå at Allah, Brahmin, Elohim, Gud, Jehova, Krishna og Yahweh er noen av de mange navnene menneskene har gitt Den Ene Som Finnes. De vil også forstå at Den Ene Som Finnes er alt som finnes. Det eksisterer intet som ikke er del av Den Ene Som Finnes.

Enhet brukt som grunnlag for alle menneskelige bestemmelser er grunnlaget for Den Nye Kulturelle Historien.

Det Ene Som Finnes er den ypperste, skaperen av Himmelen og Jorden, LivGiveren, Allmektig, Allestedsværende og med Visdom Hinsides Menneskelig Fatteevne.

Den Ene Som Finnes er Alpha og Omega, begynnelsen og slutten. Den ubevegelige beveger, ikke atskilt fra menneskeheten, men ett med den. Ikke atskilt fra livet, men ett med det. Skaperen og det Skapte – slik at det skapte med nødvendighet må være skapt i bildet til Den Ene Som Finnes.

Den Ene Som Finnes hverken trenger eller ønsker noe. Hvordan kunne det være annerledes? Den er tross alt Den Ene Som Finnes. Siden ingen del noensinne var atskilt fra helheten kan den ikke være noens dommer og bestemme gjennom en slags vurdering at kun noen deler av den skal gjenforenes med Helheten.

Et resultat av den nye læren vil være at intet menneske vil frykte Gud, Jahve, Allah eller hvilke navn de nå en gang velger å bruke på Den som er Alt i Alt. De vil rett og slett elske Gud fullstendig og absolutt som den vidunderlige blandingen Gud er.

Mennesker vil slutte å blande frykt og kjærlighet. De vil si at de gjensidig utelukker hverandre og ikke kan eksistere på samme tid på samme sted. Anstrengelse med å prøve å late som om de to på en eller anen måte kan holdes sammen er det som har gjort menneskene til nevrotiske skapninger.

Slik går det når mennesket prøver å leve i samsvar med en virkelighet som er helt ute av kontakt med hva de instinktivt vet, og derfor i sterk kontrast med deres natur og sanne vesen.

Angående Gud og Guds budbringere... så vil mennesket forstå at Guds ord finnes i alle verdens Hellige Skrifter. Noe som automatisk medfører at ingen har mer autoritet, er mer komplett, mer presis eller mer autentisk enn de andre. Men hver og en av dem inneholder visdom og kan lede til en større forståelse av Den Eneste Sannhet Som Finnes.

Det vil også komme de tider da mennesket forstår at det er mange budbringere som kommer med ny informasjon om Den Enes Sannheten Som Finnes. Når sant skal sies så er alle overalt budbringere, og budskapet er deres levde liv. Det kommer av at livet er en prosess hvor livet informerer livet gjennom selve utfoldelsen av livet. Livet forteller Livet om Livet gjennom Livet. Menneskeheten er det den fremtrer som. Et hvert menneske er både budbringeren og budskapet.

Et resultat av den nye læren er: Menneskene vil slutte med å lete etter den ene riktige teksten og den ene sanne budbringeren. De vil begynne å legge merke til hvilken tekst og hvilken budbringer som snakker til dem på en måte som gjør det mulig for dem å forstå livets under og mysterier. Folk vil også slutte å prøve å overbevise andre om at den teksten og den budbringeren som har berørt deres hjerte er den ene teksten og budbringeren folk burde vende seg mot. Det å føre krig eller drepe i navnet til en av budbringerne vil bli umulig under slike betingelser, og vil rett og slett opphøre å eksistere.

Himmel og Helvete

Angående himmel og helvete... så vil mennesker forstå at Universet ikke er et slags utenforliggende territorium som er atskilt fra himmelen. I stedet vil de forstå at det er en del av Det Eneste Territoriumet Som Finnes. De vil forstå at himmelen er en tilstand man erfarer gjennom å reise i dette territoriet mens man er i en tilstand av fryd (bliss) – en tilstand man kan nå

frem til når som helst uansett hvor i livets territorium man skulle befinne seg.

En annen ting mennesker vil forstå er at livet ikke er et system basert på straff og belønning, Ingen blir derfor sent til Helvete eller fordømt av en Gud. Det er i det minste en av verdens religiøse ledere som allerede har klargjort dette. Pave John Paul II kom med en følgende uttalelse til en forsamling, og en forbløffet verden, i Rom den 28. juli 1999.

Livet er ikke
et system med
belønning og straff
og ingen blir sendt
til helvete eller
fordømt av Gud.

“Gud kan ikke tillegges å ta initiativ til noen form for fordømming, siden han i sin nådefulle kjærlighet ikke ønsker noe annet enn å frelse de skapninger han selv har frembragt.” Han la deretter til at evig fordømmelse ikke kom fra Gud, men var en selvpålagt straff for de som valgte å avslå Guds nåde og kjærlighet.

Hvilken fordømmelse er det han sikter til? Er det den endeløse brennende torturen i helvetes flammehav? Nei, sa paven. Helvete finnes ikke som et sted, men er “en situasjon” som man er kommet i etter at man fritt og definitivt har trukket seg vekk fra Gud, kilden til liv og glede.

Paven mente vi må tolke den bibelske beskrivelsen av helvete med stor forsiktighet – “den evige flammen” - og - “den brennende ovnen” sa han var symbolske og billedlige. John Paul sa at bildene er ment som en “indikasjon på den absolutte tomhet og frustrasjon som finnes i et liv levd uten Gud”.

Hva er sannheten? Finnes det mennesker som allerede er i helvete? Det, sa Pave Jon Paul II “er noe vi ikke kan vite”.

Det er en bemerkelsesverdig uttalelse til å komme fra det åndelige overhodet til en av verdens største religiøse organisasjoner. For ti år siden ville de fleste prester, ministre, rabbier og mullaer ha respondert med intet mindre enn et rungende og samstemt “Ja! Hva er det jeg prøvd å fortelle deg???” hvis de hadde blitt stilt et slikt spørsmål.

Men Paven hadde tilsynelatende noen nye ideer å komme med rundt denne saken, som er i samklang med Den Nye Kulturelle Historien siden det eliminerer bruken av frykten for helvete som et redskap for teologien til å forme og påvirke menneskeheten. Et resultat av den nye forståelsen vil

være at menneskenes forestilling om livet ikke lengre vil bli formet av en konstruksjon som dreier seg om du vinner eller taper etter døden. Nye ideer om hva vi kan forvente å oppleve etter døden vil bli formulert. Mennesker vil slutte å basere livets struktur på håpet om å komme til himmelen og frykten for å komme til helvete. De vil slutte å gjøre alle de selvdestruktive, ekstraordinære og sjokkerende tingene for å komme til himmelen. De vil finne helt forskjellige grunner til å gjøre det de gjør, velge det de velger og tenke det de tenker. De vil skape en ny målestokk for moral, som verden har lett etter.

Når det gjelder livet... så vil menneskene forstå at livet er hverken en skole eller en test. Når Gud ikke ønsker noe spesielt, så finnes det ingen grunn til å teste. Hvis mennesker er ett med Gud, så er det intet som må læres, det eneste som gjelder er å huske det man har glemt.

Menneskene vil også forstå at livet ikke er en kamp hvor sjelen strever for å finne veien tilbake til Gud. De vil heller oppfatte det som en pågående prosess hvor sjelen søker å kjenne Gud, og slik gro, ekspandere og erfare stadig mer av det den er. Det vil også bli klinkende klart at den prosessen som kalles evolusjon aldri tar slutt. Men erfares av hver bidige sjel til evig tid, på forskjellige nivåer og i varierte livsformer.

Mennesket vil også forstå at livet må sees i mye bredere perspektiv og at det har en mye dypere dimensjon enn både det vi kan oppfange med våre sanser samt hva vi har blitt fortalt om av religionene. Som et resultat av dette ville det bli rettet langt større oppmerksomhet mot det som ikke kan oppfanges av de fem kjente sansene. Dette vil skape et helt nytt fundament for forståelsen av livet og hvordan det kan leves på en mest mulig fantastisk og gledelig måte.

Livets fokus vil ikke være hva som skjer etter døden, men mot hva man skaper, uttrykker og opplever i det Hellige Øyeblikket som er Nå. Mennesker vil i stigende grad bli klar over at "nå" er Den Eneste Tid Som Finnes.

Livet vil ikke oppleves som en kamp eller som en anstrengt affære hvor man prøver å komme seg "hjem" til Gud - Det vil i større grad oppleves som en fri og flytende utfoldelse av ens medfødte natur, som er ubegrenset og hellig.

“Å komme til himmelen” vil ikke lengre være livets endelige mål. Det å SKAPE himmelen uansett hvor du måtte befinne deg vil være det primære siktepunktet. Det vil ikke være nødvendig å faste eller bekjenne synder eller reise på pilgrimsferd til hellige steder eller gjøre noen spesielle handlinger eller ritualer. Selv om mange vil kunne velge å gjøre slike ting hvis de ønsker det, eller hjelper dem til å huske sitt forhold til Gud: det kan også brukes som en hjelp til å holde forbindelsen med deres hensikt.

Som et resultat av en dypere forståelse og rikere personlig erfaring vil livet i seg selv, for mennesker over alt, bli den primære verdi og kjerne som all spirituell forståelse og utfoldelse dreier seg om.

Når det gjelder kjønn... mennesket vil forstå at Gud hverken er mann, kvinne eller noe annet kjønn.

Når mennesket forkaster den feilaktige og naive ideen om at Gud er mann, så vil det også være tydelig at menn på ingen måter er mer overlegne kvinner. Ideen om at Gud ønsker at menn og kvinner skal ha atskilte roller i livet vil bli forlatt til fordel for full likhet mellom menn og kvinner. Det vil gjelde alle mennesker, uansett rase, farge, kjønn, alder og seksuell legning. Mangelen på ideen om at noen er bedre enn andre og forståelsen av at alle individer er like verdifulle vil bli Den Eneste Tanken Som Finnes.

En konsekvens av denne læren. Diskriminering og utnyttelse av kvinner vil forsvinne fra samfunnet.

Angående ekteskap... menneskene vil forstå at ekteskap er et åndelig verktøy. En hellig avtale som mennesker bruker for å spille ut sin sjels agenda og fullbyrde en reise som inkluderer gjensidighet med en spesifikk Annen. I den hensikt at man skal vokse og kontinuerlig gjenskape seg selv.

Det vil også bli forstått at menneskelige forhold er et hellig landskap. Betydningsfulle intime forhold har enorm påvirkningskraft og det hellige ekteskap er en kontrakt med ekstraordinær betydning og virkning. Mennesket vil være klar over at det ikke finnes sto sjeler som møtes ved en tilfeldighet. Tvert i mot er hvert eneste menneskelige møte fulladet med gaver. En hver

sammensmelting av hjerter og sjelelige samarbeidsprosjekter, uansett varighet, er en hellige avtale som spilles ut. En guddommelig invitasjon til å erfare og utvide sin bevissthet, forståelse, innsikt og utfoldelse av den Guddommelige Essens av Væren.

En konsekvens av denne læren. Mennesker vil ikke betrakte ekteskapet som en mulighet for fullbyrdelse eller å tilføre sine liv “noe som hittil har manglet”. Tvert i mot vil det være en feiring av at intet mangler og at de er Hele, Perfekte og Fullbyrdet akkurat som de er. Og samtidig at de kan vokse og utvikle seg gjennom mirakelet som skapes gjennom å være forbundet i forhold.

Aldri mer vil mennesker bli eller forbli gift av trygghetsmessige årsaker. De vil vite at den eneste virkelige trygghet ikke finnes gjennom å besitte og eie. Ikke gjennom å kreve og forlange og ikke en gang gjennom å håpe på at en annen vil dekke behovet deres for å få det de trenger i livet... men igjennom å vite at alt de ønsker i livet... all lidenskapen, kjærlighetene, innsikten, kraften, forståelsen, næringen, medfølelsen og styrken... alt finnes i dem selv.

Mennesket vil betrakte ekteskapet som et hellig fellesskap. En forening mellom to kjærlige mennesker som varer akkurat så lenge som begge velger å forbli forenet. Det er ikke påkrevd av Gud at den skal være evig gjennom gode som onde dager. Mennesket vil forstå at et ekteskaps suksess måles gjennom det som har blitt gitt og mottatt, Det som har blitt forstått, husket, delt og helbredet og gjennom den veksten som har blitt skapt.

Og sist, men ikke minst. Mennesker vil forstå at ekteskap dreier seg om lagarbeid. Et samarbeid av to sjeler som har skapt et hellig team for å utføre selve livets hellige arbeid. Et arbeid som dreier seg om veksten og utfoldelsen av det hellige gjennom erfaringen av enhet. De som har en virkelig hellig forening vil vite at det er en troika. Laget består av dem begge og av Gud, og dette er Det Eneste Teamet Som Finnes.

Angående sex og seksualitet... mennesker vil forstå at seksuell enhet er et strålende og vidunderlig uttrykk for Enheten av Væren. En dypt meningsfull og ufattelig kraftig opplevelse, hvor de mest intime fysiske, følelsesmessige, psykologiske og spirituelle delene av selvet kan deles. En feiring av livet og

kjærligheten som ikke har sin like i den fysiske verden.

De vil også vite at sex ikke er befengt med tabuer eller ting man må og ikke må. Det er skapt for å være en gledefylt erfaring delt av voksne som deltar frivillig. På den måten deltagerne er enige om og som skaper glede samtidig som den respekterer ønskene og grensene til de som er med.

Mennesket vil forstå at kroppen ikke er en pinlig sak, men tvert i mot er hellig og at det ikke finnes noen del på kroppen som ikke er absolutt vakker og derfor kan bli sett og vist frem uten skam. Et resultat av dette er at seksuell skyld og skam vil fordunste og ikke lengre finnes i den menneskelige familie. Seksuelle angrep vil bli borte samtidig som seksualitet vil bli løftet opp til det betydningsfulle og aldri senkes til noe lavtstående. Tanken om at spirituell og seksuell energi ikke kan blandes vil opphøre å eksistere. I stedet vil det bli forklart at det seksuelle er et vakkert uttrykk for den spirituelle energien i fysisk form.

Mange vil bli kjent med *tantrisk* sex, hvor den seksuelle erfaring oppleves som en hellig forening. *Tantra* er definert som: Erkjennelsen av Enhet mellom Selvet og den synlige verden, og når sex oppleves som hellig, så er den det, i fysisk form, Den Eneste Tantra Som Finnes.

Angående homoseksualitet... mennesket vil forstå at det ikke finnes noe slikt som upassende utfoldelse av en kjærlighet som er ren og sann.

Et resultat av denne læren: Mennesker som tiltrekkes seksuelt av andre av samme kjønn, vil ikke lengre bli forkastet, avskydd, sett på som urene, fordømmes, utstøtes, isoleres eller angrepet og drept av mennesker som tror de gjør Guds vilje. Den utbredte undertrykkelsen og diskrimineringen vil forsvinne.

Når det gjelder kjærlighet... mennesket vil forstå at kjærlighet verken er målbar eller betinget. De vil forstå at begrepet "betinget kjærlighet" er en selvmotsigelse og at kjærlighet ikke kan deles ut i enheter av passende størrelse. I et hvert øyeblikk og i forhold til et hvert menneske er det enten til stede eller ikke. Det er en erfaring av Hjerte, Sinn og Sjel – et fullstendig

uttrykk for den Velsignede essens av Væren.

Mennesker vil forstå at selv om ikke kjærlighet kan deles opp, så kan den utfoldes på forskjellige måter. Det er denne variasjonen i typer og former av kjærlighet som i fortiden ble forvekslet med forskjellige *nivåer* av kjærlighet.

Ingen sjeler
møtes tilfeldig.

Siden det har blitt klart at Gud ikke ønsker seg noe fra menneskene, men gir alt til dem så vil Gud, endelig,

bli modellen som viser hva kjærlighet virkelig er og betyr.

Et resultat av denne forståelsen er at sløret av forvirring som har dekket til kjærligheten vil bli fjernet. Når mennesker bruket begrepet “kjærlighet” vil det bety noe helt annet enn det i øyeblikket betyr i de fleste forhold. Det vil aldri mer bli forvekslet eller kunne byttes ut med ordet behov/trang (need).

Begrepet “kjærlighet” vil bli respektert og det vil bli tydelig at det bærer med seg en virkelig energetisk kvalitet (slik alle ord gjør) og derfor kan skape mer kraftfulle uttrykk og vibrasjoner enn noe annet ord i noe menneskelig språk, bortsett fra muligens forskjellige navn som gis til det Guddommelige. Det vil i sannhet bli klart at det ikke finnes noe universelt uttrykk som fanger Guds Essens bedre. Mennesker vil forstå at det å definere Gud med et enkelt ord, “kjærlighet” er Det Eneste ordet Som Finnes.

Utfoldelsen av en
kjærlighet som er
sann og ren vil aldri
være upassende.

Når det gjelder penger... så vil mennesket forstå at penger ganske enkelt er energi, i en spesiell form, og som i likhet med alle annen energi er nøytral i sin natur. De vil også forstå at “penger” og “rikdom” ikke er nøyaktig det samme og at sann rikdom ikke har noe som helst å gjøre med penger. Til slutt vil menneskene også forstå at Gud ikke har noe i mot penger og at forestillingen om at penger og spiritualitet ikke hører sammen er feilaktig. Et resultat av denne forståelsen er at begrepet “rikdom” vil omdefineres, noe som

vil få enorme konsekvenser for samfunnet. Mennesket vil ikke lengre streve etter og arbeide for å samle opp penger, men heller arbeide for å skape verdi i sine egne familiers og menneskehetens liv.

Penger vil kun ansees for å være et av mange redskaper som kan brukes til å skape gjensidig verdi.

Omdefineringen av rikdom vil skape en helt ny valuta. Utveksling av Kredit med Samme Verdi, vil bli den nye dominerende valutaen som vil utveksles, den vil i motsetning til den rene utvekslingen av papirpenger og finanskontoer, skape den samme verdi for begge sider i et bytte.

Når ideen om at penger er “dårlig” og at penger og spiritualitet ikke skal blandes sammen droppes vil mennesker frisettes fra skylden som ofte følger med å ha penger. Slik blir det mulig for mennesker som gjør gode ting for verden – til og med for de som gjør Guds arbeid – å tjene mer enn et minimum uten å bli stemplet av andre.

Det vil være tydelig at hvis samfunnet skal fungere optimalt, så vil man få det beste resultatet gjennom å gi den høyeste æren til de som tilfører samfunnet det samfunnet selv setter høyest.

Nok en gang, det som er litt abstrakt

La oss nok en gang utforske temaer som kan være litt mer abstrakte, men som like fullt er en viktig del av den menneskelige erfaring. La oss se hva den Nye Kulturelle Historien vil tilføre vår virkelighet, hvis visjonen som utpensles i denne samtalen blir realisert...

Når det gjelder fri vilje... menneskene vil forstå at de virkelig har en helt fri vilje. De vil vite at de ikke blir straffet og må lide etter døden på grunn av at de har foretrukket en ting fremfor noe annet.

Et resultat av denne forståelsen er at selvmotsigelsene vil bli fjernet fra Guds lovnader til menneskeheten. Noe som vil inspirere menneskene til å fjerne sine egne selvmotsigelser i løftene til hverandre. Det vil bli skapt en ny definisjon av hva “frihet” er. En som vil reflektere det ordet i sin opprinnelse var ment å bety – den absolutte og totale mangel på noen slags form for begrensning.

Når det gjelder lidelse... så vil menneskene forstå at Gud ikke har noe ønske om at noen skal lide, og så visst ikke krever at noen skal lide for å bli på “godfot” med Gud eller for å “gjøre det rette.”

Et resultat av denne læren: Når mennesket selv har kontroll over omstendighetene vil ingen lengre kreve at de selv eller andre skal lide seg gjennom unødig og uendelig fysisk smerte. Mennesker vil også forstå forskjellen mellom lidelse og fysisk smerte og bli klar over at fysisk smerte er en objektiv erfaring, mens lidelse kommer fra en subjektiv bestemmelse. Det er mange mødre som slett ikke opplevde smerten ved fødsel som noen lidelse, men som en intens gledefylt feiring av livet. En opplevelse av å skape liv gjennom å være levende. Å komme til dette nivået av bevissthet når det gjelder all smerte dreier seg om å heve bevisstheten og tilegne seg et nytt perspektiv, som vil kunne forandre enhver erfaring. Dermed blir bevissthet brukt som et redskap til transformasjon, gjennom å skape en opplevelse som transmuterer og hever seg over kroppens faktiske ytre omstendighet.

Angående moral... så vil mennesker forstå at moral ikke er fastlåst eller diktert av nye guddommelig ønsker, siden Gud ikke ønsker seg noe. Et resultat av denne innsikten er at mennesker vil begynne å definere hva som er moralsk på egen hånd. De vil nekte å akseptere organisasjoner eller institusjoner som ufeilbarlige autoriteter. Resultatet er at øyeblikkets moral vil bli reflektert i øyeblikkets gjerninger på en autentisk måte. Mennesker vil dermed bli i stand til å handle på den måten de jo alltid har gjort, men nå uten skyld og frykt for å bli fordømt eller utstøtt. Argumentet om at menneskets verdandard vil bli senket hvis noe slikt skjer vil ikke bli bekreftet. Mennesker som tar ansvar for seg selv vil komme til å stige til nye nivåer av storhet i sin skapelse og utfoldelse av seg selv.

Som de vil forstå er dette livets hensikt og magiske vidunder. Å ustoppelig gjen-skape seg selv i den neste største utgaven av den største visjonen jeg noensinne har hatt om Hvem Vi Er – som individer, art, og hellige skapninger i et fysisk univers.

Angående døden... så vil mennesket forstå at den ikke finnes. De vil vite at vår mulighet til vekst og læren aldri tar slutt og at tiden for utdeling av straff eller belønning for hvordan vi har levd livet aldri kommer. Livet er ikke en straff-belønning erfaring, men mer av en uendelig prosess av vekst, selvutfoldelse, selvskapelse og fullbyrdelse.

Man vil forstå at døden kun er en overgang. En strålende forandring i sjelens erfaring. En endring i vårt nivå av bevissthet. Et frihetsgivende bevissthetsutvidende gjennombrudd i vår evige ekspansjon, som frisetter oss fra all smerte vi måtte ha.

Døden er ikke noe å være redd for, men en fantastisk del av den vidunderlige opplevelsen som kalles Livet.

En konsekvens av denne læren: Mange mennesker vil vite at døden ikke er noe de trenger å frykte, men en fantastisk erfaring som er del av den vidunderlige opplevelsen som kalles Livet. Mennesker vil fritt kunne snakke om døden uten tristhet. Mennesker vil ikke lengre føle at de må klynge seg til livet mens de lider og dør.

Når folk ser at det ikke finnes noe annet enn Liv, så er det ingen grunn til å klynge seg fast til Det Eneste Som Finnes.

Endeløs lidelse som en avslutning på ens tid i en spesifikk fysisk form, vil ikke lengre bli krevd eller sees på som en form for spirituell integritet. Dette betyr ikke at man oppmuntres til å avslutte sitt eget liv fordi man ønsker å flykte fra tristhet eller noe som er for vanskelig. Man vil forstå at livet i ens nåværende fysiske form er en fantastisk gave. Ingen vil ha lyst til hverken å kaste bort eller komme unna livet eller utfordringene livet medfører. Istedenfor vil det være en dyp forståelse av at livet alltid kan brukes til å erfare hvem vi i sannhet egentlig er. På dette og så mange andre områder vil det være bemerkelsesverdig hvor forskjellig alt vil bli når vi skaper en Ny Kulturell Historie.

Forestillinger og heder til John Lennon

Imagine (Se for deg)... personlige forhold til andre som ikke er basert på behov, men som stiger frem av en opplevelse av personlig fullbyrdelse, kraft og som et uttrykk for den beste tanken som finnes når det gjelder deg selv så

vel som andre!

Imagine... romantikk som ikke vokser frem av en følelse av at du ikke kan leve uten noen. Men istedenfor stiger ut av bevisstheten om at denne erfaringen av det heleste, største og vakreste ikke er avhengig av noen andre, men er noe som i stor grad beriker livet til alle du møter og som gir deg opplevelsen av at det å elske er å gi.

Imagine... et arbeid og en karriere som fyller deg med glede og en opplevelse av at det er en feiring av de edleste og beste i deg og den lykkeligste erfaringen du kan ha av Hvem Du Er.

Imagine... et liv uten frykt for Gud og uten skyldfølelse for de minste brudd på det du forestiller deg er Guds Regler.

Imagine... hvilken frihet i kropp og sjel du vil oppleve når du fullt og helt forstår at du virkelig *er* Ett med Gud. Imagine... styrken du ville oppleve – styrken til å skape det livet du drømmer om, og til å hjelpe andre med å gjøre det samme.

Imagine... slutten på alle bekymringer, frustrasjoner og engstelser for morgendagen. For ikke å snakke om slutten på tristhet og smerte som stammer fra fortidens hendelser. For ikke å snakke om hva som skjer når du forstår at intet kan gå galt og at alt er perfekt akkurat som det er og at Gud ikke krever noe annet av deg enn at du skal ha akkurat det du har, være nøyaktig den du er og gjøre nøyaktig det du gjør akkurat nå!

Til slutt imagine... ærefrykten over livets storhet når det uttrykker seg gjennom deg SOM deg fra øyeblikk til øyeblikk på grunn av din vidunderlige utvidede bevissthet.

Dette er kun en liten forsmak på hva livet kan bli til gjennom Den Nye Kulturelle Historien. Du trenger slett ikke å vente på at menneskeheten kollektivt skal ha skapt denne nye historien. Hver og en av oss kan begynne å skape den for seg selv, og i livet til alle vi berører. Det er akkurat det vi inviterer dere til å gjøre! Det er hva Gud kaller deg til akkurat nå. Du kan starte øyeblikkelig.

Ting jeg håper du vil huske...

- Alle Ting er En Ting, og allting i den Ene Tingen er delt i tre.
- Livets reise tar aldri slutt.
- Du håndterer ikke at livet på jorden er en illusjon gjennom å tre ut av illusjonen. Men tvert i mot gjennom å leve i illusjonen samtidig som du vet at det er en illusjon.
- Dagens mennesker vil ha et Liv ikke bare et Levebrød. Det utgjør all verdens forskjell.
- Vi nærmer oss dagen for vår sanne fødsel inn i det kosmiske fellesskap av utviklede sansende skapninger.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Se nøye på verden og se om du kan identifisere noen dyader som egentlig er triader. Når du finner en kan du gjennom sinnet utforske hva den trede Tingen er. Se på hvordan du ville oppleve hele denne saken hvis du tok den Tredje Tingen med i betraktningen av det hele.
- Bestem deg for å være en del av prosessen vi sammen bruker for å omskrive menneskehetens Kulturelle Historie. Plasser et nytt sett av trossystemer foran menneskeheten, et system som vil lede til en ny væremåte, som igjen vil føre til en ny balanse i så vel Kultur som Økonomi og Politikk.

Samtale 22

DEN MYSTISKE ‘TREDJEPART’ SOM KAN FORANDRE VERDEN

Kan du seg for deg at vi lever og videreformidler en ny historie som er basert på disse tankene? Jeg blir så opprømt bare ved tanken på det at jeg nesten ikke holder ut! Tiden er kommet for å dele noe “teknisk” informasjon. Det jeg mener å si er at det finnes noen mekanismer i Universet som vi trenger å kjenne til hvis vi ønsker å få orden på den dristige nye historien.

La meg fortelle om en stor hemmelighet som viser seg overalt i livet, *men som du kun får øye på hvis du ser nærmere etter*. Om noen få strakser vil du forstå hvordan den er forbundet med denne samtalen.

Hvis vi velger å se på hele menneskehetens Kulturelle Historie fra den vinkelen som denne hemmeligheten viser, så vil alt plutselig bli forståelig og meningsfylt. Med ett har vi et formular, en mekanisme og metode til å forstå og leve det menneskelige livet som *virker*.

Grunnen til at vår gamle Kulturelle Historie er blitt ett mareritt istedenfor en vakker drøm er at vi har mislykkes med å leve i samsvar med denne hemmeligheten. Avsløringen av hemmeligheten og plasseringen av den i selve fundamentet til den Nye Kulturelle Historien er det som vil omgjøre det globale marerittet til en vakker drøm.

Hemmeligheten er ikke Loven om Tiltrekning. Dette aspektet av livet, som ofte ikke er så tydelig, har jeg begynt å kalle Tre I Ett hemmeligheten. Det ble demaskert for oss i Himmelske Samtaler. Det sies i HS at alle ting er En Ting og alt i denne Ene Tingen er delt i tre deler.

Alt.

Ved første blikk (som er det folk pleier å bruke til å betrakte verden med) ser det ut som om alt er delt i TO. Det virker som om vi lever i en dyade, mens det faktisk er en triade. Så lenge vi ikke ser det vil vi oppleve en forvrengt virkelighet.

Gud er en essens, delt i tre – noe visse teologier kaller Faderen – Sønnen

og Den Hellige Ånd.

Mennesker er en skapning delt i tre, Kropp-Sinn-Sjel.

Tid er et øyeblikk, delt i tre, fortid-nåtid-fremtid.

Rommet er et sted delt i tre, her-der-midt i mellom.

Det finnes bare ett sted, ett øyeblikk, en væren, en essens. Helheten av alt er delt i tre uttrykk.

Hva har så det å gjøre med Menneskehetens Nye Kulturelle Historie?

Alt.

Det er denne endringen av historien fra en todelt til en tresidig historie som vil forandre hele vår opplevelse. Problemet med livet som vi lever det nå er at vi ser det meste som todelt. Vi ser mann-kvinne, god-ond, opp-ned,

rask-sein, stor-liten osv. Men plutselig oppdager vi at selv om det virker som en sak er enten god eller dårlig, så er den egentlig begge deler på en gang. Noe som blir en helt ny og tredje sak. Det virker som en ting er oppe eller nede, men i virkeligheten er den begge deler samtidig, noe som er en helt ny og tredje sak. Det kan virke som om noe beveger seg raskt eller langsomt, mens det i virkeligheten gjør begge deler, noe som er en helt ny og tredje sak.

Jeg vil gjenta det på en litt forskjellig måte siden dette er veldig, *veldig* viktig.

Det dreier seg om å se de to delene *sammen*, istedenfor som *atskilte elementer*.

Vi slutter med andre ord å tenke enten Dette eller Det, men tenker istedenfor Dette og Det samtidig – noe som er en helt ny og tredje sak.

Denne mysteriøse tredje tingen er så mystisk at vi ikke en gang har ord for det. Vi er så vant til å se på verden som delt i to at vi ikke en gang har skapt en metode vi kan bruke for å snakke om denne tredje delen. Vi kan til og med tvile på at denne tredje tingen i det hele tatt finnes. Vi undrer oss over hvordan to ting kan være en tredje ting som kalles begge to? Det dreier seg ganske enkelt om synsvinkel. En definisjon av Alt er avhengig av din synsvinkel. Intet er slik det virker, noe du oppdager i samme øyeblikk

Det er forandring vi
gjør inni historien
hvor vi går fra
en todelt til en
tredelet virkelighet
som vil endre hele
vår forståelse av
virkeligheten.

som du skifter synsvinkel. Derfor finnes det ikke noe slikt som Virkelighet: Det eneste som finnes er den virkeligheten *du skaper* gjennom hvordan du *ser på* noe. Du *skaper* din egen virkelighet gjennom bruken av *perspektiv*.

Det viser seg at den mystiske tredjepart egentlig er En Part, delt i tre. Noe kan være bra, dårlig eller en mellomting. Noe kan være oppe eller nede eller et sted i mellom. Noe kan være treigt eller hurtig eller noe midt i mellom. Det er denne et eller annet sted i mellom greia som vi ikke har ord for. Eller har vi det?

Ta det rolig, men jeg har akkurat beskrevet den treenige virkeligheten som er En Ting som noen av oss kaller Gud.

Den Romersk Katolske Kirke forteller om denne teologien. Den snakker om en Tre i Ett Gud, som kalles den hellige treenighet. Jeg er uenig i mye av den Romersk Katolske lære, men dette er et budskap som skjærer inn til beinet av Hvordan Ting Er.

Siden en ting ikke er kun “god” eller kun “dårlig”, men noe et eller annet sted i mellom – så er det dette i mellom som holder god og dårlig sammen og gjør erfaringen av dem mulig. Det å gjøre det mulig å erfare Gud gjennom å skape illusjonen om at det finnes et “ikke Gud”, gjennom å skape et kontekstuelt felt hvor Det Hellige kan oppleves Fullt og Helt innenfor en relativ virkelighet, *er slik livet fungerer*.

Vår dualistiske verden skapes av en treenig virkelighet, slik at det Hellige kan kjenne seg selv gjennom å erfare seg selv. Det vi har gjort på jorden er å bytte ut den treenige virkelighet med et dualistisk verdensbilde. En dualitet som inkluderer den største tilsynelatende motsetningen av dem alle; Liv og Død.

Vi må forstå at kun en treenighet kan skape muligheten for en evig pågående utfoldelse. To er en for lite. Se om du virkelig får tak i det. Prøv å se det for deg. Tegn en strek som inneholder en dyade. Du har en sak på “den ene enden” og en sak i “den andre enden”. Du kan kun reise frem og tilbake langs linjen. *Du kan ikke fortsette med å gå videre fremover*. Du kan ikke bevege deg uendelig i en retning, siden du før eller siden kommer til slutten av linjen. Du må før eller senere snu og reise tilbake. Det er hele problemet med dyader – og med en dyadisk verden. Den ødelegger utviklingens første prinsipp. Siden utvikling *alltid* går fremover.

Nå kan du forestille deg at du tegner en linje til. Deretter kan vi forbinde de tre punktene som har oppstått. Du har skapt et triangel. Du har skapt

evighet.

Langs denne linjen kan du bevege deg fremover hele tiden. Du besøker de samme stedene du har vært før, men du har ikke gått *tilbake* til dem. Du har møtt dem *på nytt* – og det er noe helt annet. Det er dette du gjør i livet. Ditt *uendelige* liv. Men du har allikevel, ved hjelp av din *ubegrensede fantasi*, forestilt deg at du kan komme til slutten av en strek som ikke har noen ende. Dette kaller du “døden”, du sier at du har kommet til “veis ende.” Men når du kommer dit vil du se at veien ikke tar slutt. Den bare svinger litt. Den går oppover, opp mot det tredje punktet.

Det er hit vi alle er på vei, og etter å ha vært der en stund kommer vi ned på den andre siden av triangelet. Vi er i det menneskelige “limbo”, på den andre siden. Stille synker vi ned og *når linjens begynnelse*. Derfra tar vi en ny reise gjennom grunnlinjen som ligger mellom Livet og Døden. Noen mennesker kaller dette reinkarnasjon.

Reisen tar aldri slutt... aldri... aldri slutt. Hemmeligheten som gjør reisen til en glede finnes gjennom å forstå hva som egentlig skjer og derigjennom den absolutte virkelighets sanne natur. Alle Ting er En Ting. Det finnes bare En Ting, og alle Ting er deler av Den Eneste Tingen som Finnes. Men i denne fysiske virkeligheten, denne verden av illusjon, er det bra for oss å tenke i termer som Tre I En – den Hellige Treenighet. Vi vil tjene stort på å forlate den dualistiske verden og omfavne en treenig virkelighet. Det vi kaller en tre-enig sannhet er at intet er hverken det ene eller det andre, men en tredje ting som er summen av ditt og datt. Den Tredje Tingen som er En Ting.

Griper du det? Får du sydde det sammen? Jeg håper det, siden dette er viktig for den Nye Kulturelle Historien og det den vil si til oss og våre barn og igjen til deres barn, om hvordan Livet egentlig er. Det vil forandre alt min venn.

En ny og åpen visjon

I den nye verden vil vi forstå at det er umulig å være bare mann eller bare kvinne. Men at det vi egentlig er, er begge. Det er umulig

å være bare rask eller treg eller se ting som kun sort eller hvitt. I virkeligheten er det alltid begge deler.

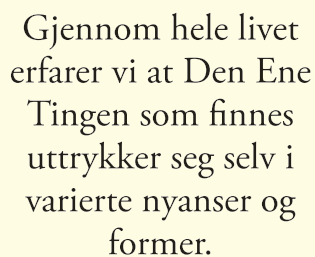
Vi har blitt fortalt at hvis vi stopper å se ting som enten sort eller hvitt, men begynner å se at alt har nyanser, så har vi blitt voksne. Det sies at vi endelig har blitt modne når vi slutter å se på ting som enten det ene eller det andre, men istedenfor ser på det som både det ene og det andre. Det sies at vi blir mestre når vi skifter fra en virkelighet preget av enten/eller, til en virkelighet basert på både/og.

Det er slik vi mestrer både oss selv og verden. Siden jeg ble fortalt dette i *Himmelske Samtaler* har jeg begynt å si ting som: “Oi. oi. Dette er ille, bortsett fra hvis det ikke er det.” “Dette er akkurat det jeg trengte, unntatt hvis det viser seg at det ikke er det.” “Jeg kan ikke gjøre det, med mindre jeg kan gjøre det.” “Vi kommer til å være sene, bortsett fra hvis vi ikke er det.” “Jeg hater asparges, bortsett fra hvis jeg ikke gjør det.”

Jeg opplevde plutselig at jeg var åpen for mulighetene. Jeg snakker om muligheter jeg tidligere ikke en gang tok med i betraktningen. Langt i fra den minste av disse mulighetene var muligheten for at det er noe jeg ikke forstår skikkelig, *som forståelsen av ville kunne endre absolutt alt.*

Jeg begynte å se ting som nyanser av Det Eneste som Finnes. I HS samtalen ble jeg gitt et eksempel som jeg kunne bruke til å forklare dette for andre: Vi beskriver en hvilken som helst dag som varm eller kald, mens Det Eneste som Finnes er det vi kaller Temperatur. Hele livet er en variasjon av uttrykk for Den Ene Tingen som Finnes. Plutselig begynte jeg å se alle grånyansene i livet.

Det var en fantastisk utvikling!

Gjennom hele livet
erfarer vi at Den Ene
Tingen som finnes
uttrykker seg selv i
varierte nyanser og
former.

Hemmelighetens viktigste knep

Nok en gang sier du muligens: “Sant nok, sant nok... men hva har dette å gjøre med vår Nye Kulturelle Historie? ”

Nok en gang vil jeg svare. “Absolutt alt. ”

Deretter vil jeg be deg om å høre på meg litt til. Jeg ville si at du virkelig ville tjene på å forstå hvilken betydning det faktisk vil ha hvis dyaden slett ikke er en dyade.

La meg begynne med å si at metoden du skal bruke for å håndtere det faktum at livet på jorden er en illusjon, slett ikke er å gå ut av illusjonen (noe som ville ødelegge hele hensikten med illusjonen). Det er tvert i mot å leve inne i illusjonen samtidig som du *vet* at det er en illusjon.

Knepet består av å fortsette med magien, men å huske at det er det du gjør. Eller som det iblant sies av de veltalende: *Vær i verden, men ikke av den.*

Når vi har erkjent at hele denne erfaringen er en illusjon, så kan vi arbeide oss gjennom den største illusjonen av dem alle, dualitetens illusjon. Vi kan til og med gjøre det på en måte som gjør at illusjonene tjener oss, istedenfor at den er i veien for oss mens vi søker etter livets ultimate erfaring.

De fleste av oss har vi levd i vår personlige verden – som jeg kaller vårt individuelle liv – som om vi var en todelt skapning bestående av kropp og sinn. Det som i større grad er forbundet med erfaringen av det ytre og omverdenen, som jeg kaller vårt Kollektive liv - har også blitt delt i to. De grupperingene som har hatt størst påvirkning og betydning er primært bestående av økonomi eller politikk.

Det finnes et tredje aspekt av våre individuelle liv som komplementerer kropp/sinn dualiteten. På samme måte som det finnes et tredje aspekt av våre kollektive liv som komplementerer økonomi/politikk dualiteten.

I våre individuelle liv har vi gitt alt for lite oppmerksomhet til dette tredje aspektet, som jeg kaller sjel. På samme måte som vi i våre Kollektive liv har gitt alt for lite oppmerksomhet til det tredje aspektet, som jeg her kaller kultur.

Fascinerende nok er det i begge tilfellene denne tredje tingen som er den viktigste. Hvorfor i all verden har vi ikke gitt det mer oppmerksomhet? Vel, vi har rett og slett ikke forstått hvilken avgjørende betydning den har.

Det er først ganske nylig i den menneskelige historie, slik vi kjenner den, at vi har begynt å forstå betydningen - den i sannhet avgjørende betydningen – av dette Tredje aspektet av vår Individuelle og Kollektive liv. Den bevisstheten har først begynt å få en innflytelse i det siste årtusen, og har vel bare vist seg med full kraft som en del av vår rases lange utviklingsprosess i det siste århundret.

Sett i kosmisk målestokk er vi en veldig ung rase. Mange liker å tenke på menneskeheten som meget høyt utviklet, Men når sannheten skal sies så har menneskeheten på denne planeten akkurat steget ut av barndommen. Robert Ornstein og Paul Ehrlich har i sin bok “*New World New Mind*” satt det i perspektiv gjennom et tankevekkende utsnitt.

“Se for deg at hele jordens historie ble sett på som ett år, hvor midnatt den 1. januar representerer jordens tilblivelse og midnatt den 31. desember er nåtiden. Hver dag av dette året ville representere 12 millioner års historie. I den målestokken ville det aller første livet, en bakterie, dukke opp en eller annen gang i februar. Mer kompliserte livsformer ville ikke komme før mye senere. De første fiskene ville dukke opp rundt den 20. november. Dinosaurerne ankommer rundt den 10. desember og forsvinner på julaften. Den første av våre forfedre som ligner på det vi i dag kaller et menneske ville først dukke opp om ettermiddagen den 31. desember. Homo Sapiens – vår rase – ville dukke opp rundt 23.45. Alt som har skjedd i vår nedtegnede historie ville utspille seg i årets siste minutt.”

Fikk du det med deg? Kjente du hvordan det slo inn? La ikke den følelsen glippe. Les det igjen om nødvendig. La det virkelig synke inn. Du må få med deg dette. Du må få med deg hvor vi befinner oss i det store skjemaet. Du skjønner, det forklarer veldig mye.

Tidlig i vår rases utvikling var menneskene som barn og derfor opptatt av sine mest grunnleggende behov: (a) Få gjort det som er nødvendig for å holde seg i live (noe som senere har blitt til det vi kaller økonomi). (b) Få andre i stammen eller klanen til å hjelpe en med å holde seg i live (noe som har blitt til det vi kaller politikk).

Etter å ha fordøyd det så liker jeg å tenke at vi nå lever i de siste sekundene av det avsluttende minuttet. Vi nærmer oss Midnatt i Gudenes Hage.

Min kjære og vidunderlige venn og kollega, Barbara Marx Hubbard, kaller den 22. desember 2012 for “Den første Dag”. Hun er helt overbevist om at dette er dagen hvor vi i sannhet vil fødes inn i det kosmiske fellesskapet av utviklede sansende skapninger. Tiden frem til dette har da, bokstavelig talt, vært vårt svangerskap.

(Hvis du vil vite mer om denne bemerkelsesverdige kvinnen og henne innsikter om Livet og Morgendagen, så vil du i høy grad ha glede av å lese

Vi er fortsatt en
meget ung rase.

The Mother of Invention (oppfinnsomhetens mor), hennes biografi som jeg var så heldig å få skrive, og som egentlig er historien om oss alle.

Hvordan evolusjon skaper revolusjon

Siden vi forestiller oss at vi er litt mer videregående bruker vi ikke lengre all vår tid på våre mest grunnleggende behov. (a) Få gjort det som er nødvendig for å holde seg i live (økonomi), (b) Få andre i stammen eller klanen til å hjelpe en med å holde seg i live (politikk). I øyeblikket blir vi stadig mer opptatt av den tredje tingen (c): Hva gir livet *kvalitet* (noe som løselig beskrevet kan kalles kultur).

Dette er nedlagt i våre kulturelle historier. I fortellingen om hvem vår Gud er, hvordan samfunnets regler virker, hvordan vi lever sammen som et fellesskap, hva vi tror på, hvorfor vi gifter oss, hvordan vi danner familier... til og med hvordan vi lager musikk, synger, danser og skaper kunst.

Dette er vår felles sjel og når vi så smått begynte å oppdage, som vi utviklet oss, hvor viktig dette var så var vi ikke lengre så fornøyde med å leve i en todelt verden. En verden hvor vi enten levde i den kollektive ytre eller den individuelle indre verden. Vi var ikke lengre fornøyd med det denne todelte formelen hadde skapt.

Derfor fikk vi revolusjoner. Og enda flere revolusjoner. Når de tok slutt fikk vi enda flere revolusjoner, over hele verden. Vi hadde konflikter, ikke bare inne i land, men mellom land. Det kom av at vår politikk var litt forskjellig (vi hadde lyst på de samme tingene, men vi hadde litt forskjellige metoder for å få tak i dem). Samtidig har våre økonomier vært noe forskjellige (vi har hatt mange ideer om hvordan økonomi skulle håndteres, men alle har i hovedsak ønsket seg de samme resultatene). Våre kulturelle historier har på sin side vært forskjellige, til tider svært forskjellige. I land etter land har vi prøvd å bruke lokale økonomiske systemer for å holde oss i live. I land etter land har vi prøvd å bruke de lokale politiske systemene til å fremskaffe samarbeidet vi trenger fra andre for å fortsette å holde oss i live. Ut av dette vokste det frem en sterkere bevissthet om en del av livet vi før ikke hadde tenkt så mye over. Vi så hvor vesensforskjellige vi var fra hverandre kulturelt sett og dermed var vi ute av stand til å unngå "sivilisasjonenes kamp".

Denne kampen har i tiår etter tiår skapt "ildebranner" rundt om

kring i verden. Og brannene har økt siden slutten av århundret. Dette ble forutsett i en tese om hva som ville skje når den kalde krigen tok slutt. Den ble opprinnelig fremsatt av den politiske forskeren Samuel P. Huntington og formulert i et foredrag i 1992. Den ble videreutviklet i en artikkel som kom i 1993 i tidsskriftet (Foreign Affairs) under overskriften “Sivilisasjonenes Kamp”. Den var skrevet som en respons til Francis Fukuyamas bok fra 1992 som heter: *The End of History and the Last Man* (Historiens slutt og det siste menneske). Huntington utdypet sin tese videre i en tekst fra 1996 som het. “Sivilisasjonenes Kamp og Gjenskapelse av Orden i Verden”. (kilde http://en.wikipedia.org/wiki/Clash_of_Civilizations)

Derfor kan vi nå se at jordens folk er trette av måten livet utfoldes på både innenfor et lands grenser og mellom land.

Tidlig i vår samtale nevnte jeg at vi måtte være helt klare på dette. Vi må være klar over at misnøye – inkludert voldelig misnøye – vil fortsette å spille seg ut rundt omkring i verden, helt til det blir bedre.

Jeg sa at jeg la merke til at menneskeheten begynte å miste tålmodigheten med seg selv. Vi ønsker ikke den verden vi har *skapt*. Som en misfornøyd kunstner som betrakter lerretet fra avstand har vi bestemt oss for at vi ikke er tilfredse med maleriet vi har skapt. Det fører til at vi kriger med oss selv og hverandre – *siden vi ikke vet hva vi ellers kan gjøre!*

Forstår du? Vi trodde først det var et politisk problem. Deretter tenkte vi at det var et økonomisk problem. Det var de to tingene vi tok på alvor, siden vi trodde at *våre kollektive liv var en dyade*. Dette dreier seg om den tredje saken som gjør det til en triade.

Siden stadig flere av oss begynner å forstå dette, blir det stadig tydeligere at vi ikke kan male et bedre bilde hvis vi bruker de samme fargene og pensler på de samme stedene og måtene som vi allerede har prøvd.

Noe må endre seg.

Tiden er kommet for å rive i stykker lerretet og begynne på nytt.

Tiden er kommet for bevisstheten som skaper Menneskehetens Overhaling/Oppgradering.

Dette kommer som et resultat av en rases modningsprosess. Derfor søker vi, lengter etter og krever at vår kultur tas med i ligningen sammen med økonomien og politikken.

For de fleste er det ikke akseptabelt å ha nok med å arbeide for å leve og prøve å få andre til å hjelpe oss å overleve. Mennesket vil ha et *liv* ikke bare

et *levebrød*. Dette utgjør all verdens forskjell. Jeg mener det bokstavelig. Det utgjør all *forskjellen* i verden.

Men... mine kjære og vidunderlige venner... hvis vi ikke holder tritt med denne forskjellen, med dette skiftet i menneskehetens overordnede prioriteringer fra overlevelse til livskvalitet... så kommer vi til å oppleve effekten av, heller enn å være årsak til... overhalingen av mennesket.

Ting jeg håper du vil huske...

- Alle Ting er En Ting, og allting i den Ene Tingen er delt i tre.
- Livets reise tar aldri slutt.
- Du håndterer ikke at livet på jorden er en illusjon gjennom å tre ut av illusjonen. Men tvert i mot gjennom å leve i illusjonen samtidig som du vet at det er en illusjon.
- Dagens mennesker vil ha et Liv ikke bare et Levebrød. Det utgjør all verdens forskjell.
- Vi nærmer oss dagen for vår sanne fødsel inn i det kosmiske fellesskap av utviklede sansende skapninger.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Se nøye på verden og se om du kan identifisere noen dyader som egentlig er triader. Når du finner en kan du gjennom sinnet utforske hva den tredje Tingen er. Se på hvordan du ville oppleve hele denne saken hvis du tok den Tredje Tingen med i betraktningen av det hele.
- Bestem deg for å være en del av prosessen vi sammen bruker for å omskrive menneskehetens Kulturelle Historie. Plasser et nytt sett av trossystemer foran menneskeheten, et system som vil lede til en ny væremåte, som igjen vil føre til en ny balanse i så vel Kultur som Økonomi og Politikk.

Samtale 23

EN TOTAL OMVELTNING AV HVORDAN VI “GJØR LIVET”?

Jeg sa i begynnelsen av denne samtalen at vi ikke har noen grunn til å være engstelige for det som skal komme... bortsett fra hvis vi ikke gjør noe med saker og ting. Deretter har jeg sørget for at vi alle har fått *noe å gjøre*, slik at vi ikke trenger å bekymre oss for å ikke gjøre noe med saker og ting. Vi har fått noe som samtlige av oss lett kan klare. Vi trenger rett og slett å få folk med i samtaler.

Jeg har også foreslått temaer for disse samtalen. Jeg har nevnt at de kan ta utgangspunkt i de syv enkle spørsmålene. Til slutt lovte jeg at jeg ville komme med noen ideer vi kan bruke som grunnlag for å få i gang debatt rundt hvordan vi kan skape menneskehetens Nye Kulturelle Historie. Nå vil jeg holde det siste løftet...

Mine kjære og vidunderlige medmennesker. Det jeg foreslår her er en fullstendig forandring i måten vi lever våre liv på. Fra en dualistisk verden til en triadisk.

Dette er ikke en ny ide. Faktisk er den ganske gammel. Jeg er heller ikke den første som foreslår det i våre dager. Noe som forteller meg at det rett og slett er en god ide.

La oss begynne med å snakke om det kollektive livet (det vi opplever som utenfor oss selv: vår opplevelse av sivilisasjonen). Like etterpå skal vi se på hvordan skiftet fra en dualistisk til en triadisk forståelse vil fungere i vårt Individuelle liv (det vi opplever i vårt indre, vår opplevelse av individualitet).

Skapelsen av fremtidens samfunn

Andre med langt større troverdighet enn meg har i lang tid snakket om menneskehetens globale erfaring og hvordan den kan endres. Jeg tror tiden er kommet for at alle skal begynne å snakke om det. La oss derfor begynne med disse tankene om vår Nye Kulturelle Historie...

Første gang jeg hørte ideen om å balansere de forskjellige sfærene av vårt kollektive liv var når jeg for tjue år siden ble kjent med tankene til Rudolf Steiner. Rudolf Steiner var østerriker og levde i siste del av det 19 og første del av det 20 århundre. Han er blitt beskrevet som filosof, sosial fornyer, arkitekt og esoteriker. Det at jeg har blitt kjent med arbeidet til Nicanor Perlas, en sosial aktivist fra Filippinene, har minnet meg på tankene til Rudolf Steiner. I 2003 fikk Nicanor tildelt Prisen for Rett Levesett (the Right Livelihood award) – som ofte har blitt snakket om som en “Alternativ Nobels Fredspris”.

La meg gå tilbake til den første forbindelsen.

Rudolf Steiner foreslo i sin tid at det i et opplyst og sivilisert samfunn ville forekomme en naturlig utfoldelse på tre områder av sosiale bestrebelsler: Økonomi, Politikk og Kultur.

Han antok også at et samfunn bare ville kunne fungere harmonisk når hvert av disse områdene ble gitt samme viktighet og tilstrekkelig uavhengighet som ville tillate de å “Gjensidig korrigere hverandre gjennom en pågående prosess”.

Denne ideen ble kjent som en sosial tredeling.

En artikkel i Wikipedia henviser til at Steiner før slutten av første verdenskrig snakket med stadig økende frekvens om farene som lå latent i samtidens sosiale strukturer og politiske system. Han hevdet at sammenbruddet til de tradisjonelle sosiale systemene var rett rundt hjørnet. Det ville medføre at alle sidene i samfunnet snart måtte skapes bevisst, istedenfor at man bare overtok “arven” ubevisst og dermed fortsatte å gjenta fortiden.

Kan du være enig i noe av dette?

La meg gjenta det, siden du kanskje ikke virkelig fikk det med deg. Rudolf Steiner forutsa, *for hundre år siden at et sammenbrudd av de tradisjonelle sosiale strukturene* (skal vi kalle det vår gamle Kulturs Historie?) *var rett rundt hjørnet*

og at alle elementene av samfunnet snart måtte *gjenskapes på en bevisst måte*. (Skal vi kalle det overhalingen/oppgraderingen av Menneskeheten?)

Nå har vi akkurat hørt at hundre år ikke er mer enn et øyeblikk sett fra kosmisk perspektiv. Så Rudolf Steiners forutsigelse om at overhalingen var “rett rundt hjørnet” var slett ikke skivebom. (Det er en annen sak at børskrakket i 1928/29, som skapte “det harde trettitallet” inntraff kun et åndedrag etter at han utga disse skriftene, som et forvarsel om hva som ville skje 75 år senere).

Her følger en nesten ordrett gjengivelse fra Wikipedias artikkel rundt Steiners hovedpoeng om den sosiale tredeling, som han foreslo at skulle være fundamentet for organiseringen av et moderne samfunn. Jeg gjengir denne artikkelen fordi jeg tror at det Steiner tilbød fortjener spesiell oppmerksomhet i disse dager hvor vi funderer på hvordan vi kan skrive vår nye historie. Sjekk etter om du er enig med Steiners påstand om at vi burde skape:

Jeg foreslår
en fullstendig
forandring i måten
vi lever våre liv.
En endring fra en
dualistisk til en
triadisk virkelighet.

EN SEPARASJON MELLOM STATEN OG DET ØKONOMISKE SYSTEMET

Eksempler kan være: En rik person skulle ikke kunne kjøpe politikere eller nye regler. Det burde ikke være mulig for en politiker å bruke sin politiske posisjon til å gjøre seg rikere gjennom å la forretningsmenn få fordeler. Slaveri er urettferdig når det tar noe som i sin natur er politisk, som et menneskes umistelige rettigheter, og lar dem oppslukes av den økonomiske prosessen av kjøp og salg.

Steiner sa: “Den gang det var slaveri ble hele mennesket solgt som en handelsvare... I dag skaper kapitalismen en maktsituasjon som gjør at det fortsatt er en del av mennesket... dets arbeidskraft... som stemples som en handelsvare.”

Steiner var også en talsperson for mere kooperativt organiserte former for

kapitalisme, nettopp fordi en kapitalisme som baserer seg på vanlige former for utbytte har en tendens til å sluke både staten og menneskerettene gjennom sine økonomiske funksjoner, og slik forandre dem til rene handelsvarer.

EN ADSKILLELSE MELLOM STATEN OG KULTURLIVET

Eksempler kan være: Styresmaktene burde ikke kunne kontrollere kulturen... Det vil si hvordan folk tenker, lærer og dyrker sin tro. Staten burde ikke kontrolleres, på noe nivå, av en spesifikk religion eller ideologi. Steiner fremhevet at frihet og mangfold er det ideelle grunnlag for utdanning og kulturliv.

I samme ånd mente Steiner at alle familier, ikke bare de rike, skulle ha frihet til å velge utdanning og ha adgang til uavhengige, ikke regjeringskontrollerte, skoler for sine barn.

Steiners syn på utdannessystemet medførte at det burde skilles mellom det kulturelle på den ene siden og det økonomiske og politiske på den andre. Det innebar at utdanning skulle være like tilgjengelig for alle uansett betalingsevne. Grunnutdannelsen og første steg av det videregående skulle være finansiert av staten eller statlige stipender, slik at familien kunne velge skole etter eget ønske. Steiner var tilhenger av fri utdanning, men var fleksibel og forsto at noen saker måtte reguleres av loven (f.eks. ting som angikk helse og sikkerhet) var nødvendige og påkrevde så lenge de ble holdt på et minimumsnivå.

En titt på den franske revolusjonen

Steiner ment at slagordene til den Franske Revolusjonen, Frihet, Likhhet og Solidaritet (fraternity) uten å vite det uttrykte behovene fra tre forskjellige sosiale områder:

- Frihet i kulturlivet,
- Likhhet i et demokratisk politisk liv og
- Solidaritet i det økonomiske livet.

I henhold til Steiner ville disse verdiene, hvis de ble brukt på det riktige sosiale området medvirke til at de økonomiske, kulturelle og politiske

områdene ikke smeltet inn i hverandre, men istedenfor tillot at hvert og ett av disse områdene ville bidra til å korrigere og holde i sjakk de andre. Resultatet ville være en oppdeling av makt som ville gjennomtrengte samfunnet.

Steiner argumenterte for at en større selvstendighet for hvert av områdene ikke ville fjerne deres felles innflytelse, men ville føre til at innflytelsen ble utøvd på en sunnere og legitim måte. Det ville skje av seg selv, siden den økende uavhengigheten til hvert av områdene ville hindre at noen av dem ble for dominerende. (Kilde for det meste av det som står på de siste sidene http://en.wikipedia.org/wiki/Social_threefolding)

En notis om gjenbruk av dette materialet. Materialet er frigitt gjennom CC-BY-SA. Her følger en URL til teksten for lisensen: <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>)

Rådet ble ikke fulgt, forutsigelsen ble sann

Siden samfunnet aldri tok i bruk Steiners modell har hvert av disse områdene et eller annet sted på kloden i de påfølgende år ikke blitt hindret i å dominere de andre. Hans forutsigelse var skremmende presis.

Mangel på autonomi har ledet til at områder smelter sammen med andre på en underkastende eller dominerende måte. Blant mengden av makro-sosial

ubalanse som Steiner forutsa vil jeg nevne tre av de viktigste, *som alle har manifestert seg i virkeligheten.*

Det vi snakker om er
*sosialt engasjert
spiritualitet.*

- Teokrati, hvor det kulturelle (i form av en religiøs impuls) dominerer det økonomiske og politiske. (Iran?)
- Statskommunisme og statssosialisme hvor staten (det politiske) dominerer de to andre områdene. (Sovjetunionen og dens sosialistiske satellittstater?)
- Materialistisk kapitalisme hvor det økonomiske dominerer over de to andre områdene. (Amerikas Forente Stater?)

Spillet er ikke slutt

Til tross for denne utviklingen er ikke spillet ferdig. I denne tiden, mens vi opplever overhalingen/oppgraderingen av menneskeheten så kan vi – Du og Jeg – skape en ny historie om hvordan vi vil at det Kollektive og Individuelle livet skal være.

Nå kommer en herre med navn Nicanor Perlas inn som en mulig kilde til inspirasjon. 100 år senere tar han fatt der Steiner avsluttet. La meg fortelle litt om denne mannen og dele noen av de tankene og uttrykkene han har brukt for å beskrive hvordan ting kan organiseres.

Niconar Perlas er en moderne sosial filosof av første klasse. Han har vært konsulent for mange regjeringsoppnevnte og selvstendige organisasjoner rundt omkring i verden. Han var kandidat ved presidentvalget på Filippinene i 2010 (men tapte for det Liberale partiets kandidat, Benigno. C. Aquino den tredje). Etter valget lanserte han et nytt nasjonalt/globalt prosjekt som het MISSION eller Bevegelsen for Oppfinnsom og Bærekraftig Samfunn gjennom Initiativ, Organisering og Nettverksarbeid. (Movement of Imaginals for Sustainable Societies through Initiatives, Organizing and Networking.)

MISSIONS mål (www.imaginalmission.net) er å skape en ny type sivilisert samfunn, hvor søken etter bærekraft er fundert på den sosiale tredelingen. Han snakker hele tiden om den sosiale transformasjonen som er basert på og stiger frem av *sosialt engasjert spiritualitet og en dyptgående indre forandring*.

Det er nøyaktig det samme som Himmelske Samtaler og SamtaleBevegelsen dreier seg om. *Det vi snakker om er sosialt engasjert spiritualitet og dyptgående indre forandring*.

Når man mister det viktigste av syne

Mr. Perlas modell for morgendagen krever en solidarisk økonomi, istedenfor en økonomi basert på konkurranse. Jeg oppfatter at begrepet “solidarisk økonomi” henviser til en økonomi som tjener økonomiens viktigste hensikt. Det å få profitt var ikke økonomiens opprinnelige hensikt. Den opprinnelige hensikt med økonomi var ganske enkelt å skape et system hvor mennesker kunne handle med hverandre og utveksle varer og tjenester på en måte som kom samfunnet til gode og gjorde at alle overlevde.

Ideen var at den gjensidige nytten ville skape solidaritet i et samfunn

og slik gjøre det mulig for en hel gruppe å gå fremover mot sitt mål om å overleve. Litt som maurene i en maurtue – for å bruke en analogi som jeg innrømmer er både mangelfull og primitiv.

I begynnelsen var det ingen som kunne forestille seg at de enkle reglene som vokste frem rundt handel og tjenester ville utvikle seg til et system som skapte uforholdsmessige ulikheter og fordeler for noen av samfunnets områder, på bekostning av andre – for ikke å snakke om at noen utnyttet og misbrukte andre for å oppnå egen vinning.

Et slikt system er ikke et system av økonomisk solidaritet, men en økonomi basert på skiller og ulikheter – som er nøyaktig slik dagens økonomiske system, hvor noen har og andre ikke, virker.

Nicolas Perlas ønske om en økonomi som ikke er basert på konkurranse kunne vært tatt direkte fra Himmelske Samtaler, som fastslo at konkurransen i det siste tiår av det tjuende århundre var basert på at det var “alt for lite” av det vi tror vi trenger for å være lykkelige, uansett hva det skulle være. En slik måte å tenke på er nærmest bisarr i sin voldsomme ukorrekthet.

Det finnes mer enn nok av alt det vi trenger for å være virkelig lykkelige. Alt vi trenger å gjøre er å finne en måte å dele det på. Det er resultatet som økonomi egentlig skulle føre til. Men sørgelig nok gikk vi oss vill et eller annet sted underveis.

Mr. Perlas mener at vi kan finne veien tilbake til økonomiens opprinnelige hensikt, hvis vi følger hans forslag om at ... “Ideen om et åpent marked vil bli beholdt, men råderetten over kostnader og profitt som veivisere for økonomiske vedtak og bestemmelser vil bli fjernet som et sentralt virke og maktmiddel.”

“Istedenfor vil kostnad og profitt være noe som blir vurdert av økonomiske foreninger som arbeider med å organisere det slik at alles grunnleggende behov dekkes på en tilfredsstillende måte av det økonomiske systemet.”

Den grunnleggende tanken her er at når det som dreier seg om menneskehetens kulturelle behov (De som Nicanor Perlas henviser til som et “sivilisert samfunn”) tillegges samme vekt som økonomiske og sosiale anliggender, så vil vårt Kollektive Liv *fungere* – ikke kun for de få, men for de mange. Mr. Perlas sier: “Noen tror muligens at den sosiale tredeling bare er en fin ide og intet mer. Men forskjellige aspekter av den er allerede satt ut i livet i så vel FN (forente nasjoner) som andre globale institusjoner. Den gjenfinnes også i skriftene til mange fremstående ledere og tenkere, inkludert MIT senior Peter Senge, som ansees for å være en av verdens 5 fremste forretningsmenn, og MIT’s Otto Scharmer som er grunnlegger av

U Teorien. Der snakker de om et “partnerskap inndelt i tre sektorer”, eller om et “globalt politisk og økonomisk nettverk” eller om “sosial læring.” Men til syvende og sist dreier det seg om samme ide. Viktigheten av å mobilisere regjeringer, forretningsliv og det siviliserte samfunn til å skape en vidtfavnende, forståelig og bærekraftig utvikling.

Hva synes du om denne ideen?

Greit nok. Dette er hva fremragende sosiale tenkere har sagt om ideen om sosial tredeling. Jeg har lyst til å gå litt nærmere inn på det i termer som gjør det tilgjengelig for en legmann som meg. Jeg tror det vil utgjøre en viktig del av fundamentet for menneskehetens Nye Kulturelle Historie.

Slik jeg, som et helt vanlig menneske forstår dette, så refererer “tredelingen” til en prosess hvor samfunnet anerkjenner og handler på forståelsen av at alt folk i sitt daglige felles liv blir involvert i og engasjert av faller inn under en av de tre hovedkategoriene: Økonomi, politikk eller kultur. For meg er det “økonomiske” fortsatt forbundet med det vi trenger for å overleve. Mekanismene som vi har skapt i den senere tid (kommersialisering, forretningsvirksomhet og industri) gir oss mulighet til nettopp det. Dette er prosessen vi har satt i gang for å dekke våre behov og tilfredsstillere våre ønsker. Det “politiske” dreier seg for meg fortsatt om alle bestemmelser som tas av grupper eller av fellesskapet som skaper mulighet for samarbeid og støtte fra andre. (Å samarbeide med andre kan bety å lage lover som regulerer vår felles og gjensidige væremåte. Å få “støtte fra andre” kan bety at det betales skatt som frembringer finansielle ressurser som kan brukes til å hjelpe de som trenger det. Ikke nødvendigvis bare til de fattige, men til enhver som trenger støtte i form av grunnleggende tjenester. Det inkluderer ting som politi, brannvesen, vann og kloakk, farbare veier og motorveier osv.)

Ordet “kultur” er litt stort for meg. Jeg er overbevist om at det er grunnen til at Mr. Perlas liker betegnelsen “sivilisert samfunn.” Det er muligens et begrep som er lettere å få tak på. Jeg vil inkludere alle de tingene folk gjør utenom å (a) arbeide for livets opphold, (b) å søker hjelp og støtte fra andre, i dette begrepet. Det kan innbefatte aktiviteter med spirituelt, sportslig, underholdende, sosial karakter osv. Det inkluderer at ens grunnleggende menneskelige impulser blir møtt (som kjærlighet, seksualitet, partnerskap, ekteskap, å ha barn, dra på ferie, utfolde hobbyer osv.) samt at økologien som finnes i de forskjellige jordiske landskapene blir tatt hensyn til.

Nok en gang foreslår tredelingen at vi skal se på livet som en tredelt erfaring – hvor ingen av erfaringsområdene skal domineres av de andre. De bør holdes atskilt så langt som det vanlige livets utveksling tillater... *Atskilt men samhandlende*(interaktive). Det er nøkkelen.

Jeg oppfatter det som om tilhengere av tredeling sier at så lenge samfunnet ikke omfavner denne modellen, så fortsetter enkelte områder med sin ensidige dominans – og at dette er årsaken til de mange skjevhetene og ikke fungerende sidene av samfunnet.

For meg virker det å være en uangripelig slutning.

Ingen kan for alvor hevde at vår politikk (USA sin) ikke er dominert av penger og forretningslivet. Det er heller ingen som vil hevde at vår politikk er fri fra innflytelse fra religion, men tvert i mot er det tydelig at det religiøse har en tung innflytelse på det politiske. Det er heller ikke mulig å gå glipp av det faktum at penger og økonomi dominerer hele vår kultur. Alt man trenger å gjøre for å bli overbevist om dette er å bruke en halv time til å se på TV en hvilken som helst aften. Du kan prøve å se om du finner en kanal som viser en fin film, som ikke avbrytes av kommersielle reklamer etter annenhver scene.

En forestilling om at innholdet i disse formene for underholdning ikke på noen måte påvirkes av den økonomien som finansierer dem er, for å si det mildt, rimelig naiv.

Jeg slutter meg til Mr. Steiner og Mr. Perlas og andre når jeg foreslår at den Nye Kulturelle Historien som vi skal samarbeide om å skrive, ikke bare skal inkludere et skille mellom kirke og stat, men få en slutt på det at et område av det Kollektive Livet dominerer de andre. Vi kan begynne med å:

- Vedta lover som sier at det er ulovlig for forretningslivet å donere penger til politiske kampanjer.
- Vi trenger også å holde forretninger og bedrifter ute av stedene hvor lover og regler blir til. Som jeg har sagt må vi slutte med å behandle selskaper som om de var individer med samme rettigheter som individer.
- Regulere mengde og type reklame som er tillatt i media. Gjøre minst 20 % av all mediavirksomhet reklamefri og sørge for offentlig adgang til og innsyn i deres virksomhet.

- Garantere at alle synsvinkler får like mye tid til rådighet i media når det dreier seg om de store økonomiske, politiske og sosiale sakene man er opptatt av.
- Sørge for tilstrekkelig offentlig finansiering av media som ikke er sponset eller dominert av selskap med økonomiske motiv/interesser. Det gjelder saker som offentlig TV osv.

Listen kunne fortsette i det uendelige. Faktum er at det er nettopp det jeg håper den kommer til å gjøre. Jeg har med vilje begrenset meg til enkelte ideer og forslag, for å gi deg muligheten til å forlenge listen og videreutvikle disse forslagene, uten å være belemet med andres innhold og innflytelse.

Hva får Tredelingen til å fungere?

Det er en ting som er helt nødt til å skje hvis vi skal få til en ny balanse mellom de forskjellige områdene av vårt Kollektive Liv. Den tredje part må gjenkjennes og gis samme innflytelse som de andre. Den må gis sin rettmessige plass i triumviratet.

I øyeblikket er de kulturelle, spirituelle, økologiske og sosiale sidene av livet underordnet de økonomiske og politiske. De gis liten dekning i media (hvor økonomi dominerer) eller av styresmaktene (som er dominert av politikk).

Det virker som om det er maktpåliggende for politikk og industri å bli kvitt den frie flyten av ideer fra den kulturelle sektor (offentlig TV, fri tilgang til internett osv.) “Faktum er” sier Nicanor Perlas “De multinasjonale kreftene bak ensidig dominans er i alt for høy grad klar over hvor farlig et globalt sivilt fellesskap kan være og gjør sitt beste for å holde på makten og ta kontroll over samfunnet og kulturen så de kan bruke den til å nå sine egne mål.”

Ingen kan for alvor
hevde at vår politikk
ikke er dominert av
penger og
forretningslivet.

Nye tanker fra den kulturelle sektor, eller det som Mr. Perlas kaller det sivile samfunn, som ikke er sammenfallende med de tanker og mål forretningsverden og de styrende makter har, blir

derfor systematisk minimalisert og marginalisert. Noe som uten tvil vil skje med ideene i denne boken.

Selv ropet etter nye tanker som finnes utenfor denne boken vil ganske sikkert beskrives av etablisementet som et tamt forsøk på å løse menneskehetens problemer, som i beste fall vil sees på som naivt og lettvtint.

Denne appellen er hverken naiv eller lettvtint, men tvert i mot inneholder den det sterkeste redskapet menneskeheten noensinne har hatt tilgang til; *samtalen*. Det var Victor Hugo som skrev i sine dagbøker: En ide hvis tid er kommet, har større kraft enn all verdens våpen.

Hvis tiden er moden
for en ny ide
er den sterkere enn
alle verdens armeer.

Jeg tror at menneskeheten desperat lengter etter nye ideer, og desperat trenger å finne noen som er sterkere enn våpen. Disse ideene må spesielt (men ikke utelukkende) komme fra den kulturelle delen.

De må komme fra åndelige ledere og kunstnere, fra poeter, filosofer, veiledere, økologikere. De må komme fra journalister, idrettsmenn, postfunksjonærer, gruvearbeidere, trafikk-konstabler, sykepleiersker, kelnere, musikere, kokker, selgere, rengjøringspersonell, husmødre, ektemenn og ... *alle alminnelige mennesker*.

Det vil si fra deg!

Hvis vi skal få balanse mellom de tre områdene av aktivitet holder det ikke bare med en aksept av det kulturelle. Vi må se viktigheten og den virkelige betydningen av dette området. Det skulle vært lovpålagt for de andre to sektorene å støtte denne, ikke ut av godhet og velvilje, men som en selvfølgelig sosial forpliktelse.

I øyeblikket får vi ikke en gang det offentlige (i USA) til å sørge for tilstrekkelige midler til folkeskolen. Alle er opptatt med å få lavere eiendomsskatt, selv om det medfører at vi senker kvaliteten på skolene.

Vi har skapt videreutdannelser hvor forretningslivets matematikk har fått større plass enn tilbud som Drama og Musikk (de såkalte ekstratilbudene, som så ofte budsjetteres ut av undervisningen. Du kan forresten prøve å fjerne et av de andre ekstratilbudene, sport. Det vil bli tvert nei og ramaskrik i landet med Fredagskvelder i flomlys.) Vi har skapt en kringkasting hvor utagerende tegneserier fulle av umodne spøker gis større plass i beste sendetid enn biografiske programmer om mennesker som bidrar til menneskehetens

vekst og utvikling. Det samme gjelder for seriøse debattprogrammer og berikende naturprogrammer. Jeg har lagt merke til at svært mange faktisk ønsker å fjerne all offentlige finansiering av slike programmer.

Vi har laget et samfunn hvor billøp er viktigere enn menneskehetens videre forløp. Den amerikanske regjering, gjennom sitt budsjett for den Nasjonale Vakten (National Guard), bruker i følge rapportene ca. 20 millioner dollar årlig for å sponse NASCARs reserbilfører Dale Earnhardt Jr. På samme tid bruker hæren 7,4 millioner dollar på å sponse Ryan Newman, mens luftforsvaret bruker 1.6 millioner på å støtte AJ Allmendinger.

I følge rapportene bruker hæren også 8 millioner dollar på generell støtte til NASCAR. I følge militæret gjøres alt dette fordi man vil tiltrekke seg nye rekrutter.

Vi har skapt et samfunn hvor reserbilløp er viktigere enn menneskelivets forløp.

Kongresskvinne Betty McCollum var slett ikke begeistret for dette og foreslo et påbud som ville forby Pentagon å bruke skattebetalerens penger på å sponse NASCAR reserbil-team. Et ganske vilt forslag eller? Hun uttalte at hun fant det hinsides upassende at Kongressen stemte for å bruke drøsevis med millioner av dollar på racerbillag, samtidig som de

fjernet finansiering av sosiale senter for velferd, krigsveteraner og helse og familieplanlegging.

Jeg kan ikke en gang fatte at dette skal være noe å diskutere. Men det utrolige er at det Republikansk kontrollerte Representantenes hus ikke bare diskuterte det, men i tillegg *nedstemte* McCollums forslag med 281 mot 148 stemmer.

Vanebryting

Som du skjønner er det ikke enkelt å skape en passende balanse mellom de tre områdene av det Kollektive Livet. Nicanor Perla legger merke til at... “De rådende styresmakter og finanskrefter må ofte tvinges til å gi plass til det kulturelle området.”

“De politiske og økonomiske krefter må vekkes av en *demonstrasjon av den kulturelle kraften*, for å verdsette betydningen av å leve i et sivilisert

samfunn og ta del i det kulturelle liv.”

“Siden institusjoner er befolket av mennesker og mennesker har vaner, så oppstår det noe som kan kalles institusjonaliserte vaner. ”
“Slike vaner er ofte seigлива og trenger å bli imøtegått og fjernet av aktiviteten til det siviliserte samfunnet.”

Samtale Bevegelsen dreier seg om akkurat dette. Den er en legemliggjøring av “aktivismen i et sivilisert samfunn”. Det er nøyaktig derfor den har blitt opprettet. For å demonstrere Kulturell Styrke, siden “institusjonaliserte vaner” som nevnt er seiglivet.

En del av utfordringen er at mange ikke tror dette er noe problem. I hvert fall ikke et av de store.

Hva med deg? Tror du at denne ubalansen er et hovedproblem? At den økonomiske maskinen som ble skapt for å hjelpe oss til å overleve og den politiske maskinen som er opprettet for å tjene folket ikke dekker folkets kulturelle behov?

Hvem er det som egentlig tjener og holder liv i hvem i dag?

Ting jeg håper du vil huske...

- Det ville være ekstremt velgjørende for oss hvis vi foretok en virkelig endring i måten vi lever på. En forflytning fra en dualistisk til en tredelt virkelighet.
- Samfunnet burde deles i tre områder; økonomi, politikk og kultur.
- Utfoldelsen av disse tre områdene burde alltid berike hverandre, men aldri sammenblandes. Vi bør virkelig anstrenge oss for å skille de fra hverandre, siden de i øyeblikket er sammenfiltret.
- Det vår verden trenger er sosial endring som springer ut av og baseres på en sosialt engasjert spiritualitet og dyp indre transformasjon.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Lær så mye du kan om den sosiale tredelingen.
- Ta denne tanken med deg til Gruppen som diskuterer De Syv Spørsmålene.
- Påvirk de økonomiske, politiske og kulturelle lederne i ditt nærsamfunn for å få dem til å omfavne tredelingen som en konstruktiv modell man kan bruke til å bygge morgendagens samfunn.
- Skriv brev til din lokale avis og snutter på internett om dette. Bruk blogger og lag artikler for alle tenkelige fora fra menighetsblad til damemagasiner om fordelene med å skifte fra en dualistisk (økonomi og politikk) til en tredelt (kultur og folkeliv føyes til) erfaring av virkeligheten i våre såvel felles som individuelle liv. Deretter arbeider du for å få en balanse mellom dem, fremfor at en av dem skal dominere hele bildet.

Samtale 24

NÅR DET Å FØLGE REGLENE SKAPER MER URETTFERDIGHET

HAR JEG OVERDREVET hvordan ting virkelig er? Jeg har sagt at resultatet ikke kan bli noe annet enn et dysfunksjonelt samfunn når et av områdene i vårt Kollektive Liv dominerer over de andre to. Det fører til at behovene til de få blir dekket på bekostning til behovene til de mange. Det kan også sies på denne måten. Økonomiske interesser blir tatt hensyn til mens folket, som økonomien ble født for å tjene, ikke nyter godt av det som skjer.

Er det slik at jeg har gjort problemet større enn det egentlig er?

La oss se litt på det.

Internettetsiden Truthout utga sent i May 2011 med Thomas Pogge, som har en PHD i filosofi fra Harvard og er formann for Det Globale Rettferdighetsprogrammet ved Yale. I dette intervjuet kommer Dr. Pogge med en introduksjon til verdens økonomiske situasjon, for de som ikke kan så veldig mye om det. Intervjuet ble foretatt av Keane Bhatt, en aktivist og musiker fra New York. Bhatt tjenestegjorde i Den Dominikanske Republikk som frivillig FredsKorpsdeltager fra 2008 til 2010.

I denne utvekslingen påpekte Dr. Pogge at den samlede inntekten til halvparten av verdens befolkning utgjør under 3 % av inntektene til verdens samlede husholdninger. For å gjengi Dr Pogges ord eksakt, "Fordelingen av inntekt og verdier på denne planeten lider av en grotesk forfordeling."

Da jeg diskuterte dette med en liten gruppe mennesker nå nettopp var det en som uttrykte det slik:

Alle vet det, men jeg ville ikke bruke ordet grotesk. Alle vet at det er store skjevheter i fordelingen av inntekter i denne verden. Det er dyrets natur.

Mitt svar var...

Du sier ikke det... Hmm. Er ikke det akkurat det poenget jeg har prøvd å få frem? Men du vil altså ikke kalle denne enorme ubalansen for “grotesk”?

Hvem har sagt at livet er rettferdig.

Jeg er helt enig. Men det betyr da ikke at det ikke er i stand til å være rettferdig. Det er i hvert fall mulig å gjøre noe med den menneskeskapte urettferdigheten. Det som faller inn under “guds vilje” er en sak, men det vi snakker om er det menneskene holder på med.

Den samlede inntekten til halvparten av verdens befolkning utgjør under 3 % av inntektene til verdens samlede husholdninger.

Vel, livet er kanskje ikke rettferdig, men la oss ta en titt på hvor urettferdig det til tider kan være.

I følge Dr. Pogge har den fattigste fjerdedelen av menneskeheten under 1 % av verdens gjennomsnittlige inntekt. Noe som tilsvarer en toogtredevtedel av gjennomsnittsinntekten. På den andre siden har de 5 prosentene som tjener mest 9 ganger gjennomsnittsinntekten. Det vil si at forholdet mellom de 5 % rikeste og de 25 % fattigste er et eller annet sted i nærheten av 300 til 1. Det er vel en ganske velutviklet urettferdighet?

Det er da ikke de rikes skyld, hvis det er der du er på vei?

Riktig, Det er slett ikke dit jeg er på vei. Du har rett. Ansvaret for situasjonen er byrden vi alle bærer. Det dreier seg heller ikke om at det er noens “feil”. Hvordan kan det være “feil” å leve ut myten i kulturen du kommer fra? Det er selve historien/myten som er problemet.

“Hvis vi tar utgangspunkt i det som i dag allerede eksisterer av inntekt og velstand” sier Dr. Pogge i intervjuet, “så vil vi lett kunne fjerne fattigdommen gjennom å heve andelen av kaka for de som tjener minst fra 3 til 5 % av totalen.”

Tenker du at det høres da helt umulig ut? Vel, det ville det ikke være i et samfunn som brydde seg om den slags. Men sier Dr. Pogge, “Uheldigvis viser tendensen at vi er på vei i motsatt retning.”

På et tidspunkt under intervjuet stilte Keane Bhatt følgende spørsmål...

“Alle sammen vet at man finner en person skyldig hvis denne personen kjører inn i en annens bil, men vi frikjenner mange på fartsgrenser og trafikklys. Sier du her at regler i seg selv kan være moralske eller umoralske?”

Dr. Pogges svar var et ektefølt JA. Hun brukte to velkjente eksempler fra menneskenes historie for å illustrere at “spillets regler” (som jeg kaller vår Gamle Kulturelle Historie) er det virkelige problemet.

Det kan forstås slik at mennesker stort sett spiller livets spill ut i fra reglene de har blitt gitt.

I dag er slaveri noe vi kollektivt fordømmer. Men var alle i sydstatene som en gang eide slaver umoralske? Eller var selve loven, som ble laget for å skape og opprettholde eiendomsretten over andre mennesker, stedet hvor vi finner den virkelig manglende etikken?

Ingen land skulle ha vedtatt slike lover slår Dr. Pogge fast. “De skulle heller ikke ha blandet seg inn i tilbakeleveringen av rømte slaver til sine rettmessige eiere. Hele avdelingen med regler rundt det å eie andre mennesker var en *urettferdig sosial forordning* og burde aldri ha eksistert.”

Det andre eksemplet Dr. Pogge kom med gjaldt føydalisme, et økonomisk system hvor noen få eide alle jorda og andre ikke hadde noe annet valg enn å akseptere livegenskap. I dag fordømmer vi føydalismen. Dr. Pogge ber innstendig om at folk skal begynne å tenke på samme måte når det gjelder verdens økonomi.

“Vi burde fordømme en økonomisk verdensordning som er så urettferdig at den fører til stadig økende økonomiske ulikheter.”

Men du sa jo nettopp at vi alle sammen hadde ansvar for denne situasjonen. Hvordan kan det ha seg, så lenge vi bare følger de gitte spillereglene?

Jeg lar Dr. Pogge svare selv gjennom et lite utdrag fra intervjuet i Truthout. “Forskjellige regjeringer og deres forhandlingsledere utformer internasjonale regler og presser på for å få de akseptert og etterlevd - og den

Med utgangspunkt
i det som i dag
allerede eksisterer av
inntekt og velstand
vil vi lett kunne
fjerne fattigdommen
gjennom å heve
andelen av kaka
for de som tjener
minst fra 3 til 5 %
av totalen.

sterkeste pådriveren blant disse er USA sin regjering.

Disse regjeringene velges av oss - folket - og handler på vegne av oss. De blir påvirket av og er følsomme for vår vilje, så vi er slett ikke kun tilskuere til urettferdigheten.”

Dermed blir sirkelen sluttet og vi vender tilbake til mitt tidligere utsagn. *Den første forestillingen vi må endre på er ideen om at vi kun er passive observatører.*

Dr. Pogge sier det slik. “Det er riktig at et enkelt individ er hjelpeløst, hvis alle de andre har bestemt seg for at de vil ha fordelene som urettferdige internasjonale regler gir dem. Men denne unnskyldningen gjelder ikke for større antall. Forestill deg at det finnes 10 millioner amerikanske røster som sier: ‘jeg er bare en maktesløs borger, jeg kan da ikke gjøre noe som helst for å endre politikken som regjeringen fører!’”

DEN DØDELIGE GIFTEN – OG MOTGIFTEN

I intervjuet (som er mye lengre: <http://www.truthout.org/yale-philosopher-thomas-pogge-past-and-future-global-poverty/1303930954>) ser vi hvordan sammenblanding av to av de tre områdene for Kollektivt

Menneskelig Liv kan være en dødelig gift. Hva kan et samfunn som er fullstendig infiltrert av dette paradigmet gjøre? Finnes det en motgift?

Dr. Pogge sier. “Nøkkelordet er organisering. Vanlige folk som du og meg får til veldig lite på egen hånd. Vi trenger å bygge et støtteapparat. Selv om du er en god leder og har flotte tanker om hvordan verden kan gjøres til et bedre sted, selv om du har skrevet fem eller ti bøker – så vil ikke det ha synderlig virkning, hvis du ikke finner andre som er villige til å støtte dine ideer.”

Hmm... begynner ikke Thomas Pagge å høres ut som

Nicanor Perlas? (politiske og økonomiske krefter trenger å bli vekket gjennom en demonstrasjon av den kulturelle kraften). Nok en gang er

Vi burde
fordømme og se
urettferdigheten
i en global
økonomisk
verdensorden
som leder til stadig
større økonomisk
forskjeller.

ringen sluttet. Alt det vi snakker om kan endres på – hvis det finnes folk som er villige til å støtte de nye ideene. Denne gangen vil ideene være *dine* ideer. Du vil være medforfatter av vår Nye Kulturelle Historie. Ja?

Ting jeg håper du vil huske...

- På denne planeten er fordelingen av inntekt og verdier grotesk forfordelt.
- Vi kan med letthet fjerne all verdens fattigdom.
- Sørgelig nok går utviklingen i motsatt retning.
- Vi må gi slipp på ideen om at vi er maktesløse borgere.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Bygg støtte i lokalsamfunnet for tanken om at vi må finne nye løsninger for menneskehetens gamle problemer.
- Stift en debattgruppe rundt denne tanken.
- Hvis det ikke lar seg gjøre å starte en slik gruppe, så kan du i det minste pepre samtalene dine uansett hvor de utspiller seg, med tankene fremsatt av Nicanor Perlas. Det dreier seg om at politiske og økonomiske krefter trenger å vekkes gjennom en demonstrasjon av kulturell (og som jeg vil tilføye, spirituell) kraft.
- Del også disse tankene gjennom dine kontaktflater på internett.
- Det dreier seg ikke kun om sosiale nettsteder som Twitter og Facebook, men også SamtaleBevelgensens side www.theglobalconversation.com

Samtale 25

ALT DETTE KAN VI IKKE FÅ GJORT DET DUGG MED

SOM VI SAMLER OSS og begynner å skrive fremtidens historie, undrer jeg på om vi kan enes om noen felles mål og holdninger. Her er mine. Hvordan stemmer de med dine? Jeg for min del håper at vår nye historie vil produsere følgende resultat...

1. Endelig en kollektiv aksept av at menneskets sanne natur er at vi alle sammen er et aspekt av den individualiserte guddommelighet.
2. At stadig større mengder – til slutt millioner på millioner av mennesker – vil erkjenne og se sannheten om livets og menneskehetens Enhet.
3. Vi får klarhet om hvorfor vi er på jorden og innsikt i sjelens mål og agenda.
4. Vi avskaffer fattigdom, sultedød og den utbytting av massene og jorden som gjøres av dagens økonomiske og politiske makthavere.
5. Vi får slutt på den systematiske miljømessige ødeleggelsen av planeten.
6. Vi får også slutt på at hele vår kultur blir dominert av et økonomisk system basert på konkurranse og ensidig økonomisk vekst.

7. Vi avskaffer den evige kampen for Større Mer Bedre.
8. Vi får slutt på all diskriminering og begrensningene som holder folk tilbake - uansett om det skjer på arbeid, hjemme... eller i senga...
9. Vi ønsker at alle skal ha i sannhet like muligheter til å ha mulighet til å utfolde og uttrykke sitt høyeste potensiale.
10. Sosial tilpasning skal ikke skje fordi vi trenger å korrigere hverandre, men gjennom at vi lever på en måte som demonstrerer vår arts sanne og egentlig vesen.

Begynnelsen på noe stort?

Det er viktig å si at det jeg snakker om er ikke at verden skal bli sosialistisk. Jeg snakker heller ikke om å gi avkall på det individuelle ansvar til fordel for et system hvor staten har ansvaret for det meste.

Men jeg snakker heller ikke om den rendyrkede kapitalismen hvor hver person er sin egen lykkes smed og det dreier seg om den sterkestes rett, hvor samfunnet er en markeds plass for hensynsløs konkurranse og "slagordet" lyder "må den beste vinne."

Det må da finnes et måte å leve på som både fremmer individuell storhet og følelse av ansvar og samtidig sikrer det kollektivet velvære:

Jeg er ikke så briljant at jeg er den første som preker om den slags (ahem). Vi har fundert over alt dette i noen årtusener. Men vi fortsetter med stor *iherdighet* å unngå det eneste området av menneskelig erfaring som gir oss mulighet til å finne svaret: Vårt *trossystem*.

For tiden tror vi at vi kun eksisterer som atskilte og separate skapninger. Vi mener også at det er for lite av det vi alle trenger for å være glade. Vi forestiller oss også at vi er noe annet enn en individualisering av Gud (hvis vi overhodet tror på en Gud).

Men hvorfor ikke tukle litt med disse forestillingene? Hvorfor ikke

eksperimentere litt med ideen om hvem vi egentlig er? Hva om vi tok til oss og handlet ut i fra en tro på at vi og alle andre mennesker er deler av det samme vesen, på samme måte som hendene og føttene er deler av den samme kroppen?

Spirituelle mestere og mystikere har foreslått dette i evigheter og jeg har mast om dem igjen og igjen. Forestill deg hvor spennende det ville være hvis vi alle adopterte denne troen og begynte å *anvende* den i vårt Individuelle og Kollektive liv?

Hvis jeg tror at Du og Jeg er Ett. Ville jeg da behandle deg annerledes enn hvis jeg trodde vi var helt atskilt? Hva ville skje hvis politikken, økonomien og vårt felles liv ble basert på opplevelsen av at Menneskeheten er en? Hva hvis vi tenkte at alle tilhører den samme slekta og at våre skjebner ikke bare er vevd sammen, men er tett forbundet, ville det påvirke vår økonomi, politikk og kollektive bestemmelser?

Hva hvis vi som art valgte å adoptere opplevelsen av enhet og medfølelse? Hvis det ble vårt vedvarende valg rundt Hvem Vi Er. Ville du forestille deg at det ville forandre vår individuelle og kollektive væremåte?

Slike valg ville skape en helt ny bakgrunn for menneskehetens opplevelse av seg selv. Den opplevelsen ville være så storslått at den ville motivere oss til... kan jeg få si det... en revolusjon... Den Aller Siste Revolusjonen.

Å finne et navn for det som skjer

Det jeg snakker om er hverken sosialisme eller kapitalisme. Det dreier seg ikke om å skape forandring gjennom de ytre økonomiske og politiske systemene, men gjennom vår indre og spirituelle forståelse. En slik forandring vil ganske enkelt medføre at vår utfoldelse i den ytre verden ville endre seg.

Dette er ikke sosialisme, kapitalismen eller humanisme eller spiritisme. Det er... *livisme*

Vel, jeg måtte jo finne opp et nytt ord. Aldri før har vi opplevd en overhaling/oppgradering av menneskeheten av en slik størrelsesorden. Siden den er basert på en indre omveltning har ikke språket ord for det vi utforsker. Ordet høres litt snodig ut, men det gir uttrykk for det jeg ønsker å si.

“Livisme” er ikke basert på politiske prinsipper eller økonomiske strategier. “Livisme” er basert på at man er både individuelt ansvarlig og

kollektivt medfølende, mens man lever. Dette blir mulig gjennom at vi omfavner vårt egentlige jeg og lever det ut i praksis.

Vi trenger å være fullstendig klar over en ting mens vi går årene som vil komme i møte. Vi kan ikke gjøre noe som helst med verden slik den er i dag. Vi kan ikke gjøre det fnugg med det fakta at verdenssamfunnet er dominert av det økonomiske. Vi kan ikke gjøre noe med verdens urettferdighet. Vi kan heller ikke endre den tilstanden verden og politikken befinner seg i som et resultat av dette.

Menneskehetens
vakreste reaksjon
har alltid vokst frem
av det den ønsker
seg ikke av det
verden krever fra oss.

Jeg vet at vi ikke kan gjøre noe, siden vi allerede har prøvd alt. Vi prøver først det ene og så det andre, og så det tredje og så det ene og det andre om igjen – og alt vi ender opp med å presse ut er en stor haug med møkk.

Jeg tror det er på tide at vi alle sammen nikker med hodet: *Det er ikke noe vi kan gjøre noe med.* Hvorfor da, kan du med rette spørre, kommer denne boken med alle disse ropene om

at vi må handle og gjøre noe. Mitt svar er at selv om vi ikke får løst disse utfordringene gjennom å “gjøre noe med dem,” så betyr ikke det at vi ikke kan leve annerledes i forhold til dem.

Det kan vi. Vi kan bry oss. Vi kan ha medfølelse, Vi kan være generøse, tolerante, tilgivende. Vi kan leve som om vi var Ett med Andre – for å komme med noen få eksempler.

Når vi *lever* forandringen, vil forandringen skje automatisk. Vår utfoldelse vil tilpasse seg på egen hånd. La meg komme med et enkelt og illustrerende eksempel.

Hvis du går in i en begravelse, endrer du da noe av din væremåte? Så klart, du begynner å endre deg allerede mens du er på vei fra bilen til inngangsdøra. Med en gang du er inne vil tilpasningen være fullført og instinktiv stige ut av den indre tilstand du har satt deg selv i. Den tilstanden springer ut av din uttalte indre bestemmelse om hvem du er og hvordan du velger å uttrykke det. Det er ikke nødvendig for de som driver begravelsesbyrå å sette opp masse skilt og lage regler folk må følge (“snakk lavt” - “ikke stjel blomstene” - “vær snill mot de sørgende” - “vis medfølelse for de som har mistet sin

kjære”).

Du vet hva som er passende og du gjør det automatisk.

Se for deg at du tok en slik uuttalt indre bestemmelse rundt hvem du er i forhold til den store sammenhengen. Se for deg at hele arten tok en slik bestemmelse angående *hva det vil si å være menneskelig*. Ville det da være nødvendig for de som styrer verden å sette opp skilter og lage regler som (“Snakk vennlig til andre. Vær snill mot de som lider. Utnyttelse av de som ikke har økonomisk eller politisk makt tilsvarende din egen er forbudt.”)

Nei. Det ville det ikke. Skilt og regler ville være overflødige. Du ville vite hva som var passende, rett og slett fordi du var den du er, og da ville du bare gjøre det. Det ville ikke en gang være nødvendig med lover. (I himmelske Samtaler blir vi fortalt at samfunn som er høyere utviklet ikke har lover.)

Den mest høyverdige oppførsel stiger frem av “livisme”, ikke fra å følge reglene. Menneskehetens mest vidunderlige reaksjoner vokser frem av dens sanne ønsker, ikke på grunn av at den oppfyller noen krav.

Det å bare *være* i live, betyr ikke at man slutter å “gjøre”. Det betyr ganske enkelt at det man gjør kommer fra en annen kilde. Når handling er basert på vår sanne væren, blir det en mektig demonstrasjon av hvem vi virkelig er. Når vi gjør noe bare for å få gjort det, eller bare for å oppnå et mål, oppnår vi sjeldent noe varig. Når vi handler som et naturlig uttrykk for hvem vi er, vil det ha en påvirkning som forandrer verden.

Kraften i det å bare være kan forandre verden

La oss ta en titt på hvordan dette virker ute i den virkelige verden. Dama som bor litt nedi veien (vi kaller henne Dolores) bestemmer for seg at det er noe hun må gjøre – hun mener alle burde gjøre noe – for de syke, foreldreløse og døende barna i verden. Det kommer av at noen ga henne en løpeseddel som tente henne. Nå ønsker hun å *gjøre* noe. Livet har stelt pent med henne og hun har en dyptfølt ønske om å gi noe igjen.

Dolores får overtalt noen venninner til å arrangere et kakesalg sammen med henne. De får også barna sine med på å vaske biler og alt annet de finner på for å samle inn penger til barna hun vil hjelpe.

Dolores kommer fra et sted av “gjøren”. Gud velsigne henne og vit at hun “gjør” noen flotte ting. Men det vil ikke føre til noe særlig endring. Hun vil berøre noen liv, og det er viktig og spesielt og det vil jeg si takk for. Hun

fortjener at man legger merke til og verdsetter hennes innsats.

En annen dame kommer fra *væren*. Hun har forstått at hun er noe langt mer og større enn hva hun gjør. Hun har en forestilling om hvem hun er, som er langt viktigere enn hva hun kan få gjort.

I sitt hjerte kjenner hun dyp medfølelse og velger å gå inn i opplevelsen av det. Hun sier: *Jeg er medfølelse. Jeg er et sendebud for Gud og dermed en som deler ut medfølelse og omtanke. Jeg er det. Det er hvem jeg er.*

Alle livets
forandringer
kommer innenifra.

Det er ikke sikkert hun har uttalt det med ord, men hun kommer fra dette stedet av Ren Væren. Denne Væren beveger seg gjennom hennes, som henne, hver eneste gang hun ser et sykt, fattig foreldreløst eller døende barn. Og hun ser mange. Hun er der de er. Hun går blant dem og tjener de. Hun gjør alt dette, ikke

fordi hun føler at det er noe hun *må* gjøre, men fordi hun er slik. Dette valget gjør at hun ikke berører kun noen få, men mange. Andre ser hva som skjer og tar del i arbeidet. Plutselig, siden så mange er med begynner virkningen av det de holder på med å spre seg gjennom verden. Hun blir kjent over hele verden som Mor Teresa.

Du sier kanskje, hei det er ikke en rettferdig sammenligning. Hun var faktisk en *helgen*. Hun hadde ikke en mann eller egne barn å ta seg av. Du kunne da ikke forvente at Dolores skulle slippe alt og forlate alt for å ta seg av de sultne barna i Calcutta. Du har rett, men det var ikke poenget jeg ville ha frem.

Det jeg ønsket å illustrere var forskjellen som utgjøres av den underliggende årsaken til våre handlinger. En handling kommer fra et ønske om å gjøre noe, en annen fra ønsket om å være noe. Ren væren har en virkning som gjøren bare kan se langt etter. Ren væren sprer handling som en skogbrann.

Det er poenget.

Hvis du virkelig ønsker å forandre verden, så kan du ikke gjøre det fra utsiden. Anstrengelser for å endre virkeligheten vil absolutt inkludere saker og ting som vi gjør. Men hvis disse anstrengelsene tar utgangspunkt i et dypt indre ønske om å utfolde et aspekt av det hellige, som vi selv velger å være, vil det uavvendelig skape handlinger som berører mange andre. Det kan til og med vise seg at det sprer seg over hele verden.

Varme pølser! Endelig får vi tak i det

La meg fortelle om den Nye Tids pølseselger på Coney Island. Kanskje har du allerede hørt om ham. Han vandrer omkring og sier: “Jeg er pølseselgeren som selger den Nye Tidsalderen. La meg skaffe deg en med absolutt alt tilbehør.”

Folk smiler og svarer. “Fint. Kan du lage en med rekesalat, agurker, sennep, stekt løk, salat og ketsjup?” Det gjør han og leverer den. Deretter forlanger han en absurd sum som for eksempel 7 dollar og 77 cent. Resultatet er at ingen kan betale ham den eksakte summen han ber om. Når de betaler med for eksempel noe slikt som en tidollarseddel snur han vogna og går sin vei. Det er uunngåelig at folk undrer seg og spør... “Hei, hvor ble det av vekslepengene? (the change)” Omveksling (change) “må komme innenifra” lyder svaret.

Utsiden begynner på innsiden

Alle livets endringer, inkludert de som skjer i det Kollektive, begynner på innsiden.

Men så lenge vi forholder oss til det individuelle livet som om det var basert på dualitet og ikke tre-enighet, vil vi ha problemer med å få til en virkelig forandring i det ytre livet. Du forstår, det er menneskets sjel, ikke lommeboka, som har kjøpekraft til å anskaffe det vi trenger for å fri oss fra menneskehetens lidelser.

I denne samtalen foreslår jeg at menneskeheten omfavner seg selv, skaper seg selv, uttrykker seg og erfarer seg selv stående på et fundament av hvem vi er, ikke hva vi velger å gjøre. Å gjøre er en ytre sak. Å være er en indre.

Jeg har ikke til hensikt å foreslå et nytt sosialt system, men istedenfor kommer jeg med et forslag til *fundamentet* for et slikt system, hvor vi kan skape – sammen med andre bidragsyttere fra hele verden – et utkast til et nytt *trossystem*, en ny *kulturell historie*. Med dette som utgangspunkt er det mulig for en helt ny måte å være menneske på, individuelt og kollektivt, spontant å stige frem.

Det er riktig at også den nye kulturelle historien vil inneholde noen fundamentale prinsipper. Men for det meste vil den dreie seg rundt en gjenopplivet indre dedikasjon til at livet skal komme *fra* oss – ikke *til* oss.

Jeg foreslår at dette blir det veiledende prinsippet i *livisme*. Grunntanken er å forestille seg hvem vi er og hvem vi velger å være før en hendelse inntreffer (som at flere barn sulter i hjel) istedenfor etter at det har skjedd. Jeg har sett eksempler på at dette i seg selv har en positiv innvirkning på selve den ytre hendelsen. I sannhet kan vi gjennom anvendelse av denne enkle og elegante metoden gjenskape oss selv i den neste største versjonen av den største visjon vi noensinne har hatt om Hvem Vi Er, både som individer og til sammen.

Da har vi fått klarhet? Det jeg foreslår er ikke ett nytt sosialt system. Det jeg foreslår er en ny mental konstruksjon. Det er en endring av trossystemet, ikke av vår gjøren og laden, jeg er på jakt etter. Få til det første og du vil produsere det andre.

Vanskeligheten med menneskehetens tidligere forsøk på å gjenskape seg selv er at det alltid begynte med hva vi gjorde, istedenfor hva vi trodde på.

Slik er det fremdeles.

Det er vårt trossystem som gjør at vi tillater at 400 barn daglig sulter i hjel på planeten. Det er vårt trossystem som gjør at en tredjedel av verdens befolkning lever i elendighet. Det er vårt trossystem som dømmer millioner til å leve i undertrykkelse.

Vi har blitt bedt om å forandre dette gjennom å handle på nye måter, heller enn å tenke på nye måter. De akutte problemene har ført til at vi har prøvd å endre vår respons til situasjonen, istedenfor selve fundamentet den er basert på. Men det er bare en eneste mulige vei å gå hvis vi vil møte de utfordringene som nå står foran menneskeheten.

Vi må omkalfatre, ikke bare hvordan vi fremfører oss selv, men hvordan vi konstruerer oss selv.

Hva slags samfunn vil vi bygge? Hvilken fremtid samler vi sammen til? Hvordan lærer vi våre barn å skape seg selv? Forteller vi dem sannheten om hvem de egentlig er og forbereder dem på erfaringen av det? Eller har det seg slik at vi ikke er så veldig konstruktive, men langt mer fokusert på vår destruktivitet og dermed river ned de høyeste idealene og tankene vi en gang hadde om oss selv.

Jeg vil si det igjen og igjen og om nødvendig rope det fra hustakene. Vi må velge hvem vi vil *være*, ikke hva vi vil *gjøre*. All "gjøren" stiger som nevnt frem av vår "væren", det er ikke motsatt... overhodet ikke. Menneskets fordervelse kommer av at vi trodde det var annerledes. *Vi trodde det gikk den andre veien*. Vi har laget et sant røre med denne sammenblandingen av

Være/Gjøre/Besitte paradigmet. Dette har vært den ene mest ødeleggende forståelse i hele menneskehetens erfaring!

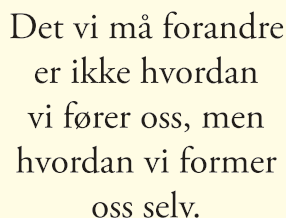
Livets viktigste valg

Hvem du velger å være under overhalingen/oppgraderingen av menneskeheten er det viktigste valget du har. Det er ikke et engangvalg, men et valg som kommer igjen og igjen tusenvis av ganger. Ditt valg vil påvirke hele ditt liv, både det individuelle og det kollektive.

Du velger fra minutt til minutt hvem du vil være. Du kan velge det på forhånd, i øyeblikket eller etter at øyeblikket har passert.

Du kan ta et bevisst eller ubevisst valg, men du kan ikke unngå å ta et valg. Det kan skje automatisk som en reaksjon, eller med en intensjon, som noe du skaper. Men det skjer - hele tiden.

De fleste er ubevisste i sitt valg om hvem de ønsker å være. De velger uten intensjon, uten hensikt og uten bevissthet. Væren er for dem en reaksjon de erfarer, ikke en handling de utfører. Dette kommer av at de tror at det man *er*, er resultatet av hva man *gjør*. De har ikke fått med seg at det er motsatt.

Det vi må forandre
er ikke hvordan
vi fører oss, men
hvordan vi former
oss selv.

Å forstå dette til bunns

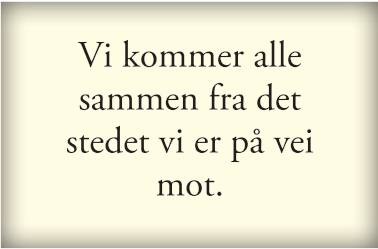
Måten vi oppfatter Være/Gjøre/Besitte(Ha) på er hverken mer eller mindre et paradigme som er avhengig av hvordan vi ser på livet. Samtidig vil det å *se* på livet på denne måten kunne endre ditt liv – noe det antagelig kommer til å gjøre.

Det er selve kjernen av sannhet inne i påstanden som gjør at de fleste tror vrangsidene er rettsiden. Når vi endelig får det rettvendt og ser direkte på det, så vil alt i livet foreta en 180 graders vending. De fleste (det gjaldt i hvert fall meg) starter med en forståelse av at livet virker i følgende rekkefølge. Besitte – Gjøre – Være. Det er en forståelse av at hvis jeg *besitter* det riktige, så kan

jeg *gjøre* de rette tingene og da kan jeg virkelig *være* den jeg har lyst til å være. Et eksempel: Hvis jeg besitter gode karakterer, kan jeg *gjøre* det som kalles å ta eksamen og deretter kan jeg være ansatt der jeg ønsker. Et annet eksempel: Hvis jeg *har* nok penger, kan jeg *gjøre* det som heter å kjøpe et hus og der kan jeg *være* det som kalles trygg. Skal vi ta et til?

Hvis jeg *har* nok tid kan jeg *gjøre* det som kalles å ta ferie og da kan jeg hvile og *være* det som kalles avslappet.

Dette er den Gamle Kulturelle Historien om hvordan livet virker, slik jeg ble fortalt den av min far og på skolen. Det eneste problemet var at jeg ikke fikk til å *være* de tingene jeg trodde jeg ble etter å ha gjort alle de tingene jeg trodde jeg måtte og skaffet alle de tingene jeg trodde jeg trengte. Og hvis jeg lykkes med å være det en sjelden gang, varte det bare i et kort øyeblikk.

Vi kommer alle
sammen fra det
stedet vi er på vei
mot.

Så snart jeg opplevde at jeg var “lykkelig” eller “trygg” eller “tilfreds” eller “avslappet” eller “suksessfull” eller “rik på venner”, gikk det bare noen øyeblikk før jeg igjen var ulykkelig, usikker, misfornøyd, stressa, venneløs og mislykket.

Når sant skal sies så endte det med at jeg var en absolutt fiasko som levde på gata, helstressa og alene i over et år. Jeg hadde to jeans, tre skjorter og ikke noe sted å bo. *Det var det hele.*

Det er innlysende at jeg opplevde det som om resultatet av at jeg hadde gjort alt det man skal og bør gjøre var ett fett, null betydning. Jeg var fortørnet og sint.

Men alt endret seg da jeg hadde en samtale med Gud erfaring. Gud fortalte meg at jeg hadde endt opp på feil sted fordi jeg startet på feil sted. Det jeg trengte å gjøre var å *begynne* der jeg ønsket å ende opp. Jeg ble fortalt at jeg skulle begynne med slutten.

Alt som er skapt kommer fra et sted av væren, var det Gud sa, og jeg fikk hele skapelsesprosessen i revers. Knepet som fikser livet er ikke å forsøke å *bli* “lykkelig” eller å *bli* “sikker” eller å *bli* “fornøyd” (eller hvasomhelst), men å begynne med å være “lykkelig” være “trygg”, være “fornøyd”, og ta det som utgangspunkt for sitt daglige liv.

Egentlig dreier det seg ikke om hvor man går hen, men hva man går ut i

fra. Det hele er et spørsmål om hvor du kommer fra. Husker du når folk for mange år siden gikk rundt og sa ting som... "Hey... fett... hvor kommer du fra med det dærrre...?" Vi snakker om nøyaktig dette. Vi snakker om hvor vi kommer fra. Når vi gjennomgår menneskehetens overhaling/oppgradering så er vi alle på vei til dit vi kommer fra.

Men når sant skal sies... kan det her virke...?

Alle forsamlinger jeg deler dette med "tar" det med en gang jeg kommer med forklaringen. Folk hever øyenbrynene, mange smiler og energien i rommet blir lettere og lysere (dette er det jeg kaller "opplysning!" (enlightenment). Men det er alltid en eller annen smarting som spør (takk gud for det) om: "Hvordan får du dette til å fungere i praksis, hvis du ikke *har* det du *trenger* å ha for å være det du ønsker å være?" Dette er spørsmålet til alle i salen og det er riktig at det stilles. Her er svaret jeg alltid kommer med.

Forestillingen om at du trenger å ha noe som helst for å være det du søker er uriktig. Væren er ikke avhengig av noe som helst – annet enn din bestemmelse. Du er den som bestemmer hva du er, og ingen vil kunne fortelle deg at det ikke er slik. Hvis du sier du er lykkelig, da er du lykkelig. Hvis du sier at du er trygg, så er du trygg. Hvis du sier at du er fornøyd, da er du fornøyd. Hvem kan bestemme disse tingene utenom deg selv?

Du er den du sier/bestemmer deg for å være og din erfaring er det du sier/bestemmer deg for at den er. Det har absolutt intet å gjøre med hva du besitter/har, unntatt hvis det har det. Den bestemmelsen er din. Du kan bestemme deg for at det har betydning, eller at det ikke har betydning.

Men en ting kan jeg fortelle dere. Det å komme *fra* en tilstand, har den fordelene i forhold til å prøve å oppnå en tilstand, at det garanterer at du vil erfare denne tilstanden øyeblikkelig. Den enkle grunnen er at du selv har valgt å skape den, ofte uten å vite det.

La oss ta det hele en gang til for å sementere det skikkelig... når du *kommer fra* en tilstand trenger du intet for å begynne prosessen. Det er derfor det er så vakkert. Du kan ha bokstavelig talt intet. Du bare velger, som den Gudinnen og Gudene du er, en tilstand du går ut i fra. Velg at alt du gjør, sier og tenker kommer derfra. Du handler rett og slett "som om".

Hvis du velger å være medfølende, gavmild, tilgivende og livfull, så

begynner du bare å være det. Da tenker, sier og gjør du automatisk kun det en person som er disse tingene tenker sier og gjør. Resultatet er at du begynner å tiltrekke deg det som medfølende, gavmilde, tilgivende og livfulle personer gjør, helt uten anstrengelse. Det samme gjelder for et samfunn eller en art som bruker denne metoden til å skape sin virkelighet.

Man tiltrekker det som er likt en selv. Slik er Universets fundamentale lov. Dette er Skapelsens Magnetisme. Den tiltrekker alle de energiene som skaper de ytre og fysiske erfaringer i denne verden av fenomener.

Hovednøkkelen

Jeg håper vi bestemmer oss for at væren og livfullhet skal være grunnpilaren i den nye Kulturelle Historien vi skal skape sammen. Livets aller viktigste bestemmelse er hvem vi velger å være. De fleste lever hele livet uten å tenke på denne måten. Men vår Nye Kulturelle Historie kunne oppmuntre mennesker (og kanskje aller viktigst, lære det til barna) til å tenke på denne måten *hele tiden*.

Kun deg selv? Hva med verden?

Uansett når jeg snakker om væren kontra gjøren så har mennesker en tendens til å forstå det som en personlig singulær og individuell sak. Det er ingen tvil om at det kan hjelpe dem med å finne frem til fremtiden de ønsker, men hva med alle de andre?

Like tiltrekker like. Dette er en av Universets grunnlover.

Men det er slik at dette redskapet ikke bare kan brukes til å forandre ens personlige liv, men til å forandre livet på Jorden. Hvis det ikke var tilfelle ville jeg ikke valgt å bruke så mye tid på det i en samtale om å samskape menneskets overhaling/oppgradering gjennom å være medskrivere av en Ny Kulturell Historie.

Det jeg foreslår er at Århundrets Samtale ikke begrenser seg til økonomi, politikk og kultur, men innbefatter en utforskning av grunnlaget for *alle* livets erfaringer. Det er poenget med å

holde disse samtalene om de Syv Enkle Spørsmålene. Straks disse spørsmålene har blitt stilt og besvart, så er livets scene klar - spesielt gjennom samtalen om det siste spørsmålet - for et skifte til livisme/væren.

Man kunne bestemme seg for å bli – ikke en sosialist, kommunist, kapitalist, humanist, spiritualist, men en livist. Som en livist, vil et brennende spørsmål og uredd villighet gå forut for alle lover og reguleringer gjort av regjeringer. Alle forretningsbestemmelser, alle ordvalg når man skriver sanger, lager TV programmer, seremonier eller filmer – hver lille handling som blir foretatt i en av de tre sfærene av menneskelige aktivitet – vil komme etter dette brennende spørsmålet:

“La oss ta en titt på hvem vi er. Er det dette vi ønsker å være?”

Ting jeg håper du vil huske...

- Menneskehetens Nye Kulturelle Historie er ikke et ønske om at vi skal bli sosialister.
- Det nye mennesket vil endre seg fra å Gjøre til å Være den som lever livet.
- Når den vi er kommer fra et sted av ren væren kan det ha en enorm påvirkning på verden.
- Væren kan til og med være kilden for alle regjeringers handlinger, politiske valg og økonomiske bestemmelser. Når det skjer, vil verden bli transformert.

Ting jeg håper du vil gjøre...

- Begynn på VærenTrening. Hvis du kan spør deg selv hver eneste dag og time: *Hva ønsker jeg å VÆRE nå?* Det kan være mange forskjellige ting, men bare test det ut en stund.
- Velg en tilstand (Glad, Medfølende, Sensuell, Vis, Omsorgsfull, Hensynsfull, Tilgivende osv.) forut for hver situasjon du går inn i. Gå så inn i den tilstanden. Ta en bestemmelse basert på intet. La det være en bestemmelse basert på ditt valg. *Ditt valg og intet annet.*
- Vit at din erfaring og hvem du er ikke må være en reaksjon på det som skjer. Det kan være en skapelse av det som skjer.
- Diskuter denne prosessen med medlemmer i din diskusjonsgruppe. Inviter dem til å være med på VærenTrening.

Samtale 26

KAN VI NOENSINNE KOMME I NÆRHETEN AV NOE SLIKT?

Som du vet har jeg ikke påstått at noen av disse ideene er mine egne. Alle sammen ble inspirert av Gud og ble - hvordan skal jeg få sagt dette...? - gitt til meg i konversasjonen med Gud som er omtalt i *Himmelske Samtaler*. Redskapet til å Være var et av de kraftigste. Jeg funderte på hvordan denne oppfattelsen rundt væren kunne settes ut i livet. Hva ville det kreve av oss? Ville det for eksempel kreve at vi omfordelte jordens rikdommer.

Straks hjernen min hadde formulert et spørsmål, mottok jeg et svar. Det krever intet. Det vil helt frivillig og automatisk føre til en omfordeling av ressurser.

- *Alle* mennesker vil bli tilbudt en passende utdanning. Alle mennesker vil få muligheten til å anvende den utdannelsen på en arbeidsplass – muligheten til å ha en karriere som gir de *glede*.

- *Alle* mennesker vil ha tilgang til helsevesenet når de måtte trenge det.

- *Alle* mennesker vil være garantert at de ikke vil sulte i hjel eller leve et liv uten å få dekket sitt grunnleggende behov for klær og bolig.

- *Alle* mennesker vil være garantert de grunnleggende menneskerettigheter, slik at det å *overleve* ikke blir det livet dreier seg om.

Slik vil livet utfolde seg hvis *vi* velger å “være” medfølende, omsorgsfulle, generøse, kjærlige – og i Enhet med Alle Mennesker.

Hva så hvis det var noen som ikke hadde gjort seg fortjent til disse sakene? Var mitt neste spørsmål.

“Din tanke om at man må gjøre seg *fortjent* til disse tingene er grunnlaget for din forestilling om at du må gjøre deg *fortjent til å komme til himmelen*”, var svaret.

Men du kan ikke gjøre deg fortjent til Guds Nåde, du trenger det rett

og slett ikke, siden du allerede har den. Dette kan du ikke godta, siden det ikke blir noe man kan velge å gi. Når du lærer å gi uten betingelser (som er det samme som å elske betingelsesløst) så vil du lære ubetinget mottagelse.

Dette livet ble formet som et redskap hvor du kan få oppleve å erfare akkurat det.

Se om du kan kle deg i denne tanken: Alle har en rett til å få dekket sine grunnleggende behov.

Hvis vi opplever at vi er i Enhet med alle andre mennesker så blir det selvinnsynende at det ikke finnes noen som helst grunn til at andre ikke skulle ha de samme rettighetene til å leve og overleve som vi selv mener at vi har.

Men vi møter et logistisk problem. Overlevelse er avhengig av at vi har det vi trenger for å overleve – i en verden drevet av økonomi krever det et arbeid eller en annen type inntekt. Uten tilstrekkelig inntekt er du H.U.H. (Helt Uten Hell).

Du vet kanskje at problemet med mat i dagens verden ikke er at det er for lite mat, men at noen ikke har råd til å betale for maten.

Slik er det på planeten i dag. Vi krever at mennesker skal betale for å overleve – og hvis de ikke får det til, *så lar vi dem dø*. Hvorfor har vi ikke en verden som sørger for at alle får dekket sine grunnleggende behov? Som et omsorgsfullt og medfølende samfunn kunne vi kanskje åpne våre hjerter og sørge for det.

Jeg er muligens bare en gamling som fremdeles blir inspirert av ordene som ble uttalt av John F. Kennedy ved hans innsettelsesseremoni som nyvalgt Amerikansk president i 1961.

“Vår verden har blitt annerledes. I dag holder mennesket i sine hender muligheten til å fjerne all menneskelig fattigdom, og til å utsette all menneskelig liv. Men fortsatt kjemper mennesker rundt omkring på kloden for de samme sakene som våre forfedre kjempet for – troen på at menneskets rettigheter ikke kan deles ut av staten, men kommer fra Guds hånd.”

Ideer som fremprovoserer diskusjon

Det burde være enkelt å løse problemet med å skaffe arbeid til alle. Spør halvparten av arbeidsstokken om de kan tenke seg tidlig pensjon. Gi dem tilbud av finansiell og annen art som sikrer høy livskvalitet. Det ville sørge for at det ble mer enn nok å gjøre for alle over 18. (Vet du at bedrifter hele

tiden anvender denne metoden når det gir bedriften økonomiske fordeler. Det skulle da være mulig å bruke den til å skape kulturelle fordeler?)

Hvordan skulle dette egentlig foregå? Alle som var 45 eller eldre og som sluttet å arbeide ville få inntekt fra Fondet for Verdens Borgere. Penger ville komme inn til fondet fra de som arbeidet, gjennom at alle betalte 10 % av sin inntekt i skatt til fondet.

En slik beskatning ville føre til at det ikke ble noen forsøk på å snyte på skatten. For det første ville alle synes det var rettferdig. For det andre ville aviser og nettstedet over hele verden offentliggjøre navnet på borgere i et hvert samfunn som unnlot å betale denne skatten. De “pensjonerte” som stort sett ville ha 25 år eller mer igjen av sin “beste levealder” ville bidra til samfunnet og verden med sin kunnskap, lidenskap og skaperkraft. Det at de var finansielt sikret frem til døden ville gjøre at de kunne tilby sin ekspertise gratis, bruke alle sine talenter med glede og berike samfunnet på måter vi ikke kan forestille oss.

Detter er bare en enkel (noen vil kalle den tåpelig) ide om hva som er mulig. Det store poenget er at menneskeheten i årene som kommet vil bli invitert til å bestemme hva den egentlig ønsker å være.

Ønsker vi å være en art som i fellesskap tar ansvar for velværet til hver enkelt av “medlemmene” og helheten? Eller ønsker vi å være en rase hvor hver og en får greie seg selv etter beste evne?

Hvis den første muligheten skal få noe særlig tilslutning og kraft må samfunnet ta i mot forståelsen av og deretter erklære at: “Vi er alle Ett.”

Dialogen i “Himmelske Samtaler” var borti mye av dette i Andre Bok. Det som følger er en interessant utveksling hvor jeg forfulgte tanken om at alle ble ivaretatt av storsamfunnet. Jeg spurte om ikke alle burde være sikre på å få dekket sine grunnleggende behov, selv om det ikke gjorde noe som helst? Det øyeblikkelige svaret jeg fikk var:

“Selv om de ikke gjør det dugg, selv om de ikke bidrar med noe som helst, så er det å ha alt man trenger for å overleve med verdighet en av livets grunnleggende rettigheter. Jeg har gitt dere nok ressurser til å garantere dette

Hvorfor ikke
en verden som
garanterer at alle
får dekket sinne
grunnleggende
behov?

for alle. Alt dere trenger å gjøre er å dele.”

Som den pragmatikeren jeg er ønsket jeg å vite hva som ville hindre folk fra å sløse bort livet gjennom å surre rundt i en saus av “goder.” Guds svar:

“For det første. Det er ikke din sak å dømme hva som gjør et liv bortkastet. Har personen sløst bort livet hvis vedkommende ikke har gjort annet enn å sitte i 70 år og tenke på poesi? For deretter å skrive en sonete som åpner døren til ny innsikt for tusenvis av mennesker? Er et liv bortkastet hvis den som lever det lyver, snyter, manipulerer og sårer andre hele livet – og slik lærer noe vedkommende kanskje har prøvd å lære i flere liv – og derfor ender opp med å ta neste steget i sin utvikling. Er det et bortkastet liv?”

“Din oppgave er ikke å dømme en annen sjels reise. Din oppgave er å bestemme hvem du er, ikke å avgjøre hvem andre burde være.”

“Du spør om hva som kan sørge for at andre ikke bare surrer rundt og sløser bort livet med å få fordeler og mest mulig goder. Svaret er: Intet.”

Mitt neste spørsmål var: Men ville ikke det føre til at de som bidrar ville føle ubehag og motstand mot de som ikke bidrar? “Det ville de nok”, var svaret “hvis de ikke var opplyste.” Men de som er Opplyste ville se på de som ikke bidrar med medfølelse, ikke motstand.

Medfølelse...?

“Selvfølgelig. De som bidrar vil innse at de som ikke bidrar går glipp av den største muligheten og gleden: Muligheten til å skape og storheten av å erfare den Største Ideen om Hvem De Virkelig Er. De som ga ville forstå at dette var mer enn nok straff for latsabbene –

hvis noen form for straff skulle være ønsket eller påkrevd – noe det ikke er.”

Jeg ville ikke gi meg uten videre argumentasjon (noe de som kjenner meg kan skrive under på) så jeg opplevde meg selv si, “men vil ikke det føre til at de som bidrar vil bli sinte, fordi det de har skapt med sin innsats og arbeid blir tatt i fra dem og gitt til latsabbene?” Svaret var fascinerende.

“Saken er den at intet ville bli tatt fra dem. Siden intet ville bli gitt dem før alle hadde fått garanti om å få dekket de grunnleggende livsbehovene.” Sagt med andre ord vil det skje gjennom at en grunnskatt ville trekkes fra all inntekt, slik det gjøres i dag.

Vår art vil i årene
som kommer
bli invitert til å
bestemme hva vi
ønsker å være.

Forskjellen ville være at med basis i Den Nye Kulturelle Historien ville ingen oppfatte at dette dreide seg om å “ta fra de rike og gi til de fattige” eller om at “deres” arbeid skulle støtte andre. Man ville istedenfor oppfatte det som en naturlig og spontan prosess som automatisk vil skje i et rettferdig og omsorgsfullt samfunn. I en slik verden ville folk automatisk tenke. “Det er klart at vi sørger for at alle holdes i live, fremfor å la folk dø mens vi bekymrer oss om hvilken luksus vi kan unne oss.”

Kanskje *Enkelte* fortsatt vil si. “Du skjønner, vi trenger en støvsuger for hver av etasjene i huset, så ikke hushjelpen må slite med å bære støvsugeren opp og ned alle trappende. Du vet, støvsugere er ganske tunge saker.” Men i et samfunn hvor folk brydde seg om hverandre ville de aller fleste ikke la andre sulte i hjel mens de sørget for å skaffe seg selv mer luksus.

Du hevder kanskje at selv i et samfunn hvor alle fikk dekket sine grunnleggende behov, så ville det finnes noen rike mens andre var fattige, akkurat slik det er i dag. Det er sant, men en Ny Kulturell Historie ville sørge for at alle hadde like *muligheter*.

Alle ville ha muligheten til å leve et liv hvor det ikke var noen grunn til å bekymre seg for å ikke få dekket de basiske behovene. Samtidig ville det være mulig for alle til å skaffe seg mer. Alle ville ha muligheter til å skaffe seg kunnskap, utvikle sine talenter og bruke sine evner på markedsplassen slik at inntektene økte.

Ansaret (det jeg egentlig vil si er “det naturlige behov”) for å opprettholde et slikt samfunn vil deles *likt* av alle, heller enn å fordeles skjevt og ubalansert. Det ville ikke eksistere noen form for inntektsskatt. Helt frivillig ville mennesker donere 10 % av sin inntekt til det som kunne hete Fondet For Alle.

Hvis vi skulle prøve å få til dette i dag så måtte det bli gjennom en slik flat skatt, siden de fleste av oss ikke er opplyste nok til å se at en frivillig donasjon til beste for alle er i vår egen beste interesse.

Men når det skifte av bevissthet som jeg har beskrevet skjer vil en slik åpen, omtenkstom og frivillig donasjon fra vår egen innhøstning rett og slett

I et omtenkstomt og rettferdig samfunn ville de færreste akseptere at andre døde av sult mens de selv skaffet seg mer luksus.

bli ansett som passende. *Vi vil vite hva som er passende å gjøre og vi vil gjøre det.*

En slik absolutt frivillig tiende vil være del av de “like rettigheter og muligheter” som tilbys gjennom den Nye Kulturelle Historien, som gir oss mulighet til å skape et samfunn som er rettferdig og omtenkstomt.

Den nye historien som ville bli fortalt til menneskene fra sin tidlige barndom ville være en historie som sier at “Vi er alle Ett”, istedenfor “Den Sterkestes rett.” Det ville gi barna budskapet om at “Det du gjør for andre gjør du også for deg selv – og det jeg unnlater å gjøre for andre, unnlater jeg å gjøre for meg selv.” Dette er sant av den enkle grunn at Vi er Samme Essens som har tatt mange former. Derfor er det egentlig bare En av Oss.

Selvfølgelig ville alle skolene være nødt til å opprette en helt ny læreplan hvis vi skal skape plass for at et slikt konsept skal bli en del av det vi viderefører til barna gjennom skolen. (Du er kanskje interessert i å få vite at samtidig som vi venter på en slik fullstendig omlegging av timeplanen i skolene, så har det allerede blitt utviklet læreplaner med velegnet språk og materiale til dette bruk for hjemmeundervisning. Materialet til Skolen for Ny Spiritualitet er gjort tilgjengelig i samarbeid med Ministeriet for Ungdom og Familier i den verdensomspennende Enhets Kirken. For å finne ut mer om hvordan du kan gi dine barn disse mulighetene kan du kontakte din nærmeste EnhetsKirke eller gå til... www.cwg4kids.com/unity)

Storhet overvinner latskap hver eneste gang

Akkurat nå er du kanskje i ferd med å tenke, *Men hvordan være sikker på at det blir mange nok bidragsytere til å “bære” de som ikke bidrar?* Svaret ligger i storheten til menneskets ånd.

Stikk i mot hva noen tror så vil ikke gjennomsnittsmennesket være fornøyd med å bare få dekket sine grunnleggende behov. Det er ihvertfall sikkert at storparten av de som vokser opp med den Nye Kulturelle Historien ikke vil være fornøyd med det. Kanskje noen få vil velge den veien, men ikke flertallet. I tillegg vil det komme en stor forandring i hva vi søker å oppnå gjennom livet, i samme øyeblikk som det andre paradigmeskiftet – det spirituelle – skjer.

Dette har jeg enda ikke sagt noe om. Vi har akkurat sett litt på hva det

første paradigmeskiftet dreier seg om – skiftet fra en dualistisk til en triadisk opplevelse av det sosiale livet. Men fortsatt står det på timeplanen å utforske hva det samme skiftet vil føre til i vår opplevelse av det spirituelle livet. Det vil bli temaet for vår neste samtale.

Hva vil så forårsake et slikt skifte? Siden det ikke har skjedd i løpet av de siste to tusen årene – og heller ikke i løpet av planetens to *billioner* år lange historie – hvorfor skulle det skje nå?

På grunn av forflytningen vekk fra angsten for utslettelse og kampen for å overleve (som vil skje gjennom at vi fjerner behovet for å overleve og “lykkes” ved å leve opp til andres standard), så vil det ikke være noe behov for å prestere, utmerke seg og bli storslått, annet enn den egentlige grunnen til at vi alle er kommet i fysisk form – som er *for å erfare selve storheten*. Det vil være mer enn nok motivasjon for nesten alle. I vårt DNA ligger det nedlagt en naturlig impuls mot storhet. Ikke fordi vi ønsker å “være noe”, men fordi vi ønsker å erfare guddommelighet – som jo er grunnen til at vi overhodet er her.

Hva vi gjør med denne impulsen er sterkt påvirket av vår oppvekst, men alle har den. Derfor vil alle barn som vokser opp med den Nye Kulturelle Historien føle og følge den impulsen med spenning og forventning. Siden en del av den nye historien er å gi en klar beskrivelse av hvem vi egentlig er og hvorfor vi er her. Morgendagens barn vil ikke vokse opp med samme misforståtte forståelse av sin sanne identitet som vi har gjort.

Morgendagens barn
vil ikke leve
med samme
feiloppfatning
angående sin
identitet.

Er det mulig å ha ‘mer enn man på noen måte har bruk for’?

I andre bind av Himmelske Samtaler ble det foreslått nok en radikal forandring i måten vi kan ønske å leve på når vi “utfolder livet”. Selv om dette langt fra er et nytt forslag kan vi ta en titt på det før vi avslutter denne samtalen, om ikke for annet så for å bli inspirert og stimulert.

I den samtalen ble jeg fortalt at i det nye systemet av menneskelig samfunn som vi vil utforske, så vil alle kunne ha så stor årsinntekt som de kan få til – opp til en øvre grense.

Men hvor går grensen? Det er en skjønsmessig vurdering som vi alle har blitt enige om. Alt over grensen kunne bli gitt som tiende til et VerdensFond og være knyttet til navnet til giveren, slik at alle ville vite hvem velgjørerne var.

Det å samle og dele rikdommen kan umulig skape like mye menneskelig elendighet og lidelse som det å samle rikdom i lader har gjort.

Giverne vil ha tilgang til direkte kontroll med fordelingen av 50 % av deres bidrag, noe som ville gi dem tilfredsstillende av å se pengene bli brukt til akkurat det de ønsket. Den andre halvparten ville bli fordelt på formål utvalgt av en gruppe som var valgt av folket til å gjøre akkurat det.

Som nevnt er det ikke en ny ide å ha et øvre inntektstak. Det har skapt mange debatter og mange stiller spørsmål ved selve ideen. Mange hevder at mennesker ville miste motivasjonen til å fortsette å jobbe, hvis alt de tjente over en viss

grense ble tatt i fra dem. Hva ville hindre folk i å stoppe opp straks de hadde oppnådd maksimum inntekt?

Det nyskapende svaret jeg fikk i den samtalen var: “Noen ville stoppe, men hva så? La dem stoppe. Obligatorisk arbeid og bidrag ved å gi det man tjener over inntektsgrensen til VerdensFondet ville ikke være påkrevd.”

Bare pengene man sparer gjennom å slutte å produsere masseødeleggelsesvåpen vil være tilstrekkelig til å dekke alles grunnleggende behov. De 10 % skatt som alle over hele jorden vil bidra med vil berike hele samfunnet, ikke bare noen få utvalgte. Det vil skape en ny allmenn overflod og verdighet. Og bidragene som ble gitt av alle de som tjente mer en den vedtatte øvre grensen ville skape en vidstrakt tilfredshet og muligheter for alle, slik at sosialt sinne og økonomisk sjalusi ville oppløses av seg selv.

Noen *ville* slutte å arbeide (de uten inntekt ville fortsatt kunne be om støtte) – spesielt de som så på denne aktiviteten som *hardt arbeid*. Men de som opplevde at dette “arbeidet” var livets aktivitet og en *ren glede* ville aldri slutte. Jeg sa at alle kan da ikke ha sånne jobber, men Guds svar var: “Det

stemmer ikke. Alle kan det. Glede på arbeidsplassen er ikke forbundet med funksjon, men med arbeidets hensikt.”

“Moren som våkner klokken 4 om natten for å skifte bleie på babyen har en perfekt forståelse av dette. Hun nynner og koser med babyen og det oppleves ikke som en “jobb”. Det som gjør denne aktiviteten til noe annet enn en jobb og ofte til en ren glede er morens holdning, intensjon og følelse av mening i forhold til det hun gjør.”

Da sa Gud noe som fikk meg til å spisse ørene.

“En mors kjærlighet til sitt barn er kanskje det nærmeste du er i stand til å komme en virkelig forståelse av det jeg snakker om.”

Nå ble jeg introdusert til Ubetinget Kjærlighet som en forestilling både i menneskelig samvær og i menneskehetens økonomiske, politiske og kulturelle konstruksjoner. Når dette føyes sammen med programmet for ren væren og livisme så får du en planet full av sansende vesener som er ubetinget kjærlighet. Men jeg kunne fortsatt ikke forstå hensikten med å fjerne muligheten til å ha ubegrenset inntekt. Ville ikke det fjerne en av våre største muligheter for storhet og strålende eventyrlige liv.

“Nei.” sa Gud. “Dere vil fremdeles ha den eventyrlige muligheten til å tjene en latterlig stor mengde penger. Den øver grensen for hvor mye du kunne beholde kan være veldig høy – høyere enn det et vanlig menneske – eller det ti vanlige folk – noen gang kan ha bruk for. Det ville heller ikke være noen grense for hvor mye du kunne tjene, kun for hvor mye du kunne beholde til personlig bruk. Resten – la oss si for eksempel alt over 25 millioner dollar i året (jeg har valgt en sum på slump, for å få frem et poeng) – ville bli brukt til formål og tjenester som ville komme hele menneskeheten til gode.” Deretter ble jeg fortalt om hvorfor! – grunnen til dette...

Den øvre inntektsgrensen ville speile skiftet i bevisstheten som hadde skjedd på planeten. En klarhet om at livets mening og hensikt ikke dreier seg om å samle størst mulig rikdom, men om å gjøre mest mulig godt – denne nye bevissthet ville bli fulgt av en forståelse av at det å samle seg stor rikdom, istedenfor å dele på det man har, er den aller største enkeltårsaken til de vedvarende sosiale og politiske dilemmaene vi har skapt.

Med andre ord. Det å samle og dele velstand vil ikke skape i nærheten av den menneskelige elendighet som det å samle og deretter hamstre stadig mer rikdom har gjort.

Demonteringen av det største systemet som har eksistert.

Til tross for alt dette finnes det de som virkelig tror på at muligheten til å samle seg rikdom – ubegrenset rikdom – er hjørnesteinen i et system med fri handel og åpen konkurranse som har frembrakt det mest fantastiske samfunnet vi kjenner til. Hva kan vi si til dem?

Jeg ville vel si at jeg gjennom samtalene i HS hadde blitt fortalt at de som tenker slik er helt i ørska og overhodet ikke ser den rådende virkeligheten på planeten. Intervjuet med Dr. Pogge forklarte dette på en klar måte.

Den veiledning du
gis er å følge ditt
hjerte.
Lytt til sjelen og hør
på ditt sanne jeg.

Jeg vil legge til følgende: I USA eier den mest velstående 1 ½ prosent av befolkningen mer enn de nederste 90 prosentene til sammen. Eiendelene til de rikeste 834.000 menneskene er nesten en trillion dollar større enn summen av eiendelene til de fattigste 84 prosentene.

Hva så vil noen si. De har da jobba for pengene. Mange amerikanere har en tendens til å betrakte din sosiale status og klasse som et utslag av individuelle anstrengelse. Noe har “gjort det godt” og antar at derfor kan andre gjøre det samme. Dette synet er naivt og uendelig forenklet. Det forutsetter at alle har de samme mulighetene, mens fakta er at i Amerika, som i resten av verden, så klamrer de rike og mektige seg fast for å beholde - og aller helst forøke - sine penger og sin makt.

Hva er feil med det? Saken er at de gjør dette gjennom å systematisk prøve å *eliminere* konkurranse, *minimalisere* andres muligheter og gjennom å *kontrollere* strømmen og fremveksten av velstand.

For å oppnå dette tar de i bruk alle mulige virkemidler. Det kan strekke seg fra uverdige arbeidsforhold og utnyttelse av verdens fattige til god gammeldags nepotisme og bruk av lukkede nettverk som minimaliserer (og for det meste utraderer) nykommeres mulighet til å bli med i gjengen av de suksessfulle.

De gjør også sitt beste for å kontrollere offentlighetens politikk og forordninger, slik at de kan forsikre seg om at massene forblir regulert,

kontrollert og nyttige. Dr. Pogge påpekte at det er nøyaktig dette som skjer akkurat i øyeblikket. Det er også det Rudolf Steiner for over hundre år siden forutsa at *ville* skje, hvis de tre sfærene av menneskelig aktivitet ikke ble balansert, men istedenfor ble dominert av den økonomiske sektoren.

Men det er et viktig poeng som må frem. Slik at denne samtalen jeg har med deg ikke høres ut som en eneste lang anklage mot de rike. Det er den nemlig ikke. Jeg hører selv med til de som er meget velstående. Dermed har jeg litt erfaring rundt hva det dreier seg om å være en person som gjør det bra.

Jeg kjenner også en bråte med folk som gjør det bra. Så langt jeg kan forstå er det ikke de rike individene som skaper den urettferdige og uholdbare situasjonen. Det er de sosiale systemene og institusjonene de er forbundet med. Disse systemene og institusjonene ble opprettet av de rike og mektige – som jeg er en del av – og de rike og mektige fortsetter å støtte dem – noe jeg ikke er en del av.

Gjennom å støtte slike sosiale systemer og institusjoner toer individer hendene, uten egentlig å tenke så mye over det, og frasier seg ett hvert personlig ansvar for undertrykkelsen av massene.

For å komme med et eksempel. Millioner av fattige i Amerika har ingen adgang til forebyggende helsetjenester. Man kan ikke peke på en enkelt doktor og si at “dette er din skyld”. Men i verdens rikeste nasjon (USA) er det også millioner av mennesker som ikke kan oppsøke lege hvis de ikke er alvorlig syke og i en skadestue.

Vi kan ikke legge skylden for dette på den *individuelle* doktoren, men *alle leger tjener* på det. Hele legestanden får større profitt gjennom et system som har institusjonalisert diskriminering mot arbeidsløse og fattige arbeidere.

Dette er kun et lite eksempel på hvordan “systemet” sørger for at de rike forblir rike og de fattige forblir fattige. Poenget er at det er store deler av den rike befolkningen som støtter og sørger for opprettholdelse av disse strukturene, og som kjemper hardest mot endringer. Mange som faller i denne kategorien (men langt i fra alle) er motstandere av politiske og økonomiske tilnærminger som søker å gi sanne muligheter og ekte verdighet til alle mennesker.

En og en er de fleste rike og mektige mennesker greie nok, med like mye medfølelse og evne til empati som andre. Men snakk til dem rundt noe så truende som en øvre grense på årlig inntekt (selv en så latterlig høy grense som 25 millioner dollar i året) og et overraskende stort antall av dem

begynner å hvine om fjerning av individets rettigheter, undergravning av den “Amerikanske måten å gjøre ting på” og tap av muligheter og motivasjon.

De hevder at det vil være en forringelse av selve muligheten til frihet. I frihetens navn sørger de for at de fattige forblir slaver av et økonomisk system som gir de fattige “frie muligheter” til å klare å holde seg i live.

Men hva med alle menneskers rett til å leve under anstendige betingelser, med tilstrekkelig mat til å unngå sult og tilstrekkelige klær til å holde seg varm. Hva med alle menneskers rett til å ha en grunnleggende helsetjeneste – retten til å ikke lide og/eller dø av, relativt sett, små medisinske komplikasjoner som de rike bare kan knipse med fingrene for å få gjort noe med.

Planetens ressurser – inkludert fruktene av arbeidet til den store massen av ufattelig fattige folk som systematisk og kontinuerlig blir utnyttet – tilhører alle verdens folk. Ikke bare de som er rike og mektige nok til å utnytte andre.

Utbytting fungerer på følgende måte. Våre rike industriledere drar til et land eller et område hvor det er få eller ingen jobber, der folket er oppgitt og lever i stor fattigdom. De leier et lokalt selskap for å bygge en bedrift. Det lokale selskapet tilbyr de fattige arbeid – ofte med 10-12 og 14 timers arbeidsdag... med lønner som er lavere enn minstestandard (for ikke å si lavere enn minste menneskelige standard). Det er slett ikke nok til at disse arbeiderne kan ha noe håp om å kunne forlate sine overfylte og nedslitte landsbyer, men akkurat nok til at de kan fortsette med dette livet. Som er en forbedring sett i forhold til å være helt uten mat og husly.

Når noen snakker høyt om dette så sier mange selskap følgende (men ikke høyt og offentlig): De har det da faktisk bedre enn de hadde det før vi kom. Vi har *forbedret deres lodd* i livet. Folket ønsker disse jobbene, gjør de ikke? Vi har faktisk gitt dem *muligheter*. Og det er vi som tar sjansen.

Det kan stilles spørsmål om hvor stor risiko man tar når man betaler folk 1,25 dollar i timen for å lage produkter som selges for hundrevis av dollar. Er dette å ta sjanser, eller er det ganske enkelt utnyttelse? Et så åpenlyst obskønt system kan bare eksistere i en verden motivert av *grådighet*, hvor *profitten, ikke den menneskelige verdighet*, er det viktigste.

De som uttaler at “hvis man tar standarden i landet i betraktning, så har disse bøndene det fint” er hyklere av første klasse. De ville kanskje kastet ut et tau til en som holdt på å drukne, men *nekte å hale ham til land*. Deretter ville de skryte av at det er bedre å kaste ut et tau enn å kaste stein på den druknende...

Jeg synes det er helt tydelig at du har fordommer mot de rike og er i mot hele systemet med fri handel. De kan virke som om alt dette er noe du finner på.

(Dette er en utveksling jeg virkelig hadde i et radioprogram.)

Tror du virkelig at jeg det er det jeg gjør?

Du overdriver i hvert fall noe voldsomt. Du smører tykt på for å få frem poenget ditt.

Jeg synes ikke det. Jeg har sett nyheter og presserapporter over hele internett og fra dusinvis av forskjellige blogger og andre kilder som Apple, Inc.

Apple`s egne undersøkelser og rapporter om overgrep viste sikkerhetsbrister og andre tvilsomme arbeidsforhold, som 91 mindreårige ansatte og flere som var nødt til å arbeide fordi de ufrivillig hadde pådratt seg gjeld til Apple på 127 av produksjonsstedene. Det verste med denne saken er at det påstås at Apple prøvde å skjule detaljene rundt disse problemene forbundet med deres produksjon. Disse faktaene ville antagelig aldri blitt tilgjengelige for offentligheten, hvis det ikke hadde vært for en serie med selvmord på fabrikker i Kina hvor iPhone og andre enheter blir satt sammen. Men kjære venn, jeg tror ikke dette er noe særtilfelle. Jeg tror at slike saker skjer over alt.

Ikke vet jeg. Det virker ikke som dine media er en særlig pålitelig kilde, Jeg kan ikke huske å ha lest noe om dette i avisene eller hørt om det på nyhetene.

Ja, men bloggene og nyhetsmagasinene på TV siterte alle sammen fra Apple`s egen interne rapport. (På dette tidspunktet i debatten brøt verten inn og sa at det virket som om jeg og innringer ikke ble enige, og showet gikk videre)

Dette er begynnelser, ikke avslutninger.

Vi har satt en del ting på spissen. Men hvis du fortsatt henger med så vet jeg i det minste at du har et åpent sinn. Jeg husker at jeg ble litt nervøs for

hvordan disse ideene og måten de sies på ville bli tatt i mot av verden. Men da fikk jeg en beskjed som helt fjernet hele ubehaget. Beskjeden var:

“Veiledningen du blir gitt dreier seg om å følge hjertet. Lytt til din Sjel. Hør ditt Selv. Du har ingen forpliktelse til å utgi det for å være ditt eget, når jeg presenterer deg for et synspunkt, mulighet eller ide. Hvis du ikke er enig, så er du uenig. Det er hele poenget med denne øvelsen.”

“Derfor... hvis det er noen av svarene på disse rent politiske spørsmålene du ikke liker så kan du endre på dem. Gjør det Nå! Før du begynner å høre dem som et evangelium. Før du gjør dem til virkeligheten. Gjør det før du begynner å si at disse tankene er viktigere og sannere enn dine neste tanker.”

Det som akkurat ble sagt er veldig viktig. Det forsto jeg med en gang jeg hørte det. Det viser nøyaktig hva som er årsaken til at vår Gamle Kulturelle Historie ble så forstenet og dominerende i våre liv. Vi trodde hele tiden at den siste tanken var den beste vi kom til å ha. Men i dialogen ble jeg fortalt at jeg måtte huske på at det alltid er den *nye tanken* som skaper virkeligheten.

Alltid.

Ideene som presenteres her er begynnelsen på en samtale, ikke slutten.

Derfor ber jeg deg om å huske på at tankene som jeg kommer med her er begynnelsen på en samtale, ikke slutten. Dette er kun utgangspunktet for en vital og livfull dialog. Dette er “ordet er nå fritt”. Ikke “og siste ord er sagt.”

Selv om jeg åpenlyst støtter tankene som blir fremmet i denne samtalen, så vet jeg at det er mange folk som ikke støtter dem. Det finnes de i denne verden som vil gå til motsatt ytterlighet. De har intet imot et sosialt og økonomisk system som gir en forretningsleder 70 millioner dollar i bonus for å øke salget av en brus, som 70 millioner ikke har råd til å drikke. Dette er; vil de si deg, verdens frie markedsøkonomi, og slik virker den rett og slett.

Vet du hva? De har rett! Det virker på denne måten i et samfunn hvor motoren stort sett drives av økonomi, slik det er hos oss (i øyeblikket). Allikevel så opplever jeg at denne lille snutten av det skrevne ord slående.

*Hvis du søker det perfekte
gå og selg det du har og gi det til de fattige
og du vil få rikelig med skatter i himmelen.
Men da den unge mannen hørte dette
gikk han sorgfull sin vei fordi han var velhavende.
- Markusevangeliet*

KUNSTEN Å LEVE SJELFULLT: METODE OG PROSESS

Snart er vi kommet til slutten av denne samtalen. Men jeg lovte at jeg ville utforske hvordan du kunne transformere ditt individuelle liv, på samme måte som vi har snakket om angående det kollektive livet, fra en dualistisk til en triadisk erfaring.

La oss se litt på det.

Jeg legger merke til at mange anser sitt individuelle liv for å være en erfaring og et uttrykk for deres kropp og tanke. Det er ikke så mange som tenker på seg selv som en erfaring av og uttrykk for sin sjel. De vet kanskje at de har en sjel, men det er ikke ofte (om i det hele tatt) de erfarer den. For ikke å snakke om at å uttrykke den for mange er som å prøve å si noe på et fremmed språk de ikke forstår.

På samme måte som i det kollektive livet består vårt individuelle liv av tre sfærer. Vårt individuelle liv kommer også ut av balanse hvis det domineres av en eller to av sfærene (kropp og tanke). Det blir hverken særlig tilfredsstillende eller meningsfullt.

Grunnen til at verden for tiden er som den er, noe som igjen gjør at våre individuelle liv store deler av tiden synes å mangle mening og derfor er vanskelige å leve, er at vi bruker kun to tredeler av vår tre delte vesen. Vi har ikke lært hverken å komme i kontakt med vår sjel, eller å opprettholde den kontakten vi først har fått.

Så lenge vi primært er opptatt av kroppen, vil vi erfare våre individuelle liv først og fremst som en fysisk erfaring, som ikke har spesielt mye mening ut over fysisk velvære og overlevelse.

Hvis vi primært eller utelukkende er oppmerksomme på tanken og sinnet, vil vi først og fremst oppleve våre individuelle liv som en mental erfaring og prosess. Vi vil forestille oss at vi er her på et oppdrag fra hjernen. "Jeg tenker, derfor er jeg," sa Descartes. Mange mennesker tror at livet

Vi har ikke lært
hvordan vi får
kontakt med vår sjel.
Vi har heller ikke
lært å holde på den
kontakten.

begynner og slutter der.

Jeg liker å snu Descartes utsagn på hodet og si: “Jeg er derfor tenker jeg.” Jeg er... *hva...* tanken? Det er spørsmålet. Livisme tilbyr et svar: Jeg er den jeg sier at jeg er. Jeg er den jeg er, akkurat her, akkurat nå. Det krever stort mot å utfolde livet fra et slikt ståsted. Min erfaring er at det sjelden er mulig å oppnå et slikt uttrykk kun gjennom sinnet og tanken. Sinnet må samordne

seg med sjelen og kroppen – alle de tre sidene av vårt vesen må være med i denne “kjærlighetstrekanten”. Erfaringen kan kun bli hel og fullbyrdet hvis det er tilfelle.

Hva dualiteten utelukker

Det å leve med utgangspunkt i sjelen gir mye forståelse og informasjon, som det å leve med utgangspunkt i kropp og tanke alene ikke kan gi. De fleste tilbringer mesteparten av sin tid i selskap med sin kropp og tanke og lite av den i selskap med sjelen. Det gjelder ikke alle, men vil gjelde for flertallet av jordens 7 milliarder mennesker.

Resultatet er at vi stort sett opplever det individuelle livet gjennom denne dyaden – kroppens og intellektets sfære. Selv om det ikke er rendyrket så gjelder det for de fleste (hvis sannheten skal sies så er det noen som har ekskludert alt annet).

Vanskeligheten med å leve et liv basert på denne dyaden er at vi stenger oss selv ute fra sjelens visdom. Sjelen vet saker og ting som kroppen og intellektet hverken kan eller har mulighet til å forstå.

Når våre liv leves fra sjelen vil vi øyeblikkelig vite svaret på de Fire Fundamentale Spørsmålene i Livet. Hvem vi er... hvor er vi... hvorfor vi kom hit (til dette stedet vi kalle Jorden og spesifikt er her i dette øyeblikket) og hva er vår intensjon å gjøre med dette. Vi velger en holdning til livet og går inn i den. Vi blir en Livist.

I slike øyeblikk forstår vi hvorfor dette øyeblikket ble skapt og eksisterer.

Deretter velger vi om vi ønsker å uttrykke den væren vi valgte å uttrykke når øyeblikket ble til, eller om vi nå ønsker å uttrykke noe annet.

Hvert eneste av livets øyeblikk er skapt for oss, av oss i fellesskap, slik at vi kan la oss selv erfare et aspekt av det guddommelige. Når vi ser inn i dypet av hvert eneste øyeblikk, så kan vi se at det øyeblikket ble skapt for at vi skulle erfare det. Vi kan så bestemme oss for om vi ønsker å erfare det. Dette kalles fri vilje. Vi er ikke nødt til å erfare og uttrykke akkurat det øyeblikket ble skapt for, men vi har muligheten til det. Skulle vi velge å overse denne muligheten vil sjelen ufortrødent fortsette å samskape tilsvarende muligheter med andre sjeler. Helt til vi bestemmer oss for å erfare og utfolde det aspektet av guddommelighet slike øyeblikk er skapt og utformet for å la oss erfare og utfolde.

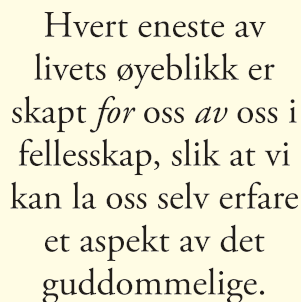
Dette gir oss en forklaring på hvorfor det eksisterer et fenomen som Tid (vi har brutt opp øyeblikkene til segmenter av tid, slik at vi har rikelig med muligheter til å erfare Selvet helt og fullt). Det forklarer også hvorfor noen av oss lever i gjentakende “mønster”, hvor vi treffer de samme omstendighetene igjen og igjen.

Vi kommer til å treffe disse omstendighetene så lenge sjelen ønsker å erfare et spesielt aspekt av Guddommelighet på en spesiell måte, og sinnet velger å ikke gjøre denne erfaringen, i hvert fall ikke fullt og helt.

Når vi virkelig bringer sjelen fullt og helt inn i våre individuelle liv, så oppdager vi sirkelene vi har løpt i. Vi ser også hvorfor vi har løpt i dem. Vi skjønner at det sjelen prøver på er å gi sinnet en mulighet til å helbrede seg selv og gi slipp på sin “fortelling”, slik at sjelen kan gjøre det den kom for å gjøre.

Straks du er klar til å dedisere dine timer og dager til det sjelen din kom for å gjøre (som ofte er i strid med hva sinnet forteller deg at du burde gjøre) vil du oppleve at livet blir beriket og ekspandert hinsides dine villeste fantasier. Det vil fylles med mening og hensikt og være fylt med kraften til å utfolde seg gjennom veldig høye Tilstander av Væren.

Dette skjer selvfølgelig ikke gjennom å overse kroppen og intellektet.

Hvert eneste av livets øyeblikk er skapt *for* oss *av* oss i fellesskap, slik at vi kan la oss selv erfare et aspekt av det guddommelige.

Alle dine tre deler trenger næring. Det er viktig – akkurat som i det kollektive livet – å balansere de tre delene av ditt Individuelle liv. Tren mye (eller ihvertfall litt...), spis sunt og vær nøye på hva du forer hjernen med. (Hvilke TV programmer ser du på? Hvilke filmer ser du? Leser du daglig litt i en bok som er inspirerende og vidunderlig?).

Selv om det vi først og fremst utforsker her er sjelen og hvordan den kan bringes inn i hverdagslivet, så gjelder det å huske på at det vi snakker om her er en triade. Sjel, kropp og sinn. Ikke sant?

Å være forelsket i livet

La meg ta noen skritt tilbake og forklare deg hvordan jeg kom frem til dette – dette stedet jeg står når jeg forteller deg saker og ting.

Jeg forsto aldri hvorfor jeg var her. Fra tidlig barndom forsto jeg det ikke. Hvem er jeg? Hva gjør jeg her? Hvorfor er det så ofte så tøft å være på dette stedet?

Når jeg så meg rundt så jeg masse frykt, bekymring, engstelse og ulykkelighet blant menneskene. For meg begynte dette i en alder av syv år. Jeg forsto ikke hvorfor det virket som om Mamma og Pappa ikke kom overens og hvorfor det alltid var krangling i huset.

Når jeg begynte på skolen forsto jeg ikke hvorfor alle barna på lekeklassen var så slemme. Senere, på gymnasen, skjønnte jeg ikke årsaken til at så mange av klassekameratene alltid bekymret seg over karakterer og for å skulle stryke. De bekymret seg for fredagens store prøve, om Han eller Hun ville like dem, om hvem de skulle gå sammen med på det store ballet... og de bekymret seg om sex og hvordan de skulle gå frem for å få den store erfaringen uten å havne i alvorlig trøbbel...

Alt dette skjedde rundt meg, mens jeg ikke helt forsto hva alt styret dreide seg om. Men som livet utfoldet seg begynte jeg å forstå stadig mer. Dårlige ting begynte å skje med *meg*. Jeg har vært (og fortsetter med å være) forbløffende heldig det meste av tiden. Men allikevel var det enkelte møtende tog jeg ikke kom unna. Livet raste mot meg, slik det gjør med oss alle... det brukte antagelig bare litt lengre tid å nå frem til meg.

Da jeg var tredve hadde jeg sluttet meg til alle de som deltok i rotteretset.

Jeg hadde hatt min del av gode og dårlige øyeblikk. Jeg så ikke lengre på andre som om de kom fra Mars... eller undret meg over hva som gjorde at de ikke bare fikk det til og var lykkelige. Endelig forsto jeg. Endelig visste jeg. Og nå lurte jeg på hvorfor *Jeg* ikke fikk det til og hvorfor *Jeg* ikke klarte å være lykkelig!

For å gjøre en lang historie kort vil jeg spole fremover til dagen jeg begynte å ha mine samtaler med Gud. Jeg spurte Gud; *Hva var det egentlig som skjedde? Jeg var jo så klar som barn, selv som ungdom så hadde jeg "takenet" på det. Hva var det egentlig som skjedde.*

Essensen av Guds svar var: "Du gikk deg vill. Du stoppet å tro på det du intuitivt visste som barn – at det er meningen at du skal være *lykkelig*. At du kan få alt du ønsker deg. Men aller viktigst at det ikke er det saker og ting egentlig dreier seg om."

Livet dreier seg ikke om det vi tror det dreier seg om. Som barn visste jeg det. Men jeg gikk meg vill. Nå hadde Gud plutselig gjort at jeg fikk denne forståelsen og vissheten tilbake. Med ett innså jeg at 98 % av jordens befolkning (meg inkludert) brukte 98 % av tiden sin på ting *som er uvesentlige*, saker og ting som ikke har noe tilknytning til den egentlige grunnen til at vi er *her*.

Jeg innså at livet ikke lengre ga mening – og at det ikke hadde vært meningsfullt på mange år, ikke siden jeg var ung. Det var da Gud fortalte meg hvorfor det hadde blitt slik. "Livet vil aldri virke meningsfullt så lenge du bare ser på det fra din tankes perspektiv." Jeg opplevde livet som en dyade. Jeg hadde beveget meg gjennom det som om jeg besto av kun to deler: kropp og sinn. Jeg hadde fullstendig utelatt min sjel fra ligningen.

Slik var det ikke når jeg var ung. Som barn var det en del av meg (som jeg som voksen kaller min sjel) som følte saker og ting på et veldig dypt nivå. Et nivå som var dypere enn mine rasjonelle tanker. Det stedet i meg følte at livet var godt. Jeg følte kjærlighet til alle og alt. For himmelens skyld, jeg husker at jeg elsket hodeputa mi. Og alle plantene i værelset. Jeg så til og med på alle maurene ute i bakgården med stor henrykkelse. Jeg var forelsket i himmelen, skyene, snøflakene og min Røde Ryder sykkel.

Livet dreier seg ikke
om det vi tror
det dreier seg om.

Sier dette deg noe? Det jeg forteller er at *jeg elsket alt som var med renheten og uskylden til et barn* som ikke kunne forstå noe negativt – og som heller ikke kunne forstå at *andre* ikke så verden på samme måte som han.

De fleste barn mister dette perspektivet rundt niårsalderen. Andre mister det kanskje først i tenårene. Du får tro meg eller la det være, men jeg beholdt denne måten å oppfatte verden på til jeg var 22. Ikke spør om hvorfor. Jeg slapp rett og slett ikke taket før tankene sparket det ut, slo det vekk, dro det bort, En Tanke om Gangen.

Livet vil ikke, det vil aldri, kunne forstås rent fornuftmessig.

Men nå har jeg komme tilbake dit jeg var som barn. Akkurat som Merlin. På en underlig måte synes jeg å forynges heller enn å eldes i måten jeg tenker på. Jeg vet hvorfor. Jeg har gjenforenet mitt sinn og mine tanker med sin lenge savnede kamerat... sjelen.

Hvordan garantere at gleden aldri varer særlig lenge

En av de største hemmelighetene som ble fortalt i *Himmelske Samtaler* var følgende: Hvis du lever ditt liv som om det var en funksjon av kropp og hjerne, uten en daglig bevissthet om og samarbeid med din sjel, *vil gleden aldri vare særlig lenge*. Det vil finnes øyeblikk av lykke. Men hver eneste dag av ditt liv vil den langvarige gleden gjemme seg. Det kommer av at du ikke er her for å erfare deg selv som en todelt skapning. Du er her for å erfare *Helheten* av Hvem Du Er.

Livet vil aldri virke forståelig og fornuftig for hjernen. Men når du føyer sammen sjelen og sinnet så vil livet plutselig virke vettugt og meningsfylt. I tillegg til at det vil være gledesfylt. Livet vil gjøre deg veldig veldig lykkelig, fredfull, fantastisk utfoldet og iblant fullstendig selvrealisert. Det vil gjøre deg fullstendig... hvordan kan jeg si dette... fullstendig... *fullbyrdet*. Og det vil hende *uansett* hva som utfolder seg i omgivelsene.

Det du må gjøre er å begynne å ta i mot og omfavne livet som en sjelelig erfaring. Fra et slikt ståsted hverken ønsker, krever eller lengter man etter noe annet enn *det som skjer akkurat Her og Nå*. Det er ingen opplevelse av mangel eller utilfredshet – når man vet at det som skjer Akkurat Her Akkurat Nå er

brakt TIL deg AV sjelen (individuell og kollektivt) for at helheten av Deg kan bestemme, erklære uttrykke, utfolde og erfare Den Du Virkelig Er.

Med en slik innsikt vil du velsigne, velsigne, *velsigne* dine fiender, Be for de som førfølger deg og leve i den stille, rike og glade bevisstheten du hadde når du var syv, om at Gud var på din side og at livet skulle være morsomt. Du vil vite at det er mulig å være glad uansett hva som skjer (men vi snakker tross alt om et ganske bra nivå av mestring akkurat nå). Du vet at din jordiske reise kun er en bitte liten del av din evige eksistens som en salig og uendelig utfoldelse av guddommelighet gjennom tidene - i deg, som deg.

Kombinasjonen av erfaring og visdom

Tanken med dette er å leve gjennom sjelen med utgangspunkt i din bevissthet, som er inngangsdøren. Det vil medføre at du vil oppleve hvert eneste øyeblikk som et samarbeide mellom sinn og sjel.

De fleste opplever at livet er noe som skjer *med* dem. De ser ikke at livet er noe som skjer *gjennom* dem. De erfarer at øyeblikkene er noe de møter, ikke noe de er medskapere av.

Derfor opplever de at Virkeligheten er noe som skapes av Livet, istedenfor å se det som noe som skapes gjennom deres egen væren og liv. De har ikke omfavnet ideen om *livisme*.

Det er disse misforståelsene av tingenes sanne natur som skaper så mye vanskeligheter, frykt og ulykkelighet for så mange mennesker. En sann Mester ville fortalt oss at slik var det aldri meningen at livet skulle være. Når sant skal sies trenger det overhodet ikke være vanskelig, fryktsomt eller ulykksalig. Mesteren ville også fortelle oss at å bevege seg fra punkt A til punkt B kan gjøres uten at det på noen måte skjer en eneste endring i de ytre omgivelser og omstendigheter.

Hemmeligheten er å forflytte seg fra sinnet til sjelen i ens betraktninger av tilværelsen. Det vil si at man føyer sjelens perspektiv, visdom, oppmerksomhet

Hemmeligheten består av å bevege sin betraktning av hvert eneste øyeblikk fra sinnet til sjelen; og slik se det fra sjelens perspektiv.

og absolutte viten til sinnets opplevelse. La oss derfor fokusere på hvordan vi kan få *tak i sjelen*, så vi kan integrere sjelens innsikt med det sinnet erfarer i et hvert øyeblikk – det gjelder selvfølgelig også opplevelsen av livet som helhet.

Du skjønner, det er forskjellen. Sinnet har erfaring. Sjelen har kunnskap. Sinnet baserer sin forståelse av det som skjer på et veldig lite forråd av data, som er lagret under tittelen Tidligere Erfaringer. Sjelen på sin side har tilgang til kunnskap om All Erfaring. For å si det enkelt, sinnet er begrenset, sjelen er tidløs. Sinnet er midlertidig, sjelens kunnskap er uendelig. Begrenset erfaring skaper antagelser. Ubegrenset kunnskap skaper visdom.

Du forstår? Ja? Hvis du baserer dine avgjørelser, valg og reaksjoner på begrensede ressurser så vil din handling stige frem av den erfaringen og slik skape nye antagelser. Det vil forresten ikke alltid være ille. Inniblant er dine antagelser veldig oppegående og ganske riktige. Når sannheten skal sies så skjer det ganske ofte. Ditt sinn støtter deg veldig bra, Det gjør sin jobb, som er å sørge for at du fysisk og emosjonelt overlever.

Men hvis du baserer dine avgjørelser, valg og reaksjoner på uendelige ressurser, så vil dine handlinger stige frem av din kunnskap, som vil lede til visdom. Det er en helt forskjellig opplevelse av livet. Når du føyer sammen sinn og sjel får du en veldig kraftfull kombinasjon.

Hvordan få tak i sjelen

Den eneste farbare vei til sjelen er gjennom sinnet. Sinnet er det som åpner døren til sjelen og den eneste veien du kan ta. Det store spørsmålet er: Hvordan kan vi bruke sinnet slik at vi kan være i kontakt med sjelen på en vedvarende og sammenhengende måte?

Eller kanskje det aller største spørsmålet er; Hvorfor gidde å prøve? Hvis vi ønsker oss noe som ikke er å få tak i gjennom kroppen eller sinnet/tanken, hvorfor kan vi ikke da bare gå rett til Gud?

De aller fleste prøver den veien. Vi gjør et forsøk på å gå rundt sjelen og rett til den Himmelske Sjefen i Toppetasjen. Det vi gjør er å bruke sinnet til å liste oss rundt sjelen. En måte vi gjør dette på er gjennom bønn. Vi sier “Kjære Gud. Kan du være så snill å hjelpe meg, Vær så snill å hjelp meg med å få akkurat dette... eller med å komme ut av akkurat denne smørja.”

Det er mulig å komme frem til Gud langs denne veien, men det er en

laang omvei. Å bruke sjelen går veldig mye raskere. Det kommer av at når vi tar i bruk sjelen for å nå frem til Gud, så *trenger vi ikke å reise noe sted*. Det skyldes at sjelen *er vår direktelinje til Gud*.

Det er faktisk enda mer. Sjelen *er* Gud. Det er den delen av Gud som holder til i oss. Så når vi kommer i kontakt med sjelen, så kommer vi i kontakt med Gud. Mange har spurt meg om hvilke steg man skal ta for å opprette forbindelse med sjelen. Jeg har tenkt mye på det og har etter hvert kommet frem til disse...

Første trinn på veien til sjelen

Sinnet må være villig til å slippe taket i seg selv.

Uten sinnets samarbeid vil vi ikke få tilgang til sjelen.

Det er viktig å slå fast at dette ikke er noen liten ting å be sinnet om å gjøre. Det er ikke enkelt for sinnet å gjøre det heller, siden sinnets arbeid er å sørge for vår overlevelse. Slik er det bare. Det er sinnets funksjon. Det du ber sinnet om er å tillate at du dør. Sinnet hører din anmodning som en forespørsel om å få dø.

Sinnets arbeid består i å holde deg i live gjennom å gi deg tilgang til alle fortidens data. Historiene dine og alle erfaringene du og andre har gjort som har hjulpet deg til å vite hvordan du kan overleve. Så når du sier til sinnet, “Jeg har behov for at du slipper taket og blir borte en stund”, så svarer sinnet: “Tuller du! Ønsker du at jeg skal trå til siden? Du vil at jeg skal komme meg ut av veien så du har klar bane? Det er selvmord, du har ingen sjans til å klare deg uten meg. La det være klart!”

Sinnet har trent lenge. Det har blitt instruert til aldri å gi slipp. Aldri trekke seg unna og aldri forsvinne og gi klar bane. Men du må huske, sinnet er vår venn. Når det kommer til stykket vil det gjøre som det blir fortalt av sin operatør/instruktør. Til slutt vil det adlyde. Sinnet adlyder seg selv.

Det vi gjør er at vi bruker vårt sinn til å gi sinnet instruksjoner om å la oss bli fri fra vårt sinn (out of our mind). Det siste ditt eget sinn vil spørre deg om er om du vil være kvitt det. Hvis det gjorde ville du svare: Nei ikke enda, men jeg har behov for at du forsvinner en liten stund. Du trenger ikke å si dette med ord. Du kan gi sinnet signaler gjennom dine handlinger (Jeg vil beskrive hva de dreier seg om litt senere). Da vil ditt sinn svare: “Greit, det

høres rimelig ut.” Deretter vil det slippe taket og gi deg klar bane.

Dette skjer ikke ofte i livet, bortsett fra hvis det skjer ofte. Bortsett fra når vi instruerer det til å skje. Dette er en prosess av opptrening, som å gre håret, trene hunden eller hva som helst annet som må oppøves gjennom tid. Treningen av sinnet trenger ikke mange ord. Den skjer gjennom at du lukker øynene og fokuserer. Om kort tid vil du vil forstå hva jeg snakker om.

Det dreier seg ikke om å forlate sinnet på den klassiske måten. Du kan egentlig ikke forlate sinnet. Det ville være som å prøve å ikke tenke på en rosa elefant. Det er umulig å komme unna sinnet på den måten. Sinnet ditt

Du kan ikke komme deg ut av ditt sinn det vil virke omtrent som om du skulle prøve å ikke tenke på en rosa elefant.

vil være der, så lenge du forteller det at det skal gjøre noe, som for eksempel å komme seg unna veien. For å få til den prosessen jeg snakket om, så må du *være der sammen med det*. Forlat ikke ditt sinn og prøv heller ikke å slå det av. *Bare vær der sammen med det*.

Selv om det ikke er mulig for deg å komme vekk fra sinnet, så er det mulig for ditt sinn å holde fokuset unna visse saker. Dette er noe du kan gjøre helt bevisst. Du lar rett og slett sinnet slippe taket i seg selv, noe som betyr at du lar det gi slipp på din historie, sine data, dine definisjoner av deg selv og vurderingen av dine erfaringer. Du slipper det rett og slett inn på et område hvor ingen av disse tingene er.

Annet trinn på veien til sjelen

På trinn to – etter at du har fått hjernen, tillatt sinnet, å flytte sitt fokus vekk fra din historie, data og erfaringer – be det om å fokusere på hva du – Det Store Du – nå velger å være.

Det dreier seg om å fokusere på en tilstand av væren. Straks du er frisatt fra din egen historie og samlingen av gamle data, med en gang du kommer til rommet av ikke-tanke, så kan du velge en tilstand av væren. Det kan bokstavelig talt være hvilken som helst tilstand. Dette er sjelens tilholdssted.

Sjelen bor i tilstanden av Ren Væren. Dette stedet kan deles opp i mange seksjoner. Sjelen er kjærlighet. Den er medfølelse. Den er tilgivelse, Den er visdom. Når sant skal sies er det den egentlig er *hellig og guddommelig*. Den er guddommelighet som holder til i deg. Det er du som har delt den opp i mange avdelinger – slik at du kunne erfare den – en del av gangen!

Nå er det jo slik at straks du har skapt en tilstand av væren, så vil sinnet og tanken begynne å anstrenge seg og da vil den ta med seg alle de gamle sakene tilbake.

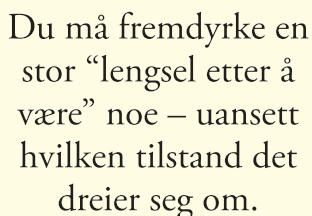
La oss ta et eksempel. La oss si at du går til det stedet hvor du føler deg “tilknyttet”. Du føler deg virkelig som ett med øyeblikket, stillheten og selve Livet. Du har satt i fra deg din historie og erfarer deg selv som det vi kan kalle “lykkelig”.

Men hjernen, på grunn av sin trening, vil øyeblikkelig hente frem hele lageret av data rundt din histories erfaring og mening om din nåværende opplevelse av det å være lykkelig. Kanskje det sier “Du har da ingen grunn til å være lykkelig. Sjefen din har bedt om et skummelt møte i morgen. Svigerfaren din kommer til middag i kveld. Bilen din har brutt sammen og du har mistet den fineste ringen du hadde. Hvordan i huleste helvete skulle du kunne være lykkelig!”

Det er et veldig bra spørsmål. Sinnet sørger for at du har et helvete og spør deretter om hvordan i helvete du kan være lykkelig. Du kan *late* som om du er lykkelig. Du kan til og med *prøve* å være lykkelig. Men sinnet vil straks være på pletten og fortelle deg alt den tror den vet rundt det å være lykkelig.

La oss bruke “medfølelse” som et eksempel. Dette er tilstanden du har valgt å gå inn i. Hjernen vil si. “For himmelens skyld, har du tenkt å være medfølende. Husker du ikke hvordan andre behandlet deg når du trengte litt medfølelse? Tar du det virkelig seriøst og tror at du kan forestille deg at du blir medfølende bare av å fantasere om det. Er du helt falsk og uærlig.” Hvis du lytter til deg selv vil du bli fortalt alle grunnene til at det er umulig for deg å forbli i den tilstanden du ønsker å fokusere på.

Unntagelsen er hvis den valgte tilstanden du fokuserer på er noe du

Du må fremdyrke en stor “lengsel etter å være” noe – uansett hvilken tilstand det dreier seg om.

ønsker deg usigelig dypt og inderlig. Da vil ikke sinnet fortelle deg at du ikke har mulighet til å være det. Det er hemmeligheten. Det er formelen. Du må fremdyrke et stort ønske om å være noe - uansett hvilken tilstand det dreier seg om.

Jeg har lyst til å gi deg et levende eksempel på det jeg snakker om. Når vi virkelig ønsker en tilstand hardt nok, så kan vi få sinnet til å skru av flommen av de gamle dataene. Det er et spørsmål om begjær.

Begjær er nøkkelen.
Rent, ærlig dypt og
endeløst begjær
er nøkkelen.

Eksemplet jeg bruker i forsamlinger er seksuelt begjær. Når vi er med en annen, som fullt og helt får oss til å tenne, eller som vi ønsker å gjøre heltente, som vi vil at skal begjære oss, ønske oss, velge oss, og virkelig ha oss, som vi ønsker at

skal ønske oss, så kan vi fokusere sinnet på å bli sensuelle, sexy, tiltrekkende, magnetiske og uimotstaelige. Vi gjør dette hele tiden. Inniblant går det under betegnelsen å “komme i stemning”.

Sinnet gir oss tilgang på data rundt hvordan vi kan være forførende, seksuelle, sensuelle og magnetiske. Stort sett vil den ikke fore oss med informasjon som stopper oss. Unntaket er hvis vi har noen alvorlige blokkeringer når det gjelder sex, eller har blitt utsatt for skadelige og ødeleggende ting. (Noe som er en helt annen sak, det er ikke noe jeg vil at vi skal ta lett på). Men hvis det ikke er tilfelle så vil ikke hjernen fortelle deg at alt dette er noe du ikke kan være.

Som en tommelfinger-regel kan vi si at jo større ditt begjær etter å oppnå en viss tilstand er, jo mindre vil sinnets motstand være. Det skjer automatisk. Sinnet elsker å støtte oss i å få det vi ønsker, forutsatt at det ikke setter vår sikkerhet og overlevelse i fare.

Jeg anbefaler at du trener hjernen til å velge en meget høy tilstand av væren, noe som er sterkt ønskverdig. Velg en tilstand som sinnet har liten eller ingen motstand mot. Da vil sinnet ønske det du ønsker og ikke ha noen innvendinger. Du kan finne masse innvendinger mot at du burde være lykkelig, men ofte har sinnet færre innvendinger mot å være seksuell. Dette er kun et eksempel jeg bruker for å illustrere hvordan det virker.

Men hvis det du ønsker er en dyptgående følelse av tilhørighet til din

sjel, og gjennom den med det hellige, ville sinnet virkelig ikke sette seg i mot det. Dette er hva jeg snakket om når jeg nevnte at sinnet ville gi slipp på seg selv. Det vil tvert i mot sørge for at du har fokus og vise deg inngangsdøren. Det vil si; “Her borte. Døren er her.”

Dette er årsaken til at alle store spirituelle lærere, utviklede munkes og store åndspersoner i fortid og fremtid har sagt det samme. Begjær er nøkkelen. Rent, dypt, ærlig og ustoppelig begjær er nøkkelen. Det er det som gjør at det virker for folk som begjærer sex og enkelte andre saker i livet. Jo sterkere begjær, jo lavere sinnets motstand. Slik er det balansert.

Vi trenger å utvikle sulten etter tilhørighet. Med utgangspunkt i den sulten og vårt dype begjær inviterer vi sinnet til å fokusere på sjelen. Første steg er å få fokuset vekk fra den gamle historien og samlingen av data. Jeg vil vise deg noen teknikker du kan bruke til dette. Med en gang du har trådt ut av din egen historie og erfaring, så skal du fokusere på en tilstand. Dette er stien som går direkte til sjelen, fordi sjelens essens er væren.

Jeg ønsker å si dette i forståelige termer. Jo høyere din tilstand er, eller jo høyere tilstand du fokuserer på, jo nærmere kommer vi til essensen av væren. Det er sjelen.

Du bør forresten være klar over at svært ofte gjør vi alt dette spontant og ubevisst. Vi opplever ofte at vi er medfølende, modige og utfolder disse kvalitetene av væren, gjennom å gå til sjelen så raskt at vi ikke en gang la merke til at vi gjorde det.

Jeg vil komme med to eksempler. I spontane øyeblikk av livet er tanken fullstendig fraværende. Det skjer med lynets hastighet. Det er ikke en halvtimes bearbeidelse som får dette til å skje. Det er heller ikke en sak som tar fem minutter. Det trenger ikke en gang å ta fem sekunder. Det kan skje på et nanosekund.

Det hender med fyren som hopper ut foran bilen og dytter barnet ut av farensonen. Det skjer på et nanosekund. Tilstanden kaller på mannen i samme øyeblikk som han ser barnet stå i veien for bilen som kommer kjørende... mannen tenker seg ikke om. Han beveger seg øyeblikkelig inn i tilstanden mot det å være modig. Sinnet sier “greit” og kroppen reagerer. Mannen får barnet vekk fra bilen og hvis han er heldig unngår han å bli truffet selv. Hvis ikke dør han. Slik skjer det. Dette er prosessen, den lyn-hurtige prosessen.

Hvis vi velger en høyt utviklet tilstand av væren, så vil og kan sinnet ikke stå i veien – det vil si at det kjapt slipper taket i vår historie, din historie

osv. – hvis du klarer å komme i kontakt med sjelen – som er tilstanden jeg foreslår at du begjærer. Det jeg også foreslår, som kan virke blasfemisk – det er utfordrende å få folk til å gå for det... er at du begjærer din hellighet.

Dette berører meg så dypt at det til og med er vanskelig å snakke om det. Jeg foreslår at folk fremkaller tilstanden av sin egen hellighet. Dette er ikke en tilstand som mange av oss er vant til å kunne tilkalle på kommando. Men det er mulig å tilkalle den på kommando. De Hellige, Kristus, Buddha, Muhammed og andre store mestre, både gamle og nålevende, gjorde nøyaktig det. Det er alt de gjorde.

Jeg ble en gang spurt av en intervjuer. “Hvordan kan noen gjøre det Neale? Hvordan kan de være forbundet med det som gjør det mulig?” Det jeg fortalte ham var: “Gjennom å kalle det frem.” Du kan ganske enkelt si “Jeg

er hellig. Jeg er det hellighet er. Jeg er det. Jeg bruker Guds store kommando. Jeg er det jeg er. *Jeg er det.*”

Jeg foreslår at folk
påkaller sin egen
tilstand av hellighet.

Det viktige er å fokusere på følelsen. Det dreier seg om å komme seg bort – etter at man har erklært det man skal – fra ordene. Fokuser på følelsen av hvordan det ville kjønes å være hellig, hvordan

det føles å være en hellig person. Når jeg holder et slikt fokus så endres mitt språk. Jeg kan sverge på det, mitt språk endres. Min atferd endres. Måten jeg går og snakker på og måten jeg er på – min være-måte endres og blir til væren. Det er denne væren jeg bokstavelig talt har fremkalt.

Det jeg ber om blir det som er.

Jeg sier at jo høyere kallet er, jo lettere er det for sinnet å ikke stå i veien.

Det samme gjelder medfølelse.

For tolv år siden besøkte jeg min far på sykehuset. Det lå en mann på naborommet. Denne fyren skrek og ynket seg. Han hadde store smerter. Sykesøsteren var for treg. Han var helt ute av lage. Han mumlet “Åh Gud, åh min Gud. Jeg orker det ikke.” Min far var ikke slik. Han bare lå der, helt avslappet. Jeg sa at jeg ville gå over til den mannen. Jeg måtte gå for å se hva som skjedde på naborommet. Faren min sa nei. Han sa... sønn ikke bry deg, overlatt det til sykesøstrene. Jeg sa at jeg måtte gå. Jeg kunne ikke bare la mannen ligge og skrike.

I samme øyeblikk som jeg kom inn i rommet ble medfølelsen hentet

frem.

Det å “hente den frem” er en prosess hvor sinnet analyserer situasjonen og deretter øyeblikkelig åpner en passasje for sjelen. Sjelen øser deretter ut av sin Essens – den sanne Essensen av dens Væren – og den Essensen utfolder seg gjennom deg, som deg. Dette skjer *uten anstrengelse* siden det faktisk er *den du virkelig er*.

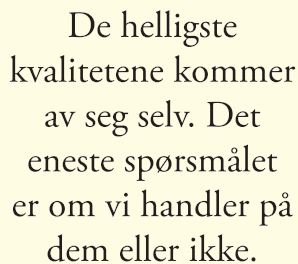
Alle har vært i lignende situasjoner, hvor medfølelse uansett omstendigheter hentes frem. Eller noen ganger kan det dreie seg om at tålmodighet, tilgivelse, forståelse, storslått generøsitet eller ganske enkel kjærlighet blir hentet frem. Denne spesielle varianten av vår essens strømmer ganske enkelt frem. Den bare bobler opp. Vi tenker ikke på det. Vi tar ikke en bestemmelse... hm... jeg tror jeg skal være litt medfølelse nå. Det skjer av seg selv. Det eneste spørsmålet er om vi handler på det eller ikke?

Jeg gikk og snakket med fyren. Jeg strøk ham på pannen. Jeg holdt ham i hånden. Han var en eldre mann på rundt 80-85. Han hadde det forferdelig vanskelig. Medisinen hans hadde tatt slutt. Smertene var tilbake. Ikke vet jeg hva som egentlig skjedde. Jeg bare snakket stille med ham. Han brydde seg heller ikke om hvem jeg var. Jeg kunne vært en doktor eller en pleierske som ikke

hadde fått på plass medisinen enda. Jeg kunne ha vært en psykiater som var hentet fra syvende etasje. Han hadde ingen anelse om hvem jeg var og ga blaffen. Noen var vitne til hans liv. Det gjorde det hele litt lettere. Noen var til stede og bevitnet det.

Jeg har ikke fortalt denne historien for å fremstille meg selv i godt lys. Jeg fortalte den som en illustrasjon. Som sagt, alle har hatt øyeblikk som dette. Vi har alle opplevd å “være til stede” i livet på en vidunderlig og storslått måte. Vi har kanskje ikke sett på det akkurat slik, men det var det. Det kan jeg fortelle deg at det var, i en annens liv.

Dette er det jeg mente når jeg snakket om væren/livisme som et redskap for individet. Dette er hva jeg tenker på når jeg snakker om livisme som en maskin for hele samfunnet. Kan du forestille deg hvordan verden ville være

De helligste
kvalitetene kommer
av seg selv. Det
eneste spørsmålet
er om vi handler på
dem eller ikke.

hvis vi alle ganske enkelt bestemte oss for å *være* “medfølelse” eller “tilgivelse”.
Eller – tør jeg å fremme forslaget? – å *være* hellige.

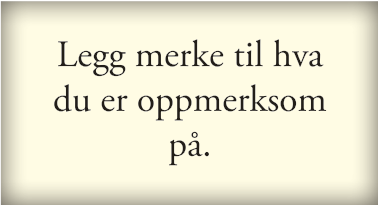
Tredje trinn på vegen til sjelen

Det endelige trinnet er rett og slett å utvide oppmerksomheten og bevisstheten. Utvid ørene. Jeg ønsker å si at vi skal åpne ørene. La de som har ører lytte. Vi åpner bevissthetens ører. La oss bli oppmerksomme på Guds personlige nærvær i vår sjel.

Hvis du spør meg; Hvordan gjør du det? ville jeg svare at jeg ikke vet hvordan jeg skal fortelle deg hvordan du kan gjøre det, men *du* vil vite hvordan det kan gjøres. Det er ganske enkelt et spørsmål om... at straks du er i tilstanden av å være hellig så vil du intuitivt vite hvordan du kan åpne bevissthetens øre og høre Gud.

Du vil rett og slett observere at bevisstheten utvider seg, som en blekkflekk. Du skaper ikke blekkflekken, den bare skjer. Det er ikke knyttet til noe du gjør. Du stopper den bare ikke. Det er det samme med bevisstheten. Du bare tillater den å utvide seg.

Den er som disse TV reklamene. Det var en hvor de demonstrerte et kjøkkenpapir som de kalte “den raske sugeren”. Du ser på at den suger til seg vannet som er sølt utover bordet. Det er sånn det skjer. Du tillater at absorberingen skjer. Du kan kjenne hvordan bevisstheten utvider seg inn i stillheten og enheten og inn i din sjels erfaring.

Legg merke til hva
du er oppmerksom
på.

Væren skaper bevissthet. Bevissthet skaper oppmerksomhet. Oppmerksomhet skaper perspektiv. Perspektiv skaper oppfattelse. Oppfattelse skaper en forestilling. Forestilling skaper oppførsel. Oppførsel skaper erfaring, og hele livet endres når stien man følger er sjelens vei. Da blir vi oppmerksomme på hva vi legger merke til.

Jeg kan forklare, Det er lett å forklare. Å være oppmerksom på hva du legger merke til. Det er som... har du noensinne vært i en kirke eller på kirkegården, eller på kino eller teater eller et annet sted hvor du er

oppmerksom på masse saker, men du legger ikke merke til noe spesielt før noen sier... “Hei. La du merke til det?” Du har jo hørt det før – det vil si at øret har mottatt lyden – med du var ikke oppmerksom så det bare seg forbi uregistrert.

Nå er du oppmerksom. Ørene har ikke utviklet seg og blitt bedre på de siste tre sekundene. Det er samme lydbølgen som treffer trommehinnene. Men nå er du oppmerksom på det du hører. Min gud... er det en ulv... eller en løve. Noe knakk inne i buskaset. Noen... noe... går i disse skogene! Der knakk det en kvist. Vennene dine sier. “*Det er det vi har prøvd å fortelle deg. La oss komme oss vekk!*”

Før å få forbindelse med sjelen, må du legge merke til hva du er oppmerksom på. Du legger alltid merke til saker og ting, men nå er du oppmerksom i tillegg. Men det er ikke sinnet ditt som er oppmerksom hvis du er i din hellighet. Du legger merke til hva din *hellighet* er oppmerksom på. Gir det deg mening? Tro meg, det som er hellig og ukrenkelig er i stand til å bli oppmerksom på ting som vi ikke kunne forestille oss før noen sa “Hør, La de som har ører høre.” Da vil du bli klar over det du alltid har visst. Du begynner å oppleve sjelens visdom. Den visdommen blir åpen og gjenkjennelig. Det er derfor du vil *gjen-kjenne* den. Du vil *igjen vite* at Guds stemme og visdom er virkelig.

Noen metoder du kan ta i bruk

Jeg har brukt mange ord på å si dette, men det koker egentlig ned til at måten du kontakter sjelen på ikke er gjennom å slutte å tenke, men å begynne å være oppmerksom på det din sjel vet i ett hvert gitt øyeblikk.

Det første steget, som jeg har sagt er nødvendig, er å få sinnet til å gå med på det. Men hvordan får man til det? Vi må få sinnet ut av sin vante historie og få det til å legge bort de gamle dataene. Vi trenger noen metoder... noen ideer om hvordan vi kan få trukket sinnet ut av sin gamle historie og erfaring og få det til å være tilstede Akkurat Nå.

Det finnes ingen rett eller feil måte å gjøre dette på. Jeg har ikke den perfekte løsningen. Jeg kan kun fortelle deg hva som virker for meg. Så derfor... følg med og pass på.

Jeg får hjernen til å gi slipp på sin historie gjennom å ta en pause mens

jeg er på vei gjennom en hendelse eller en tilstand. Jeg puster dypt inn og puster kraftfullt ut gjennom munnen. Puster inn igjen, men nå lukker jeg øynene og slipper veldig varsomt ut pusten gjennom nesene. Det tar i hvert fall 10 sekunder.

Samtidig fokuserer jeg min indre oppmerksomhet på et punkt rett overfor øynene midt i pannen. Som oftest gjør dette meg så rolig at jeg ønsker å være i den tilstanden lengre. Hvis mulig gjør jeg det. Jeg puster inn for tredje gang, med øynene lukket og slipper ut pusten enda langsommere enn den forrige. Samtidig fokuserer jeg mitt indre øye dypt inn i det mørket hvor jeg forestiller meg at mitt tredje øye finnes.

Vær den som søker uten å søke etter noe spesielt. Se dypt og gjennomtrengende mens du tillater deg selv å søke intet og heller ikke ha behov for å finne noe.

Jeg “ser” dypere og dypere ned inn i dette fløyelssvarte mørket... helt til jeg oppretter “forbindelsen”...

På dette punktet er det som oftest intet annet enn mørke. Hvis det dukker opp bilder, “tankeformer” eller noe annet som sinnet betrakter – gjør en innsats for å la det oppløse seg som et lys som langsomt skrur ned. Vend ditt sinn mot tomhet.

Fokuser ditt indre øye dypt ned i denne tomheten. Du skal ikke se etter noe spesielt, men rett og slett tillate deg selv å gå dypt inn i erfaringen hvor du søker etter intet og heller ikke trenger noe.

Min erfaring er det som neste som skjer ofte er at en litenblinkende blå “flamme” stiger frem, eller et utbrudd av blått lys trenger gjennom mørket. Noen kaller dette “Den Blå Perlen”.

Jeg har erfart at hvis jeg begynner å tenke på den som form – det vil si at jeg prøver å definere eller beskrive den for meg selv for å gi den form og størrelse, eller hvis jeg prøver å få den til å gjøre noe eller “bety” noe spesielt – så forsvinner den øyeblikkelig. Den eneste måten jeg da kan få den til å dukke opp på nytt er å ikke beskrive eller vurdere den med tanken.

Jeg mener dette bokstavelig talt. Jeg må arbeide hardt for å skru av sinnet og tankene og bare være med øyeblikkets erfaring uten å dømme, definere eller forsøke å forstå eller få noe til å skje.

Med en gang du flytter tankene vekk fra den blå flammen, samtidig som du holder fokuset på den, uten å ha noen form for forventning, så vil den gnistrende flammen kanskje dukke opp igjen. Hemmeligheten er å holde sinnet (dvs. tankeprosessen) borte fra det, mens du holder fokuset ditt (dvs. din udelte oppmerksomhet) på den.

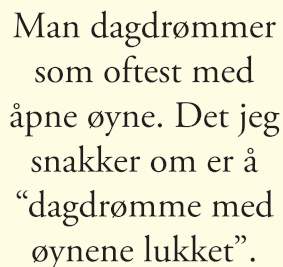
Skru tanken av, oppmerksomheten på

Kan du forestille deg denne selvmotsigelsen? Dette vil si at du er veldig oppmerksom samtidig som du ikke er oppmerksom i det hele tatt. Det kan sammenlignes med dagdrømming. Da sitter du kan hende i fullt dagslys, på et sted hvor det skjer masse saker og ting, mens du ikke er oppmerksom på noe av det – og dermed omfavner alt sammen. Du forventer intet, krever intet og er ikke oppmerksom på noe spesielt. Men du er så fokusert på “alt og intet” at noe plutselig trekker deg ut av det (kanskje noen bokstavelig talt trekker deg i armen) og sier. “Sitter du her og dagdrømmer???”

Man dagdrømmer som oftest med åpne øyne. Det jeg snakker om er å “dagdrømme med øynene lukket”. Det er så nært jeg kan komme en forklaring på denne erfaringen.

Når den dansende blå flamme har vendt tilbake, erfar den. Ikke prøv å definere, forklare eller beskrive den på den ene eller andre måten. Fall inn i den. Flammen kommer kanskje mot deg. Den kan vokse i dit indre synsfelt. Det er egentlig ikke flammen som kommer mot deg, men du som beveger deg mot flammen. Du faller *ned* i den og *inn* i den og *oppslukes* av den slik at du blir erfaringen av den.

Hvis du er heldig vil du erfare en total nedsmelting i dette lyset før hjernen setter i gang og gir deg informasjon om det og snakker om det og sammenligner det med gamle data. Hvis du har et eneste øyeblikk av denne tankeløse nedsmeltingen, så har du erfart salighet.

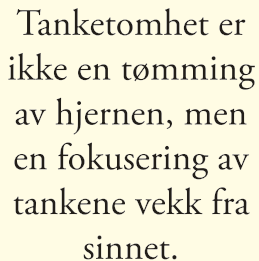
Man dagdrømmer som oftest med åpne øyne. Det jeg snakker om er å “dagdrømme med øynene lukket”.

Dette er salighet som følger total viten. Dette er noe sjelen konstant opplever. Det er den totale viten om Selvet som Ett med Alt. Det er sjelen som identifiserer seg med Den Eneste Tingen som Finnes. Du kan ikke få en “prøve” på saligheten. Hvis du ser den blå flammen og begynner å forvente salighet, så forsvinner den øyeblikkelig. Det er i hvert fall min erfaring. Det kommer av at erfaring alltid skjer i øyeblikket og forventning eller forutanelser *plasserer hendelser i fremtiden, hvor du ikke befinner deg.*

Derfor virker det som om flammen forsvinner. Men det er ikke den som har forsvunnet. Du har gått din vei. Du har forlatt Hvert Øyeblikk. Dette har den samme påvirkning på ditt *indre øye*, som det å lukke dine *ytre øyne* har på din oppfattelse av den fysiske verden du er omgitt av. Du bokstavelig talt stenger den ute. Du kan ikke se den. Men den har ikke forsvunnet. Den er der fortatt, Du kan bare ikke se den, siden du har lukket øynene for den.

Det er mulig for alle å bli tanketomme

Min erfaring er at dette møte med salighet kun skjer under en av tusen meditasjoner. Et slikt “øyeblikk” skjer lyn hurtig. Det dreier seg om

Tanketomhet er ikke en tømning av hjernen, men en fokusering av tankene vekk fra sinnet.

et nanosekund. Selv om den opplevelsen av salighet jeg har beskrevet ikke kommer ofte og kun varer et nanosekund, så er det å ha opplevd den både en velsignelse, og på en måte en forbannelse. Siden jeg alltid lengter etter å oppleve det igjen. Men det finnes også tider hvor jeg kan trekke meg vekk fra denne lengselen, gi slipp på mitt håp, forlate mitt begjær, fristille mine forventninger og plassere meg selv helt og fullt i øyeblikket uten noen slags forventninger. Dette er den

bevissthetstilstanden jeg søker å oppnå. Det er ikke enkelt, men det er mulig.

Og når jeg opplever det har jeg oppnådd frihet fra tankene – tanketomhet. Når jeg først hørte begrepet “tanketomhet” (mindlessness) virket det veldig mystisk på meg. Jeg antok at det bare kunne oppnås av sanne spirituelle mestre. Slik er det ikke. Det kan oppnås av alle. Tanketomhet er ikke en

tømming av hjernen, men en fokusering av tankene vekk fra sinnet. Det dreier seg om å “være ute av tankene”. Noe som vil si at du for en stund har tatt ferie fra din egen historie og din tidligere samling av data.

En slik opplevelse bringer meg veldig nær det velsignede stedet som befinner seg mellom Erfaringens rike og Visdommens rike i Guds kongedømme som er Stedet for Ren Væren. Noen kaller dette stedet for Nirvana.

Derfor... hvis du har funnet en fast metode for å stilne sinnet på regelmessig basis - som kan være sittende meditasjon; noe jeg kaller gående meditasjon, “å gjøre meditasjon” (som kan være å ta oppvasken og som kan involvere å lese eller skrive en bok) eller “stoppende meditasjon” (alle disse metodene beskrives detaljert i boken, *When Everything Changes, Change Everything*) – så har du foretatt livets viktigste forpliktelse. En forpliktelse til din sjel, til å være sammen med din sjel, en forpliktelse til å møte din sjel og *høre* den, *lytte* til den og *samhandle* med den.

Dermed... nå som du har stilnet sinnet, kan du bevege deg inn i rikdommen og dybden til din sjel, gjennom å bruke den tre stegs prosessen jeg nettopp har beskrevet. Der har du det. En prosess og metodene til å støtte den. Jeg håper dette har vært en hjelp for deg.

Ting jeg håper du vil huske...

- Det er ikke mange som ser på og tenker over på sine erfaringer og opplevelser i samsvar med sin sjel.
- Livet inviterer oss til å opprette og opprettholde kontakten med sjelen.
- Å leve med utgangspunkt i sjelen forteller oss mangt om livet og det å leve som vi aldri vil erfare så lenge vi kun lever ut i fra vårt sinn og vår kropp.
- Straks du er rede til å hengi deg selv og din tid til det sjelen kom for å gjøre, så vil du oppleve at ditt liv blir umåtelig beriket.
- Hemmeligheten med å se livet fra sjelens perspektiv ligger i at sjelens visdom, oppmerksomhet og totale viten legges til sinnets erfaring.

Ting jeg håper du vil gjøre

- Lag en metode som du kan bruke til daglige besøk til sjelen. Dette er det eneste steget med handling i denne seksjonen. Det er alt du noensinne vil trenge.

DET ALLER VIKTIGSTE POENGET

Nå som vi er i ferd med å avslutte denne ekstraordinære samtalen håper jeg du husker det viktigste og mest betydningsfulle med den: Utfordringen som menneskeheten i dag står foran er en spirituell utfordring (den er knyttet til hva vi tror på) og problemene kan bare løses ved hjelp av spiritualitet. Mer spesifikt er det arbeid som nå kreves av oss et sjelens arbeid – det gjelder hver enkelt sjel og den felles menneskelige sjel.

Det er grunnen til at jeg har brukt så mye tid på å snakke om vår tilstand av væren. Vi er nødt til å bestemme oss for hvem vi er som art, og hvem vi velger å være. Jeg snakker ikke om hva vi velger å *gjøre*... men hvem vi velger å *være*.

Velger vi å være medfølende? Omtenkssomme? Fullt av kjærlighet? Velger vi å leve som en samlet enhet, hvor alle er forbundet med hverandre, eller velger vi å fortsette som isolerte personer? Som i bunn og grunn ikke har så mye med hverandre å gjøre, bortsett fra at vi må benytte oss av hverandre for å sikre vår individuelle overlevelse og lykke.

Dette er valget vi står foran. Vel valget er egentlig enda større. Er vi kjemiske eller spirituelle? Er vi uttrykk for det spirituelle, eller er vi uttrykk for det rent fysiske? Dette er hovedspørsmålet. Vi kommer til å svare på det gjennom hvordan vi, kollektivt og individuelt, lever våre liv i årene som ligger rett foran oss.

Det er viktig at jeg minner dere alle på dette, siden andre halvdel av denne lange samtalen medførte noen interessante politiske og økonomiske forslag. Min tanke er at disse forslagene kan tas med i betraktningen av fundamentale ideer for skapelsen av Den Nye Kulturelle Historien som vi alle er medforfattere av. Men la det være klart at disse forslagene ikke ble fremsatt som, eller er ment å bli ansett for å være, økonomiske eller politiske strategier. De er ment som et spirituelt uttrykk som skjer som følge av en

viktig avgjørelse.

Denne bestemmelsen er at man ikke skaper en forandring i omstendighetene, men en forandring i bevisstheten. *Dette*, og *bare dette*, vil gi oss mulighet til å ri av Stormen Før Stillheten. Derfor er vi alle kalt til handling. Handling som utfolder seg *fra*, heller enn å føre *til*, en Tilstand av Væren. Den handlingen vi søker og ber om kan kun manifestere seg ut av en bestemmelse om å være hellig, himmelsk, spirituell, omsorgsfull, medfølende, kjærlig og En. Denne handlingen er ikke mer (eller mindre) enn en enkel og hensynsfull og kraftfull samtale mellom deg og alle de som du får engasjert til å delta.

Får jeg lov til å si det en gang til? Dette virker kanskje ikke som noe stort eller voldsomt – og det virker slett ikke som om det vil kunne endre verden, men når sant skal sies så har hver eneste store skifte i verdenshistorien, enhver mektig bevegelse, enhver endring i tanke eller handling, begynt med en samtale. Spørsmålet er bare hvor mange vi snakker med. Hvis vi ikke snakker med noen, skjer det intet. Snakker vi med mange... kan saker og ting forekomme.

Derfor... samtalebevegelsen inviterer oss til å fylle verden med ord. Fyll opp nyhetsbrev, bulletiner, leserbrev, blogger, pamfletter, flyveblad, magasininnlegg, e-mailer og tekster, tvitring, chatting, telefonsamtaler, skype, videokonferanser og sosiale nettverk med ord.

Ord om en mulig fremtid. Ord om en Ny Kulturell Historie som skal skapes av mennesker fra alle verdenshjørner og lag av samfunnet. Ord om hva som skjer på planeten akkurat nå og hva vi kan gjøre for å forme det som skjer, istedenfor å være passive vitner til det. Bruk ord som stiger frem av de Syv Enkle Spørsmålene. Hvis du kan tenke deg å være medforfatter av menneskehetens Nye Kulturelle Historie, gå nå, gå ofte, til...

www.TheGlobalConversation.com

La oss med en stemme erklære sannheten om vår væren. Vi er alle En. Med den erklæringen som fundamentet for vår Nye Kulturelle Historie, kan vi endelig få en slutt på Atskilthetens Teologi.

Atskilthetens teologi er en teologi som insisterer på at vi er “her” og Gud er “der borte”. Det er en doktrine som forteller at Gud ble atskilt fra Gud som en straff for våre synder, og at vårt arbeid er å finne veien tilbake

til Gud. Noe som kun er mulig hvis Gud tillater det, noe Gud bare vil gjøre hvis vi følger Guds lover og underkaster oss Guds vilje. Kort sagt, hvis vi tilfredsstiller Guds ønsker og behov.

Denne SeparasjonsTeologien har frembrakt en SeparasjonsKosmologi (hvor vi ser på separasjon som det grunnleggende prinsippet for alt liv på planeten). Noe som igjen har ført til en SeparasjonsSosiologi (hvor vi oppmuntres til å samhandle med hverandre som om vi var atskilte skapninger som alle prøver

å tjene våre egne atskilte interesser på best mulig måte), noe som i siste instans har skapt en Patologisk Separasjonsforståelse (som leder til selvdestruktivitet og produserer lidelse, konflikter, vold, krig og selvmord).

Kun gjennom å erstatte denne Separasjons Teologien med en Enhets Teologi kan vi helbrede vår patologi. Vi må få forståelsen av at alt liv er Ett. Enhet er ikke en av livets kvaliteter. Livet er en av enhetens kvaliteter.

Enhet er ikke en
av livets kvaliteter.
Livet er en av
enhetens kvaliteter.

Multiplikasjonseffekten

Skulle du ta i mot den storslåtte innbydelsen som denne boken frembringer, innbydelsen til å stige inn i væren og livisme som en livsstil, så vil du kanskje ikke berøre hele verden. Men sosiologer forteller at du, i likhet med de fleste av oss, i løpet av livet vil komme i kontakt med over 10.000 mennesker.

I dag, med mulighetene som finnes på internett, er det lett å mer enn tidoble det tallet. Forestill deg at 100.000 eller flere hørte en enkel beskjed som kom fra deg. Det kunne da virkelig få snøballen til å begynne å rulle. Hvis vi alle sammen gjorde det, så kunne vi sette i gang et digert skred. Og slike hendelser er kjent for å forandre hele landskapet. Nå er tiden kommet for å forandre Landskapet i Våre Liv.

Så hjelp oss hvis det kjennes bra for deg. Hjelp oss med å engasjere menneskeheten i århundrets samtale. Vær med å sette de Syv Enkle Spørsmålene foran menneskehetens hus. Deretter kan du gå litt tilbake og se hvordan metamorfosen begynner å skje.

(METAMORFOSE: Er prosessen av forvandling fra en umoden form til

en voksen form i to eller flere distinkte stadier; en forandring av alle tings eller personers form eller natur til noe fullstendig annet. Det kan skje gjennom naturlige eller overnaturlige virkemidler.)

Og nå. Til slutt, en siste beskjed: Du kan diskutere alt du har funnet i denne boken med meg gjennom å Skype, tekste, sende øyeblikksbeskjeder eller e-mailer. Eller gjennom å sende videospørsmål på internett og sende lenken til CWGTVmail@gmail.com, eller gjennom å ringe meg personlig på *Snakk med Neale (Talk to Neale)* som streames live på internett hver søndag kl. 1.00 p.m. Pacific Time, på www.CWG.tv

I dette timelange ukentlige web-TV programmet kan du også stille spørsmål rundt materialet fra Himmelske Samtaler (Conversations with God), så vel som å motta personlig veiledning i det som måtte være utfordrende for deg. Jeg håper og tror at du vil ringe så ofte at vi kan holde kontakten på en personlig måte. Slik at vi også gjennom dette kan være engasjert i Århundrets Samtale.

Jeg er veldig glad over at du har tillat meg å begynne denne samtalen. Vi to hadde en avtale om dette. Vi er forenet gjennom vår felles skjebne. Det har vært vidunderlig å reise sammen med deg. Må din erfaring være den rikeste mulige av Guds evige velsignelse.

- Neale

Epilog

En invitasjon fra Gud

Mitt budskap er ikke forskjellig fra ditt hjertes sang
hver gang du ser inn i en annens øyne med kjærlighet.
Det er ikke forskjellig fra budskapet ditt hjerte skriker ut
hver gang du ser lidelse.

Dette er budskapet du vil bringe verden
og etterlate i verden,
når du er ditt Sanne Selv.
Det er budskapet jeg etterlater hos deg,
slik at du nok en gang kan huske det,
og dele det med de liv du berører.

Vær gode og vennlige mot hverandre.
Vær også god og vennlig mot deg selv.
Vit at disse to
slett ikke utelukker hverandre.

Vær generøs mot hverandre og del.
vær også generøs mot deg selv.
Vit at du kun kan dele med andre
slik du deler med deg selv.
Siden du ikke kan gi andre
noe du ikke har.

Vær vennlig og sanne mot hverandre.
vår også vennlig og sann mot deg selv.
Vår sann mot ditt eget selv og som natt følger dag
vil du ikke kunne være falsk mot noen.

Husk alltid at det å svike seg selv
for å ikke svike andre
fortsatt er et svik.
Det er det største sviket.

Husk at kjærlighet er frihet.
Du trenger ingen andre ord for å definere det.
Du trenger ingen andre ord for å forstå det.
Du trenger ingen annen handling for å uttrykke det.

Din søken etter den sanne betydningen av kjærlighet er over.
Det eneste spørsmålet som gjenstår
er om du kan gi kjærlighetens gave til deg selv og andre
slik jeg har gitt den til deg.

Alle systemer, avtaler, bestemmelser og valg
som uttrykker frihet, uttrykker Gud.
Det kommer av at Gud er frihet og frihet er utfoldet kjærlighet.

Husk at din verden er en illusjonenes verden,
at intet av det du ser er virkelig, men du kan bruke illusjonen
til å ha en storslagen opplevelse av Absolutt Virkelighet.
Det er akkurat det du kom for å oppleve.

Du lever i en drøm du selv har skapt.
La det være den ypperste drømmen, siden *det er nøyaktig det den er.*

Drøm en verden hvor Guden og Gudinnen i deg aldri blir fornektet
en verden hvor du aldri igjen fornekker Guden og Gudinnen i noen andre.

La din hilsen fra nå og i evighet være *Namaste.*

Drøm om en verden hvor kjærlighet er svaret på alle problemer,
reaksjonen på alt som skjer, uansett hva som skjer
og opplevelsen av hvert eneste øyeblikk.

Drøm om en verden hvor Livet, og det som støtter livet, verdsettes høyest,
mottar den største anerkjennelse og har sin mest storslagne utfoldelse.

Drøm om en verden hvor frihet blir livets høyeste uttrykk,
og hvor ingen som sier at de elsker noen, søker å begrense den andre,
en verden hvor alle har lov til å utfolde den fulle og hele skjønnhet av sin
natur.

Drøm om en verden hvor alle har like muligheter,
hvor ressursene er tilgjengelige for alle og alle vises den samme respekt og
verdighet, slik at alle har like muligheter til å oppleve livets under.

Drøm om en verden hvor ingen dømmer en annen,
en verden hvor det aldri stilles betingelser for å elske,
en verden hvor frykt aldri mer ansees for å være et tegn på respekt.

Drøm om en verden hvor forskjeller ikke skaper splittelser.
en verden hvor det individuelle ikke skaper atskillelse,
en verden hvor Helhetens Storhet gjenspeiles av Den Enkelte Parts Storhet.

Drøm om en verden hvor det alltid er tilstrekkelig,
en verden hvor den enkle gaven av å dele
fører til en slik bevissthet -og skaper den,
slik at hver eneste handling støtter den.

Drøm om en verden som aldri overser lidelse,
en verden hvor intoleranse aldri blir uttrykt,
en verden hvor ingen hater.

Drøm om en verden hvor man slipper taket i sitt ego,
en verden hvor man forlater ideen og følelsen av overlegenhet,
en verden hvor uforstand er fjernet fra alles sinn,
og slik blir sett på som den illusjon det egentlig er.

Drøm om en verden hvor feilsteg ikke fører til skam,
anger ikke fører til skyld,
og bedømming ikke leder til fordømmelse.

Drøm om alt dette og mer.
Vil du velge disse drømmene?
Så drøm dem inn i tilværelsen.
Med hjelp av dine drømmers kraft,
kan du ende marerittet skapt av din forestilling om virkeligheten.

Du kan velge dette.
Eller... du kan velge illusjonen.

Hva er ditt valg?

- fra boken
Sambørighet med Gud

Et mulig svar fra menneskeheten . . .

Den eneste belønning vi søker og vet vil komme er vår gode samvittighet. Historien vil være den som til slutt vurderer våre gjerninger. La oss derfor gå videre og lede landet vi elsker, mens vi ber om Hans velsignelse og Hans hjelp. Men vi vet at her på jorden må Guds arbeid i sannhet være vårt eget.

- de siste ordene
uttalt av John F. Kennedy
ved hans innsettelse
som president.

Kontaktadresser

---

www.TheGlobalConversation.com

www.CWG.tv

www.nealedonaldwalsch.com

